

การศึกษาความต้องการการสนับสนุนและส่งเสริมกีฬาขั้นพื้นฐานของเยาวชนในเขต
กรุงเทพมหานคร

นางสาวนภัสกร ชื่นศิริ

ศูนย์วิทยทรัพยากร จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาวิทยาศาสตร์การกีฬา

คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ปีการศึกษา 2552

ลิขสิทธิ์ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

NEEDS IN SUPPORTING AND PROMOTING FUNDAMENTAL SPORTS OF YOUTH IN
BANGKOK METROPOLIS

Miss Napasakorn Chuensiri

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Degree of Master of Science Program in Sports Science

Faculty of Sports Science

Chulalongkorn University

Academic Year 2009

Copyright of Chulalongkorn University

521374

หัวข้อวิทยานิพนธ์

การศึกษาความต้องการการสนับสนุนและส่งเสริมกีฬาชั้น
พื้นฐานของเยาวชนในเขตกรุงเทพมหานคร

โดย

นางสาวนภัศกร ชื่นศิริ

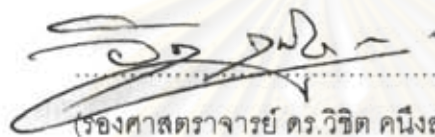
สาขาวิชา

วิทยาศาสตร์การกีฬา

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

รองศาสตราจารย์ ดร.รัชณี ขวัญบุญจันทร์

คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อนุมัติให้นับวิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็น
ส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาโทบริหารธุรกิจ

.....คณบดีคณะวิทยาศาสตร์การกีฬา
(รองศาสตราจารย์ ดร.วิจิต คณิงสุขเกษม)

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

.....ประธานกรรมการ
(อาจารย์ ดร.จutha ติงคภัทย์)

.....อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก
(รองศาสตราจารย์ ดร.รัชณี ขวัญบุญจันทร์)

.....กรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ชัชชัย โกมารทัต)

.....กรรมการภายนอกมหาวิทยาลัย
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พราว อินพรม)

นักสกร ชีนศิริ : การศึกษาความต้องการการสนับสนุนและส่งเสริมกีฬาขั้นพื้นฐานของ
เยาวชนในเขตกรุงเทพมหานคร. (NEEDS IN SUPPORTING AND PROMOTING
FUNDAMENTAL SPORTS OF YOUTH IN BANGKOK METROPOLIS) อ.ที่ปรึกษา
วิทยานิพนธ์หลัก : รศ.ดร. รัชณี ขวัญบุญจันทร์, 220 หน้า.

การวิจัยครั้งนี้ เพื่อศึกษาความต้องการการสนับสนุนและส่งเสริมกีฬาขั้นพื้นฐานของ
เยาวชนในเขตกรุงเทพมหานคร และเพื่อเปรียบเทียบความต้องการการสนับสนุนและส่งเสริมกีฬา
ขั้นพื้นฐานระหว่างเยาวชนชายกับหญิงและระหว่างเยาวชนที่มาออกกำลังกายในลานกีฬาขนาด
ต่างกัน กลุ่มตัวอย่างเป็นเยาวชนที่มาออกกำลังกายในลานกีฬาของกรุงเทพมหานครจำนวน 400
คน ผู้วิจัยได้ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถาม มี
ค่าความเที่ยงเท่ากับ 0.84 นำแบบสอบถามที่ได้รับกลับคืนมาทั้งหมดมาวิเคราะห์ นำเสนอในรูป
ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความต้องการด้วยการทดสอบ
ค่า"ที"และวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว

ผลการวิจัยพบว่า

1. เยาวชนมีความต้องการการสนับสนุนและส่งเสริมกีฬาขั้นพื้นฐานอยู่ในระดับมาก เมื่อ
พิจารณา พบว่า ด้านเครื่องมือ อุปกรณ์ และสถานที่ และด้านงบประมาณอยู่ในระดับมากที่สุด
2. เยาวชนชายและหญิง มีความต้องการการสนับสนุนและส่งเสริมกีฬาขั้นพื้นฐาน อยู่ใน
ระดับมาก และไม่แตกต่างกัน
3. เยาวชนที่มาออกกำลังกายในลานกีฬาขนาดใหญ่, กลาง และเล็ก มีความต้องการการ
สนับสนุนและส่งเสริมกีฬาขั้นพื้นฐาน แตกต่างกัน โดยเยาวชนที่มาออกกำลังกายในลานกีฬา
ขนาดเล็ก มีความต้องการการสนับสนุนและส่งเสริมอยู่ในระดับมากที่สุด และลานกีฬาขนาดใหญ่
และขนาดกลาง มีความต้องการการสนับสนุนและส่งเสริมอยู่ในระดับมาก

สาขาวิชา วิทยาศาสตร์การกีฬา.....

ปีการศึกษา 2552

ลายมือชื่อนิสิต *Wanida Jintar*

ลายมือชื่ออ.ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก *ธีระพงษ์บุญ*

5178614839 : MAJOR SPORTS SCIENCE

KEYWORDS : NEED / SUPPORTING AND PROMOTING / FUNDAMENTAL SPORTS / YOUTH / SPORT GROUND

NAPASAKORN CHUENSIRI : NEEDS IN SUPPORTING AND PROMOTING FUNDAMENTAL SPORTS OF YOUTH IN BANGKOK METROPOLIS . THESIS ADVISOR : ASSOC. PROF. RAJANEE QUANBOONCHAN, Ph.D., 220 pp.

The purposes of this study were to study needs in supporting and promoting fundamental sports of youth in Bangkok metropolis and to compare needs in supporting and promoting fundamental sports between male and female youths as well as between large, medium and small sport ground. Four hundred youths who came to sport grounds in Bangkok for physical activities were selected by using multistage random sampling. The questionnaire, with the reliability of 0.84, was applied as a research tool in this study. The statistical techniques were employed in data analysis including percentages, means, standard deviation, t-test, and one way analysis of variance(ANOVA).

The results were as follow;

1. Youths needed high supporting and promoting in fundamental sports, in particular, equipments, facilities and budget.
2. Needs in supporting and promoting fundamental sports between male and female youths were at the high level but found not to be significant differences at .05 level.
3. Youths who came to exercise at large, medium and small sport ground had different needs in supporting and promoting fundamental sports. For examples, youths who came to exercise at small sport ground needed the highest level of supporting and promoting fundamental sports while youths who came to exercise at large and medium sport ground needed the high level of supporting and promoting fundamental sports.

Field of Study : ..Sports Science.....

Student's Signature *Napasakorn C.*

Academic Year : ..2009.....

Advisor's Signature *Rajanee*

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยความช่วยเหลือจาก รศ.ดร.รัชณี ขวัญบุญจันทร์ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ซึ่งได้กรุณาใช้เวลาให้คำปรึกษา คำแนะนำ และข้อคิดเห็นต่าง ๆ ตลอดจนแนวทางในการแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆในการทำวิทยานิพนธ์ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ขอกราบขอบพระคุณ อ.ดร.จุฑา ติงศภักดิ์, รศ.ชัชชัย โกมารทัต และผศ.ดร.พราม อินพรม คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ที่ได้กรุณาให้คำแนะนำ และตรวจแก้ไข ปรับปรุงข้อบกพร่องต่างๆ ส่งผลให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้เสร็จสมบูรณ์

ขอกราบขอบพระคุณ ผู้ทรงคุณวุฒิทุกท่านที่ได้กลั่นกรองกระบวนการวิจัย และชี้แนะแนวทางการวิจัย จนทำให้การทำวิทยานิพนธ์ครั้งนี้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี

ขอกราบขอบพระคุณ กรุงเทพมหานคร, กลุ่มงานวิชาการและพัฒนาเทคนิค กองการกีฬา สำนักวัฒนธรรม กีฬา และการท่องเที่ยว และสำนักงานเขตต่างๆ ที่กรุณาให้ข้อมูล รวมทั้งความร่วมมือในการเก็บข้อมูลในการทำวิจัยครั้งนี้จนสำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี และขอกราบขอบพระคุณ นางสณัญญา อันมงคล หัวหน้าฝ่ายคลัง สำนักการโยธา ที่ช่วยในการประสานความร่วมมือกับหน่วยงานต่างๆ

ขอกราบขอบพระคุณ คณาจารย์คณะวิทยาศาสตร์การกีฬาทุกท่านที่ให้ความเมตตา ให้คำแนะนำและข้อคิดเห็นต่าง ๆ เป็นอย่างดีเสมอมา และขอขอบพระคุณพี่ๆบุคลากรคณะวิทยาศาสตร์การกีฬาทุกท่านที่คอยให้ความช่วยเหลือในด้านต่างๆ

ขอขอบพระคุณ สมาชิกในครอบครัวทุกท่าน และขอขอบคุณเพื่อน ๆ ทุกคน สำหรับกำลังใจ ความช่วยเหลือ และคำแนะนำที่เป็นประโยชน์

สุดท้ายนี้ ขอกราบขอบพระคุณ นายปราโมทย์ (บิดา) และนางพัฒนา ชื่นศิริ (มารดา) ผู้ซึ่งอบรมสั่งสอน ทั้งสนับสนุนในเรื่องการศึกษามาโดยตลอด รวมถึงให้กำลังใจ และคำแนะนำดี ๆ ตลอดมา จนผู้วิจัยสามารถทำวิทยานิพนธ์สำเร็จได้ตามที่ตั้งใจ

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
สารบัญ.....	ช
สารบัญตาราง.....	ญ
สารบัญรูปภาพ.....	ผ
บทที่.....	หน้า
1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
คำถามของการวิจัย.....	4
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	4
สมมติฐานของการวิจัย.....	4
ขอบเขตของการวิจัย.....	4
คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย.....	5
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	7
กรอบแนวความคิดในการวิจัย.....	8
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	9
แผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 4 (พ.ศ. 2550 – 2554)	9
ทฤษฎีเกี่ยวกับความต้องการและทฤษฎีแรงจูงใจ.....	19
ทฤษฎีการจัดการ (4M)	24
แนวคิดเกี่ยวกับการออกกำลังกายและเล่นกีฬาในเด็กและเยาวชน.....	27
ลานกีฬากรุงเทพมหานคร.....	29
การออกกำลังกายของประชาชนในประเทศไทย.....	37
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	41

บทที่	หน้า
3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	49
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	49
เครื่องมือในการดำเนินการวิจัย.....	51
ขั้นตอนการวิจัย.....	52
การสร้างเครื่องมือ.....	52
การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ.....	53
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	54
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	54
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	56
5 สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	172
สรุปผลการวิจัย.....	172
อภิปรายผลการวิจัย.....	181
ข้อเสนอแนะ.....	186
รายการอ้างอิง.....	188
ภาคผนวก.....	192
ภาคผนวก ก.....	193
รายนามผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือในการวิจัย.....	194
ภาคผนวก ข.....	195
รายนามเขตและลานกีฬาที่เก็บข้อมูล.....	196
ภาคผนวก ค.....	200
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	201
ภาคผนวก ง.....	209
หนังสือเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเครื่องมือในการวิจัย.....	210
หนังสือขอความร่วมมือในการเก็บข้อมูลในการวิจัย.....	215
ภาคผนวก จ.....	216
ตารางค่า IOC ในการตรวจสอบหาความตรงตามเนื้อหา.....	217

ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์..... 220

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
ก	มาตรฐานการจัดตั้งลานกีฬากรุงเทพมหานคร.....	33
ข	การกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างของ ทาโร ยามาเน่.....	50
1	จำนวน และค่าร้อยละ จำแนกตามเพศ อายุ สถานภาพ อาชีพ ของเยาวชนที่มา ออกกำลังกายในลานกีฬาของกรุงเทพมหานคร.....	57
2	จำนวน และค่าร้อยละ จำแนกตาม ระดับการศึกษา ความถี่ในการออกกำลัง กายและเล่นกีฬา และระยะเวลาในการออกกำลังกายและเล่นกีฬาในแต่ละครั้ง ของเยาวชนที่มาออกกำลังกายในลานกีฬาของกรุงเทพมหานคร.....	58
3	จำนวน และค่าร้อยละ จำแนกตาม ชนิดของการออกกำลังกายหรือเล่นกีฬาที่ ทำเป็นประจำ สถานที่ที่ออกกำลังกายและเล่นกีฬาเป็นประจำ และเหตุผลใน การออกกำลังกายหรือเล่นกีฬา ของเยาวชนที่มาออกกำลังกายในลานกีฬาของ กรุงเทพมหานคร.....	59
4	จำนวน และค่าร้อยละ จำแนกตามเพศ อายุ สถานภาพ อาชีพ ของเยาวชนที่มา ออกกำลังกายในลานกีฬาขนาดใหญ่.....	61
5	จำนวน และค่าร้อยละ จำแนกตาม ระดับการศึกษา ความถี่ในการออกกำลัง กายและเล่นกีฬา และระยะเวลาในการออกกำลังกายและเล่นกีฬาในแต่ละครั้ง ของเยาวชนที่มาออกกำลังกายในลานกีฬาขนาดใหญ่.....	62
6	จำนวน และค่าร้อยละ จำแนกตาม ชนิดของการออกกำลังกายหรือเล่นกีฬาที่ ทำเป็นประจำ สถานที่ที่ออกกำลังกายและเล่นกีฬาเป็นประจำ และเหตุผลใน การออกกำลังกายหรือเล่นกีฬา ของเยาวชนที่มาออกกำลังกายในลานกีฬา ขนาดใหญ่.....	63

ตารางที่		หน้า
7	จำนวน และค่าร้อยละ จำแนกตามเพศ อายุ สถานภาพ อาชีพ ของเยาวชนที่มา ออกกำลังกายในลานกีฬาขนาดกลาง.....	65
8	จำนวน และค่าร้อยละ จำแนกตาม ระดับการศึกษา ความถี่ในการออกกำลัง กายและเล่นกีฬา และระยะเวลาในการออกกำลังกายและเล่นกีฬาในแต่ละครั้ง ของเยาวชนที่มาออกกำลังกายในลานกีฬาขนาดกลาง.....	66
9	จำนวน และค่าร้อยละ จำแนกตาม ชนิดของการออกกำลังกายหรือเล่นกีฬาที่ ทำเป็นประจำ สถานที่ที่ออกกำลังกายและเล่นกีฬาเป็นประจำ และเหตุผลใน การออกกำลังกายหรือเล่นกีฬา ของเยาวชนที่มาออกกำลังกายในลานกีฬา ขนาดกลาง.....	67
10	จำนวน และค่าร้อยละ จำแนกตามเพศ อายุ สถานภาพ อาชีพ ของเยาวชนที่มา ออกกำลังกายในลานกีฬาขนาดเล็ก.....	69
11	จำนวน และค่าร้อยละ จำแนกตาม ระดับการศึกษา ความถี่ในการออกกำลัง กายและเล่นกีฬา และระยะเวลาในการออกกำลังกายและเล่นกีฬาในแต่ละครั้ง ของเยาวชนที่มาออกกำลังกายในลานกีฬาขนาดเล็ก.....	70
12	จำนวน และค่าร้อยละ จำแนกตาม ชนิดของการออกกำลังกายหรือเล่นกีฬาที่ ทำเป็นประจำ สถานที่ที่ออกกำลังกายและเล่นกีฬาเป็นประจำ และเหตุผลใน การออกกำลังกายหรือเล่นกีฬา ของเยาวชนที่มาออกกำลังกายในลานกีฬา ขนาดเล็ก.....	71
13	ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของความต้องการการสนับสนุนและ ส่งเสริมกีฬาขั้นพื้นฐานด้านบุคลากรของเยาวชน.....	73

ตารางที่	หน้า
14	ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของความต้องการการสนับสนุนและส่งเสริมกีฬาขั้นพื้นฐานด้านงบประมาณของเยาวชน..... 74
15	ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของความต้องการการสนับสนุนและส่งเสริมกีฬาขั้นพื้นฐานด้านเครื่องมือ อุปกรณ์ และสถานที่ของเยาวชน..... 75
16	ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของความต้องการการสนับสนุนและส่งเสริมกีฬาขั้นพื้นฐานด้านการจัดการของเยาวชน..... 76
17	ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของความต้องการการสนับสนุนและส่งเสริมกีฬาขั้นพื้นฐานเกี่ยวกับปัจจัยด้านบุคลากร, ด้านงบประมาณ, ด้านเครื่องมือ อุปกรณ์ และสถานที่ และด้านการจัดการของเยาวชน..... 78
18	เปรียบเทียบความต้องการการสนับสนุนและส่งเสริมกีฬาขั้นพื้นฐานด้านบุคลากรของเยาวชนชายและหญิง..... 79
19	เปรียบเทียบความต้องการการสนับสนุนและส่งเสริมกีฬาขั้นพื้นฐานด้านงบประมาณของเยาวชนชายและหญิง..... 80
20	เปรียบเทียบความต้องการการสนับสนุนและส่งเสริมกีฬาขั้นพื้นฐานด้านเครื่องมือ อุปกรณ์ และสถานที่ของเยาวชนชายและหญิง..... 81
21	เปรียบเทียบความต้องการการสนับสนุนและส่งเสริมกีฬาขั้นพื้นฐานด้านการจัดการของเยาวชนชายและหญิง..... 82

ตารางที่	หน้า	
22	เปรียบเทียบความต้องการการสนับสนุนและส่งเสริมกีฬาขั้นพื้นฐานเกี่ยวกับปัจจัยด้านบุคลากร, ด้านงบประมาณ, ด้านเครื่องมือ อุปกรณ์ และสถานที่ และด้านการจัดการของเยาวชนชายและหญิง.....	83
23	ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของความต้องการการสนับสนุนและส่งเสริมกีฬาขั้นพื้นฐานด้านบุคลากรของเยาวชนที่มาออกกำลังกายในลานกีฬาขนาดใหญ่.....	84
24	ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของความต้องการการสนับสนุนและส่งเสริมกีฬาขั้นพื้นฐานด้านงบประมาณของเยาวชนที่มาออกกำลังกายในลานกีฬาขนาดใหญ่.....	86
25	ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของความต้องการการสนับสนุนและส่งเสริมกีฬาขั้นพื้นฐานด้านเครื่องมือ อุปกรณ์ และสถานที่ ของเยาวชนที่มาออกกำลังกายในลานกีฬาขนาดใหญ่.....	87
26	ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของความต้องการการสนับสนุนและส่งเสริมกีฬาขั้นพื้นฐานด้านการจัดการของเยาวชนที่มาออกกำลังกายในลานกีฬาขนาดใหญ่.....	88
27	ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของความต้องการการสนับสนุนและส่งเสริมกีฬาขั้นพื้นฐานเกี่ยวกับปัจจัยด้านบุคลากร, ด้านงบประมาณ, ด้านเครื่องมือ อุปกรณ์ และสถานที่ และด้านการจัดการของเยาวชนที่มาออกกำลังกายในลานกีฬาขนาดใหญ่.....	90
28	ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของความต้องการการสนับสนุนและส่งเสริมกีฬาขั้นพื้นฐานด้านบุคลากรของเยาวชนที่มาออกกำลังกายในลานกีฬาขนาดกลาง.....	91

ตารางที่	หน้า
29	ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของความต้องการการสนับสนุนและส่งเสริมกีฬาขั้นพื้นฐานด้านงบประมาณของเยาวชนที่มาออกกำลังกายในลานกีฬาขนาดกลาง..... 93
30	ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของความต้องการการสนับสนุนและส่งเสริมกีฬาขั้นพื้นฐานด้านเครื่องมือ อุปกรณ์ และสถานที่ ของเยาวชนที่มาออกกำลังกายในลานกีฬาขนาดกลาง..... 94
31	ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของความต้องการการสนับสนุนและส่งเสริมกีฬาขั้นพื้นฐานด้านการจัดการของเยาวชนที่มาออกกำลังกายในลานกีฬาขนาดกลาง..... 95
32	ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของความต้องการการสนับสนุนและส่งเสริมกีฬาขั้นพื้นฐานเกี่ยวกับปัจจัยด้านบุคลากร, ด้านงบประมาณ, ด้านเครื่องมือ อุปกรณ์ และสถานที่ และด้านการจัดการของเยาวชนที่มาออกกำลังกายในลานกีฬาขนาดกลาง..... 97
33	ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของความต้องการการสนับสนุนและส่งเสริมกีฬาขั้นพื้นฐานด้านบุคลากรของเยาวชนที่มาออกกำลังกายในลานกีฬาขนาดเล็ก..... 98
34	ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของความต้องการการสนับสนุนและส่งเสริมกีฬาขั้นพื้นฐานด้านงบประมาณของเยาวชนที่มาออกกำลังกายในลานกีฬาขนาดเล็ก..... 99
35	ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของความต้องการการสนับสนุนและส่งเสริมกีฬาขั้นพื้นฐานด้านเครื่องมือ อุปกรณ์ และสถานที่ ของเยาวชนที่มาออกกำลังกายในลานกีฬาขนาดเล็ก..... 100

ตารางที่	หน้า
36	ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของความต้องการการสนับสนุนและส่งเสริมกีฬาขั้นพื้นฐานด้านการจัดการของเยาวชนที่มาออกกำลังกายในลานกีฬาขนาดเล็ก..... 101
37	ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของความต้องการการสนับสนุนและส่งเสริมกีฬาขั้นพื้นฐานเกี่ยวกับปัจจัยด้านบุคลากร, ด้านงบประมาณ, ด้านเครื่องมือ อุปกรณ์ และสถานที่ และด้านการจัดการของเยาวชนที่มาออกกำลังกายในลานกีฬาขนาดเล็ก..... 103
38	เปรียบเทียบความต้องการการสนับสนุนและส่งเสริมกีฬาขั้นพื้นฐานด้านบุคลากรของเยาวชนที่มาออกกำลังกายในลานกีฬาระหว่างลานกีฬาขนาดใหญ่, ลานกีฬาขนาดกลาง และลานกีฬาขนาดเล็ก..... 104
39	เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยความต้องการการสนับสนุนและส่งเสริมกีฬาขั้นพื้นฐานของเยาวชนที่มาออกกำลังกายในลานกีฬาเกี่ยวกับปัจจัยด้านบุคลากร เรื่องความต้องการให้มีบุคลากรทางการกีฬา ให้คำแนะนำ ควบคุมดูแลความปลอดภัยในการออกกำลังกายและเล่นกีฬา ระหว่างลานกีฬาขนาดใหญ่, กลาง และเล็ก เป็นรายคู่โดยวิธีของ Scheffe'..... 106
40	เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยความต้องการการสนับสนุนและส่งเสริมกีฬาขั้นพื้นฐานของเยาวชนที่มาออกกำลังกายในลานกีฬาเกี่ยวกับปัจจัยด้านบุคลากร เรื่องความต้องการให้มีจำนวนบุคลากรทางการกีฬาเพียงพอต่อการจัดกิจกรรมระหว่างลานกีฬาขนาดใหญ่, กลาง และเล็ก เป็นรายคู่โดยวิธีของ Scheffe' 107
41	เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของความต้องการการสนับสนุนและส่งเสริมกีฬาขั้นพื้นฐานของเยาวชนที่มาออกกำลังกายในลานกีฬาเกี่ยวกับปัจจัยด้านบุคลากร เรื่องความต้องการให้มีผู้รับผิดชอบหรือคณะกรรมการกีฬา

ตารางที่	หน้า
และศูนย์ปฏิบัติการส่งเสริมกีฬา และการออกกำลังกายระหว่างลานกีฬาขนาดใหญ่, กลาง และเล็ก เป็นรายคู่โดยวิธีของ Scheffe'	108
42 เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของความต้องการการสนับสนุนและส่งเสริมกีฬาขั้นพื้นฐานของเยาวชนที่มาออกกำลังกายในลานกีฬาเกี่ยวกับปัจจัยด้านบุคลากร เรื่องความต้องการให้มีผู้ฝึกสอนกีฬาและอาสาสมัครที่มีความสามารถ ทำหน้าที่สอน ควบคุม ดูแล และจัดกิจกรรมการเคลื่อนไหว การออกกำลังกาย และการเล่นกีฬาระหว่างลานกีฬาขนาดใหญ่, กลาง และเล็กเป็นรายคู่โดยวิธีของ Scheffe'	109
43 เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของความต้องการการสนับสนุนและส่งเสริมกีฬาขั้นพื้นฐานของเยาวชนที่มาออกกำลังกายในลานกีฬาเกี่ยวกับปัจจัยด้านบุคลากรเรื่องความต้องการให้ผู้ฝึกสอนกีฬาและอาสาสมัคร มีการพัฒนาการสอนเป็นประจำระหว่างลานกีฬาขนาดใหญ่, กลาง และเล็ก เป็นรายคู่โดยวิธีของ Scheffe'	110
44 เปรียบเทียบความต้องการการสนับสนุนและส่งเสริมกีฬาขั้นพื้นฐานด้านงบประมาณของเยาวชนที่มาออกกำลังกายในลานกีฬาระหว่างลานกีฬาขนาดใหญ่, กลาง และเล็ก.....	111
45 เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของความต้องการการสนับสนุนและส่งเสริมกีฬาขั้นพื้นฐานของเยาวชนที่มาออกกำลังกายในลานกีฬาเกี่ยวกับปัจจัยด้านงบประมาณ เรื่องความต้องการให้หน่วยงานภาครัฐให้การสนับสนุนงบประมาณด้านกีฬาและออกกำลังกายเพิ่มมากขึ้นระหว่างลานกีฬาระหว่างลานกีฬาขนาดใหญ่, กลาง และเล็ก เป็นรายคู่โดยวิธีของ Scheffe'.....	112
46 เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของความต้องการการสนับสนุนและส่งเสริมกีฬาขั้นพื้นฐานของเยาวชนที่มาออกกำลังกายในลานกีฬาเกี่ยวกับปัจจัยด้านงบประมาณ เรื่องความต้องการให้หน่วยงานเอกชนให้การสนับสนุน	

ตารางที่	หน้า
	งบประมาณด้านกีฬาและออกกำลังกายเพิ่มมากขึ้นระหว่างลานกีฬาระหว่าง ลานกีฬาขนาดใหญ่, กลาง และเล็ก เป็นรายคู่โดยวิธีของ Scheffe'..... 113
47	เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของความต้องการการสนับสนุนและ ส่งเสริมกีฬาขั้นพื้นฐานของเยาวชนที่มาออกกำลังกายในลานกีฬาเกี่ยวกับ ปัจจัยด้านงบประมาณ เรื่องความต้องการให้มีการจัดงบประมาณให้เพียงพอ กับค่าใช้จ่ายในการดำเนินกิจกรรมการออกกำลังกาย และเล่นกีฬาระหว่างลาน กีฬาขนาดใหญ่, กลาง และเล็ก เป็นรายคู่โดยวิธีของ Scheffe'..... 114
48	เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของความต้องการการสนับสนุนและ ส่งเสริมกีฬาขั้นพื้นฐานของเยาวชนที่มาออกกำลังกายในลานกีฬาเกี่ยวกับ ปัจจัยด้านงบประมาณ เรื่องความต้องการให้เยาวชนมีโอกาสได้รับเงิน สนับสนุนทางด้านกีฬาและออกกำลังกายระหว่างลานกีฬาขนาดใหญ่, กลาง และเล็ก เป็นรายคู่โดยวิธีของ Scheffe' 115
49	เปรียบเทียบความต้องการการสนับสนุนและส่งเสริมกีฬาขั้นพื้นฐานด้าน เครื่องมือ อุปกรณ์ และสถานที่ของเยาวชนที่มาออกกำลังกายในลานกีฬา ระหว่างลานกีฬาขนาดใหญ่, กลาง และเล็ก..... 116
50	เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของความต้องการการสนับสนุนและ ส่งเสริมกีฬาขั้นพื้นฐานของเยาวชนที่มาออกกำลังกายในลานกีฬาเกี่ยวกับ ปัจจัยด้านเครื่องมือ อุปกรณ์ และสถานที่ เรื่องความต้องการให้มีการจัด สภาพแวดล้อม หรือสนามกีฬาอยู่ให้ในสภาพดี มีความปลอดภัย และเพียงพอ ต่อกิจกรรมการออกกำลังกายการเล่นกีฬาระหว่างลานกีฬาขนาดใหญ่, กลาง และเล็ก เป็นรายคู่โดยวิธีของ Scheffe'..... 118
51	เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของความต้องการการสนับสนุนและ ส่งเสริมกีฬาขั้นพื้นฐานของเยาวชนที่มาออกกำลังกายในลานกีฬาเกี่ยวกับ ปัจจัยด้านเครื่องมือ อุปกรณ์ และสถานที่ เรื่องความต้องการให้มีสนามเด็กเล่น

ตารางที่	หน้า
	พร้อมอุปกรณ์ที่มีความปลอดภัยและหลากหลายระหว่างลานกีฬาขนาดใหญ่, กลาง และเล็ก เป็นรายคู่โดยวิธีของ Scheffe'..... 119
52	เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของความต้องการการสนับสนุนและส่งเสริมกีฬาขั้นพื้นฐานของเยาวชนที่มาออกกำลังกายในลานกีฬาเกี่ยวกับปัจจัยด้านเครื่องมือ อุปกรณ์ และสถานที่ เรื่องความต้องการให้มีการจัดสถานที่ออกกำลังกายและเล่นกีฬาให้กับเด็กพิการและด้อยโอกาสระหว่างลานกีฬาขนาดใหญ่, กลาง และเล็ก เป็นรายคู่โดยวิธีของ Scheffe'..... 120
53	เปรียบเทียบความต้องการการสนับสนุนและส่งเสริมกีฬาขั้นพื้นฐานด้านการจัดการของเยาวชนที่มาออกกำลังกายในลานกีฬาระหว่างลานกีฬาขนาดใหญ่, กลาง และเล็ก..... 121
54	เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของความต้องการการสนับสนุนและส่งเสริมกีฬาขั้นพื้นฐานของเยาวชนที่มาออกกำลังกายในลานกีฬาเกี่ยวกับปัจจัยด้านการจัดการ เรื่องความต้องการให้มีการส่งเสริมความร่วมมือระหว่างหน่วยงานรัฐและเอกชนในการพัฒนากีฬาระหว่างลานกีฬาขนาดใหญ่, กลาง และเล็ก เป็นรายคู่โดยวิธีของ Scheffe' 123
55	เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของความต้องการการสนับสนุนและส่งเสริมกีฬาขั้นพื้นฐานของเยาวชนที่มาออกกำลังกายในลานกีฬาเกี่ยวกับปัจจัยด้านการจัดการ เรื่องความต้องการให้มีการพัฒนา จัดการ และเผยแพร่องค์ความรู้ด้านการกีฬาระหว่างลานกีฬาขนาดใหญ่, กลาง และเล็ก เป็นรายคู่โดยวิธีของ Scheffe'..... 124
56	เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของความต้องการการสนับสนุนและส่งเสริมกีฬาขั้นพื้นฐานของเยาวชนที่มาออกกำลังกายในลานกีฬาเกี่ยวกับปัจจัยด้านการจัดการ เรื่องความต้องการให้มีการจัดกิจกรรมการออกกำลังกายและการฝึกทักษะกีฬาเบื้องต้นระหว่างลานกีฬาขนาดใหญ่, กลาง และเล็ก

ตารางที่	หน้า
เป็นรายคู่โดยวิธีของ Scheffe'	125
57 เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของความต้องการการสนับสนุนและส่งเสริมกีฬาขั้นพื้นฐานของเยาวชนที่มาออกกำลังกายในลานกีฬาเกี่ยวกับปัจจัยด้านการจัดการ เรื่องความต้องการให้มีความหลากหลายของการจัดกิจกรรมออกกำลังกายและการเล่นกีฬาระหว่างลานกีฬาขนาดใหญ่, กลาง และเล็ก เป็นรายคู่โดยวิธีของ Scheffe'	126
58 เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของความต้องการการสนับสนุนและส่งเสริมกีฬาขั้นพื้นฐานของเยาวชนที่มาออกกำลังกายในลานกีฬาเกี่ยวกับปัจจัยด้านการจัดการ เรื่องความต้องการให้มีการจัดกิจกรรมการแข่งขันและกิจกรรมกีฬาระหว่างลานกีฬาขนาดใหญ่, กลาง และเล็ก เป็นรายคู่โดยวิธีของ Scheffe'	127
59 เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของความต้องการการสนับสนุนและส่งเสริมกีฬาขั้นพื้นฐานของเยาวชนที่มาออกกำลังกายในลานกีฬาเกี่ยวกับปัจจัยด้านการจัดการ เรื่องความต้องการให้มีโครงการทดสอบสมรรถภาพทางกายของเยาวชนระหว่างลานกีฬาขนาดใหญ่, กลาง และเล็ก เป็นรายคู่โดยวิธีของ Scheffe'	128
60 เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของความต้องการการสนับสนุนและส่งเสริมกีฬาขั้นพื้นฐานของเยาวชนที่มาออกกำลังกายในลานกีฬาเกี่ยวกับปัจจัยด้านการจัดการ เรื่องความต้องการให้มีการจัดกิจกรรมการออกกำลังกายและการเล่นกีฬาให้เด็กพิการและด้อยโอกาสระหว่างลานกีฬาขนาดใหญ่, กลาง และเล็ก เป็นรายคู่โดยวิธีของ Scheffe'	129
61 เปรียบเทียบความต้องการการสนับสนุนและส่งเสริมกีฬาขั้นพื้นฐานเกี่ยวกับปัจจัยด้านบุคลากร, ด้านงบประมาณ, ด้านเครื่องมือ อุปกรณ์ และสถานที่ และด้านการจัดการของเยาวชนที่มาออกกำลังกายในลานกีฬาระหว่างลานกีฬา	

ตารางที่	หน้า
ขนาดใหญ่, กลาง และเล็ก เป็นรายคู่โดยวิธีของ Scheffe'.....	130
62 เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของความต้องการการสนับสนุนและส่งเสริมกีฬาขั้นพื้นฐานของเยาวชนที่มาออกกำลังกายในลานกีฬาเกี่ยวกับปัจจัยด้านบุคลิกภาพระหว่างลานกีฬาขนาดใหญ่, กลาง และเล็ก เป็นรายคู่โดยวิธีของ Scheffe'.....	131
63 เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของความต้องการการสนับสนุนและส่งเสริมกีฬาขั้นพื้นฐานของเยาวชนที่มาออกกำลังกายในลานกีฬาเกี่ยวกับปัจจัยด้านงบประมาณระหว่างลานกีฬาขนาดใหญ่, กลาง และเล็ก เป็นรายคู่โดยวิธีของ Scheffe'.....	132
64 เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของความต้องการการสนับสนุนและส่งเสริมกีฬาขั้นพื้นฐานของเยาวชนที่มาออกกำลังกายในลานกีฬาเกี่ยวกับปัจจัยด้านเครื่องมือ อุปกรณ์ และสถานที่ระหว่างลานกีฬาขนาดใหญ่, กลาง และเล็ก เป็นรายคู่โดยวิธีของ Scheffe'.....	133
65 เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของความต้องการการสนับสนุนและส่งเสริมกีฬาขั้นพื้นฐานของเยาวชนที่มาออกกำลังกายในลานกีฬาเกี่ยวกับปัจจัยด้านการจัดการระหว่างลานกีฬาขนาดใหญ่, กลาง และเล็ก เป็นรายคู่โดยวิธีของ Scheffe'.....	134
66 จำนวน และค่าร้อยละ ของความต้องการให้มีการจัดชนิดกิจกรรมหรือกีฬาที่ต้องการ ในการใช้บริการลานกีฬาของเยาวชน.....	135
67 จำนวน และค่าร้อยละ ของความต้องการให้มีการจัดสนามหรือสถานที่จัดกิจกรรม หรือกีฬาที่ต้องการในการใช้บริการลานกีฬาของเยาวชน.....	137

ตารางที่	หน้า
68 จำนวน และค่าร้อยละ ของความต้องการให้มีการจัดอุปกรณ์สนามกีฬาในการใช้บริการลานกีฬาของเยาวชน.....	138
69 จำนวน และค่าร้อยละ ของความต้องการให้มีการจัดอุปกรณ์กีฬาในการใช้บริการลานกีฬาของเยาวชน.....	139
70 จำนวน และค่าร้อยละ ของความต้องการให้มีการจัดให้บริการด้านสถานที่และอุปกรณ์อำนวยความสะดวกในการใช้บริการลานกีฬาของเยาวชน.....	140
71 จำนวน และค่าร้อยละ ของความต้องการในการใช้บริการลานกีฬาของเยาวชนในเรื่องของวัน-เวลาในการให้บริการ.....	141
72 จำนวน และค่าร้อยละ ของความต้องการบริการด้านบุคลากรในการใช้บริการลานกีฬาของเยาวชน.....	142
73 จำนวน และค่าร้อยละ ของความต้องการในการใช้บริการลานกีฬาในด้านอื่นๆของเยาวชน.....	143
74 จำนวน และค่าร้อยละ ของความต้องการให้มีการจัดกิจกรรมหรือกีฬาที่ต้องการในการใช้บริการลานกีฬาของเยาวชนที่มาออกกำลังกายในลานกีฬาขนาดใหญ่.	144
75 จำนวน และค่าร้อยละ ของความต้องการให้มีการจัดสนามหรือสถานที่จัดกิจกรรม หรือกีฬาที่ต้องการในการใช้บริการลานกีฬาของเยาวชนที่มาออกกำลังกายในลานกีฬาขนาดใหญ่.....	146
76 จำนวน และค่าร้อยละ ของความต้องการให้มีการจัดอุปกรณ์สนามกีฬาในการใช้บริการลานกีฬาของเยาวชนที่มาออกกำลังกายในลานกีฬาขนาดใหญ่.....	147

ตารางที่	หน้า
77	จำนวน และค่าร้อยละ ของความต้องการให้มีการจัดอุปกรณ์กีฬาในการใช้ บริการลานกีฬาของเยาวชนที่มาออกกำลังกายในลานกีฬาขนาดใหญ่..... 148
78	จำนวน และค่าร้อยละ ของความต้องการให้มีการจัดให้บริการด้านสถานที่และ อุปกรณ์อำนวยความสะดวกในการใช้บริการลานกีฬาของเยาวชนที่มาออก กำลังกายในลานกีฬาขนาดใหญ่..... 149
79	จำนวน และค่าร้อยละ ของความต้องการในการใช้บริการลานกีฬาของเยาวชน ในเรื่องของวัน-เวลาในการให้บริการที่มาออกกำลังกายในลานกีฬาขนาดใหญ่.. 150
80	จำนวน และค่าร้อยละ ของความต้องการบริการด้านบุคลากรในการใช้บริการ ลานกีฬาของเยาวชนที่มาออกกำลังกายในลานกีฬาขนาดใหญ่..... 151
81	จำนวน และค่าร้อยละ ของความต้องการในการใช้บริการลานกีฬาในด้านอื่นๆ ของเยาวชนที่มาออกกำลังกายในลานกีฬาขนาดใหญ่..... 152
82	จำนวน และค่าร้อยละ ของความต้องการให้มีการจัดกิจกรรมหรือกีฬาที่ต้องการ ในการใช้บริการลานกีฬาของเยาวชนที่มาออกกำลังกายในลานกีฬากลาง 153
83	จำนวน และค่าร้อยละ ของความต้องการให้มีการจัดสนามหรือสถานที่จัด กิจกรรม หรือกีฬาที่ต้องการในการใช้บริการลานกีฬาของเยาวชนที่มาออกกำลัง กายในลานกีฬากลาง..... 155
84	จำนวน และค่าร้อยละ ของความต้องการให้มีการจัดอุปกรณ์สนามกีฬาในการ ใช้บริการลานกีฬาของเยาวชนที่มาออกกำลังกายในลานกีฬากลาง..... 156
85	จำนวน และค่าร้อยละ ของความต้องการให้มีการจัดอุปกรณ์กีฬาในการใช้ บริการลานกีฬาของเยาวชนที่มาออกกำลังกายในลานกีฬากลาง..... 157

ตารางที่	หน้า
86 จำนวน และค่าร้อยละ ของความต้องการให้มีการจัดให้บริการด้านสถานที่และอุปกรณ์อำนวยความสะดวกในการใช้บริการลานกีฬาของเยาวชนที่มาออกกำลังกายในลานกีฬานาถกลาง.....	158
87 จำนวน และค่าร้อยละ ของความต้องการในการใช้บริการลานกีฬาของเยาวชนในเรื่องของวัน-เวลาในการให้บริการที่มาออกกำลังกายในลานกีฬานาถกลาง.	159
88 จำนวน และค่าร้อยละ ของความต้องการบริการด้านบุคลากรในการใช้บริการลานกีฬาของเยาวชนที่มาออกกำลังกายในลานกีฬานาถกลาง.....	160
89 จำนวน และค่าร้อยละ ของความต้องการในการใช้บริการลานกีฬาในด้านอื่นๆของเยาวชนที่มาออกกำลังกายในลานกีฬานาถกลาง.....	161
90 จำนวน และค่าร้อยละ ของความต้องการให้มีการจัดกิจกรรมหรือกีฬาที่ต้องการในการใช้บริการลานกีฬาของเยาวชนที่มาออกกำลังกายในลานกีฬาขนาดเล็ก...	162
91 จำนวน และค่าร้อยละ ของความต้องการให้มีการจัดสนามหรือสถานที่จัดกิจกรรม หรือกีฬาที่ต้องการในการใช้บริการลานกีฬาของเยาวชนที่มาออกกำลังกายในลานกีฬาขนาดเล็ก.....	164
92 จำนวน และค่าร้อยละ ของความต้องการให้มีการจัดอุปกรณ์สนามกีฬาในการใช้บริการลานกีฬาของเยาวชนที่มาออกกำลังกายในลานกีฬาขนาดเล็ก.....	165
93 จำนวน และค่าร้อยละ ของความต้องการให้มีการจัดอุปกรณ์กีฬาในการใช้บริการลานกีฬาของเยาวชนที่มาออกกำลังกายในลานกีฬาขนาดเล็ก.....	166
94 จำนวน และค่าร้อยละ ของความต้องการให้มีการจัดให้บริการด้านสถานที่และอุปกรณ์อำนวยความสะดวกในการใช้บริการลานกีฬาของเยาวชนที่มาออกกำลังกายในลานกีฬาขนาดเล็ก.....	167

ตารางที่		หน้า
95	จำนวน และค่าร้อยละ ของความต้องการในการใช้บริการลานกีฬาของเยาวชน ในเรื่องของวัน-เวลาในการให้บริการที่มามากกำลังภายในลานกีฬาขนาดเล็ก....	168
96	จำนวน และค่าร้อยละ ของความต้องการบริการด้านบุคลากรในการใช้บริการ ลานกีฬาของเยาวชนที่มามากกำลังภายในลานกีฬาขนาดเล็ก.....	169
97	จำนวน และค่าร้อยละ ของความต้องการในการใช้บริการลานกีฬาในด้านอื่นๆ ของเยาวชนที่มามากกำลังภายในลานกีฬาขนาดเล็ก.....	170

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สารบัญรูปภาพ

	หน้า
กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	7
แผนผังการบริหารลานกีฬา.....	31

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ในปัจจุบันสังคมไทยประสบปัญหาทางด้านเศรษฐกิจและสังคมเป็นอย่างมาก อันเนื่องมาจากปัญหาเศรษฐกิจโลกรวมทั้งการเมืองภายในประเทศ เหตุการณ์เหล่านี้ได้ส่งผลร้ายต่อประเทศเป็นอย่างมาก รัฐบาลจึงได้กำหนดแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม ฉบับที่ 10 พ.ศ. 2550 - 2554 เพื่อแก้ไขปัญหาและพัฒนาให้ประเทศชาติเจริญก้าวหน้าต่อไป แต่การที่จะพัฒนาประเทศชาติได้นั้นจะต้องเริ่มมาจากการพัฒนาทรัพยากรในชาติให้ดีเสียก่อน และทรัพยากรที่สำคัญที่สุดก็คือคนในชาตินั่นเอง ซึ่งยุทธศาสตร์การพัฒนาคุณภาพคนและสังคมไทยสู่สังคมแห่งภูมิปัญญาและการเรียนรู้ ได้ให้ความสำคัญกับการเสริมสร้างสุขภาวะคนไทยให้มีสุขภาพแข็งแรงทั้งกายและใจ มีความสัมพันธ์ทางสังคมและอยู่ในสภาพแวดล้อมที่น่าอยู่ (แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 10 พ.ศ. 2550-2554)

ปัจจุบันคนไทยมีปัญหาสุขภาพและโรคภัยไข้เจ็บมากยิ่งขึ้น สาเหตุสำคัญเกิดมาจากการที่สังคมไทยได้พัฒนาไปสู่ความทันสมัยโดยเปลี่ยนแปลงวิถีชีวิตและการบริโภค ทำให้เป็นโรคต่างๆ ได้มากขึ้น เช่น เบาหวาน ความดันโลหิตสูง มะเร็ง เป็นต้น ซึ่งโรคกลุ่มนี้เป็นสาเหตุการป่วยและการตายเป็นอันดับต้นๆ ในปัจจุบัน สำนักงานสถิติแห่งชาติได้ทำการสำรวจพฤติกรรมการออกกำลังกายของประชากร พบว่าประชาชนในประเทศไทยออกกำลังกายและเล่นกีฬาเพียงร้อยละ 29.6 ของประชากรทั่วทั้งประเทศ (สำนักงานสถิติแห่งชาติ, 2550) ซึ่งอยู่ในอัตราที่ต่ำมากยิ่งเมื่อเทียบกับประเทศออสเตรเลีย อังกฤษ และสิงคโปร์ที่มีอัตราการออกกำลังกายประจำมากกว่าครึ่งหนึ่งของประชากรทั้งหมด นอกจากนี้ ปี 2548 พบเด็กที่มีภาวะโภชนาการเกินร้อยละ 17 โดยที่เด็กและเยาวชนในกรุงเทพมหานครมีอุบัติการณ์เป็นโรคอ้วนมากกว่าในจังหวัดอื่นๆ ประมาณ 3 - 5 เท่า (แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม ฉบับที่ 10 พ.ศ. 2550 - 2554)

การที่จะพัฒนาประชากรให้มีคุณภาพทั้งทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคมและสติปัญญานั้น จำเป็นที่จะต้องให้การออกกำลังกายและเล่นกีฬาเป็นสิ่งสำคัญ ดังพระบรมราโชวาทของสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช ที่ได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ พระราชทานเนื่องในวันกีฬาแห่งชาติ 16 ธันวาคม พ.ศ. 2531 มีความว่า “การกีฬาเป็นสิ่งที่มีความประสงค์พื้นฐานเพื่อที่จะส่งเสริมให้ร่างกายแข็งแรงและสามารถที่จะแสดงฝีมือในเชิงกีฬาเพื่อความสามัคคีและเพื่อให้คุณภาพของมนุษย์ดีขึ้น เวลานี้การกีฬาก็นับว่ามีความสำคัญในทางอื่นด้วย คือในทางสังคมทำให้คนในประเทศชาติได้หันมาปฏิบัติสิ่งที่เป็นประโยชน์ในทางสุขภาพของร่างกายและจิตใจ ทำให้สามารถที่จะอยู่เป็นสังคมอยู่เย็นเป็นสุขทั้งเป็นสิ่งที่ดีก่อให้เกิดความเจริญของบ้านเมือง และ

โดยเฉพาะการกีฬาระหว่างประเทศก็เพิ่มความสำคัญกับมนุษย์อื่นซึ่งอยู่ในประเทศอื่น ฉะนั้นกีฬา มีความสำคัญอย่างยิ่งสำหรับชีวิตของแต่ละคนและชีวิตของบ้านเมือง ถ้าปฏิบัติกีฬาอย่างถูกต้อง หมายความว่า อย่างมีประสิทธิภาพ มีความสามารถก็จะได้นำชื่อเสียงแก่ตนและแก่ประเทศชาติ ถ้าปฏิบัติกีฬาด้วยความเรียบร้อยด้วยความสุภาพก็ทำให้มีชื่อเสียงเหมือนกัน และจะส่งเสริมความสามัคคีในประเทศชาติ” (การกีฬาแห่งประเทศไทย, 2531)

การออกกำลังกายและการเล่นกีฬาเพื่อพัฒนาสุขภาพและสมรรถภาพทางกายเป็นปัจจัยสำคัญในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ทั้งทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม และสติปัญญา เมื่อทรัพยากรมนุษย์มีคุณภาพแล้วจะก่อให้เกิดการพัฒนาในด้านต่างๆ ทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม และการศึกษาของประเทศ การสนับสนุนให้เยาวชนและประชาชนของชาติได้ออกกำลังกายหรือเล่นกีฬานั้น ควรจะกระทำอย่างต่อเนื่อง และเป็นระบบโดยผู้ที่มีความรู้อย่างแท้จริง เพื่อให้เกิดผล โดยเฉพาะวัยรุ่นหรือเยาวชน ซึ่งเป็นวัยที่สำคัญที่สุดที่ควรจะได้รับ การสนับสนุนและส่งเสริม เพราะเป็นวัยที่มีการเปลี่ยนแปลงทั้งทางร่างกายและจิตใจเป็นอย่างมาก หากวัยรุ่นหรือเยาวชนได้รับคำแนะนำ และมีการปฏิบัติที่เหมาะสมจะทำให้สามารถดำเนินชีวิตอยู่ในสังคมได้เป็นอย่างดี เรื่องนี้จึงเป็นเรื่องที่สำคัญ ที่ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องควรจะร่วมมือกันพัฒนาให้ความรู้และแนวทางปฏิบัติที่ถูกต้อง เพื่อให้เยาวชนได้เจริญเติบโตสมวัย

เนื่องด้วยสถานการณ์และแนวโน้มการออกกำลังกายของเยาวชนที่ผ่านมา ยังไม่ประสบผลสำเร็จเท่าที่ควร โดยเฉพาะในด้านการพัฒนากีฬาขั้นพื้นฐาน การดูกีฬา และเล่นกีฬาของเยาวชนยังมีน้อย ดังนั้นกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ซึ่งเป็นหน่วยงานหลักที่รับผิดชอบด้านการกีฬาของประเทศ ได้เล็งเห็นความสำคัญ จึงได้ดำเนินการจัดทำแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 4 พ.ศ.2550 - 2554 เพื่อใช้เป็นกรอบและทิศทางในการพัฒนาการกีฬาของประเทศให้บรรลุเป้าหมาย และในยุทธศาสตร์การพัฒนาการกีฬาขั้นพื้นฐานได้มีมาตรการการสนับสนุนและส่งเสริมให้เด็กและเยาวชนได้มีการออกกำลังกายและเล่นกีฬามากขึ้น แต่ในกรุงเทพมหานครนั้น มีจำนวนประชากรมาก ปัญหาเรื่องสภาพแวดล้อม การจราจร หรืออาชญากรรม ล้วนเป็นปัญหาที่สำคัญ ซึ่งปัญหาเหล่านี้บางส่วนหนึ่งที่ทำให้เยาวชนไม่อาจจะออกกำลังกายหรือเล่นกีฬาได้อีกทั้งเยาวชนต้องเรียนหนังสือ และมีกิจกรรมอื่นๆที่น่าสนใจมากกว่า การที่จะชักจูง กระตุ้นให้เยาวชนหันมาออกกำลังกายหรือเล่นกีฬามากขึ้นนั้น จะต้องสนองตอบความต้องการของเยาวชนให้ได้ ไม่ว่าจะเป็นในเรื่อง การให้บริการด้านอุปกรณ์ สถานที่ บุคลากร สวัสดิการ ฯลฯ ดังนั้นหน่วยงานรัฐจะต้องวางแผน ดำเนินการอย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อที่จะได้บรรลุเป้าหมายที่วางไว้

จากปัญหาดังกล่าวกรุงเทพมหานครจึงได้กำหนดแผนพัฒนาของกรุงเทพมหานคร โดยจัดให้บริการด้านการออกกำลังกาย ในรูปของการดำเนินการกิจกรรมกีฬาเพื่อคนทั้งมวล (Sport For All) โดยมีจุดประสงค์ต้องการให้ประชาชนทุกเพศทุกวัย ทุกสาขาอาชีพสามารถเล่นกีฬาได้อย่าง

สะดวก ประหยัด และอยู่ใกล้บ้าน (ลานกีฬา ลานสุขภาพคนเมือง, 2545 : 3) รวมไปถึงการใช้กีฬา เพื่อแก้ไขปัญหาสังคม เช่น ปัญหายาเสพติด ปัญหาสุขภาพ ปัญหาการขาดวินัย และน้ำใจ เป็นต้น และเป็นการพัฒนาเพื่อสร้างชื่อเสียงให้กับประเทศไทย โดยการจัดหาสถานที่เล่นกีฬาให้ครอบคลุมพื้นที่ และสนองต่อความต้องการได้อย่างทั่วถึง มีการบริหารจัดการที่ดีและพัฒนาการ กีฬาให้ก้าวหน้า โดยจัดในรูปแบบของโรงเรียน ศูนย์ฝึกกีฬา ลานกีฬา ฯลฯ (วิสัยทัศน์ และทิศทาง แผนพัฒนากรุงเทพมหานคร ฉบับที่ 6. 2545 – 2549, 2545 : 113 – 114) ทางกรุงเทพมหานครจึง ได้มอบหมายให้สำนักสวัสดิการสังคมร่วมกับสำนักงานเขตทั้ง 50 เขต ได้จัดสรรพื้นที่ว่างรวมไปถึง พื้นที่ของหน่วยราชการ เอกชน หรือ ศาสนสถาน มาจัดตั้งเป็นลานกีฬาเพื่อเป็นสถานที่ ในการเล่น กีฬา และออกกำลังกาย โดยกำหนดประเภทกีฬาให้เหมาะสมกับสภาพพื้นที่และบริเวณข้างเคียง (ลานกีฬา ลานสุขภาพคนเมือง, 2545: 8 – 10 อ้างถึงใน พรทิพย์ สอนเดือน, 2548.)

ปัจจัยสำคัญในการสนับสนุนและส่งเสริมให้ออกกำลังกายและเล่นกีฬานั้น เกี่ยวเนื่องกับ องค์ประกอบหรือตัวบ่งชี้ในการพัฒนากีฬาขั้นพื้นฐาน ซึ่งมีปัจจัยที่สำคัญหลายด้าน ได้แก่ ด้าน งบประมาณ ด้านบุคลากร ด้านสนามกีฬาและสิ่งอำนวยความสะดวก และด้านการจัดการ (การ กีฬาแห่งประเทศไทย, 2538, 2540 อ้างถึงใน รัชนี ขวัญบุญจัน, 2549) ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีการ จัดการทรัพยากร(4M) ที่เป็นการนำทรัพยากรทางด้านบุคลากร ด้านงบประมาณ ด้านเครื่องมือ อุปกรณ์และสถานที่ และด้านการจัดการมาใช้ให้เกิดประโยชน์มากที่สุดในการพัฒนาองค์กร การที่ จะพัฒนากีฬาขั้นพื้นฐานจะต้องให้ความสำคัญในการสนับสนุนและส่งเสริมปัจจัยทั้ง 4 ด้านนี้ เสียก่อน เพื่อเป็นการชักจูงให้เยาวชนหันมาออกกำลังกายและเล่นกีฬามากขึ้น ซึ่งรัฐบาลมี นโยบายเกี่ยวกับการพัฒนากีฬาขั้นพื้นฐานมาอย่างต่อเนื่องแล้ว แต่เยาวชนก็ยังมีอาการออกกำลัง ภายที่น้อยอยู่ สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพได้ทำการสำรวจประชากรที่ออก กำลังกายและเล่นกีฬาเพื่อสุขภาพวัยเด็กและวัยรุ่น (6-18ปี) เป็นวัยที่นิยมออกกำลังกายและเล่น กีฬามากที่สุดคือร้อยละ 23.47 (สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ, 2551) ซึ่งยังถือ ว่าน้อยมากเมื่อเทียบกับเด็กญี่ปุ่นและเด็กเวียดนามกว่าร้อยละ 60 ใช้เวลาว่างเล่นกีฬาและออก กำลังกายกลางแจ้ง ซึ่งการสนับสนุนและส่งเสริมในปัจจัยทั้ง 4 ด้านนั้นอาจจะยังไม่เพียงพอ หรือ ว่าอาจจะไม่ตรงกับความต้องการของเยาวชนก็เป็นได้ จึงทำให้เยาวชนมีการออกกำลังกายและ เล่นกีฬาน้อย

ผู้วิจัยได้เล็งเห็นถึงความสำคัญของการสนับสนุนและส่งเสริมให้เยาวชนหันมาออกกำลัง ภายและเล่นกีฬามากขึ้น ซึ่งจะเป็นผลดีต่อการพัฒนาศักยภาพของเยาวชนทั้งทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคมและสติปัญญา โดยที่การสนับสนุนและส่งเสริมนั้นจะต้องตรงกับ ความ ต้องการของเยาวชนด้วยจึงจะสัมฤทธิ์ผล อีกทั้งลานกีฬายังเป็นสถานที่ออกกำลังกายที่เยาวชน

สามารถเข้าถึงได้ง่าย ดังนั้นในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาความต้องการการสนับสนุน และส่งเสริมกีฬาชั้นพื้นฐานของเยาวชนในเขตกรุงเทพมหานคร

คำถามของการวิจัย

เยาวชนในเขตกรุงเทพมหานครมีความต้องการการสนับสนุนและส่งเสริมกีฬาชั้นพื้นฐาน ในด้านใดบ้างและมีความต้องการในด้านนั้นๆมากน้อยเพียงใด

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความต้องการการสนับสนุนและส่งเสริมกีฬาชั้นพื้นฐานของเยาวชนในเขต กรุงเทพมหานคร
2. เพื่อศึกษาความต้องการการสนับสนุนและส่งเสริมกีฬาชั้นพื้นฐานระหว่างเยาวชน ชายและหญิงและระหว่างเยาวชนที่มาออกกำลังกายในลานกีฬาขนาดต่างกันในเขต กรุงเทพมหานคร
3. เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างความต้องการการสนับสนุนและส่งเสริมกีฬา ชั้นพื้นฐานระหว่างเยาวชนชายและหญิงและระหว่างเยาวชนที่มาออกกำลังกายใน ลานกีฬาขนาดใหญ่, ลานกีฬาขนาดกลาง และลานกีฬาขนาดเล็กในเขต กรุงเทพมหานคร

สมมติฐานของการวิจัย

1. เยาวชนมีความต้องการการสนับสนุนและส่งเสริมกีฬาชั้นพื้นฐานในด้านบุคลากร, ด้าน การเงิน ด้านเครื่องมือ อุปกรณ์ และสถานที่ และด้านการจัดการ
2. เยาวชนชายมีความต้องการการสนับสนุนและส่งเสริมกีฬาชั้นพื้นฐานมากกว่าเยาวชน หญิง
3. เยาวชนที่มาออกกำลังกายในลานกีฬาขนาดเล็กมีความต้องการการสนับสนุนและ ส่งเสริมกีฬาชั้นพื้นฐานมากกว่าเยาวชนที่มาออกกำลังกายในลานกีฬาขนาดใหญ่กว่า

ขอบเขตของการวิจัย

งานวิจัยในครั้งนี้ได้นำกรอบแนวคิดในเรื่องการสนับสนุนและส่งเสริมกีฬาชั้นพื้นฐานของ เยาวชนในแผนพัฒนากีฬาชาติฉบับที่ 4 พ.ศ.2550-2554 มาใช้เป็นกรอบในการวิจัย โดย สอดคล้องกับทฤษฎีการจัดการทรัพยากร (4M) โดยได้แบ่งออกเป็น 4 ด้าน คือ

1. ด้านบุคลากร (Man)
2. ด้านงบประมาณ (Money)
3. ด้านเครื่องมือ อุปกรณ์ และสถานที่ (Materials)
4. ด้านการจัดการ (Management)

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ประชากรที่มาออกกำลังกายในลานกีฬาของกรุงเทพมหานคร จำนวน 4,506,578 คน (กลุ่มงานวิชาการและพัฒนาเทคนิค กองการกีฬา สำนักวัฒนธรรม กีฬา และการท่องเที่ยว. 2552)

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ เยาวชนที่มาออกกำลังกายในลานกีฬาของกรุงเทพมหานคร จำนวน 400 คน

ตัวแปรต้น คือ

- 1.1 เยาวชนชายและหญิงที่มาออกกำลังกายในลานกีฬาในเขตกรุงเทพมหานคร
- 1.2 เยาวชนที่มาออกกำลังกายในลานกีฬาขนาดใหญ่, ลานกีฬาขนาดกลาง และลานกีฬาขนาดเล็กในเขตกรุงเทพมหานคร

ตัวแปรตาม คือ ความต้องการการสนับสนุนและส่งเสริมกีฬาขั้นพื้นฐานของเยาวชนในเขตกรุงเทพมหานคร

คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย

การออกกำลังกาย หมายถึง การกระทำใดๆ ที่มีการเคลื่อนไหวส่วนต่างๆของร่างกาย เพื่อสุขภาพ เพื่อความสนุกสนาน และเพื่อสังคมโดยใช้กิจกรรมง่ายๆ หรือมีกฎ กติกาการแข่งขันง่ายๆ เช่น วิ่ง กระโดดเชือก การบริหารร่างกาย การยกน้ำหนัก แอโรบิกแดนซ์ วាយน้ำ ซิঁจักรยาน เกมส์ และการละเล่นพื้นเมือง เป็นต้น รวมทั้งการออกกำลังกายในการประกอบอาชีพ และการออกกำลังกายในชีวิตประจำวัน

การเล่นกีฬา หมายถึง การกระทำใดๆ ที่ทำให้มีการเคลื่อนไหวส่วนต่างๆของร่างกาย โดยใช้ทักษะกีฬาพื้นฐาน และมีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างเสริมสุขภาพ เพื่อความสนุกสนาน เพื่อสังคม เพื่อการแข่งขัน โดยจะเคร่งครัดต่อกฎกติกาของการแข่งขันหรือไม่เคร่งครัดก็ได้ เช่น การเล่นฟุตบอล รักบี้ฟุตบอลหรือบาสเกตบอล เป็นต้น

การสนับสนุนและส่งเสริม หมายถึง การช่วยเหลือ, อุปการะ, เกื้อหนุน

กีฬา หมายถึง กิจกรรมที่มีการเคลื่อนไหวและลีลาการเล่นภายใต้กฎกติกาอย่างเป็นระเบียบ โดยมุ่งเพื่อความสนุกสนานเพลิดเพลิน และเพื่อสุขภาพก่อเกิดประโยชน์ในการพัฒนาร่างกาย อารมณ์ สังคม สติปัญญา บางครั้งอาจใช้การแข่งขันด้วย

กีฬาขั้นพื้นฐาน หมายถึง การออกกำลังกายหรือการเล่นกีฬาที่ใช้ทักษะกีฬาขั้นพื้นฐาน เพื่อให้เด็กและเยาวชนมีความรู้ เจตคติ และทักษะกีฬา ทำให้สามารถเล่นกีฬาได้ และดูกีฬาเป็น โดยมุ่งพัฒนาด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม และสติปัญญาก่อให้เกิดคุณธรรม จริยธรรม ระเบียบวินัย และน้ำใจนักกีฬา

ความต้องการ คือ ความรู้สึก ที่นำไปสู่จุดมุ่งหมาย หรือเหตุผล การกระทำของพฤติกรรม **เยาวชน** หมายถึง บุคคลที่มีอายุ 15 ถึง 24 ปีบริบูรณ์ (United Nations General Assembly, 2010) ที่มาออกกำลังกายในลานกีฬาของกรุงเทพมหานคร

ด้านบุคลากร หมายถึง ทรัพยากรบุคคลที่เกี่ยวข้องกับการกีฬาที่มีส่วนช่วยในการ สนับสนุนและส่งเสริมกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับกีฬาต่างๆ

บุคลากรทางการกีฬา หมายถึง ครูพลศึกษา ครูผู้สอนกีฬา ผู้นำหรืออาสาสมัครทางการ กีฬา นักกีฬา ผู้เล่นกีฬา ผู้ฝึกสอนกีฬา ผู้ตัดสินกีฬา ผู้จัดการทีม ผู้จัดการแข่งขัน ผู้บริหารการกีฬา ผู้บริหารองค์กรสโมสร์กีฬา และนักวิทยาศาสตร์การกีฬา

ด้านงบประมาณ หมายถึง งบประมาณที่เกี่ยวข้องกับการกีฬาทั้งหมดที่ใช้จ่ายในการ สนับสนุนและส่งเสริมกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับกีฬาต่างๆ

ด้านเครื่องมือ อุปกรณ์ และสถานที่ หมายถึง เครื่องมือ อุปกรณ์ และสถานที่ที่ เกี่ยวข้องกับการกีฬา และใช้ในการสนับสนุนและส่งเสริมกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับกีฬาต่างๆ

ด้านการจัดการ หมายถึง การจัดการดำเนินงานขององค์กรต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง กับการกีฬา อย่างมีเอกภาพและประสิทธิภาพทั้งในส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค และส่วนท้องถิ่น รวมทั้งการ ประสานความร่วมมือระหว่างองค์กรและภายในองค์กรกีฬาต่างๆ อย่างเป็นระบบ

ลานกีฬา หมายถึง สถานที่ออกกำลังกาย และเล่นกีฬาของกรุงเทพมหานครที่มีอาคาร ประกอบกับลานกีฬา และลานกีฬาที่เป็นพื้นที่ว่าง ทั้งส่วนราชการ เอกชน หรือที่สาธารณะให้ เยาวชน และประชาชนได้ออกกำลังกายได้แบ่งออกเป็น 6 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มกรุงเทพเหนือ กลุ่ม กรุงเทพกลาง กลุ่มกรุงเทพใต้ กลุ่มกรุงเทพตะวันออก กลุ่มกรุงเทพใต้ และกลุ่มกรุงเทพเหนือ โดย ลานกีฬาจะแบ่งเป็น 3 ประเภท ตามระเบียบการจัดตั้งลานกีฬา ได้แก่ ลานกีฬาประเภทเอ, ลาน กีฬาประเภทบี และลานกีฬาประเภทซี (กรุงเทพมหานคร. 2552)

ลานกีฬาขนาดใหญ่ หมายถึง ลานกีฬาประเภทเอ ที่มีเนื้อที่มากกว่า 1 ไร่ และสามารถ ใช้เล่นกีฬาหรือทำกิจกรรมได้ของพื้นที่ทั้งหมด, จำนวนผู้ใช้บริการ เล่นกีฬาได้มากกว่า 100 คนวัน และ เล่นกีฬาได้มากกว่า 5 ประเภทขึ้นไป

ลานกีฬาขนาดกลาง หมายถึง ลานกีฬาประเภทปี ที่มีเนื้อที่ไม่เกิน 1 ไร่ และสามารถใช้เล่นกีฬาหรือทำกิจกรรมได้ของพื้นที่ทั้งหมด, จำนวนผู้ใช้บริการ เล่นกีฬาได้มากกว่า 50 คน/วัน และเล่นกีฬาได้มากกว่า 3 ประเภทขึ้นไป

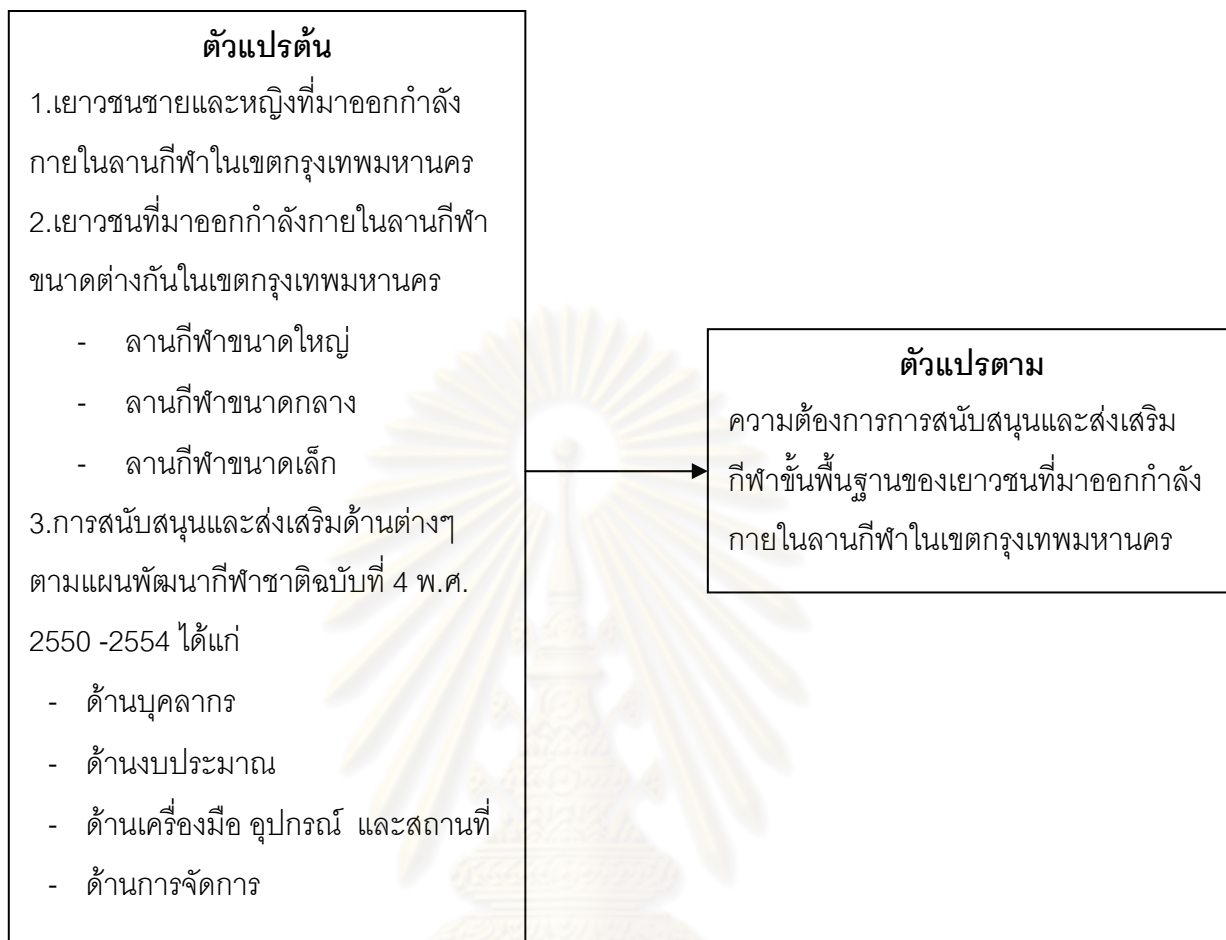
ลานกีฬาขนาดเล็ก หมายถึง ลานกีฬาประเภทปี ที่มีเนื้อที่ไม่ต่ำกว่า 20 ตารางวา และสามารถใช้เล่นกีฬาหรือทำกิจกรรมได้ของพื้นที่ทั้งหมด, จำนวนผู้ใช้บริการไม่ต่ำกว่า 20 คน/วัน และเล่นกีฬาได้อย่างน้อย 1-2 ประเภท

สถานกีฬา หมายถึง พื้นที่บริเวณสนามกีฬา และอาคารสิ่งปลูกสร้างที่ใช้ในการฝึกซ้อมและแข่งขันกีฬานิตต่าง ๆ เช่น สนาม กอล์ฟ กรีฑา โรงยิมเนเซียม สระว่ายน้ำ สนามเทนนิส เป็นต้น

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทำให้ทราบถึงความต้องการการสนับสนุนและส่งเสริมกีฬาขั้นพื้นฐานของเยาวชนในเขตกรุงเทพมหานคร
2. ทำให้ทราบถึงความแตกต่างระหว่างความต้องการการสนับสนุนและส่งเสริมกีฬาขั้นพื้นฐานของเยาวชนชายและหญิงในเขตกรุงเทพมหานคร
3. ทำให้ทราบถึงความแตกต่างระหว่างความต้องการการสนับสนุนและส่งเสริมกีฬาขั้นพื้นฐานของเยาวชนที่มาออกกำลังกายในลานกีฬาประเภทต่างกันในกรุงเทพมหานคร
4. สามารถนำบทสรุปที่ได้จากการศึกษาไปเป็นข้อมูลพื้นฐานในการวางแผนกลยุทธ์ในการสนับสนุนและส่งเสริมกีฬาขั้นพื้นฐานของภาครัฐต่อไป
5. สามารถนำบทสรุปที่ได้จากการศึกษาไปเป็นข้อมูลพื้นฐานในการพัฒนาลานกีฬาของกรุงเทพมหานคร
6. หน่วยงานที่เกี่ยวข้องสามารถนำข้อมูลไปปรับปรุงการดำเนินงานให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น

กรอบแนวความคิดในการวิจัย (Conceptual Framework)

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยเรื่อง “การศึกษาความต้องการการสนับสนุนและส่งเสริมกีฬาขั้นพื้นฐานของเยาวชนในเขตกรุงเทพมหานคร” ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้า และรวบรวมข้อมูล ทฤษฎี แนวคิดต่างๆ จากเอกสารตำรา งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำไปสู่การเล็งเห็นของปัญหา และเป็นกรอบในการนำเสนอและวิเคราะห์ข้อมูล ดังต่อไปนี้

1. แผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 4 พ.ศ. 2550 – 2554
2. ทฤษฎีเกี่ยวกับความต้องการและทฤษฎีแรงจูงใจ
3. ทฤษฎีการจัดการ (4M)
4. แนวคิดเกี่ยวกับการออกกำลังกายและเล่นกีฬาในเด็กและเยาวชน
5. ลานกีฬากรุงเทพมหานคร
6. การออกกำลังกายของประชาชนในประเทศไทย
7. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

แผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 4 (พ.ศ. 2550 – 2554)

1. ความเป็นมา

การกีฬามีความสำคัญต่อประชาชนและประเทศ ทั้งในด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิต การสร้างเสริมสุขภาพ สมรรถภาพที่ดี ปลูกฝังความมีน้ำใจนักกีฬาให้เป็นค่านิยม เกิดความสามัคคีของคนในชาติ การสร้างความภาคภูมิใจ สร้างแรงบันดาลใจ สร้างรายได้ อาชีพ และการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ และรัฐบาลไทยได้เล็งเห็นความสำคัญของการพัฒนาด้านการกีฬาที่มีต่อการพัฒนาคุณภาพ ของทรัพยากรบุคคลของประเทศ โดยมีแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ เพื่อเป็นกรอบ และแนวทางในการพัฒนา ด้านการกีฬามาแล้ว 3 ฉบับ ได้แก่ แผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 1 (พ.ศ. 2531 – 2539) แผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2540 – 2544) และแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 3 (พ.ศ. 2545 – 2549) กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ในฐานะที่เป็นหน่วยงานรับผิดชอบ ด้านการกีฬาของประเทศ ได้ก่อตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. 2545 ได้เล็งเห็นความสำคัญ จึงได้ดำเนินการจัดทำแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 4 (พ.ศ. 2550 - 2554) เพื่อใช้เป็นกรอบและทิศทางในการพัฒนาการกีฬาของประเทศให้บรรลุ เป้าหมาย

2. สถานการณ์และแนวโน้มการพัฒนากีฬา

2.1 มีการประกาศใช้แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 10 (พ.ศ. 2550 – 2554) ซึ่งได้นำหลักการของ “ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง” และแนวคิด “คนเป็นศูนย์กลางการพัฒนา” มาเป็นกรอบในการพัฒนามาเป็นหลักในการปฏิบัติและพัฒนาประเทศไทยสู่สังคมที่มีสันติสุข และความยั่งยืน

2.2 การพัฒนากีฬาที่ผ่านมา ยังไม่ประสบผลสำเร็จเท่าที่ควร โดยเฉพาะในด้านการพัฒนากีฬาขั้นพื้นฐาน การดูกีฬา และเล่นกีฬาของประชาชนยังมีน้อย การนำวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬา มาใช้ในการพัฒนากีฬาทุกระดับอย่างจริงจัง และการบริหารจัดการกีฬาแบบบูรณาการ

2.3 แนวโน้มของการพัฒนากีฬาในอนาคต ส่งเสริมให้มีการออกกำลังกายที่เหมาะสมกับเพศ วัย สภาพร่างกาย เวลา ระยะเวลา และถูกหลักการออกกำลังกายมากขึ้น รวมทั้งมีการพัฒนาศักยภาพนักกีฬา และสิ่งประดิษฐ์ หรืออุปกรณ์ และเครื่องมือที่ใช้สนับสนุนด้านกีฬา และออกกำลังกายของประชาชนตลอดจนความตื่นตัว ในการจัดการแข่งขันกีฬา เพื่อสร้างรายได้เข้าประเทศมากขึ้น

2.4 สุขภาพของประชาชนในภาพรวมของประเทศ มีแนวโน้มที่จะประสบปัญหา โดยเด็กและเยาวชนไทยร้อยละ 50 มีสุขภาพต่ำกว่าเกณฑ์ ในวัยผู้ใหญ่มีแนวโน้มประสบปัญหาโรคภัยไข้เจ็บใหม่ๆ มากขึ้น และปัญหาการเพิ่มขึ้นของประชากรวัยสูงอายุ จึงมุ่งเน้นการพัฒนาระบบสุขภาพเชิงป้องกัน โดยใช้การกีฬาและการออกกำลังกายเป็นสื่อ

3. ผลการดำเนินงานตามแผนพัฒนากีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2540 - 2544) และ ฉบับที่ 3 (พ.ศ. 2545 - 2549)

ในภาพรวมของการดำเนินงานในแผนฯ ฉบับที่ 2 (พ.ศ.2540 – 2544) และ ฉบับที่ 3 (พ.ศ.2545 – 2549) ประสบความสำเร็จในระดับหนึ่ง โดยพบว่า ประชาชนมีความตื่นตัว ในการออกกำลังกาย และเล่นกีฬามากขึ้น ภาครัฐและเอกชน ให้การส่งเสริม สนับสนุนการกีฬา และมีการนำวิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยีการกีฬา มาใช้ในการพัฒนากีฬามากขึ้น อย่างไรก็ตามยังมีผลการดำเนินงานหลายส่วนที่ยังไม่บรรลุตามเป้าหมายที่วางไว้ ดังนี้

3.1 ยุทธศาสตร์การพัฒนากีฬาขั้นพื้นฐาน ครูพลศึกษาระดับประถมศึกษายังมีไม่ครบทุกโรงเรียน ในระดับมหาวิทยาลัยมีหลักสูตรบังคับพลศึกษาเพียงบางมหาวิทยาลัย และมีผู้ฝึกสอนกีฬาพื้นฐานไม่ครบทุกหมู่บ้าน

3.2 ยุทธศาสตร์การพัฒนากีฬาเพื่อมวลชน ยังไม่มีตัวแทนรับผิดชอบกีฬามวลชนในคณะกรรมการกีฬาจังหวัด สวนสุขภาพสำหรับประชาชนยังมีไม่ครบทุกตำบล และหน่วยงานส่วนใหญ่ยังไม่มีสถานที่ออกกำลังกายให้บุคลากร

3.3 ยุทธศาสตร์การพัฒนากีฬาเพื่อความเป็นเลิศ ยังไม่มีการจัดตั้งสถาบันพัฒนาบุคลากรด้านกีฬากีฬา ศูนย์ฝึกกีฬาแห่งชาติ และศูนย์ฝึกระดับภูมิภาคมีสนามกีฬาที่ได้มาตรฐาน 36 แห่ง (ยังไม่ครบทุกจังหวัด) และมีการนำวิทยาศาสตร์การกีฬามาใช้ประโยชน์ระดับต่ำ

3.4 ยุทธศาสตร์การพัฒนากีฬาเพื่อการอาชีพ ยังไม่ได้พัฒนากีฬาอาชีพอย่างแท้จริง บุคลากรด้านกีฬาอาชีพยังมีจำนวนน้อย และคุณภาพยังไม่ได้มาตรฐานสากล กฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้องกับกีฬาอาชีพยังไม่ได้ประกาศใช้ การจัดการแข่งขันกีฬาอาชีพยังไม่ได้มาตรฐานการสนับสนุนกีฬาอาชีพจากภาคเอกชน และผลตอบแทนด้านสิทธิประโยชน์ด้านต่างๆ ยังอยู่ในระดับที่ต่ำ

3.5 ยุทธศาสตร์การพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬา การเผยแพร่ความรู้ด้านวิทยาศาสตร์การกีฬาและเทคโนโลยีทางการกีฬายังมีอยู่ในระดับที่ต่ำ ยังไม่มีศูนย์สารสนเทศทางด้านวิทยาศาสตร์การกีฬาและเทคโนโลยีทางการกีฬา และมีการใช้ความรู้ด้านโภชนาการในการพัฒนาโครงสร้างทางร่างกายของนักกีฬาอยู่ในระดับที่ต่ำ

3.6 ยุทธศาสตร์การพัฒนากีฬาการบริหารการกีฬา ยังไม่มีศูนย์สารสนเทศทางการกีฬา เพื่อใช้บริหารงาน และการติดตามประเมินผลการดำเนินงานด้านการกีฬา สมาคมกีฬาที่มีประสิทธิภาพในการบริหารจัดการสมาคมยังมีอยู่ในจำนวนที่ต่ำ สถานกีฬาและสิ่งอำนวยความสะดวกยังมีจำนวนไม่เพียงพอ กฎระเบียบ ข้อบังคับ กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการกีฬา ยังไม่ได้รับการปรับปรุงให้ทันสมัย การบริหารงานด้านการกีฬาขององค์กรต่างๆ ยังขาดหลักธรรมาภิบาล และการบริหารงานขาดการติดตามและประเมินผล

4. ยุทธศาสตร์การพัฒนากีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 4 (พ.ศ. 2550 - 2554)

4.1 วิสัยทัศน์

เด็ก เยาวชน และประชาชนเล่นกีฬา และออกกำลังกายอย่างถูกต้องจนเป็นวิถีชีวิต มีสุขภาพและสมรรถภาพที่ดี มีคุณธรรม จริยธรรม น้ำใจนักกีฬา พัฒนาศักยภาพของนักกีฬาให้มีมาตรฐานระดับสากล นำไปสู่การกีฬาอาชีพ โดยใช้วิทยาศาสตร์การกีฬาและการบริหารจัดการที่ดี

4.2 พันธกิจ

1. ส่งเสริม สนับสนุน และพัฒนากีฬา การออกกำลังกาย และนันทนาการให้เป็นวิถีชีวิต เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตที่ดีและมีการปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรม และน้ำใจนักกีฬาให้แก่เด็ก เยาวชน และประชาชน

2. สนับสนุนและส่งเสริมการพัฒนานักกีฬาให้มีขีดความสามารถในการแข่งขันสูงขึ้น เพื่อสร้างรายได้และเกียรติภูมิแก่ทรัพยากรบุคคลและประเทศชาติ

3. ส่งเสริมและสนับสนุนการพัฒนาด้านวิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยีการกีฬา เพื่อนำองค์ความรู้มาประยุกต์ใช้ในการพัฒนาการกีฬาทุกระดับ

4. พัฒนาการบริหารจัดการการกีฬาอย่างเป็นระบบโดยการมีส่วนร่วมของประชาชนทุกภาคส่วน

4.3 วัตถุประสงค์

1. เพื่อสร้างค่านิยมการออกกำลังกาย เล่นกีฬา ดูกีฬา และนันทนาการจนเป็นวิถีชีวิต

2. เพื่อใช้วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬาในการพัฒนาการเล่นกีฬา การออกกำลังกายและนันทนาการตลอดจนการพัฒนานักกีฬา ให้มีศักยภาพสูงขึ้น

3. เพื่อให้มีการศึกษา วิจัย และนำองค์ความรู้ที่ได้ไปประยุกต์ใช้ในการพัฒนาการกีฬา การออกกำลังกาย และนันทนาการ

4. เพื่อบูรณาการทรัพยากรทุกภาคส่วนในการบริหาร จัดการกีฬาที่เป็นระบบและมีมาตรฐาน โดยเน้นการมีส่วนร่วมของประชาชนทุกระดับ

5. เพื่อพัฒนาและผลิตบุคลากรด้านการกีฬา นักวิจัย ด้านวิทยาศาสตร์การกีฬา และนักวิจัยด้านการกีฬา

4.4 เป้าหมายหลัก

1. เด็ก เยาวชน ไม่น้อยกว่าร้อยละ 80 และประชาชนไม่น้อยกว่าร้อยละ 60 ออกกำลังกาย เล่นกีฬา และร่วมกิจกรรมนันทนาการเป็นประจำ เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิต

2. เด็ก เยาวชน และประชาชนไม่น้อยกว่าร้อยละ 50 มีสมรรถภาพทางร่างกายตามเกณฑ์ที่กำหนด

3. โรงเรียนไม่น้อยกว่าร้อยละ 80 มีครูที่มีคุณวุฒิ การศึกษาด้านพลศึกษา

4. มีนักกีฬาและบุคลากรด้านการกีฬาที่มีคุณภาพ และเข้าสู่มาตรฐานในระดับสากลเพิ่มขึ้น ไม่น้อยกว่าร้อยละ 5 ต่อปี

5. มีผู้นำกีฬาและอาสาสมัคร ตลอดจนโครงสร้างพื้นฐานด้านการกีฬา สถานที่กีฬา อุปกรณ์กีฬาที่มีคุณภาพไม่น้อยกว่าร้อยละ 60 ของจำนวนตำบลทั้งหมด

6. มีการส่งเสริมและพัฒนากีฬาสากลและกีฬาไทย ที่มีศักยภาพ เพื่อนำร่องสู่กีฬาอาชีพ 12 ชนิดกีฬา (ประเภทบุคคล 8 ชนิดกีฬา และประเภททีม 4 ชนิดกีฬา)

7. มีการศึกษา วิจัย สร้างสิ่งประดิษฐ์ และสร้างสรรค์นวัตกรรม ด้านการกีฬา การออกกำลังกาย และนันทนาการ เพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่าร้อยละ 5 ต่อปี

8. มีองค์กรกีฬาและเครือข่ายที่ประชาชนมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการกีฬาอย่างมีประสิทธิภาพครบทุกตำบล

9. มีการจัดการแข่งขันกีฬาที่ได้มาตรฐาน ตั้งแต่ระดับอำเภอ จังหวัด ชาติ และนานาชาติเพื่อพัฒนากีฬาสู่ความเป็นเลิศและอาชีพ

10. มีระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ และการติดตามประเมินผลที่มีประสิทธิภาพ

4.5 ประเด็นยุทธศาสตร์

ยุทธศาสตร์ที่ 1 ยุทธศาสตร์การพัฒนากีฬาขั้นพื้นฐาน

ยุทธศาสตร์ที่ 2 ยุทธศาสตร์การพัฒนากีฬาเพื่อมวลชน

ยุทธศาสตร์ที่ 3 ยุทธศาสตร์การพัฒนากีฬาเพื่อความเป็นเลิศ

ยุทธศาสตร์ที่ 4 ยุทธศาสตร์การพัฒนากีฬาเพื่อการอาชีพ

ยุทธศาสตร์ที่ 5 ยุทธศาสตร์การพัฒนากีฬาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬา

ยุทธศาสตร์ที่ 6 ยุทธศาสตร์การพัฒนากีฬาการบริหารการกีฬา

4.6 ปัจจัยหลักแห่งความสำเร็จ

แผนพัฒนากีฬาแห่งชาติ ในระยะ 5 ปีข้างหน้าจะสามารถบรรลุตามเป้าหมายที่กำหนดไว้จะต้องมีปัจจัยหลักแห่งความสำเร็จ ดังนี้

1. ผลักดันให้การเล่นกีฬา การออกกำลังกายและนันทนาการ จนเป็นวิถีชีวิตของประชาชนทุกระดับให้เป็นวาระแห่งชาติ โดยมีแผนงานโครงการและงบประมาณเชิงบูรณาการต่อเนื่องตลอดระยะ 5 ปี เพื่อให้ทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องตั้งแต่ระดับนโยบายจนถึงระดับปฏิบัติการ และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นไปในทิศทางเดียวกัน และมีคณะกรรมการนโยบายการกีฬาแห่งชาติในการกำหนดนโยบายมาตรการกำกับดูแลและสนับสนุนการบูรณาการปฏิบัติงานตามแผนอย่างมีประสิทธิภาพ

2. เพิ่มขีดความสามารถขององค์กรที่ทำหน้าที่เป็นหน่วยงานหลักด้านการกีฬา ทั้งภาครัฐ เอกชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ภาคี เครือข่ายทั้งในประเทศและต่างประเทศ โดยพัฒนาระบบการบริหารจัดการการกีฬา การออกกำลังกาย และนันทนาการแบบบูรณาการในทุกระดับ และพัฒนาองค์ความรู้ ด้านการบริหารจัดการการกีฬา การออกกำลังกายและนันทนาการ รวมทั้งจัดทำระบบฐานข้อมูลด้านการกีฬาและออกกำลังกายที่ครอบคลุมน่าเชื่อถือและเป็นปัจจุบัน

3. การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและอุปกรณ์กีฬา เพื่อสนับสนุนการเล่นกีฬา การออกกำลังกายและนันทนาการ โดยการกำหนดมาตรฐาน พัฒนา ปรับปรุง บำรุงรักษา เพิ่มมูลค่าโครงสร้างพื้นฐานที่มีอยู่ และสนับสนุนให้มีโครงสร้างพื้นฐาน และอุปกรณ์กีฬา การออกกำลังกายและนันทนาการในระดับมาตรฐานสากล

4. จัดให้มีและเพิ่มศักยภาพของสถาบันการพัฒนาศักยภาพบุคลากรทางกีฬา ระบบการฝึกซ้อมและการผลิตนักกีฬา การออกกำลังกายและนันทนาการ โดยพัฒนาองค์ความรู้ การวิจัย

และการใช้ประโยชน์จากวิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยีทางการกีฬา เพื่อสนับสนุน และเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของนักกีฬา

5. ส่งเสริมการลงทุนของภาคเอกชนด้านการกีฬา โดยสนับสนุนสิทธิประโยชน์สำหรับภาคเอกชนเพื่อการลงทุนในธุรกิจกีฬา

6. พัฒนาการบริหารจัดการกีฬาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยการให้องค์ความรู้ด้านการกีฬาและส่งเสริมให้มีอาสาสมัครการกีฬาระดับตำบล

7. สนับสนุนการมีส่วนร่วมของประชาชน องค์กร ชุมชน และเครือข่ายการกีฬาให้องค์ความรู้ด้านการเล่นกีฬา การดูกีฬา และการสร้างวัฒนธรรมการเล่นกีฬาที่สอดคล้องกับวิถีชีวิต

รายละเอียดประเด็นยุทธศาสตร์

ยุทธศาสตร์ที่ 1 การพัฒนาการกีฬาขั้นพื้นฐาน

วัตถุประสงค์ที่ 1

เพื่อให้เด็กและเยาวชนมีความรู้ ความเข้าใจ เกี่ยวกับการเล่นกีฬาและการออกกำลังกาย และมีเจตคติที่ดีต่อการเล่นกีฬาและการออกกำลังกาย

มาตรการ

1. สนับสนุนและส่งเสริมให้สถานศึกษาระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานและอาชีวศึกษาที่ต่ำกว่าระดับอุดมศึกษาทุกแห่งปรับปรุงหลักสูตรให้ มีการจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาอย่างน้อย 2 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ และเปิดโอกาสให้นักเรียนได้มีโอกาสเลือกเล่นกีฬาตามความต้องการและความสนใจ

2. จัดให้มีสื่อและนวัตกรรมเพื่อพัฒนาความรู้ และความเข้าใจในการเล่นกีฬาและการออกกำลังกาย

3. จัดสภาพแวดล้อมให้เอื้อต่อการเรียนการสอนกิจกรรมการเล่นกีฬาและการออกกำลังกายเพื่อให้เกิดเจตคติที่ดีต่อการเล่นกีฬาและการออกกำลังกาย

4. ส่งเสริมให้ครอบครัวมีส่วนร่วมในการสร้างเสริมเจตคติที่ดีต่อการเล่นกีฬาและการออกกำลังกาย

วัตถุประสงค์ที่ 2

เพื่อพัฒนาเด็กและเยาวชนให้มีคุณธรรม จริยธรรม ระเบียบวินัย และน้ำใจนักกีฬา

มาตรการ

1. ปลูกฝังให้เด็กและเยาวชนได้มีคุณธรรม จริยธรรม ระเบียบวินัย และน้ำใจนักกีฬา

2. จัดกิจกรรมที่เอื้อต่อการปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรม ระเบียบวินัย และน้ำใจนักกีฬาให้แก่เด็กและเยาวชน

3. ส่งเสริมและยกย่องชมเชยเด็กและเยาวชน ที่มีคุณธรรม จริยธรรม ระเบียบวินัย และน้ำใจนักกีฬา

วัตถุประสงค์ที่ 3

เพื่อให้เด็กและเยาวชนมีทักษะพื้นฐาน ในการเคลื่อนไหว การเล่นกีฬาและการออกกำลังกาย และนำทักษะพื้นฐานไปใช้ในการเคลื่อนไหว การเล่นกีฬา และการออกกำลังกายเป็นประจำ เพื่อการมีสุขภาพที่ดี

มาตรการ

1. จัดให้มีสนามเด็กเล่นในโรงเรียนและชุมชน พร้อมอุปกรณ์ที่ช่วยพัฒนาการเคลื่อนไหวและการออกกำลังกายของเด็กและเยาวชน
2. จัดให้มีผู้ฝึกสอน/ครูพลศึกษา ทำหน้าที่สอน ควบคุม ดูแลและจัดกิจกรรมการเคลื่อนไหว และการออกกำลังกายในโรงเรียนระดับประถมศึกษาอย่างเพียงพอ
3. จัดให้มีครูพลศึกษาที่มีวุฒิปริญญาตรีทำหน้าที่สอน และจัดกิจกรรมพลศึกษาในโรงเรียนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานเพิ่มขึ้นอย่างเพียงพอ และพัฒนาสมรรถนะสอนพลศึกษาเป็นประจำทุกปี
4. ส่งเสริมให้ภาครัฐและภาคเอกชนมีส่วนร่วมในการประชาสัมพันธ์เผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับวิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยีการกีฬาให้แก่ครูผู้สอนพลศึกษาในโรงเรียนทุกระดับ รวมทั้งผู้นำการกีฬาประจำหมู่บ้านและตำบล เพื่อให้นำไปประยุกต์ใช้ได้เหมาะสม
5. ส่งเสริมโครงการโภชนาการในโรงเรียนและทดสอบสมรรถภาพทางกายของเด็กและเยาวชน มีการศึกษา และพัฒนาโครงสร้างร่างกาย รวมทั้งเกณฑ์มาตรฐานสมรรถภาพทางกายของเด็กและเยาวชน
6. สนับสนุนให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หน่วยงาน ภาครัฐและภาคเอกชน พัฒนาเด็กและเยาวชน เพื่อเตรียมนักกีฬาสำหรับการแข่งขันในระดับจังหวัด ภูมิภาค ชาติ และนานาชาติ
7. ส่งเสริมให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นระดมทรัพยากรทั้งบุคลากร งบประมาณ และสถานที่ เพื่อบูรณาการ การจัดดำเนินการบริหารการกีฬาในท้องถิ่นให้มีประสิทธิภาพสูงสุด
8. จัดสร้างและปรับปรุงสถานที่ออกกำลังกาย และสนามกีฬาในสถานศึกษาทุกระดับ เพื่อให้บริการสถานกีฬา อุปกรณ์กีฬา และผู้ฝึกสอนกีฬา ทั้งแก่นักเรียนในสถานศึกษาและเด็กและเยาวชนในชุมชน
9. สนับสนุนให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หน่วยงาน ภาครัฐและภาคเอกชน สร้างศูนย์กีฬาตำบลและศูนย์กีฬาหมู่บ้านเพิ่มขึ้น รวมทั้งสนับสนุนอุปกรณ์กีฬาให้แก่ท้องถิ่นอย่างเหมาะสมและทั่วถึง

10. สนับสนุนให้มีการจัดกิจกรรมการออกกำลังกาย และการฝึกทักษะกีฬาขั้นพื้นฐาน และการจัดการแข่งขันแก่เด็กและเยาวชนนอกระบบโรงเรียนอย่างต่อเนื่อง ทั้งกีฬาพื้นบ้าน กีฬาไทยและกีฬาสากล

11. จัดให้มีผู้ฝึกสอนกีฬาขั้นพื้นฐาน และอาสาสมัครผู้นำด้านการกีฬาและการออกกำลังกายให้ครบทุกหมู่บ้านและตำบล

ยุทธศาสตร์ที่ 6 การพัฒนาการบริหารการกีฬา

วัตถุประสงค์

1. เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพระบบและบุคลากรในการบริหารจัดการกีฬาทุกระดับของภาครัฐ และเอกชนตลอดจนปรับปรุงกฎหมายและระเบียบต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการกีฬาให้ทันสมัย
2. เพื่อบูรณาการแผนและประสานความร่วมมือระหว่างหน่วยงานทั้งในระดับนโยบายสู่ระดับการปฏิบัติและในระดับเดียวกัน

มาตรการ

1. การปรับปรุงโครงสร้างและเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการกีฬา มีแนวทางปฏิบัติ ดังนี้
 1. ปรับปรุงโครงสร้างและระบบการจัดการองค์กรกีฬาเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารจัดการองค์กรกีฬาทั้งระบบ
 2. เพิ่มประสิทธิภาพและบทบาทของภาคเอกชน ภาคธุรกิจ และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการบริหารจัดการ ด้านการกีฬา ทั้งด้านงบประมาณ สถานกีฬา อุปกรณ์กีฬา และบุคลากร
 3. ส่งเสริมการใช้หลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี (Good Governance) ในทุกองค์กร ชมรม และสมาคมด้านการกีฬา
 4. สร้างภาคีเครือข่ายการพัฒนา และความร่วมมือในการส่งเสริมและพัฒนาการกีฬาทั้งในประเทศ และระหว่างประเทศ
 5. ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจัดสรรงบประมาณเพื่อพัฒนาการกีฬา การออกกำลังกาย และนันทนาการของประชากรในท้องถิ่น
2. การกำกับและควบคุมนโยบายและแผนพัฒนาการกีฬาตลอดจนงบประมาณในภาพรวมของประเทศ มีแนวทางปฏิบัติ ดังนี้
 1. จัดทำนโยบายสาธารณะในการพัฒนาการกีฬาของประเทศที่เป็นรูปธรรมและมีการบูรณาการทุกภาคส่วน
 2. จัดทำแผนปฏิบัติการในการพัฒนาการกีฬาการออกกำลังกาย และนันทนาการที่สอดคล้องกันในทุกระดับ

3. การจัดสรรงบประมาณให้เพียงพอ และสอดคล้องกับนโยบายและแผน เพื่อลดความซ้ำซ้อนและการใช้งบประมาณไม่ตรงตามวัตถุประสงค์

3. เพิ่มประสิทธิภาพ กลไก และสมรรถนะในการบริหารจัดการของบุคลากรภาครัฐ ภาคเอกชนและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการบริหารจัดการการกีฬา มีแนวทางปฏิบัติ ดังนี้

1. จัดให้มีคณะกรรมการกีฬาและศูนย์ปฏิบัติการส่งเสริมกีฬา การออกกำลังกาย และนันทนาการในทุกระดับที่มาจากทุกภาคส่วนในสังคม

2. จัดให้มีการเพิ่มประสิทธิภาพคณะกรรมการการกีฬาทุกระดับโดยการฝึกอบรม สัมมนา แลกเปลี่ยน และทัศนศึกษาดูงาน

3. มีระบบการติดตาม กำกับ ดูแล และประเมินผลประสิทธิภาพ ในการบริหารงานของทุกคณะกรรมการ องค์กร สมาคม และชมรมด้านการกีฬา

4. มีระบบประสานงานและการบริการด้านสารสนเทศ ข้อมูล ข่าวสาร ที่ถูกต้องและเป็นปัจจุบัน

4. พัฒนาระบบฐานข้อมูลและเทคโนโลยีสารสนเทศมีแนวทางปฏิบัติ ดังนี้

1. ออกแบบระบบและกระบวนการจัดเก็บข้อมูลด้านบุคลากรทางการกีฬา การบริหารจัดการการกีฬาวิชาการ และข้อมูลอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องและเผยแพร่สู่ประชาชน

2. จัดให้มีหน่วยงานหลัก (ระดับจังหวัดและภูมิภาค) ที่รับผิดชอบการจัดทำฐานข้อมูลด้านการกีฬา และรวบรวมข้อมูลโดยใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ

3. ส่งเสริมและประชาสัมพันธ์การใช้ประโยชน์จากฐานข้อมูลในการพัฒนาการกีฬา

5. การปรับปรุงกฎหมาย ระเบียบ และข้อบังคับมีแนวทางปฏิบัติ ดังนี้

1. ออกกฎหมาย ระเบียบที่ควบคุม กำกับ (ติดตามและส่งเสริม) การพัฒนาการกีฬา

2. ปรับปรุงกฎหมายและระเบียบต่างๆ ให้สอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบัน และสนับสนุนการพัฒนาการกีฬาในอนาคต

3. การปฏิรูปกฎหมายให้ภูมิภาคและท้องถิ่นมีส่วนร่วมพัฒนาการกีฬา

6. เพิ่มแหล่งทุนสนับสนุนการพัฒนาการกีฬา มีแนวทางปฏิบัติ ดังนี้

1. มีกองทุนในการพัฒนาการกีฬาและสวัสดิการของนักกีฬาและบุคลากรกีฬาทุกระดับ และมีประสิทธิภาพโปร่งใส และเป็นธรรม

2. ปรับปรุงกฎ ระเบียบ และแนวทางปฏิบัติในการขอรับการสนับสนุนจากกองทุนพัฒนาการกีฬา

3. เพิ่มโอกาสในการเข้าถึงแหล่งทุนของนักกีฬา และบุคลากรกีฬาทุกระดับของหน่วยงานภาครัฐ ภาคธุรกิจ สถาบันการศึกษา องค์กร สมาคม ชมรมต่าง ๆ

7. การบริหารจัดการความรู้ด้านการกีฬา มีแนวทางปฏิบัติ ดังนี้

1. ส่งเสริมให้มีการวิจัยและพัฒนาการกักเก็บและการบริหารการกักเก็บ
2. จัดให้มีกองทุนเพื่อสนับสนุนการวิจัย
3. พัฒนาและจัดการองค์ความรู้ด้านการบริหารการกักเก็บ
4. จัดให้มีหน่วยงานกลางในการเก็บรวบรวม และเผยแพร่ ข้อมูล เอกสารทางวิชาการ งานวิจัยด้านการกักเก็บ

5. จัดให้มีศูนย์วิจัยและพัฒนาการกักเก็บ เพื่อศึกษาวิจัย รวบรวม และเผยแพร่องค์ความรู้ด้านการกักเก็บ (ระดับจังหวัด ภาค และประเทศ)

8. การติดตามประเมินผล มีแนวทางปฏิบัติ ดังนี้

1. มีระบบการติดตามความก้าวหน้าและประเมินผลในการนำไปสู่การปฏิบัติ
2. มีระบบการติดตาม กำกับ และดูแลการบริหารงานของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทุกระดับ
3. สนับสนุนการใช้ข้อมูลจากการติดตามและประเมินผลในการพัฒนาและการปรับปรุงการบริหารงานการเผยแพร่และประชาสัมพันธ์ มีแนวทางปฏิบัติ ดังนี้
 - i. จัดทำสื่อ ส่งเสริม และแนะนำ การกักเก็บการออกกำลังกาย และนันทนาการ และมีการประชาสัมพันธ์ผ่านสื่อที่มีคุณภาพและหลากหลาย
 - ii. ส่งเสริมการจัดการแข่งขันกีฬา เพื่อสนับสนุนการท่องเที่ยว
 - iii. การรณรงค์ สร้างกระแสตื่นตัว ค่านิยม และวัฒนธรรมการออกกำลังกายและเล่นกีฬาเป็นวิถีชีวิตผ่านสื่อทุกแขนง

มาตรการ

การสร้างเครือข่ายภาคีในการพัฒนาการกักเก็บมีแนวทางปฏิบัติ ดังนี้

1. มีการบูรณาการภาคส่วนที่เกี่ยวข้องทั้งในระดับนโยบายและระดับแผนปฏิบัติการ
2. ส่งเสริมความร่วมมือและสร้างเครือข่ายภาคีต่างๆ ทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในการจัดทำโครงการและกิจกรรมตามแผนปฏิบัติการและสนับสนุนให้มีการใช้ทรัพยากรที่มีอยู่ร่วมกันเพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดตามเป้าหมายที่กำหนด โดยให้ทุกท้องถิ่นจัดสรรงบประมาณเพื่อใช้ในการพัฒนาการกักเก็บในท้องถิ่น
3. ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนในการวางแผน การตัดสินใจ การดำเนินการ และการติดตามประเมินผล

ทฤษฎีความต้องการ

อับราฮัม เอช มาสโลว์ (Abraham H. Maslow 1970 : 80 – 92) ได้กล่าวถึงความต้องการของมนุษย์เป็น 5 ชั้น (Maslow's Hierarchy of Needs) คือ

ขั้นที่ 1 ความต้องการทางสรีระพื้นฐาน (Physiological Needs) เป็นความต้องการพื้นฐานที่จำเป็นต่อร่างกาย และชีวิตของมนุษย์ ได้แก่ ปัจจัยสี่ กล่าวคือ อาหาร เครื่องนุ่งห่ม ที่อยู่อาศัย ยารักษาโรค และรวมสิ่งที่จำเป็นสำหรับการดำรงชีวิต เช่น การออกกำลังกาย การพักผ่อน เป็นต้น

ขั้นที่ 2 ความต้องการความมั่นคง และปลอดภัย (Security and Safety Needs) มีความมั่นคง และปลอดภัยในทางกายภาพ เช่น ความมั่นคง และปลอดภัยต่อร่างกาย การประกอบอาชีพ การรักษาชีวิต การป้องกันอาชญากรรม

ขั้นที่ 3 ความต้องการความรัก (Affiliation or Social Needs) เป็นความต้องการรู้จักคุ้นเคยในสถานที่ทำงาน และบ้าน เช่น รวมกลุ่มสมาชิก การติดต่อปฏิสัมพันธ์กัน และรักใคร่แสดงออกถึงความเป็นมิตร เป็นกลุ่มเดียวกัน ให้อุปการะช่วยเหลือกัน ยอมรับเป็นสมาชิกในสังคม เช่น สโมสร คลับ หรือกลุ่มไม่เป็นทางการ เป็นต้น

ขั้นที่ 4 ความต้องการชื่อเสียง (Esteem or Recognition Needs) ความต้องการเกียรติยศชื่อเสียง การยกย่องนับถือจากผู้อื่น ซึ่งมาจากผลงานประกอบกับคุณงามความดี

ขั้นที่ 5 ความต้องการความสำเร็จในชีวิต (Self – Actualization Needs) เป็นความต้องการขั้นสุดยอดของมนุษย์ มนุษย์ทุกคนมีความคาดหวังไว้เป็นขั้นที่มนุษย์มีพร้อมบริบูรณ์แล้ว ทุกสิ่งทุกอย่าง มีครอบครัวที่ดี มีรากฐานที่ดี ทั้งนี้ความสำเร็จในชีวิตย่อมขึ้นอยู่กับการใช้ความสามารถของตนเอง

ทฤษฎีแรงจูงใจ

ทฤษฎีแรงจูงใจERG ของอัลเดอร์เฟอร์ (Clayton Alderfer) อ้างถึงในชูศักดิ์ เจนประโคน (2543 : 122) ได้พัฒนาโดยยึดถือพื้นฐานความรู้จากทฤษฎีการจูงใจของมาสโลว์ (Maslow) แต่ได้แบ่งความต้องการของมนุษย์ออกเป็น 3 ประเภท คือ

1. ความต้องการอยู่รอด (Existence needs) เป็นความต้องการทางด้านร่างกาย และความปลอดภัย เช่น ความต้องการอาหาร ที่อยู่อาศัย ค่าจ้างผลประโยชน์ตอบแทน รวมทั้งสภาพเงื่อนไขการทำงานที่ดี

2. ความต้องการมีความสัมพันธ์ทางสังคม (Relatedness needs) เป็นความต้องการทุกชนิดที่มีความหมายสำคัญ ในเชิงมนุษย์สัมพันธ์ เช่น ต้องการเป็นผู้นำเป็นหัวหน้า ความต้องการอยากมีความสัมพันธ์ทางมิตรภาพกับผู้อื่น

3. ความต้องการก้าวหน้าและเติบโต (Growth needs) เป็นความต้องการเกี่ยวกับพัฒนาการเปลี่ยนแปลงสถานภาพ ความต้องการอยากทำกิจกรรมใหม่ๆ ที่มีโอกาสได้ใช้ความรู้ความสามารถของตนเอง ความต้องการในขั้นนี้เป็นความต้องการสูงสุดของมนุษย์

ทฤษฎีนี้มีชื่อสมมุติฐานเป็นกลไก 3 ประการคือ

1. ความต้องการที่ได้รับการตอบสนอง (Need satisfaction) หากความต้องการประเภทใดได้รับการตอบสนองน้อย ความต้องการประเภทรูปนั้นจะอยู่สูง

2. ขนาดของความต้องการ (Desire strength) หากความต้องการประเภทที่อยู่ต่ำกว่าที่ได้รับการตอบสนองมากพอแล้ว ก็จะทำให้ความต้องการประเภทที่อยู่สูงกว่ามีมากยิ่งขึ้น

3. ความต้องการที่ไม่ได้รับการตอบสนอง (Need frustration) หากความต้องการประเภทที่อยู่สูงมีอุปสรรคขัดขวาง ได้รับการตอบสนองน้อย จะทำให้ความต้องการประเภทที่อยู่ต่ำลงไม่มีความสำคัญมาก

จากแนวคิดข้างต้นสรุปได้ว่า ความต้องการเป็นเรื่องของธรรมชาติทุกคนมีความรู้สึกต้องการ ซึ่งความต้องการของคนเรานั้นมีหลายแบบ เมื่อความต้องการเกิดขึ้นก็พยายามตอบสนองความต้องการของตนเอง เช่น ความต้องการความรักความเข้าใจ ความต้องการออกกำลังกาย ความต้องการมีเพื่อน

สืบสาย บุญวีรบุตร (2541) กล่าวถึงแรงจูงใจในการออกกำลังกายไว้ดังนี้

แรงจูงใจที่ทำให้คนเริ่มเล่นกีฬาและออกกำลังกาย (Motive to initiate participating sports and exercise)

1. เหตุผลเกี่ยวข้องกับความสวยงาม (Physical appearance) และสมรรถภาพทางกาย ต้องการมีร่างกายเป็นกล้ามเนื้อ ได้สัดส่วนเป็นที่สนใจจากเพศตรงข้าม และต้องการมีสมรรถภาพทางกายที่ดีร่างกายแข็งแรง

2. เหตุผลทางการแพทย์ (Medical reasons) แพทย์สั่งให้ออกกำลังกายและความเจ็บป่วยเรื้อรัง

2.1 มีอาการที่จะนำไปสู่โรคต่างๆ

2.2 มีอาการบาดเจ็บเรื้อรัง

2.3 เพื่อการฟื้นฟูสมรรถภาพหลังการบาดเจ็บหรือเจ็บป่วย

2.4 เพื่อคลายเครียดและลดความวิตกกังวลจากการทำงาน

3. เหตุผลทางสังคม (Affiliation)

3.1 ต้องการพบเพื่อนใหม่ รู้จักคนใหม่ โดยใช้กิจกรรมกีฬาเป็นสื่อในการเข้าสังคม

3.2 ต้องการใช้เวลาร่วมกับเพื่อนและคนใกล้ชิด โดยใช้กิจกรรมออกกำลังกายเป็นสื่อ

3.3 ต้องการให้ตนเองเป็นที่ยอมรับ หรือเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่ม กีฬาได้ถูกนำมาเป็นสื่อประสานระหว่างสมาชิกกลุ่ม

3.4 เพื่อยกระดับสถานะทางสังคม (Social status) เพื่อสร้างชื่อเสียงทางการกีฬา

3.5 ได้รับการสนับสนุนส่งเสริมจากคนใกล้ชิด พ่อแม่ พี่น้อง คู่ครอง

4. การมีทัศนคติที่ดีต่อกีฬา (Attitude toward sports)

4.1 การเห็นประโยชน์ ความสำคัญ และความจำเป็นของการเล่นกีฬาหรือออกกำลังกาย

4.2 มีการศึกษาและการมีประสบการณ์เดิมที่ดีต่อการออกกำลังกาย

4.3 ชอบและสนุกกับการออกกำลังกาย กิจกรรมนั้นท้าทายความสามารถ

แรงจูงใจที่ทำให้คนยังเล่นกีฬา (Motive to continue participating sports and exercise)

1. เหตุผลทางจิตวิทยา (Psychological reasons)

1.1 แรงจูงใจในตนเอง (Self motivation) ลักษณะของบุคลิกภาพแบบ A (Type A) ที่ชอบสังคม ชอบการมีเพื่อน ชอบความท้าทาย การเสี่ยง ชอบการแข่งขัน มักร่วมกิจกรรมการออกกำลังกาย

1.2 ทำให้เกิดความรู้สึกที่ดี (It feels good) มีความสนุกสนาน ทำหายความสามารถ คลายเครียด ลดความวิตกกังวล มีการรับรู้ว่าคุณมีความสามารถ (Self-efficacy) ประสบผลสำเร็จ (Perceive competence) เป็นที่ยอมรับจากคนทั่วไป ทำให้มีความเชื่อมั่น มีความภาคภูมิใจในตนเอง (Self esteem) จากการเล่นกีฬา

2. เหตุผลทางสรีรวิทยา (Physiological body composition reasons)

2.1 เกิดการเปลี่ยนแปลงทางร่างกาย เช่น ร่างกายได้สัดส่วนกล้ามเนื้อแข็งแรง ร่างกายกระชับกระฉ่ง ทำงานได้นานขึ้น เหนื่อยน้อยลง และหายเหนื่อยเร็วขึ้น อารมณ์แจ่มใส สุขภาพจิตดี

2.2 สถานภาพสุขภาพดีขึ้น (Health status) เช่น มีการเจ็บป่วยน้อยลง ปริมาณไขมันในเส้นเลือดและความดันเลือดลดลง ลดความเครียด

2.3 พัฒนาศมรรถภาพแบบแอโรบิก (Aerobic fitness) คือ ระบบหายใจ และระบบไหลเวียนโลหิตดีขึ้น

3. เหตุผลทางสิ่งแวดล้อมและสังคม (Situational reasons)

3.1 สถานะทางสังคมและเศรษฐกิจ อยู่ในครอบครัวที่มีเศรษฐกิจที่ดีพอควรจึงมีโอกาสที่จะเข้าร่วมกิจกรรมมากกว่าคนที่ฐานะทางการเงินต่ำ

3.2 อาชีพและการทำงานเอื้อให้เล่นหรือออกกำลังกายได้

- 3.3 มีเวลา และมีความสะดวกสบายในการเล่นกีฬาหรือออกกำลังกาย
- 3.4 การได้พบเพื่อนใหม่ สังคมใหม่ที่ต่างไปจากชีวิตประจำวัน
- 3.5 เป็นกิจกรรมใหม่ ได้เรียนรู้สิ่งใหม่ต่างไปจากที่เคยจำเจ
- 3.6 อยู่ในครอบครัวที่รักการเล่นกีฬาหรือเป็นสังคมที่สนับสนุนให้เล่นกีฬา

แรงจูงใจที่ทำให้คนเลิกเล่นกีฬาและออกกำลังกาย (Motives to discontinue participating sports and exercise)

1. มีปัญหาส่วนตัว (Personal factors)

1.1 พฤติกรรมสุขภาพส่วนตัวไม่เหมาะสม ทำให้หยุดหรือเลิกเล่นกีฬา เช่น ผู้ที่เป็นโรคไขข้ออักเสบ โรคตับ ทำให้ออกกำลังกายได้อย่างมีข้อจำกัด

1.2 ศาสนาและวัฒนธรรมความเชื่อ และวัฒนธรรมบางท้องถิ่นไม่เอื้อให้ออกกำลังกายรวมทั้ง อายุ เพศ ล้วนมีผลต่อการออกกำลังกายและเล่นกีฬา หลายคนมีความเชื่อที่ผิดว่าการออกกำลังกายหรือการเล่นกีฬาเป็นกิจกรรมของคนหนุ่มสาวหรือเพศชายเท่านั้น

1.3 มีทัศนคติที่ไม่ดีต่อการออกกำลังกาย เพราะมีประสบการณ์เดิมที่ไม่ดี ไม่ประสบความสำเร็จตามจุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้ หรือได้รับบาดเจ็บทางการออกกำลังกายหรือเล่นกีฬา

2. เหตุผลจากสถานการณ์และสิ่งแวดล้อม (Environmental factors)

2.1 เวลาและการจัดการไม่ดี ทำให้ไม่มีเวลาหรือไม่จัดสรรเวลาให้กับการออกกำลังกาย

2.2 ไม่ได้รับการสนับสนุนจากบุคคลใกล้ชิด เช่น โค้ช ครู พ่อแม่ พี่น้อง และเพื่อน

2.3 บรรยากาศในชั้นเรียน ลักษณะการจัดกิจกรรมนั้นๆไม่สนุก ไม่เป็นไปตามจุดมุ่งหมายที่ต้องการ

2.4 ราคาค่าบริการในการออกกำลังกายหรือเล่นกีฬามีราคาแพง

3. เหตุผลเกี่ยวกับการจัดกิจกรรม (Activity variables)

3.1 ความเข้มของกิจกรรมหรือความหนักหน่วงในการฝึกซ้อมไม่เป็นที่พอใจ เช่น เบาเกินไป หนักเกินไป หรือไม่สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายที่วางไว้ หรือทำให้เสียการเรียนการทำงานหรือสังคมส่วนอื่นๆ

3.2 ได้รับบาดเจ็บจากกิจกรรมนั้นๆ

3.3 กิจกรรมน่าเบื่อ ไม่หลากหลาย

3.4 สนใจกิจกรรมอื่น จึงเลิกเล่นกีฬาหรือออกกำลังกายนั้นๆ โดยเฉพาะเด็กและเยาวชนที่มักเปลี่ยนความสนใจตลอดเวลา

3.5 ไม่ประสบความสำเร็จตามที่ตั้งใจไว้ในการเข้าร่วม

กิจกรรมการออกกำลังกายเป็นปัจจัยหนึ่งที่เป็นความต้องการของมนุษย์ เพราะการออกกำลังกายจะทำให้มนุษย์มีความพร้อมทั้งทางด้านร่างกาย และจิตใจที่จะเผชิญปัญหาต่างๆ ใน

ปัจจุบันความเจริญก้าวหน้าทางด้านต่าง ๆ ส่งผลให้การดำเนินชีวิตของมนุษย์เปลี่ยนไป มีแรงจูงใจที่ทำให้เลิกออกกำลังกายและเล่นกีฬามากขึ้น จึงทำให้มนุษย์มีสมรรถภาพลดลง ทำให้เกิดโรคต่างๆ และประสิทธิภาพในการทำงานก็ลดลงด้วย การออกกำลังกายอย่างถูกต้องและสม่ำเสมอจะสามารถทำให้สุขภาพของมนุษย์สมบูรณ์ และแข็งแรงมากยิ่งขึ้น

ทฤษฎีการปรับเปลี่ยนพฤติกรรม

1. Learning Program กล่าวถึงการเรียนรู้รูปแบบพฤติกรรมใหม่ของมนุษย์ เช่น การที่จะเปลี่ยนพฤติกรรมของคนจากเดิมที่ออกกำลังกายน้อยไปเป็นคนที่ออกกำลังกายออกแรงกายมาก ต้องมีการปรับเปลี่ยนขั้นตอนโดยการแบ่งพฤติกรรมที่พึงประสงค์ออกเป็นองค์ประกอบย่อยๆ อาจมีการกระตุ้นสนับสนุน เช่น ให้กำลังใจหรือรางวัล

2. Health Believe Model ทฤษฎีนี้กล่าวไว้ว่า คนจะมีพฤติกรรมตามที่ประสงค์ได้ก็ต่อเมื่อรับรู้ว่าคุณเองมีโอกาสเสี่ยงต่อการเจ็บป่วยได้ง่าย รับรู้ถึงความรุนแรงของการเจ็บป่วยที่มีโอกาสเกิดขึ้นและรับรู้ว่าการออกกำลังกายนั้นป้องกันโรคได้ ประโยชน์ที่ได้คุ้มค่ามากกว่าอุปสรรคที่พบในการออกกำลังกาย โดยมีขั้นตอนและสิ่งเตือนใจในการปฏิบัติ หากมีการเสริมปัจจัยด้านการเชื่อมั่นว่าคุณเองทำได้จะทำให้พฤติกรรมใหม่ติดเป็นนิสัยได้

3. Transtheoretical Model, Stage of Change Model (TTM) การเปลี่ยนพฤติกรรมต้องผ่านขั้นตอนต่อเนื่อง 5 ขั้นตอนคือ

3.1 ระยะเวลาไตร่ตรอง (Precontemplation) เป็นระยะที่ยังไม่เคยคิดที่จะเปลี่ยนพฤติกรรมใหม่

3.2 ระยะเวลาไตร่ตรอง (Contemplation) เป็นระยะที่จะเปลี่ยนพฤติกรรมแต่ยังไม่เคยทำจริง

3.3 ระยะเวลาเตรียมการ (Preparation) ระยะนี้ตั้งใจว่าจะเปลี่ยนพฤติกรรมภายใน 6 เดือนและปัจจุบันเคยทำบ้างแต่ไม่ต่อเนื่อง

3.4 ระยะเวลาปฏิบัติ (Action) ระยะที่ได้ทำพฤติกรรมใหม่แล้ว

3.5 ระยะเวลาคงสภาพ (Maintenance) เป็นระยะที่สามารถควบคุมให้ตนเองทำกิจกรรมทางกายได้อย่างสม่ำเสมอ

4. Relapse Prevention หลักการคือ ให้ผู้ออกกำลังกายคาดการณ์ก่อนว่า ปัญหาและอุปสรรคที่ทำให้ตนเองออกกำลังกายไม่ได้อย่างสม่ำเสมอมีอะไรบ้าง เช่น อาจเป็นปัญหาด้านสรีระร่างกาย สภาพจิตใจอารมณ์ ความกดดันทางสังคม ความขัดแย้งกับคนอื่น ขาดการเกื้อหนุนจากสังคมรอบข้าง ขาดแรงจูงใจ สภาพแวดล้อมไม่เอื้ออำนวยต่อการออกกำลังกาย เพื่อหาทางป้องกัน

การเลิกออกกำลังกาย โดยสำรวจหาสถานการณ์ใดที่ทำให้เลิกพฤติกรรมที่พึงประสงค์เพื่อหาทางออกที่เหมาะสม

5. Theory of Reasoned Action Theory of Planned Behavior คนจะปฏิบัติตามพฤติกรรมที่พึงประสงค์ได้นั้นต้องมีความตั้งใจ ซึ่งขึ้นอยู่กับทัศนคติต่อพฤติกรรมนั้น เช่น ความเชื่อต่อผลและคุณค่าจากการปฏิบัติพฤติกรรมนั้นและอิทธิพลของสิ่งแวดล้อมทางสังคมและบรรทัดฐานของสังคม เช่น แรงจูงใจที่จะทำตามความเห็นของผู้อื่น

6. Social Learning / Social Cognitive Theory พฤติกรรมของคนได้รับอิทธิพลจาก 3 ปัจจัยคือ ปัจจัยสิ่งแวดล้อม ปัจจัยส่วนบุคคล และคุณสมบัติของพฤติกรรมนั้นว่าปัจจัยเหล่านี้เอื้ออำนวยให้ออกกำลังกายหรือไม่ ความสามารถในการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมขึ้นอยู่กับความเชื่อมั่นว่าตนเองสามารถปฏิบัติพฤติกรรมที่พึงประสงค์ได้ มีเป้าหมายที่ชัดเจนและผลลัพธ์ที่ตามมา มีคุณค่า และคาดหวังว่าจะได้ประโยชน์ทั้งในระยะสั้นและระยะยาว

7. Social Support Theory การสนับสนุนทางสังคมจำเป็นต่อการส่งเสริมการออกกำลังกาย เช่น การให้ข้อมูลคำแนะนำ กำลังใจจากคนรอบข้าง โปรแกรมที่สร้างกลุ่มเพื่อร่วมกันทำกิจกรรม เป็นต้น

8. Socio-ecological Model เป็นทฤษฎีใหม่ที่ได้รับความสนใจโดยระบุว่า ปัจจัยส่วนบุคคลระหว่างบุคคล สิ่งแวดล้อม เศรษฐกิจและสังคม เป็นทั้งตัวส่งเสริมและอุปสรรคต่อการเคลื่อนไหวออกแรงกาย มาตรการนี้เน้นการส่งเสริมหลายระดับพร้อมกัน รวมถึงการมีส่วนร่วมของภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง (มูลนิธิสาธารณสุขแห่งชาติ, 2549)

ทฤษฎีการจัดการ (4M)

กระบวนการบริหารทั่วไปมักเป็นกระบวนการวิธีหรือกำหนดขั้นตอนในการปฏิบัติงานของผู้บริหาร ซึ่งเป็นวิธีการจัดการอย่างหนึ่งที่มีหลักเกณฑ์ตามวิธีทางวิทยาศาสตร์ กระบวนการ การบริหารจะกำหนดขอบเขตและหน้าที่ตามขั้นตอนต่างๆ ให้อย่างชัดเจน ปัจจัยพื้นฐานของการบริหาร ได้แก่ 4M กล่าวใน สมพงษ์ เกษมสิน (2526)

1. กำลังคนที่มีทั้งปริมาณและคุณภาพ (Man)
2. กำลังเงิน งบประมาณ (Money)
3. วัสดุอุปกรณ์และเครื่องอำนวยความสะดวก (Materials)
4. การจัดการ (Management)

ทรัพยากรในการบริหาร

1. ด้านบุคลากร (Man)

ธงชัย สันติวงษ์ (2535) ได้กล่าวว่า คนเป็นทรัพยากรที่สำคัญที่สุดแม้ว่าองค์กรจะมีเครื่องจักรอุปกรณ์ที่ทันสมัย และมีราคาแพงเพียงใดก็ตาม ถ้าหากบุคคลที่มีความรู้ความสามารถแล้วเครื่องจักรและอุปกรณ์เหล่านั้นก็จะไม่ก่อให้เกิดประโยชน์อันใด และถึงแม้จะใช้ดำเนินงานได้บ้าง ประสิทธิภาพเครื่องจักรก็คงอยู่ในระดับต่ำด้วยเหตุผลข้างต้น การจัดคนเข้าทำงานหรือการบริหารงานบุคคลจึงถือได้ว่าเป็นงานที่มีความสำคัญยิ่ง ซึ่งจะมีผลทำให้การบริหารงานและการเพิ่มผลผลิตทำได้ดีขึ้น

หน้าที่ประการหนึ่งที่น่าจะถือได้ว่าเป็นมีความสำคัญที่สุดในบรรดาหน้าที่ต่าง ๆ ที่ผู้บริหารจะต้องรับผิดชอบก็คือหน้าที่ในการจัดคนเข้าทำงาน (Staffing) ทั้งนี้เพราะภายหลังจากที่มีการจัดองค์กรจนเสร็จสิ้นแล้ว โครงสร้างในส่วนต่าง ๆ ก็จะถูกบรรจุด้วยตัวบุคคลที่จะเข้ามาปฏิบัติหน้าที่ใดหน้าที่หนึ่งในองค์กร และในการที่จะให้ผลการปฏิบัติงานต่าง ๆ ดังกล่าวได้ประสิทธิภาพที่สุดนั้น ย่อมต้องขึ้นอยู่กับความสามารถหรือความพร้อมเพียงของตัวบุคคลดังกล่าวด้วย ผู้บริหารจะต้องมีภาระหน้าที่ในการเลือกเฟ้นตัวบุคคลที่มีคุณสมบัติที่ดีเท่านั้น จึงจะสามารถทำให้องค์กรปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพและสมรรถภาพ (Effective and Efficiency) และสามารถบรรลุวัตถุประสงค์ที่ตั้งเอาไว้ ด้วยเหตุผลต่าง ๆ ที่กล่าวมาแล้วนั่นเอง จึงควรที่จะได้มีการให้ความสนใจศึกษาถึงกระบวนการในการเสาะหาและพัฒนาบุคคลที่จะมาบริหารงานในหน้าที่ต่าง ๆ รวมทั้งพัฒนาตัวบุคคลดังกล่าวให้มีความสามารถสูงขึ้น กระบวนการดังกล่าวนี้ก็คือ กระบวนการทางด้านการบริหารงานบุคคล (Personnel Management Process) นั่นเอง

หลัก 4 ประการของการใช้ประโยชน์จากบุคลากรที่มีประสิทธิภาพ

1. จัดหาคนที่มีความสามารถและเต็มใจทำงาน
2. บรรจุให้เข้าทำงานในที่ๆ สัมพันธ์กับความสามารถและความสนใจ
3. พัฒนาเขาโดยให้การศึกษาและการอบรม เพื่อให้เขาทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล
4. พยายามทำให้คนงานมีความพึงพอใจในการทำงาน

2. ด้านงบประมาณ (Money)

งบประมาณและการเงินเป็นปัจจัยที่สำคัญอย่างหนึ่งสำหรับการบริหารงาน ฝ่ายบริหารมีหน้าที่จัดทำงบประมาณ และขอเงินทุนให้กับหน่วยงานต่าง ๆ และบุคลากรควบคุมดูแลว่าเงินที่ขอมานั้นใช้อย่างถูกต้องหรือไม่ งานดังกล่าวนี้ต้องอาศัยความซื่อสัตย์ ความเฉลียวฉลาดรอบรู้และความหนักแน่น การจัดงบประมาณ ผู้บริหารต้องคำนึงถึงสิ่งต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

1. วัตถุประสงค์ของการจัดการในเรื่องการเงิน ผู้บริหารจะต้องทราบเพื่อป้องกันการใช้จ่ายเงินในทางที่ผิด และสูญเสียเงินไปโดยเปล่าประโยชน์

2. ผู้บริหารมีหน้าที่รับผิดชอบ การจัดเตรียมงบประมาณเป็นงานที่ต้องประสานกันหลายๆ อย่าง ต้องมีแผนงาน โครงการ ตลอดจนค่าใช้จ่ายและเงินทุนที่ได้มาจากสายงานต่างๆ ผู้บริหารจะต้องทราบหรือพิจารณาเตรียมจัดงบประมาณ

การจัดทำงบประมาณ การจัดแผนงานทางการเงินที่เกี่ยวกับงานเพื่อให้งานสำเร็จตามเป้าหมาย ผู้บริหารมีหน้าที่ต้องจัดทำงบประมาณเตรียมไว้สำหรับแผน 1 ปี 3 ปี 5 ปี หรือ 7 ปี โครงการสำคัญแต่ละโครงการจะต้องกำหนดไว้ล่วงหน้าหลาย ๆ ปี ฉะนั้นการจัดทำงบประมาณการเงินจะต้องจัดไว้สำหรับโครงการระยะยาวด้วย

3. ด้านสถานที่ วัสดุอุปกรณ์และเครื่องอำนวยความสะดวก (Materials)

วัสดุ อุปกรณ์ซึ่งนับรวมถึงอาคารสถานที่เป็นสิ่งสำคัญอีกประการหนึ่งที่จะทำให้การบริหารประสบผลสำเร็จได้อย่างสมบูรณ์ เป็นการบริหารอย่างแท้จริง และให้เกิดประโยชน์มากที่สุด ควรยึดหลักการดังต่อไปนี้

1. ใช้วัสดุตามความเหมาะสม
2. ใช้ให้ได้ผลคุ้มค่า
3. ใช้อย่างประหยัดทั้งแรงงาน เงิน และเวลา
4. ก่อนใช้อุปกรณ์ทุกครั้งต้องทดลองเสียก่อนว่าใช้ได้ดี สะดวกและพอเหมาะกับเวลา ระวังอย่าให้อุปกรณ์ต้องติดขัดระหว่างใช้งาน

4. ด้านการจัดการ (Management)

การจัดการมีความหมายแตกต่างกันออกไปในความนึกคิดของบุคคล การทำความเข้าใจความหมายของการจัดการจะเกิดประโยชน์ต่อการนำความรู้ไปใช้บริหารและการจัดองค์กร นักวิชาการหลาย ๆ ท่านก็ให้ความหมายของการจัดการไว้ดังนี้

ลองเกนเนคเคอร์ และพริงเกิล (Longenecker and Pringle, 1981) กล่าวว่า “การจัดการหมายถึง กระบวนการรวบรวมและประสานการใช้ทรัพยากรการบริหาร เพื่อดำเนินงานให้บรรลุวัตถุประสงค์ขององค์กรที่ตั้งไว้ ”

นอกจากนั้น จุฑา ดิงศภัทย์ (2547) ยังได้กล่าวเพิ่มเติมไว้ด้วยว่าการบริหารหรือการดำเนินงานใดๆก็ตามจะต้องมีการสนับสนุน (Support) ที่ดีไปยังองค์ประกอบทั้ง 4 ด้าน (4M) คือ บุคลากร การเงินและงบประมาณ สถานที่ วัสดุอุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก และการจัดการ การบริหารหรือการดำเนินงานนั้น ๆ จึงประสบความสำเร็จตามเป้าหมายที่ตั้งใจไว้

แนวคิดเกี่ยวกับการออกกำลังกายและเล่นกีฬาในเด็กและเยาวชน

วรศักดิ์ เพียรชอบ (2540) กล่าวว่า การมีร่างกายแข็งแรง มีสุขภาพสมบูรณ์ดีของบุคคล นอกเหนือจากที่มาจากพันธุกรรมและโภชนาการที่ดีแล้ว การออกกำลังกายเพื่อให้ร่างกายมีการพัฒนา และเพื่อให้สามารถรักษาสุขภาพนั้นคืออยู่เสมอนั้น นับว่ามีความสำคัญมากในการที่จะพัฒนากำลังคนและประเทศชาติต่อไปอีก

วาสนา คุณาอภิสิทธิ์ (2539) กล่าวว่า การออกกำลังกายนั้นจะทำให้ระบบประสาทกับระบบกล้ามเนื้อ ทำงานสัมพันธ์กันอย่างมีประสิทธิภาพ ทำให้เกิดความแข็งแรง อดทน กำลังความเร็ว ความคล่องตัว ปฏิภาณตอบสนอง ความยืดหยุ่น ความสมดุลที่รวมเรียกว่า “สมรรถภาพทางกาย” ได้เป็นอย่างดี และจะทำให้ร่างกายเจริญเติบโต

กิจกรรมทางกายและการออกกำลังกายเป็นปัจจัยที่สำคัญอย่างหนึ่งที่มีผลต่อการเจริญเติบโตทางร่างกายโดยเฉพาะอย่างยิ่งในวัยเด็กและวัยรุ่น การมีกิจกรรมทางกายที่พอเพียง และการออกกำลังกายที่เหมาะสมจะทำให้กระดูกและกล้ามเนื้อส่วนต่างๆมีการเจริญและพัฒนาขึ้นทั้งความยาวและความหนา มีร่างกายเจริญเติบโตสมวัย ผู้ที่ไม่ค่อยมีกิจกรรมทางกายหรือไม่ได้ออกกำลังกายมักมีร่างกายเล็ก แคระแกรน และเจ็บป่วยบ่อย ในวัยหนุ่มสาวการมีกิจกรรมทางกายและออกกำลังกายจะช่วยให้ระบบประสาทและจิตใจทำงานได้ดีเป็นปกติ (สุจิตรา สุขคนธทรัพย์. 2549)

การออกกำลังกายช่วยให้ร่างกายแข็งแรง กล้ามเนื้อแข็งแรง ระบบไหลเวียนโลหิตทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น โดยเฉพาะการออกกำลังกายแบบแอโรบิก ช่วยทำให้รูปร่างและการทรงตัวดีขึ้น ช่วยทำให้เจริญอาหาร ระบบขับถ่ายดีขึ้น การนอนหลับดีขึ้น ช่วยชะลอความเสื่อมและทำให้อาการของโรคต่างๆดีขึ้นได้ และยังช่วยทางด้านจิตใจ ให้รู้สึกผ่อนคลาย ร่าเริงแจ่มใส (ดร.คุณวรรณ จักรพันธุ์. 2549)

การขาดการออกกำลังกายในวัยเด็กส่งผลให้ สุขภาพทั่วไปอ่อนแอ ความต้านทานโรคต่ำ สมรรถภาพทางกายต่ำกว่าเด็กที่ออกกำลังกายเป็นประจำ การเจริญเติบโตของร่างกายได้ไม่ดีเท่าที่ควร เจริญเติบโตช้าและแคระแกรน รูปร่างและทรวดทรงไม่ดี ทางด้านการศึกษา จากการศึกษาพบว่าเด็กที่มีสมรรถภาพทางกายดีกว่าจะมีผลการเรียนดีกว่าเด็กที่มีสมรรถภาพทางกายต่ำกว่า และด้านสังคมและจิตใจก็จะไม่ดีอีกด้วย (ไพวัลย์ ตัณฑลาพุดม. 2530. มงคล ผ่องสาเคน. 2541. อ้างถึงในดร.คุณวรรณ จักรพันธุ์. 2549)

ประโยชน์ของการออกกำลังกาย

การกีฬาแห่งประเทศไทย (2528) ได้สรุปประโยชน์ของการออกกำลังกายไว้ดังนี้

1. การเจริญเติบโต การออกกำลังกายจัดเป็นปัจจัยสำคัญอันหนึ่งที่มีผลต่อการเจริญเติบโต เด็กที่ไม่ค่อยได้ออกกำลังกายแต่มีอาหารการกินอุดมสมบูรณ์ อาจมีส่วนสูง และ

น้ำหนักตัวมากกว่าเด็กในวัยเดียวกันโดยเฉลี่ย แต่ส่วนใหญ่แล้วจะมีไขมันมากเกินไป มีกระดูกเล็ก หัวใจมีขนาดเล็กเมื่อเทียบกับน้ำหนักตัว อ้วนแบบฉุ เป็นต้น ซึ่งถือว่าเป็นการเจริญเติบโตที่ผิดปกติ ตรงกันข้ามกับเด็กที่มีการออกกำลังกายถูกต้องสม่ำเสมอ ร่างกายจะผลิตฮอร์โมนที่เกี่ยวข้องกับการเจริญเติบโตอย่างถูกต้อง จึงกระตุ้นให้อวัยวะต่าง ๆ เจริญขึ้นพร้อมกันไปทั้งขนาดรูปร่าง และหน้าที่การทำงาน และเมื่อประกอบกับผลของการออกกำลังกายที่ทำให้เจริญอาหารการย่อย และการขับถ่ายดี เด็กที่มีการออกกำลังกายอย่างถูกต้อง และสม่ำเสมอจึงมีการเจริญเติบโตดีกว่าเด็กที่ขาดการออกกำลังกาย

2. รูปร่างทรวดทรง การออกกำลังกายอาจจัดเป็นได้ทั้งยาป้องกัน และยารักษาการเสียทรวดทรง จะเห็นได้ว่า การเสียทรวดทรงในช่วงการเจริญเติบโตช่วงข้อ 1 ย่อมป้องกันได้ด้วยการออกกำลังกาย แต่เมื่อเติบโตเต็มที่แล้ว การขาดการออกกำลังกายยังสามารถทำให้ทรวดทรงเสียไปได้อีกมาก เช่น ตัวเอียง หลังอ พุงยื่น ซึ่งทำให้เสียบุคลิกได้อย่างมาก ในระยะนี้การกลับดีขึ้นมาได้ บางอย่างอาจต้องใช้เวลาเป็นเดือน เป็นปี แต่บางอย่างอาจเห็นผลภายในเพียงไม่ถึงเดือน เช่น การมีพุงยื่น การบริหารกายเพื่อเพิ่มความแข็งแรงของกล้ามเนื้อหน้าท้อง มีความตึงตัวเพิ่มขึ้นจน กระชับอวัยวะภายในไว้ไม่ให้ดันออกมาเป็นพุงยื่นได้

3. สุขภาพทั่วไป เป็นที่ยอมรับกันโดยทั่วไปว่า การออกกำลังกายเป็นประโยชน์ต่อสุขภาพ ถึงแม้ว่าจะไม่มีหลักฐานแน่ชัดว่าการออกกำลังกายจะสามารถเพิ่มภูมิคุ้มกันต่อโรคที่เกิดจากการติดเชื้อได้ แต่มีหลักฐานที่บ่งบอกว่า เมื่อนักกีฬาเกิดการเจ็บป่วยจากการติดเชื้อจะหายได้เร็วกว่า และมีโรคแทรกซ้อนน้อยกว่า ข้อที่ทำให้เชื่อแน่ว่า ผู้ที่ออกกำลังย่อมมีสุขภาพดีกว่าผู้ขาดการออกกำลังกาย คือ การที่อวัยวะต่าง ๆ มีการเจริญดีทั้งขนาดรูปร่าง และหน้าที่การทำงาน โอกาสของการเกิดโรคที่ไม่ใช่โรคติดเชื้อ เช่น โรคการเสื่อมสมรรถภาพในการทำงานของอวัยวะเอง จึงมีน้อยกว่า

4. สมรรถภาพทางกาย ถ้าจัดการออกกำลังกายเป็นยาบำรุง การออกกำลังกายถือว่าเป็นยาบำรุงอย่างเดียวที่สามารถเพิ่มสมรรถภาพทางกายได้ เพราะไม่มียาใด ๆ ที่สามารถทำให้ร่างกายมีสมรรถภาพเพิ่มขึ้นได้อย่างแท้จริง และถาวร ยาบางอย่างอาจทำให้ผู้ใช้สามารถทำงานบางอย่างได้นานกว่าปกติ แต่เมื่อทำไปแล้วร่างกายก็จะอ่อนเพลียมากจนต้องพักผ่อนนานกว่าปกติ หรือร่างกายทรุดโทรมลงไป ในทางปฏิบัติเราสามารถสร้างเสริมสมรรถภาพทางกายทุก ๆ ด้าน เช่น ความแข็งแรงของกล้ามเนื้อ ความอ่อนตัว ความอดทน ด้วยการออกกำลังกายที่ใช้สมรรถภาพทางกายด้านนั้น ๆ

5. การป้องกันโรค การออกกำลังกายสามารถป้องกันโรคได้หลายชนิด โดยเฉพาะโรคที่เกิดจากการเสื่อมสภาพของอวัยวะอื่นเนื่องจากการมีอายุมากขึ้น ประกอบด้วยปัจจัยอื่นๆ ในชีวิตประจำวัน เช่น การกินอาหารเกิน ความเครียด การสูบบุหรี่หรือพันธุกรรม โรคเหล่านี้ได้แก่

โรคประสาทเสียดุลยภาพ หลอดเลือดหัวใจเสื่อมสภาพ ความดันโลหิตสูง โรคอ้วนโรคเบาหวาน โรคข้อต่อเสื่อมสภาพ เป็นต้น ผู้ที่ออกกำลังกายเป็นประจำมีโอกาสเกิดโรคเหล่านี้ได้ช้ากว่าผู้ที่ขาดการออกกำลังกาย หรืออาจไม่เกิดขึ้นเลยจนชั่วชีวิต

6. การรักษาโรค และฟื้นฟูสภาพ โรคต่าง ๆ ที่กล่าวในข้อ 5 ถ้าหากเกิดขึ้นแล้ว การจัดการออกกำลังกายที่เหมาะสมจัดเป็นวิธีรักษา และฟื้นฟูสภาพที่สำคัญในปัจจุบัน แต่ในการออกกำลังกายที่เหมาะสมมีปัญหา เพราะบางครั้งโรคได้กำเริบรุนแรงจนการออกกำลังกายแม้เพียงเบาๆ ก็เป็นข้อห้ามในกรณีดังกล่าว การควบคุมโดยใกล้ชิดจากแพทย์ผู้ทำการรักษาและการตรวจสอบสภาพร่างกายโดยละเอียดเป็นระยะจึงเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่ง

จากข้างต้นสรุปได้ว่า การออกกำลังกาย คือการการเคลื่อนไหวออกแรง เพื่อทำกิจกรรม เพื่อเสริมสร้างความแข็งแรงของร่างกาย ในเด็กและเยาวชนช่วยสร้างเสริมพัฒนาการทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม และสติปัญญา

ลานกีฬา กรุงเทพมหานคร

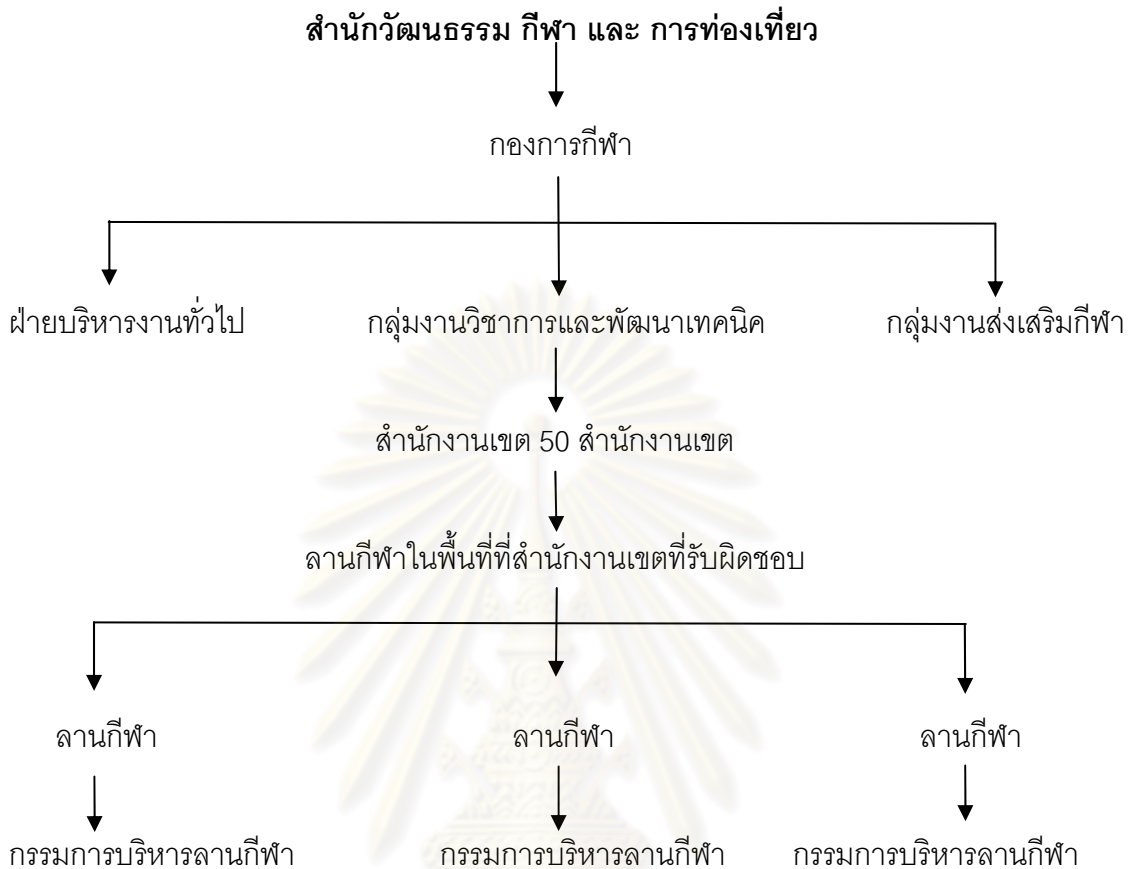
ความเป็นมาของลานกีฬา กรุงเทพมหานคร

สืบเนื่องจากนโยบายแห่งชาติด้านการพัฒนาการกีฬาในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจ และสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 8 คือ การสร้างรากฐานเพื่อการพัฒนาขีดความสามารถของคนเป็นการเตรียม และทำให้คนไทยมีร่างกายแข็งแรง สุขภาพจิตที่ดี มีคุณธรรม แผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2540 – 2544) จึงเป็นแผนแม่บทของการพัฒนาการกีฬาของชาติที่สอดคล้องกับ ยุทธศาสตร์ที่ 1 การพัฒนาศักยภาพของคนในแผนพัฒนาเศรษฐกิจ และสังคมแห่งชาติฉบับที่ 8 โดยมุ่งขยาย และยกระดับการพัฒนาการกีฬาขึ้นพื้นฐานของประชาชนทั้งหมด ให้กว้างขวาง และสูงขึ้นถึงระดับการพัฒนาการกีฬาเพื่อความเป็นเลิศ และมุ่งพัฒนาคุณภาพ การออกกำลังกาย และการเล่นกีฬาให้สอดคล้องสัมพันธ์กับความต้องการของบุคคล ชุมชน และประเทศ ให้เด็ก เยาวชน และประชาชนได้มีการพัฒนาอย่างเต็มศักยภาพกรุงเทพมหานคร ในสมัยที่ ดร.พิจิตร รัตกุล เป็นผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร ได้มีแนวนโยบายด้านการส่งเสริมพลานามัยพร้อม ๆ กันกับการพัฒนาคุณภาพชีวิตด้านต่าง ๆ รวมไปถึงการฟื้นฟูสภาพแวดล้อมของชุมชนให้น่าอยู่อย่างยั่งยืนต่อไป เหตุเพราะกรุงเทพมหานคร เป็นมหานครหนึ่งของโลกที่มีประชากรจำนวนมากอพยพ ย้ายถิ่นฐานจากทุกภูมิภาคของประเทศไทยมารวมกันปัญหาต่างๆของกรุงเทพมหานคร จึงเป็น ปัญหาที่ไม่ง่ายต่อการแก้ไข และป้องกันนัก ประกอบกับสภาวะการเปลี่ยนแปลงของสังคมโลก การเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจของประเทศส่งผลกระทบต่ออย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ต่อเด็ก เยาวชน และประชาชน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ประชากรของกรุงเทพมหานครในเรื่องของสุขภาพอนามัย ทั้งทางร่างกาย จิตใจ รวมไปถึงสภาพความแปรปรวนทางอารมณ์ ในประเทศที่เจริญแล้ว การพัฒนา

คุณภาพชีวิตของทรัพยากรมนุษย์จะให้ความสำคัญอย่างยิ่งต่อการป้องกันปัญหาต่าง ๆ ส่งเสริมและสนับสนุนการออกกำลังกายอย่างต่อเนื่อง และพัฒนาสู่ความเป็นเลิศในที่สุด นอกจากนี้การจัดสภาพแวดล้อมของชุมชนให้น่าอยู่ ก็จะเป็นส่วนเสริม และเอื้อต่อชีวิตของคนในชุมชนทั้งในเชิงคุ่มกัน และฟื้นฟู สังคมของกรุงเทพมหานครจึงจะน่าอยู่ได้อย่างถาวร และยั่งยืน สำนักสวัสดิการสังคม ในฐานะหน่วยงานกลางที่ดูแลรับผิดชอบเด็ก เยาวชน และประชาชน ให้มีสวัสดิภาพที่ดี มีสวัสดิการสังคมอย่างเพียงพอ ทั้งนี้ จึงต้องทำหน้าที่เสริมส่วนที่บกพร่องของบุคคล กลุ่ม ชุมชน ให้เกิดการพัฒนามาจนสามารถที่จะช่วยเหลือตนเองได้ และถ้าพิจารณาแนวทางการพัฒนาการกีฬาของชาติ ฉบับที่ 8 ดังกล่าวข้างต้นด้วยแล้ว จะเห็นแนวทางเดียวที่จะพัฒนาคุณภาพชีวิตของคนกลุ่ม และชุมชน ได้ดีนั้น การจัดหาสถานที่กลางให้แก่ชุมชนตามนโยบายของท่านผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร (ดร.พิจิตต รัตตกุล) จึงเป็นแนวนโยบายที่น่าจะเป็นไปได้ ด้วยเหตุผลดังกล่าว สำนักสวัสดิการสังคมร่วมกับสำนักงานเขตต่าง ๆ ได้จัดหาสถานที่กีฬาเพื่อส่งเสริมการออกกำลังกายและใช้เวลาว่างไปกับกิจกรรมทางเลือกลักษณะพื้นที่ที่จะจัดหาได้ และตามความต้องการของกลุ่มประชากรในชุมชน สร้างสรรค์กิจกรรมทางสังคมให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่ชุมชนของตนอย่างเป็นธรรมชาติ และนอกจากนี้ยังจะเกิดประโยชน์ในด้านการป้องกันปัญหาต่าง ๆ เช่น ปัญหาเสพติด , การมั่วสุมด้านอบายมุข , อาชญากรรม , การว่างงาน ฯลฯ ได้อีกทางหนึ่งด้วย ทั้งนี้ ลานกีฬาหรือลานเอนกประสงค์ซึ่งประชาชนในชุมชนจัดหาร่วมกับสำนักงานเขตต่าง ๆ เป็นพื้นที่ที่กรุงเทพมหานคร หน่วยงานภาครัฐ และเอกชนสนับสนุนให้มีขึ้นโดยการปรับปรุงพื้นที่ว่างของทางราชการหรือเอกชน ให้ประชาชนได้ประโยชน์ตามวัตถุประสงค์ที่แต่ละชุมชนกำหนดตามเป้าหมาย (ลานสุขภาพคนเมือง. 2545 : 8 อ้างถึงใน พรทิพย์ สอนเถื่อน. 2548)

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แผนผังการบริหารลานกีฬา

หลักเกณฑ์การจัดตั้งลานกีฬากรุงเทพมหานคร

ขั้นตอนการตรวจสอบสถานที่ในการจัดตั้งลานกีฬากรุงเทพมหานคร

1. ขั้นตอนการดำเนินงาน
 - 1.1 รับเรื่องขอจัดตั้งลานกีฬาจากหน่วยงาน
 - 1.2 ประสานสำนักงานเขตหรือหน่วยงานที่มีความประสงค์ขอจัดตั้งลานกีฬาเพื่อนัดหมายตรวจสอบพื้นที่
 - 1.3 นัดหมายคณะกรรมการลานกีฬาเพื่อสอบถามข้อมูลการจัดกิจกรรมในลานกีฬา
 - 1.4 สรุปผลการตรวจสอบพื้นที่จัดตั้งลานกีฬาด้านต่างๆตามแบบฟอร์มที่แนบท้าย
 - 1.5 จัดส่งกลุ่มงานวิชาการและพัฒนาเทคนิค เพื่อดำเนินการขออนุมัติผู้อำนวยการสำนักวัฒนธรรม กีฬา และการท่องเที่ยว จัดตั้งเป็นลานกีฬากรุงเทพมหานครและแจ้งหน่วยงานเพื่อทราบต่อไป

2. ขั้นตอนรายละเอียดการตรวจสอบ ประกอบด้วย ด้านกายภาพ ด้านกิจกรรมและปัญหา อุปสรรค ที่พบในลานกีฬาที่ทำการตรวจสอบ

2.1 ด้านกายภาพ

- ป้ายชื่อลานกีฬา
- ขนาดพื้นที่ (ที่ใช้จัดกิจกรรมกีฬา)
- จำนวนผู้ใช้บริการ/วัน
- ระยะเวลาการให้บริการ
- กรรมสิทธิ์ที่ดินเป็นของหน่วยงานราชการหรือภาคเอกชน
- ระยะเวลาการที่ยินยอมให้กรุงเทพมหานครจัดทำเป็นลานกีฬา (จำนวนกี่ปี)
- ความปลอดภัยในบริเวณลานกีฬา

2.2 ด้านกิจกรรม

- ชนิดของกิจกรรมที่ให้บริการในลานกีฬา
- คณะกรรมการบริหารลานกีฬา ซึ่งผู้รับผิดชอบการจัดกิจกรรมในลานกีฬา
- ความสะดวกในการจัดกิจกรรม ได้แก่ เป็นพื้นที่โล่งแจ้งหรืออยู่ในร่ม สามารถจัดกิจกรรมได้ตลอดวัน มีพื้นผิวดิน คอนกรีตหรืออื่นๆ

2.3 ด้านปัญหาและอุปสรรค

- การแบ่งพื้นที่ในการจัดกิจกรรม
- ไฟฟ้าส่องสว่างเพียงพอหรือไม่
- ไม่เป็นที่รกรุงรังและมีหญ้าขึ้นสูง
- ความสะดวกในการเข้าออกของผู้ใช้บริการ
- มีรั้วตาข่ายล้อมรอบบริเวณลานกีฬาเพื่อป้องกันอุบัติเหตุหรือไม่

ทั้งนี้ให้เป็นไปตามมาตรฐานลานกีฬากรุงเทพมหานคร ซึ่งแบ่งเป็นลานกีฬาประเภทเอ, ลานกีฬาประเภทบี และ ลานกีฬาประเภทซี

ตารางที่ ก มาตรฐานการจัดตั้งลานกีฬากรุงเทพมหานคร

เกณฑ์	ประเภท		
	เอ	บี	ซี
1. เนื้อที่ (ต้องเป็นเนื้อที่ที่ใช้ทำ กิจกรรมได้)	มากกว่า 1 ไร่	ไม่เกิน 1 ไร่	มีเนื้อที่ไม่จำกัด (ไม่ต่ำกว่า 20 ตาราง วา)
จำนวนผู้ใช้บริการ	มากกว่า 100 คน/วัน	ไม่ถึง 100 คน/ วันแต่ไม่ต่ำกว่า 50 คน/วัน	ไม่จำกัดจำนวน ผู้ใช้บริการ
จำนวนอาสาสมัคร ลานกีฬา	1 คน ต่อ 1 แห่ง	1 คน ต่อ 4 แห่ง	1 คน ต่อ 6 แห่ง
ประเภทของลานกีฬา	เล่นกีฬาได้มากกว่า 5 ประเภทขึ้นไป	เล่นกีฬาได้ มากกว่า 3 ประเภทขึ้นไป	เล่นกีฬาได้ 1-2 ประเภทเป็นอย่างน้อย
ระยะเวลาการ ให้บริการ	ไม่จำกัดระยะเวลาการให้บริการ		จำกัดระยะเวลาเล่นได้ บางฤดูกาล
การเบิกอุปกรณ์	ควรมีที่เบิกจ่ายอุปกรณ์ อย่างเป็นสัดส่วนและอยู่ ในบริเวณลานกีฬา	มีที่เบิกจ่ายอุปกรณ์กีฬาใกล้ลานกีฬาและ ผู้ใช้บริการสามารถรับรู้ได้	
กิจกรรมในลานกีฬา	มีกิจกรรมในลานกีฬาที่ ผู้ใช้บริการทุกคนสามารถ มีส่วนร่วมได้	มีกิจกรรมที่เพียงพอต่อการให้บริการ	
รั้ว	ต้องมีรั้วกันเพื่อป้องกัน การเสียหายของทรัพย์สิน	ควรมีรั้วกันในลานกีฬาที่มีอัตราเสี่ยงต่อ การทำทรัพย์สินเสียหายเช่นฟุตบอล เป็นต้น	
ความปลอดภัย	มีความปลอดภัย		
การบริหารการจัดการ	มีกรรมการดูแลรับผิดชอบ มีการบริการจัดการที่ดี		
กรรมสิทธิ์ที่ดิน	เป็นที่ดินของรัฐหรือเอกชนที่มีการอนุญาตเป็นลายลักษณ์อักษรอย่าง น้อยไม่ต่ำกว่า 3 ปี		
แสงสว่าง	ควรมีแสงสว่างเพียงพอ(หากเป็นลานกีฬาประเภทAต้องมีแสงสว่างและ ไฟฟ้าตลอดเวลา)		

มาตรฐานการจัดตั้งลานกีฬาประเภท เอ

1. เนื้อที่มากกว่า 1 ไร่ และสามารถใช้เวลาเล่นกีฬาหรือทำกิจกรรมได้ของพื้นที่ทั้งหมด
2. จำนวนผู้ใช้บริการเล่นกีฬาได้มากกว่า 100 คนวัน
3. ประเภทของกีฬาเล่นกีฬาได้มากกว่า 5 ประเภทขึ้นไป
4. ระยะเวลาการใช้ลานกีฬาสามารถเล่นกีฬาได้ตลอดทั้งปีและไม่จำกัดระยะเวลาการให้บริการ
5. การเบิกอุปกรณ์ควรมีที่เบิกจ่ายอุปกรณ์อย่างเป็นสัดส่วนและอยู่ในบริเวณลานกีฬา
6. กิจกรรมในลานกีฬาควรมีกิจกรรมภายในลานกีฬาที่สนใจสามารถมีส่วนร่วมได้ทุกคน เช่น แอโรบิก เป็นต้น
7. มีความปลอดภัยและหากอยู่ในบริเวณชุมชนต้องมีรั้วกันเพื่อป้องกันทรัพย์สินข้างเคียงเสียหาย
8. การบริหารจัดการ มีกรรมการรับผิดชอบดูแล มีการบริหารจัดการที่ดี
9. กรรมสิทธิ์ที่ดินเป็นที่ดินของรัฐหรือเอกชนที่มีการอนุญาตเป็นลายลักษณ์อักษรอย่างน้อยไม่ต่ำกว่า 3 ปี
10. แสงสว่าง มีแสงสว่างเพียงพอตลอดระยะเวลาการให้บริการ

หมายเหตุ บุคคลภายนอกสถานที่สามารถเข้ามาใช้บริการลานกีฬาได้โดยไม่มีข้อจำกัด (สถานที่ราชการ)

มาตรฐานการจัดตั้งลานกีฬาประเภท บี

1. เนื้อที่ไม่เกิน 1 ไร่ และสามารถใช้เวลาเล่นกีฬาหรือทำกิจกรรมได้ของพื้นที่ทั้งหมด
2. จำนวนผู้ใช้บริการเล่นกีฬาได้มากกว่า 50 คนวัน
3. ประเภทของกีฬาเล่นกีฬาได้มากกว่า 3 ประเภทขึ้นไป
4. ระยะเวลาการใช้ลานกีฬา สามารถเล่นกีฬาได้ตลอดทั้งปีและเล่นได้ไม่ต่ำกว่าเวลา 05.00-21.00 น.
5. การเบิกอุปกรณ์ควรมีที่เบิกจ่ายอุปกรณ์อย่างเป็นสัดส่วนและอยู่ในบริเวณลานกีฬา
6. กิจกรรมในลานกีฬาควรมีกิจกรรมภายในลานกีฬาที่สนใจสามารถมีส่วนร่วมได้ทุกคน เช่น แอโรบิก เป็นต้น

7. มีความปลอดภัยและหากอยู่ในบริเวณชุมชนต้องมีรั้วกันเพื่อป้องกันทรัพย์สินข้างเคียงเสียหาย
8. การบริหารจัดการ มีกรรมการรับผิดชอบดูแล มีการบริหารจัดการที่ดี
9. กรรมสิทธิ์ที่ดินเป็นที่ดินของรัฐหรือเอกชนที่มีการอนุญาตเป็นลายลักษณ์อักษรอย่างน้อยไม่ต่ำกว่า 3 ปี
10. แสงสว่าง มีแสงสว่างเพียงพอตลอดระยะเวลาการให้บริการ

หมายเหตุ บุคคลภายนอกสถานที่สามารถเข้ามาใช้บริการลานกีฬาได้โดยไม่มีข้อจำกัด (สถานที่ราชการ)

มาตรฐานการจัดตั้งลานกีฬาประเภท ซี

1. เนื้อที่ไม่จำกัด (ไม่ต่ำกว่า 20 ตารางวา) และสามารถใช้เล่นกีฬาหรือทำกิจกรรมได้ของพื้นที่ทั้งหมด
2. จำนวนผู้ใช้บริการไม่ต่ำกว่า 20 คน/วัน
3. ประเภทของกีฬาเล่นกีฬาได้อย่างน้อย 1-2 ประเภท
4. ระยะเวลาการใช้ลานกีฬาสามารถเล่นกีฬาได้ไม่ต่ำกว่าเวลา 09.00 – 19.00น.
5. การเบิกอุปกรณ์ควรมีที่เบิกจ่ายอุปกรณ์อย่างเป็นสัดส่วนและอยู่ในบริเวณลานกีฬา
6. กิจกรรมในลานกีฬาควรมีกิจกรรมภายในลานกีฬาที่สนใจสามารถมีส่วนร่วมได้ทุกคน เช่น แอโรบิก เป็นต้น
7. มีความปลอดภัยและหากอยู่ในบริเวณชุมชนต้องมีรั้วกันเพื่อป้องกันทรัพย์สินข้างเคียงเสียหาย
8. การบริหารจัดการ มีกรรมการรับผิดชอบดูแล มีการบริหารจัดการที่ดี
9. กรรมสิทธิ์ที่ดินเป็นที่ดินของรัฐหรือเอกชนที่มีการอนุญาตเป็นลายลักษณ์อักษรอย่างน้อยไม่ต่ำกว่า 3 ปี
10. แสงสว่าง มีแสงสว่างเพียงพอตลอดระยะเวลาการให้บริการ

หมายเหตุ บุคคลภายนอกสถานที่สามารถเข้ามาใช้บริการลานกีฬาได้โดยไม่มีข้อจำกัด (สถานที่ราชการ)

ลานกีฬากรุงเทพมหานคร

ลานกีฬากรุงเทพมหานครแบ่งเป็น 3 ประเภท ได้แก่

ลานกีฬาประเภทเอ มีจำนวน 129 ลานกีฬา ประกอบด้วยลานโรงเรียน 17 ลาน, ลานชุมชน 69 ลาน และลานสาธารณะ 43 ลาน

ลานกีฬาประเภทบี มีจำนวน 196 ลานกีฬา ประกอบด้วยลานโรงเรียน 45 ลาน, ลานชุมชน 134 ลาน และลานสาธารณะ 17 ลาน

ลานกีฬาประเภทซี มีจำนวน 940 ลานกีฬา ประกอบด้วยลานโรงเรียน 333 ลาน, ลานชุมชน 533 ลาน และลานสาธารณะ 74 ลาน

รวมทั้งสิ้น 1265 ลานกีฬา

โดยกรุงเทพมหานครได้แบ่งเขตออกเป็น 6 กลุ่ม ได้แก่

กลุ่มที่ 1 กลุ่มกรุงเทพมหานครกลาง ประกอบด้วยเขต ดุสิต, พระนคร, สัมพันธวงศ์, ป้อมปราบฯ, ห้วยขวาง, ดินแดง, พญาไท, ราชเทวี และวังทองหลาง มีลานกีฬาประเภทเอ 17 ลาน, ลานกีฬาประเภทบี 31 ลาน และลานกีฬาประเภทซี 94 ลาน รวมทั้งสิ้น 142 ลาน

กลุ่มที่ 2 กลุ่มกรุงเทพใต้ ประกอบด้วยเขต ปทุมวัน, สาทร, วัฒนา, บางรัก, บางคอแหลม, ยานนาวา, คลองเตย, พระโขนง, สวมนหลวง, บางนา และประเวศ มีลานกีฬาประเภทเอ 28 ลาน, ลานกีฬาประเภทบี 26 ลาน และลานกีฬาประเภทซี 155 ลาน รวมทั้งสิ้น 209 ลาน

กลุ่มที่ 3 กลุ่มกรุงเทพเหนือ ประกอบด้วยเขต จตุจักร, บางซื่อ, ลาดพร้าว, หลักสี่, ดอนเมือง, สายไหม และบางเขน มีลานกีฬาประเภทเอ 26 ลาน, ลานกีฬาประเภทบี 27 ลาน และลานกีฬาประเภทซี 176 ลาน รวมทั้งสิ้น 229 ลาน

กลุ่ม 4 กลุ่มกรุงเทพตะวันออก ประกอบด้วยเขต บางกะปิ, สะพานสูง, บึงกุ่ม, คันนายาว, ลาดกระบัง, มีนบุรี, หนองจอก และคลองสามวา มีลานกีฬาประเภทเอ 28 ลาน, ลานกีฬาประเภทบี 68 ลาน และลานกีฬาประเภทซี 210 ลาน รวมทั้งสิ้น 306 ลาน

กลุ่ม 5 กลุ่มธนบุรีเหนือ ประกอบด้วยเขต ธนบุรี, คลองสาน, จอมทอง, บางกอกใหญ่, บางกอกน้อย, บางพลัด, ตลิ่งชัน และทวีวัฒนา มีลานกีฬาประเภทเอ 17 ลาน, ลานกีฬาประเภทบี 12 ลาน และลานกีฬาประเภทซี 171 ลาน รวมทั้งสิ้น 200 ลาน

กลุ่ม 6 กลุ่มกรุงธนใต้ ประกอบด้วยเขต ภาษีเจริญ, บางแค, หนองแขม, บางขุนเทียน, บางบอน, ราษฎร์บูรณะ และทุ่งครุ มีลานกีฬาประเภทเอ 13 ลาน, ลานกีฬาประเภทบี 32 ลาน และลานกีฬาประเภทซี 136 ลาน รวมทั้งสิ้น 181 ลาน

จำนวนผู้ใช้บริการลานกีฬากรุงเทพมหานคร ประจำปีงบประมาณ 2552

1. เดือน	ตุลาคม 2551	มีจำนวนผู้ใช้บริการ	4,101,526	คน
2. เดือน	พฤศจิกายน 2551	มีจำนวนผู้ใช้บริการ	4,120,983	คน
3. เดือน	ธันวาคม 2551	มีจำนวนผู้ใช้บริการ	4,565,236	คน
4. เดือน	มกราคม 2552	มีจำนวนผู้ใช้บริการ	4,235,169	คน
5. เดือน	กุมภาพันธ์ 2552	มีจำนวนผู้ใช้บริการ	4,286,954	คน
6. เดือน	มีนาคม 2552	มีจำนวนผู้ใช้บริการ	4,581,263	คน
7. เดือน	เมษายน 2552	มีจำนวนผู้ใช้บริการ	4,383,263	คน
8. เดือน	พฤษภาคม 2552	มีจำนวนผู้ใช้บริการ	4,681,501	คน
9. เดือน	มิถุนายน 2552	มีจำนวนผู้ใช้บริการ	4,632,588	คน
10. เดือน	กรกฎาคม 2552	มีจำนวนผู้ใช้บริการ	4,431,066	คน
11. เดือน	สิงหาคม 2552	มีจำนวนผู้ใช้บริการ	4,587,250	คน
12. เดือน	กันยายน 2552	มีจำนวนผู้ใช้บริการ	4,506,578	คน
		รวมทั้งสิ้น	48,431,876	คน

(กลุ่มงานวิชาการและพัฒนาเทคนิค กองการกีฬา สำนักวัฒนธรรม กีฬา และการท่องเที่ยว. 28 กันยายน 2552)

การออกกำลังกายของประชาชนในประเทศไทย

แผนพัฒนาสุขภาพแห่งชาติในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม ฉบับที่ 10 พ.ศ. 2550 – 2554

สถานการณ์ปัญหาสุขภาพและโรคภัยไข้เจ็บ

ในขณะเดียวกันในสังคมไทย ก็เกิดมีโรคซึ่งเกี่ยวข้องกับการพัฒนาไปสู่ความทันสมัยที่เปลี่ยนแปลงวิถีชีวิตและการบริโภคได้ทำให้เกิดโรคเรื้อรังต่างๆ เช่น เบาหวาน ความดันโลหิตสูง มะเร็ง เป็นต้น ซึ่งโรคกลุ่มนี้เป็นสาเหตุการป่วยและการตายเป็นอันดับต้นๆ ในปัจจุบัน

การขาดการออกกำลังกาย สถานการณ์การเล่นกีฬาและออกกำลังกายของคนไทยดีขึ้นอย่างต่อเนื่อง แต่ยังคงอยู่ในอัตราที่ต่ำเพียงร้อยละ 34.7 ที่ออกกำลังกายเป็นประจำ เมื่อเทียบกับประเทศออสเตรเลีย อังกฤษ และสิงคโปร์ ที่มีอัตราการออกกำลังกายประจำมากกว่าครึ่งหนึ่งของประชากรทั้งหมด การที่เยาวชนมีการออกกำลังกายน้อยลงทำให้มีปัญหากลไกการกินเพิ่มมากขึ้น ในปี 2548 พบเด็กที่มีภาวะโภชนาการเกินร้อยละ 17 คาดว่าในอีก 10 ปีข้างหน้า 1 ใน 5 ของเด็กปฐมวัยจะเป็นโรคอ้วน มีข้อมูลที่น่าเป็นห่วงในเด็กวัยเรียน 6-14 ปี ในกรุงเทพฯ กว่าหนึ่งแสนคนกินอาหารฟาสต์ฟู้ดทุกวัน และมีอุบัติการณ์เป็นโรคอ้วนมากกว่าในภาคอื่นๆ ประมาณ 3-5 เท่า

และมีโรงเรียนเพียงไม่เกินร้อยละ 40 จัดกิจกรรมออกกำลังกายเสริมนอกจากชั่วโมงพลศึกษา (กระทรวงสาธารณสุข, 2550)

โครงการสำรวจประชากรของกระทรวงสาธารณสุข ปี 2550

ช่วงวัยของประชากรที่ออกกำลังกาย

ผู้ที่ออกกำลังกายจำนวน 16.3 ล้านคน ตามกลุ่มอายุ 4 กลุ่ม พบว่า เป็นผู้ที่อยู่ในวัยเด็ก (11-14 ปี) ร้อยละ 18.4 เยาวชน (15-24 ปี) ร้อยละ 29.3 วัยทำงาน (25-59 ปี) ร้อยละ 40.3 และ ผู้สูงอายุ (อายุตั้งแต่ 60 ปีขึ้นไป) ร้อยละ 12.0 เมื่อเปรียบเทียบอัตราการออกกำลังกายของ ประชากรในแต่ละกลุ่มช่วงวัย พบว่าประชากรกลุ่มวัยเด็กออกกำลังกายมากกว่ากลุ่มอื่น ซึ่งส่วนใหญ่อาจเป็นเพราะกลุ่มนี้อยู่ในวัยเรียน การเล่นกีฬาหรือการออกกำลังกายเป็นส่วนหนึ่งของ หลักสูตรการเรียน โดยมีอัตราการออกกำลังกายสูงถึงร้อยละ 73.1 รองลงมา เป็นกลุ่มเยาวชนและ ประชากรสูงอายุ คือ ร้อยละ 45.4 และ 28.0 ตามลำดับ ส่วนประชากรวัยทำงานมีอัตราการออกกำลังกายน้อยที่สุดคือ ร้อยละ 19.7 ทั้งนี้อัตราการออกกำลังกายของชายสูงกว่าหญิงในทุกกลุ่ม ช่วงวัย (กระทรวงสาธารณสุข, 2550)

โครงการสำรวจประชากรออกกำลังกายและเล่นกีฬาเพื่อสุขภาพ

1. จำนวนประชากรทั่วประเทศไทยที่ออกกำลังกายและเล่นกีฬาเพื่อสุขภาพ

จากการสำรวจการออกกำลังกายและเล่นกีฬาในสถานที่ต่างๆในประเทศไทย พบว่า ประชาชนในประเทศไทยออกกำลังกายและเล่นกีฬาเพียงร้อยละ 3.43 ของประชาชนทั้งหมดในประเทศ ทั้งนี้เพศชายจะนิยมออกกำลังกายและเล่นกีฬามากกว่าเพศหญิง โดยเพศชายออกกำลังกายและเล่นกีฬาร้อยละ 13.77 ของประชาชนเพศชายทั้งหมดในประเทศไทย เพศหญิงออกกำลังกายและเล่นกีฬาร้อยละ 12.30 ของประชาชนเพศหญิงทั้งหมดในประเทศไทย ประชาชนในวัยเด็ก/วัยรุ่น (6-18ปี) จะเป็นวัยที่ออกกำลังกายและเล่นกีฬามากที่สุด และประชาชนในวัยทำงาน (19-60 ปี) จะเป็นวัยที่ออกกำลังกายและเล่นกีฬาน้อยที่สุด

2. จำนวนประชากรทั่วประเทศไทยที่ออกกำลังกายและเล่นกีฬาเพื่อสุขภาพแยกตามอายุ

จากการสำรวจประชากร วัยเด็ก/วัยรุ่น (6-18ปี) วัยทำงาน (19-60 ปี) และวัยสูงอายุ (60ปีขึ้นไป) ในแต่ละจังหวัดทั่วประเทศไทย ที่ทำกิจกรรมออกกำลังกาย หรือเล่นกีฬาเพื่อสุขภาพ เป็นประจำสม่ำเสมอในลักษณะที่มีการจัดการอย่างมีรูปแบบ และไม่มีรูปแบบการจัดการ พบว่า วัยที่นิยมออกกำลังกายและเล่นกีฬามากที่สุดคือวัยเด็ก/วัยรุ่น (6-18ปี) และวัยที่นิยมออกกำลังกายและเล่นกีฬาน้อยที่สุดคือวัยทำงาน (19-60 ปี)

3. สถานที่ที่ประชาชนนิยมไปออกกำลังกายและเล่นกีฬาในประเทศไทย

สถานที่ที่ประชาชนในประเทศไทยนิยมไปออกกำลังกายและเล่นกีฬามากที่สุดสามอันดับแรกได้แก่ โรงเรียน (ร้อยละ 29.1) ลานอเนกประสงค์ (ร้อยละ 24.1) และพื้นที่ในหน่วยงานราชการ (ร้อยละ 15.1) (สำนักงานโครงการสนับสนุนและส่งเสริมสุขภาพ. 2551)

โครงการสำรวจพฤติกรรมการเล่นกีฬาและการดูกีฬาของประชากร พ.ศ. 2545

ความเป็นมาและวัตถุประสงค์

สำนักงานสถิติแห่งชาติ ได้ดำเนินการสำรวจเกี่ยวกับเด็กและเยาวชนเป็นครั้งแรกในพ.ศ. 2517 โดยได้รับความร่วมมือจากองค์การเงินทุนสหประชาชาติ (UNICEF) และสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ดำเนินการสำรวจต่อเนื่องทุกปี จนถึงพ.ศ. 2521 ได้หยุดสำรวจและสำรวจใหม่อีกในพ.ศ. 2525, 2526 และ 2530 หลังจากนั้น ได้ดำเนินการสำรวจทุก 5 ปี คือ พ.ศ. 2535 และ 2540 รวมทั้งหมด 10 ครั้ง

วัตถุประสงค์ของการสำรวจ เพื่อศึกษาองค์ประกอบด้านประชากรของเด็กและ เยาวชน ทางด้านการศึกษา การทำงาน การใช้เวลา การเล่นกีฬาหรือออกกำลังกายและการดูกีฬา ทั้งนี้ เนื่องจากเด็กและเยาวชน เป็นองค์ประกอบที่สำคัญยิ่ง จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องมีข้อมูล ของประชากรกลุ่มนี้ ข้อมูลที่ได้รับจากการสำรวจ จะเป็นประโยชน์ สำหรับการวางแผนและ กำหนดแผนพัฒนาเด็กและเยาวชนระยะยาว รวมทั้งใช้ในการดำเนินการปฏิบัติการเพื่อการ ส่งเสริม คุณภาพของเด็กและเยาวชนให้ดียิ่งขึ้น

การเล่นกีฬาหรือการออกกำลังกายของประชากร

ในการสำรวจเด็กและเยาวชน พ.ศ. 2545 ได้สอบถามถึงการเล่นกีฬาหรือการออกกำลังกายระหว่าง 12 เดือนก่อนวันสัมภาษณ์ของประชากรอายุ 6 ปีขึ้นไป ซึ่งผลจากการสำรวจพบว่า มี ประชากรอายุ 6 ปีขึ้นไปทั้งสิ้นจำนวน 57.3 ล้านคนในจำนวนนี้มีเพียง 17.0 ล้านคนหรือร้อยละ 29.6 เท่านั้นที่เล่นกีฬาหรือออกกำลังกาย โดยผู้ชายมีส่วนร่วมการเล่นกีฬาหรือออกกำลังกายสูงกว่าหญิง (ร้อยละ 36.3 และร้อยละ 23.1 ตามลำดับ)

สำหรับเหตุผลของประชากรอายุ 6 ปีขึ้นไปที่เล่นกีฬาหรือออกกำลังกาย พบว่า ส่วนใหญ่ ร้อยละ 39.2 เล่นกีฬาหรือออกกำลังกายเพื่อสุขภาพ รองลงมาคือ เพื่อความสนุกสนาน (ร้อยละ 31.7) เมื่อพิจารณาถึงเหตุผลที่เล่นกีฬาหรือออกกำลังกายของชายและหญิง จะเห็นว่า ผู้ชาย ร้อยละ 36.7 เล่นกีฬาเพื่อความสนุกสนาน ในขณะที่ผู้หญิง ร้อยละ 30.5 เล่นกีฬาหรือออกกำลังกายเพื่อให้ครบตามหลักสูตรของการเรียน (สำนักงานสถิติแห่งชาติ. 2545)

สำนักวิชาวิทยาศาสตร์การกีฬา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (2546) ได้ทำการศึกษาเรื่อง “การสำรวจการออกกำลังกาย เล่นกีฬา และดูกีฬาของประชากร พ.ศ. 2544” โดยใช้กลุ่มตัวอย่าง 13,000 คน อายุ 6 ปีขึ้นไป จากการสุ่มตัวอย่างจังหวัด 25 จังหวัดจาก 75 จังหวัด และกรุงเทพมหานคร รวม 26 จังหวัด โดยใช้วิธีการสัมภาษณ์และบางส่วนใช้ตอบแบบสอบถาม ได้รับแบบสอบถาม และแบบสัมภาษณ์ที่สมบูรณ์กลับคืนมา 12,970 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 99.77

ผลการสำรวจพบว่า ประชากรที่มีอายุตั้งแต่ 6 ปีขึ้นไป ออกกำลังกายหรือเล่นกีฬาตามกลุ่มอายุ ดังนี้ อายุ 6-11 ปี (ร้อยละ 86.3) อายุ 12-14 ปี (ร้อยละ 93.3) อายุ 15-19 ปี (ร้อยละ 91.1) อายุ 20-29 ปี (ร้อยละ 82.8) อายุ 30-39 ปี (ร้อยละ 66.0) อายุ 40-49 ปี (ร้อยละ 55.6) อายุ 50-59 ปี (ร้อยละ 42.3) และอายุ 60 ปีขึ้นไป (ร้อยละ 27.0) โดยมีเหตุผลที่ออกกำลังกายหรือเล่นกีฬา 3 อันดับแรก คือ เพื่อสุขภาพ เพื่อความสนุกสนานและเพื่อเสริมสร้างสมรรถภาพ ส่วนเหตุผลที่ไม่ออกกำลังกายหรือเล่นกีฬา 3 อันดับแรก เพราะไม่มีเวลา ไม่สนใจ และสิ้นเปลือง ประชากรที่มีอายุตั้งแต่ 6 ปีขึ้นไป ชอบออกกำลังกายและเล่นกีฬาในเวลาเช้า 6.00-8.00 น. มากกว่าช่วงเย็น เมื่อแบ่งตามกลุ่มอายุ พบว่า อายุ 6-11 ปี อายุ 12-14 ปี และอายุ 15-19 ปี ชอบออกกำลังกายและเล่นกีฬาในเวลาเช้า ร้อยละ 48.1, 50.3 และ 44.1 ตามลำดับ อายุ 20-29 ปี อายุ 30-39 ปี และอายุ 40-49 ปี ชอบออกกำลังกายและเล่นกีฬาในเวลาเช้า คิดเป็นร้อยละ 45.8, 45.3 และ 44.0 ตามลำดับ ส่วนกลุ่มอายุ 50-59 และ 60 ปีขึ้นไป ชอบออกกำลังกายและเล่นกีฬาในเวลาเช้าร้อยละ 47.7 และ 58.0 ตามลำดับ ประชากรกลุ่มอายุ 20-59 ปี มีความเห็นว่าการออกกำลังกายหรือการเล่นกีฬาให้ประโยชน์ 3 อันดับแรก คือ กล้ามเนื้อแข็งแรง สนุกสนานคลายเครียด และสมรรถภาพดีขึ้น ส่วนกลุ่มอายุ 60 ปีขึ้นไป คิดว่ามีประโยชน์ทำให้กล้ามเนื้อแข็งแรง และนอนหลับได้ดี

ชินุทัย กาญจนะจิตราและคณะ (2544) ของสถาบันวิจัยประชากรและสังคม มหาวิทยาลัยมหิดล สรุปว่า คนไทยออกกำลังกายมากขึ้น แต่ส่วนมากเป็นการเล่นกีฬาในกลุ่มวัยรุ่นและนักศึกษา คนวัยทำงานและผู้สูงอายุยังออกกำลังกายน้อย อย่างไรก็ตามในนิยามที่ไม่รวมถึงการออกแรงในชีวิตประจำวันและไม่รวมการออกกำลังกายเป็นอาชีพ พบว่า คนไทยอายุ 15 ปีขึ้นไปปรารถนาร้อยละ 25 ออกกำลังกายเป็นประจำ และผู้ชายออกกำลังกายมากกว่าผู้หญิง (1 ใน 3 เทียบกับ 1 ใน 5) กลุ่มที่ออกกำลังกายเป็นประจำมากที่สุดคือวัยรุ่น อายุ 15 – 19 ปี (ทุก 6 ใน 10 คน) จากนั้นสัดส่วนก็จะลดตามวัยที่เพิ่มขึ้น ยิ่งอายุมากขึ้นยิ่งออกกำลังกายเป็นประจำน้อยลง คนกรุงเทพฯ มีสัดส่วนของคนที่ออกกำลังกายมากกว่าภาคอื่นๆ ตามมาด้วยภาคใต้ อีสานเหนือ และภาคกลางน้อยที่สุด ข้อมูลจากการสำรวจ พบว่า ฟุตบอลเป็นกีฬาอดฮิตของผู้ชาย ขณะที่ผู้หญิงมักเล่นวอลเลย์บอลเป็นส่วนใหญ่ โดยกลุ่มที่ออกกำลังกายด้วยการเล่นกีฬาพบว่า มีแนวโน้มไม่ใช้

เวลาออกกำลังกายนาน 30 นาทีขึ้นไป ปัจจุบันรัฐบาลได้พยายามส่งเสริมให้คนไทยหันมาออกกำลังกายให้มากขึ้น ทัศนียภาพมากขึ้น ให้เหมาะสมกับเพศ วัย สภาพร่างกาย เวลา ระยะเวลา และถูกหลักการออกกำลังกาย ทั้งนี้เป็นไปตามยุทธศาสตร์ด้านสาธารณสุขใหม่ที่เน้นการ “ป้องกัน” ไม่ให้เกิดโรคมามากกว่าตามไป “รักษา” ผลการสำรวจการใช้เวลาของคนไทย พบว่า ส่วนใหญ่ใช้เพื่อการดูแลตัวเอง (กิน ต่ำ หลับ นอน อาบน้ำ ดูแลร่างกาย เป็นต้น) ราว 11.5 ชั่วโมงต่อวัน ทำงานราว 8.5 ชั่วโมงและอื่นๆ ทั้งนี้รวมถึงใช้เวลาสำหรับออกกำลังกายพักผ่อนหย่อนใจ และทำกิจกรรมเพื่อสังคม รวมกันราว 2.8 ชั่วโมงต่อวันโดยเฉลี่ย ส่วนการนอนเฉลี่ยวันละ 8.8 ชั่วโมง การกิน/ดื่มและรักษาสุขภาพเท่ากันคือ 1.4 ชั่วโมงต่อวัน อ่านหนังสือ 1.1 ชั่วโมงต่อวัน คนโสดมักนอนน้อยกว่าและออกกำลังกายมากกว่าคนมีครอบครัวแล้ว

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยในประเทศ

การกีฬาแห่งประเทศไทย (2540) ได้ศึกษาตัวบ่งชี้การพัฒนากีฬาของไทยเกี่ยวกับการพัฒนากีฬาขั้นพื้นฐาน ประกอบด้วย ด้านนโยบายและการสนับสนุน ด้านหน่วยงานที่รับผิดชอบ ด้านงบประมาณ ด้านบุคลากรทางการกีฬา ด้านสนามกีฬา และอุปกรณ์กีฬาและสิ่งอำนวยความสะดวก ด้านการจัดดำเนินการ

ถนอมวงศ์ กฤษณ์เพชร และรัชนี ขวัญบุญจัน (2549) ได้ทำการวิจัย เรื่อง “ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับยุทธศาสตร์การกีฬาขั้นพื้นฐานเพื่อพัฒนากีฬาชาติ” มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับยุทธศาสตร์การกีฬาขั้นพื้นฐานเพื่อพัฒนากีฬาชาติ กลุ่มตัวอย่างเป็นผู้ทรงคุณวุฒิที่เกี่ยวข้องกับการกีฬาจากกระทรวงศึกษาธิการและกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ประกอบด้วย ข้าราชการบำนาญ อาจารย์ในระดับประถมศึกษาถึงระดับอุดมศึกษา และคณะกรรมการการกีฬาอาชีพ และกลุ่มเอกชน ผลการวิจัยพบว่า ผู้ทรงคุณวุฒิโดยรวมมีความเห็นด้วยมากที่สุดเกี่ยวกับปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับยุทธศาสตร์การกีฬาขั้นพื้นฐานเพื่อพัฒนากีฬาชาติ เมื่อจำแนกตามกลุ่มผู้ทรงคุณวุฒิ พบว่า กลุ่มอาวุโส กลุ่มอาจารย์ และกลุ่มเอกชนมีความเห็นด้วยต่อปัจจัย 5 ด้านไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ได้แก่ ด้านนโยบายและการบริหารงาน ด้านองค์กรที่รับผิดชอบ ด้านสนาม/อุปกรณ์กีฬา และสิ่งอำนวยความสะดวก ด้านงบประมาณ และด้านความร่วมมือของประชาชน/ชุมชน ยกเว้นด้านบุคลากรทางการออกกำลังกาย/กีฬา การจัดอันดับความสำคัญของปัจจัยเรียงตามลำดับดังนี้ ด้านนโยบายและการบริหารงาน ด้านองค์กรที่รับผิดชอบ ด้านงบประมาณ ด้านบุคลากรทางการออก

กำลังกาย/กีฬาต้านสนาม/อุปกรณ์กีฬา และสิ่งอำนวยความสะดวก และด้านความร่วมมือของประชาชน/ชุมชน

ธนิตา ทองมี (2546) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "การศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการออกกำลังกายของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น" โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการออกกำลังกายของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น และศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการออกกำลังกายของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น โดยใช้ปัจจัย 8 ด้าน ได้แก่ ปัจจัยทางด้านความรู้ ด้านเจตคติ ด้านการปฏิบัติ ด้านครอบครัวและเศรษฐกิจ ด้านโรงเรียน ด้านจิตวิทยา ด้านสุขภาพ และด้านสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวก ผู้วิจัยได้ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ปีที่ 1-3 จำนวน 1,200 คน ผลการวิจัยพบว่า

1. ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการออกกำลังกายของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ประกอบด้วย ปัจจัยทางด้านความรู้ในการออกกำลังกาย การตอบคำถามด้านความรู้ในการออกกำลังกายของนักเรียน ได้แก่ การแต่งกายให้เหมาะสมกับชนิดกีฬาช่วยให้ปลอดภัยและคล่องแคล่ว การออกกำลังกายควรเริ่มทำวันละน้อยแล้วค่อยๆเพิ่มตามลำดับ และการเรียนพลศึกษาทำให้นักเรียนรู้จักกติกาและดูกีฬาเป็น ปัจจัยนำด้านเจตคติต่อการออกกำลังกาย ได้แก่ การออกกำลังกายถือเป็นการใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ การออกกำลังกายเป็นสิ่งที่จำเป็นสำหรับทุกคน ทุกวัย และการเข้าร่วมกีฬาประเภททีมทำให้นักเรียนรู้สึกมีมิตรภาพต่อหน้าที่และก่อให้เกิดความสามัคคี ปัจจัยนำด้านการปฏิบัติ (พฤติกรรมการออกกำลังกาย) ได้แก่ นักเรียนเคารพกฎ กติกา และยอมรับการตัดสินของกรรมการ นักเรียนสวมใส่เครื่องแต่งกาย รองเท้าและเลือกใช้อุปกรณ์ที่เหมาะสมกับการออกกำลังกาย และนักเรียนออกกำลังกายโดยถือเป็นส่วนหนึ่งในชีวิตประจำวัน ปัจจัยเสริมด้านครอบครัวและเศรษฐกิจ ได้แก่ คนในครอบครัวสนับสนุนให้ออกกำลังกาย ส่งเสริมให้เข้าร่วมการแข่งขันกีฬา และส่งเสริมให้เรียนรู้ทักษะกีฬา ปัจจัยด้านโรงเรียน ได้แก่ การเรียนพลศึกษาทำให้นักเรียนอยากออกกำลังกาย และครูผู้สอนวิชาพลศึกษาสอนได้สนุกสนาน ปัจจัยนำด้านจิตวิทยา ได้แก่ นักเรียนชอบออกกำลังกายและเล่นกีฬา นักเรียนรู้สึกมีความสุขเมื่อได้ออกกำลังกาย และการออกกำลังกายทำให้มีความเชื่อมั่นในตนเองมากขึ้น ปัจจัยนำด้านสุขภาพ ได้แก่ นักเรียนออกกำลังกายเพราะต้องการให้ร่างกายแข็งแรง นักเรียนออกกำลังกายเพราะรู้สึกสนุกสนาน เป็นการพักผ่อน และนักเรียนออกกำลังกายเพราะทำให้ร่างกายคล่องแคล่ว ว่องไว ปัจจัยเอื้อด้านสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวก ได้แก่ สถานที่ออกกำลังกายอยู่ใกล้บ้านไปมาสะดวก สถานที่ออกกำลังกายมีแสงสว่างเพียงพอ และสถานที่ออกกำลังกายมีสิ่งแวดล้อมสวยงามและบรรยากาศดี รวมทั้งบริเวณสถานที่ออกกำลังกายมีความปลอดภัย

2. ปัจจัยด้านจิตวิทยา ด้านครอบครัวและสภาพเศรษฐกิจ ด้านสุขภาพ และด้านสถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวกสามารถร่วมกันทำนายพฤติกรรมการออกกำลังกายของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นได้

ปนัดดา จูเกา (2544) ได้ทำการวิจัยเรื่อง “พฤติกรรมสุขภาพเกี่ยวกับการออกกำลังกายของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา อำเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา” กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา อำเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา จำนวน 410 คน ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีความรู้เจตคติเกี่ยวกับการออกกำลังกายอยู่ในระดับปานกลางและมีการปฏิบัติเกี่ยวกับการออกกำลังกายอยู่ในระดับพอใช้ นักเรียนที่มีเพศต่างกันมีความรู้และการปฏิบัติเกี่ยวกับการออกกำลังกายแตกต่างกัน ส่วนเจตคติเกี่ยวกับการออกกำลังกายไม่แตกต่างกัน นักเรียนที่มีชั้นปีการศึกษาต่างกัน มีความรู้เกี่ยวกับการออกกำลังกายแตกต่างกัน ส่วนเจตคติและการปฏิบัติเกี่ยวกับการออกกำลังกายไม่แตกต่างกัน นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน มีความรู้เกี่ยวกับการออกกำลังกายแตกต่างกัน ส่วนเจตคติและการปฏิบัติเกี่ยวกับการออกกำลังกายไม่แตกต่างกัน นักเรียนที่มีที่พักอาศัยแตกต่างกัน ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ของผู้ปกครองต่างกัน มีความรู้ เจตคติและการปฏิบัติเกี่ยวกับการออกกำลังกายมีความสัมพันธ์กันทางบวก ส่วนความรู้กับการปฏิบัติและเจตคติกับการปฏิบัติเกี่ยวกับการออกกำลังกายไม่มีความสัมพันธ์กัน

รัชณี ขวัญบุญจัน, ธนอมวงศ์ กฤษณ์เพ็ชร และเฉลิม ชัยวัชรภรณ์ (2548) ได้ทำการสำรวจข้อมูลการวิจัยทางการกีฬา โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษารวบรวมงานวิจัยและวิทยานิพนธ์ทางการกีฬา รวมทั้งวิเคราะห์และสังเคราะห์งานวิจัยและวิทยานิพนธ์ตามแผนพัฒนากีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 3 (พ.ศ. 2545-2549) ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ งานวิจัยและวิทยานิพนธ์ระดับมหาบัณฑิตและดุษฎีบัณฑิต ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2542-2547 จากสถาบันอุดมศึกษา การกีฬาแห่งประเทศไทย สำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา และกระทรวงสาธารณสุข รวมทั้งสิ้น 866 ฉบับ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ ตารางวิเคราะห์ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นโดยผ่านการพิจารณาจากผู้ทรงคุณวุฒิทางการวิจัยและการกีฬา จำนวน 3 ท่าน ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ตามแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 3 (พ.ศ. 2545-2549) จำแนกตามหน่วยงานและปีพุทธศักราช วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้วิธีการแจกแจงความถี่และค่าร้อยละ ผลการวิจัยดังกล่าวเฉพาะการพัฒนากีฬาขั้นพื้นฐานและกีฬาเพื่อมวลชนพบว่า การวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนากีฬาขั้นพื้นฐานมี 132ฉบับ จากทั้งหมด 866 ฉบับ และได้แสดงให้เห็นว่า การวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนากีฬาขั้นพื้นฐานส่วนใหญ่เน้นเรื่องการเรียนการสอนพลศึกษาในระบบโรงเรียน

การศึกษายังไม่ครอบคลุมด้านอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง เช่น ผลของการเข้าร่วมกิจกรรมการออกกำลังกายและเล่นกีฬาที่เกิดขึ้นกับเด็กและเยาวชน การใช้เวลาว่างของเยาวชนไทย ทศนคติของเยาวชนไทยที่มีต่อการออกกำลังกายและเล่นกีฬา จากข้อมูลพบว่า การศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนาการกีฬาขั้นพื้นฐานนอกระบบโรงเรียนยังมีอยู่น้อย จึงทำให้ไม่สามารถนำข้อมูลที่ได้จากการวิจัยมาเป็นแนวทางในการพัฒนาการกีฬาขั้นพื้นฐานได้อย่างมีประสิทธิภาพเช่นกัน

สำหรับการวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนากีฬาเพื่อมวลชนมี 85 ฉบับจากทั้งหมด 866 ฉบับ และได้แสดงให้เห็นว่าการวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนากีฬาเพื่อมวลชนส่วนใหญ่เน้นในเรื่องสภาพปัญหาและความต้องการออกกำลังกายของประชาชนกลุ่มต่าง ๆ เช่น ผู้สูงอายุ ผู้นำการออกกำลังกาย ผู้นำชุมชนและผู้ป่วย เป็นต้น และกลุ่มนักเรียน นักศึกษายังไม่ครอบคลุมถึงกลุ่มพิเศษและผู้ด้อยโอกาสบางประเภท รวมทั้งรูปแบบและวิธีการออกกำลังกายตามวิถีชีวิตที่เป็นกีฬาไทย และภูมิปัญญาท้องถิ่นยังมีน้อยมาก จึงทำให้ไม่สามารถนำข้อมูลจากผลการวิจัยมาใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาการกีฬาเพื่อมวลชนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

รัชนี ขวัญบุญจัน (2540) การวิจัยเรื่อง “การศึกษาและพัฒนาตัวบ่งชี้การพัฒนากีฬา ด้านกีฬาขั้นพื้นฐาน” การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาตัวบ่งชี้การพัฒนากีฬาของไทยเกี่ยวกับการพัฒนากีฬาขั้นพื้นฐาน วิธิดำเนินการวิจัย แบ่งออกเป็น 3 ขั้นตอน คือ ขั้นตอนที่หนึ่ง ศึกษา วิเคราะห์เอกสารงานวิจัย และสังเคราะห์เป็นกรอบโครงสร้างตัวบ่งชี้และลักษณะสำคัญ ขั้นตอนที่สอง ตรวจสอบความตรงตามเนื้อหาโครงสร้างของตัวบ่งชี้จากผู้เชี่ยวชาญ ด้านเนื้อหาและระเบียบวิธีวิจัย และสำรวจความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการกีฬา จำนวน 60 คน และขั้นตอนที่สาม ตรวจสอบตัวบ่งชี้และลักษณะสำคัญจากการจัดประชุมสัมมนาผู้เชี่ยวชาญ ซึ่งดำเนินงานเกี่ยวกับการกีฬาตามสภาพการณ์จริง จำนวน 100 คน ผลการวิจัยพบว่า ตัวบ่งชี้การพัฒนากีฬาขั้นพื้นฐาน ประกอบด้วย 7 ด้าน และมีลักษณะสำคัญ 33 รายการ ดังนี้

1. ด้านนโยบายและการสนับสนุนส่งเสริม มีลักษณะสำคัญ 3 รายการ คือ นโยบาย, หน่วยงานที่ให้การสนับสนุน และลักษณะของการให้การสนับสนุน
2. ด้านหน่วยงานที่มีหน้าที่รับผิดชอบ มีลักษณะสำคัญ 4 รายการ คือ หน่วยงานภาครัฐและเอกชน, การจัดกิจกรรม, การมีส่วนร่วมของชมรม และการประสานงาน
3. ด้านงบประมาณ มีลักษณะสำคัญ 3 รายการ คือ ความเหมาะสมของงบประมาณ, ประสิทธิภาพการใช้งบประมาณ และการจัดหาแหล่งเงินทุนสนับสนุน
4. ด้านบุคลากรทางการกีฬา มีลักษณะสำคัญ 3 รายการ คือ ปริมาณ, คุณภาพ และการส่งเสริมพัฒนาบุคลากร

5. ด้านสนามกีฬา อุปกรณ์กีฬาและสิ่งอำนวยความสะดวก มีลักษณะสำคัญ 5 รายการ คือ ปริมาณ, มาตรฐาน, และคุณภาพของสนามกีฬาและอุปกรณ์กีฬา, การบำรุงรักษา, การผลิตอุปกรณ์กีฬาราคาถูก และการผลิตสื่อการสอนทักษะกีฬา

6. ด้านการจัดดำเนินการ มีลักษณะสำคัญ 5 รายการ คือ ประสิทธิภาพการบริหารงานกีฬา, การจัดกิจกรรมสำหรับเยาวชนและเด็กพิเศษ, การประชาสัมพันธ์, การจัดโครงการเตรียมเยาวชนสำหรับการแข่งขัน และการมีส่วนร่วมของเยาวชน

ด้านผลที่เกิดกับเยาวชนทั้งทางตรงและทางอ้อม มีลักษณะสำคัญ 10 รายการ ผลทางตรง คือ มีสมรรถภาพทางกาย, มีทักษะกีฬา, เล่นกีฬาได้, ดูกีฬาเป็น และรู้กฎกติกาการแข่งขัน ผลทางอ้อม คือ มีทัศนคติที่ดีต่อกองกีฬา, ออกกำลังกายเป็นประจำ, เข้าร่วมเล่นและแข่งขันกีฬา, มีระเบียบวินัย และน้ำใจนักกีฬา และมีคุณธรรม

วรรณิดา โชติมนิธรรม (2546) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "การศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการออกกำลังกายของนักเรียนระดับประถมศึกษา" โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการออกกำลังกายและศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการออกกำลังกายของนักเรียนระดับประถมศึกษา โดยใช้ปัจจัย 5 ด้าน ได้แก่ ปัจจัยด้านครอบครัวและเศรษฐกิจ ด้านโรงเรียน ด้านจิตวิทยา ด้านสุขภาพ และด้านสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวก ผู้วิจัยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนระดับประถมศึกษาที่ 1 ถึงนักเรียนระดับประถมศึกษาที่ 6 ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานจำนวน 1,200 ผลการวิจัยพบว่า

1. ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการออกกำลังกาย ประกอบด้วย ปัจจัยด้านครอบครัวและเศรษฐกิจ ได้แก่ ผู้ปกครองส่งเสริมให้นักเรียนออกกำลังกาย ส่งเสริมให้เข้าร่วมการแข่งขันกีฬา และส่งเสริมให้เรียนรู้ทักษะกีฬา ปัจจัยด้านโรงเรียน ได้แก่ การเรียนพลศึกษาที่มีส่วนช่วยให้นักเรียนเล่นกีฬาเป็น และครูพลศึกษาสอนได้สนุกสนาน ปัจจัยด้านจิตวิทยา ได้แก่ นักเรียนชอบออกกำลังกายและเล่นกีฬา นักเรียนชอบวิชาพลศึกษาและนักเรียนรู้สึกมีความสุขเมื่อได้ออกกำลังกาย ปัจจัยด้านสุขภาพ ได้แก่ การออกกำลังกายทำให้นักเรียนมีร่างกายแข็งแรง การออกกำลังกายทำให้นักเรียนมีร่างกายคล่องแคล่ว ว่องไว และการออกกำลังกายทำให้นักเรียนได้ลดความอ้วน และปัจจัยด้านสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวก ได้แก่ สถานที่ออกกำลังกายมีแสงสว่างเพียงพอ บริเวณสถานที่ออกกำลังกายมีความปลอดภัยและสถานที่ออกกำลังกายมีขนาดเหมาะสมไม่แออัดจนเกินไป

2. ปัจจัยด้านครอบครัวและเศรษฐกิจ ด้านโรงเรียน ด้านจิตวิทยา ด้านสุขภาพ และด้านสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวก สามารถร่วมกันทำนายพฤติกรรมการออกกำลังกายของนักเรียนระดับประถมศึกษาได้

สุรสีห์ สงทานินทร์ (2546) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "การศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการออกกำลังกายของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย" โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการออกกำลังกายของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย และเพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการออกกำลังกายของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายปัจจัยทั้ง 8 ด้าน ได้แก่ ปัจจัยทางด้านความรู้ ด้านเจตคติ ด้านการปฏิบัติ ด้านครอบครัวและเศรษฐกิจ ด้านโรงเรียน ด้านจิตวิทยา ด้านสุขภาพ และด้านสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวก ผู้วิจัยได้ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4-6 จำนวน 1,200 คน ผลการวิจัยพบว่า

1. ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการออกกำลังกาย ประกอบด้วย ความรู้ เจตคติ ครอบครัวและเศรษฐกิจ โรงเรียน จิตวิทยา สุขภาพ และสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวก
2. ปัจจัยด้านจิตวิทยา ด้านสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวก ด้านเจตคติ ด้านครอบครัวและเศรษฐกิจ และด้านสุขภาพสามารถร่วมกันทำนายพฤติกรรมการออกกำลังกายของนักเรียนได้

อุษณีย์ จินตนาประวาสี (2544) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "การบริหารการกีฬาของมหาวิทยาลัยเชียงใหม่" โดยทำการเก็บข้อมูลจากคณะกรรมการบริหารการกีฬา ผู้ที่มีบทบาทเกี่ยวข้องกับกีฬา นักกีฬาที่คัดเลือกเข้ามาในโครงการพัฒนาและส่งเสริมเยาวชนดีเด่นทางการกีฬาและนักกีฬาของชมรมต่าง ๆ ของมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ประกอบด้วยแบบสอบถามสัมภาษณ์และแบบสอบถาม การวิเคราะห์ข้อมูลโดยการจัดประมวลผลจากความการสัมภาษณ์ค่าความถี่และร้อยละ ผลการวิจัยพบว่า โครงสร้างระบบการบริหารจัดการกีฬามหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ต้องมีการพัฒนาและปรับปรุงด้านบุคลากร อาคารสถานที่ ตลอดจนวางแผนการจัดการบริหารการกีฬาอย่างมีระบบ สะดวกต่อการติดตามประเมินผล เมื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 28 ผลปรากฏว่ามหาวิทยาลัยเชียงใหม่จัดอยู่ในลำดับที่ 13 ของจำนวนสถาบันที่ส่งนักกีฬาเข้าร่วมการแข่งขันทั้งหมด 37 สถาบัน ที่ได้รับเหรียญรางวัล

งานวิจัยต่างประเทศ

คริสโตเฟอร์ (Christopher, 1977 : 6341 : A) ทำการศึกษาความต้องการ และความสนใจ ในกิจกรรมที่สามารถเล่นได้ตลอดชีวิตของผู้สูงอายุในภาคกลางรัฐเทนเนสซี (Tennessee) จากการสำรวจกิจกรรมที่สามารถเล่นได้ตลอดชีพ 36 ประเภท โดยแบ่งออกเป็น 3 ประเภทใหญ่ ๆ ใช้กลุ่มตัวอย่างจากผู้สูงอายุ จำนวน 94 คน ที่มีอายุระหว่าง 54 – 65 ปี สิ่งที่สำรวจได้แก่ ความเอาใจใส่ในกิจกรรมการเข้าร่วมกิจกรรม และสิ่งที่ต้องการจะได้รับการฝึกเพิ่มเติม ผลการสำรวจปรากฏว่า วิทยาลัย มหาวิทยาลัย และหน่วยงานอื่น ๆ ที่ดำเนินงานเกี่ยวกับการสอนควรส่งเสริม และเน้นการจัดกิจกรรมที่สามารถเล่นได้ตลอดชีพให้กว้างขวาง เพื่อเป็นการสร้างเยาวชนเติบโตเป็นผู้ใหญ่ที่กระตือรือร้น และผู้สูงวัยที่คล่องแคล่ว

โฮลล์บรูค (Holbrook, 1992 : 2735 – A) ทำการศึกษาความต้องการการเร่งด่วน และกำหนดแผนเพื่อสิ่งอำนวยความสะดวกในการส่งเสริมสุขภาพการเรียนรู้พลศึกษา นันทนาการ และโปรแกรมการแข่งขันกีฬา โดยส่งแบบสอบถามไปยังกลุ่มตัวอย่าง 94 คน ซึ่งแบ่งออกเป็น 3 กลุ่มประกอบด้วย ผู้บริหาร สถาบัน ผู้อำนวยการสำนักธุรกิจ และสถาปนิก ผลปรากฏว่า คณะกรรมการวางแผนของสถาบันจะต้องศึกษาในรายละเอียดเพื่อกำหนดแบบสิ่งอำนวยความสะดวกได้อย่างถูกต้อง จัดเพิ่มงบประมาณเพื่อซ่อมแซมสิ่งอำนวยความสะดวก จัดตั้งศูนย์บริการเพื่อประโยชน์สำหรับการบำรุงรักษาที่ได้ประสิทธิภาพ ควรร่วมกันดำเนินการตั้งแต่การวางแผนและการวิจัยเพื่อศึกษาแนวทางในอนาคตเป็นสิ่งจำเป็นเพื่อประสิทธิผลการวางแผน และการดำเนินการ

อิลคา วูออริ, โอลาวิ พาโรเนน และเพ็คคา โอจา (Ilkka Vuori, Olavi Paronen, and Pekka Oja, 1998) ได้การวิจัยเรื่อง การพัฒนาโปรแกรมการส่งเสริมกิจกรรมการออกกำลังกายในท้องถิ่นด้วยการสนับสนุนจากรัฐบาล: ประสบการณ์จริงในฟินแลนด์

จากการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับผลทางสุขภาพที่ได้จากกิจกรรมการออกกำลังกายในฟินแลนด์ ในยุค 90 นโยบายการพัฒนาการออกกำลังกายเพื่อสุขภาพทำให้เกิดโครงการ 2 โครงการ ได้แก่ โครงการ The 'Finland on the Move' ซึ่งมีวัตถุประสงค์เพื่อกระตุ้นโครงการในท้องถิ่นโครงการใหม่ๆ ด้วยการสนับสนุนทางการเงิน บริการทำให้คำปรึกษาและการฝึกอบรม และการประชาสัมพันธ์ทางสื่อต่าง ๆ ผลการประเมินโครงการนี้ชี้ให้เห็นปัจจัยหลายด้านที่ทำให้โครงการท้องถิ่นต่าง ๆ ประสบความสำเร็จ และโครงการ 'Fit for Life' ซึ่งมีรากฐานมาจากประสบการณ์ที่ได้รับมาจากโครงการที่เคยปฏิบัติมา แต่ส่วนใหญ่จะมีกลุ่มเป้าหมายอยู่ที่ประชากรวัยระหว่าง

40-60 ปีและมีการใช้สื่อโฆษณาที่มากกว่า โครงการทั้ง 2 โครงการประสบความสำเร็จในการเพิ่มประชากรที่สนใจมาเข้าร่วมกิจกรรมการออกกำลังกายมากขึ้น โครงการในฟินแลนด์นี้แสดงให้เห็นว่าการวางแผนดำเนินการที่ดีในการถ่ายทอดความรู้ทางวิทยาศาสตร์จะนำไปสู่การยอมรับในกิจกรรมการออกกำลังกายในระดับประเทศ และส่งผลให้การดำเนินกิจกรรมในระดับท้องถิ่นประสบความสำเร็จลงได้

แอสตันเดจ มาติน, ดูดา โจน แอล และนตูมานิส นิคอส (Standage Martyn, Duda Joan L. and Ntoumanis Nikos, 2005) ได้ทำการทดสอบทฤษฎีการตัดสินใจด้วยตัวเองในโรงเรียนกีฬา ปัจจุบันนิยมทำการวิจัยในโรงเรียนกีฬาเพิ่มมากขึ้นโดยมีพื้นฐานในการทำวิจัยจากความเชื่อในทฤษฎีการตัดสินใจด้วยตัวเอง (self-determination theory, Deci & Ryan, 1985) นอกจากความสนใจในหัวข้อวิจัยดังกล่าว สมมติฐานบางประการในด้านของโครงสร้างยังไม่มีการนำมาศึกษา ยกตัวอย่างเช่น ผลกระทบจากความต้องการการสนับสนุนในด้านองค์ประกอบรอบตัว ดังนั้นงานวิจัยในปัจจุบันจึงมุ่งศึกษาทฤษฎีการตัดสินใจด้วยตัวเองอย่างละเอียด งานวิจัยในปัจจุบันยังทำการศึกษาค้นพบของเดซี (Deci) และ ไรอัน (Ryan) ที่กล่าวว่าแรงจูงใจอย่างต่อเนื่องมาจากโครงสร้างที่ไม่มีความแตกต่างในแต่ละเพศ วัตถุประสงค์ เพื่อสำรวจรูปแบบของแรงจูงใจโดยมีพื้นฐานจากความเชื่อในทฤษฎีการตัดสินใจด้วยตัวเอง และสำรวจความเหมือนของรูปแบบในแต่ละเพศ กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนระดับมัธยม จำนวน 950 คน (ชาย 443 คน หญิง 490 คน และไม่ระบุเพศ 17 คน) การดำเนินการวิจัย ผู้เข้าร่วมการวิจัยทำแบบสอบถามเพื่อวัดระดับความต้องการการสนับสนุน ระดับความพึงพอใจ แรงจูงใจ ผลกระทบทั้งทางด้านบวกและด้านลบ การทำงานที่ทำหาย และความสนใจ ผลการวิจัย พบว่า การวิเคราะห์รูปแบบทางโครงสร้างทำให้ทราบว่านักเรียนที่ต้องการการสนับสนุนทางด้านสิ่งแวดล้อมมีความต้องการทางด้านความพึงพอใจอย่างยิ่ง ความต้องการทางด้านความพึงพอใจเป็นตัวทำนายแรงจูงใจจากภายใน ซึ่งจะส่งผลต่อผลที่เกี่ยวข้องกับผลศึกษา ในทางกลับกัน ความต้องการทางด้านความพึงพอใจสามารถทำนายผลในทางลบได้คือการไม่มีแรงจูงใจซึ่งส่งผลให้นักเรียนรู้สึกไม่มีความสุข การทดสอบในครั้งนี้ทำให้ทราบว่าไม่มีความแตกต่างเกิดขึ้นระหว่างนักเรียนชายและนักเรียนหญิง สรุปได้ว่า ผลการศึกษาทำให้ทราบว่า การสนับสนุนในทฤษฎีการตัดสินใจด้วยตัวเองและการประยุกต์ใช้ในโรงเรียนกีฬาทำให้ทราบแน่ชัดว่าไม่มีความแตกต่างในการสนับสนุนกระบวนการสร้างแรงจูงใจในทฤษฎีการตัดสินใจด้วยตัวเองในแต่ละเพศ

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

งานวิจัยเรื่อง “การศึกษาความต้องการการสนับสนุนและส่งเสริมกีฬาขั้นพื้นฐานของเยาวชนในเขตกรุงเทพมหานคร” เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (survey research) โดยมุ่งศึกษาถึงความต้องการการสนับสนุนและส่งเสริมกีฬาขั้นพื้นฐานของเยาวชนในปัจจุบันด้านต่างๆตามแผนพัฒนากีฬาชาติฉบับที่ 4 พ.ศ.2550-2554 โดยมีวิธีการดำเนินการวิจัยดังนี้

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ประชากรที่มาออกกำลังกายในลานกีฬาของกรุงเทพมหานคร จำนวน 4,506,578 คน (กลุ่มงานวิชาการและพัฒนาเทคนิค กองการกีฬา สำนักวัฒนธรรม กีฬา และการท่องเที่ยว. 2552)

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ เยาวชนที่มาออกกำลังกายในลานกีฬาของกรุงเทพมหานคร จำนวน 400 คน ผู้วิจัยได้ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน (Multistage Random Sampling) เพื่อให้ได้มาซึ่งกลุ่มตัวอย่าง โดยมีวิธีการหาขนาดกลุ่มตัวอย่างและขั้นตอนการสุ่มตัวอย่างดังนี้

ขั้นที่ 1 กำหนดกลุ่มตัวอย่าง

กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตารางของ ทาโร ยามาเน่ (Taro Yamane อ้างถึงใน ศิริชัย กาญจนวาสี, 2545) อ้างอิงตารางของทาโร ยามาเน่ (โปรดดูตารางข้างล่างนี้ โดยใช้ระดับความเชื่อมั่น 95% และความคลาดเคลื่อนของการสุ่มตัวอย่างที่ระดับ 0.05 หรือ $\pm 5\%$)

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ข การกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างของ ทาโร ยามาเน่

ขนาดประชากร	ระดับความคลาดเคลื่อน					
	± 1%	± 2%	± 3%	± 4%	± 5%	± 10%
500	b	b	b	b	222	83
1,000	b	b	b	385	286	91
1,500	b	b	638	441	316	94
2,000	b	b	714	476	333	95
2,500	b	1,250	769	500	345	96
3,000	b	1,364	811	517	353	97
3,500	b	1,458	843	530	359	97
4,000	b	1,538	870	541	364	98
4,500	b	1,607	891	549	367	98
5,000	b	1,667	909	556	370	98
6,000	b	1,765	938	566	375	98
7,000	b	1,842	959	574	378	99
8,000	b	1,905	976	580	381	99
9,000	b	1,957	989	584	383	99
10,000	5,000	2,000	1,000	588	385	99
15,000	6,000	2,143	1,034	600	390	99
20,000	6,667	2,222	1,053	606	392	100
25,000	7,143	2,273	1,064	610	394	100
50,000	8,333	2,381	1,087	617	397	100
100,000	9,091	2,439	1,099	621	398	100
∞	10,000	2,500	1,111	625	400	100
หมายเหตุ : b หมายถึง ขนาดของกลุ่มตัวอย่างต้องมากกว่าร้อยละ 50 ของประชากร						
ที่มา : Taro Yamane, Elementary Sampling Theory, 1967, p. 398.						

การวิจัยได้มีการกำหนดความคลาดเคลื่อนของการสุ่มตัวอย่างที่ระดับ 0.05 จากตารางได้ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง อย่างน้อยที่สุดจำนวน 400 คน ซึ่งในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้กลุ่มตัวอย่าง เป็นเยาวชนที่มาออกกำลังกายในลานกีฬาของกรุงเทพมหานคร จำนวน 400 คน

ขั้นที่ 2 หาสัดส่วนจำนวนลานกีฬาในเขตกรุงเทพมหานคร โดยมี

ลานกีฬาขนาดใหญ่ เป็นจำนวน 129 ลาน เท่ากับร้อยละ 10.2

ลานกีฬาขนาดกลาง เป็นจำนวน 196 ลาน เท่ากับร้อยละ 15.49

ลานกีฬาขนาดเล็ก เป็นจำนวน 940 ลาน เท่ากับร้อยละ 74.31

รวมทั้งสิ้น 1265 ลาน

ขั้นที่ 3 หาสัดส่วนจำนวนเยาวชนในแต่ละประเภทลานกีฬา จากสัดส่วนลานกีฬา ที่หาได้จากขั้นที่ 2 โดยจะได้สัดส่วนเยาวชนดังนี้

เยาวชนที่มาออกกำลังกายในลานกีฬาขนาดใหญ่ เป็นจำนวน 40 คน

เยาวชนที่มาออกกำลังกายในลานกีฬาขนาดกลาง เป็นจำนวน 62 คน

เยาวชนที่มาออกกำลังกายในลานกีฬาขนาดเล็ก เป็นจำนวน 298 คน

รวมทั้งสิ้น 400 คน

ขั้นที่ 4 สุ่มเขตและลานกีฬา โดยการสุ่มแบบง่าย (Simple Random Sampling)

โดยสุ่มเขต 6 เขตจาก 6 กลุ่มเขตในกรุงเทพมหานคร ได้แก่ ดินแดง(กรุงเทพกลาง), จตุจักร (กรุงเทพเหนือ), บางกะปิ (กรุงเทพตะวันออก), ประเวศ (กรุงเทพใต้), คลองสาน (กรุงเทพเหนือ) และราชบุรีบูรณะ (กรุงเทพใต้) เมื่อได้เขตแล้วก็สุ่มเลือกลานกีฬาในแต่ละเขต และเลือกตัวอย่างแบบโควตา (Quota Sampling) (สุชาติ กิระนันท์, 2542) โดยจะได้สัดส่วนลานกีฬา ดังนี้

ลานกีฬาขนาดใหญ่ เป็นจำนวน 2 ลาน

ลานกีฬาขนาดกลาง เป็นจำนวน 4 ลาน

ลานกีฬาขนาดเล็ก เป็นจำนวน 18 ลาน

รวมทั้งสิ้น 24 ลาน

ขั้นที่ 5 สุ่มเยาวชน โดยการสุ่มแบบบังเอิญ (Accidental Sampling)

เครื่องมือในการดำเนินการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้เครื่องมือในการวิจัย เป็นแบบสอบถามความต้องการการสนับสนุนและส่งเสริมกีฬาขั้นพื้นฐานของเยาวชนในเขตกรุงเทพมหานคร โดยแบ่งแบบสอบถามออกเป็น 3 ตอน

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามข้อมูลทั่วไปและสถานภาพของเยาวชน ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบสำรวจรายการ (Checklist)

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับความต้องการการสนับสนุนและส่งเสริมกีฬาขั้นพื้นฐานของเยาวชนตามแผนพัฒนา กีฬาชาติฉบับที่ 4 พ.ศ. 2550 - 2554

โดยแบ่งออกเป็น 4 ด้าน ดังนี้

1. ด้านบุคลากร
2. ด้านงบประมาณ
3. ด้านเครื่องมือ อุปกรณ์ และสถานที่
4. ด้านการจัดการ

ลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) ชนิด 4 ระดับ คือ มากที่สุด มาก น้อย และน้อยที่สุด และข้อเสนอแนะเกี่ยวกับความต้องการการสนับสนุนและส่งเสริมกีฬาขั้นพื้นฐาน เป็นแบบปลายเปิด (Open ended)

โดยกำหนดระดับความต้องการ ดังนี้

ความต้องการมากที่สุด	เทียบกับคะแนน	4
ความต้องการมาก	เทียบกับคะแนน	3
ความต้องการน้อย	เทียบกับคะแนน	2
ความต้องการน้อยที่สุด	เทียบกับคะแนน	1

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับความต้องการของเยาวชนในการใช้บริการลานกีฬา ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบสำรวจรายการ (Checklist)

ขั้นตอนการวิจัย

การสร้างเครื่องมือ

ในการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. ศึกษารวบรวมหลักการ ทฤษฎี ข้อมูลจากบทความ เอกสาร ตำรา รายงานการวิจัยที่เกี่ยวข้อง และแผนพัฒนา กีฬาชาติ ฉบับที่ 4 พ.ศ.2550-2554 และขอคำแนะนำจากอาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อนำมาสร้างแบบสอบถาม

2. การสร้างแบบสอบถาม ได้ศึกษารายละเอียดยุทธศาสตร์การกีฬาขั้นพื้นฐานและยุทธศาสตร์การพัฒนากีฬาการบริหารการกีฬาภายในแผนพัฒนา กีฬาชาติ ฉบับที่ 4 พ.ศ.2550 - 2554 โดยให้เนื้อหาครอบคลุมปัจจัยการสนับสนุนในด้านต่างๆ ได้แก่

1. ด้านบุคลากร
2. ด้านงบประมาณ
3. ด้านเครื่องมือ อุปกรณ์ และสถานที่
4. ด้านการจัดการ

3. นำแบบสอบถามที่ได้รับการตรวจจากอาจารย์ที่ปรึกษาแล้วไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิและผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่าน (รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิและผู้เชี่ยวชาญ ในภาคผนวก ก) ทำการตรวจสอบความตรงตามเนื้อหา (Content Validity) นำมาหาค่าดัชนีความสอดคล้องของข้อคำถามกับเนื้อหาตามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ (Index of Congruence หรือ IOC) คัดเลือกข้อที่มีความสอดคล้องตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป (กองวิจัยทางการศึกษา, 2545) รวมทั้งขอคำแนะนำในการปรับปรุงแบบสอบถาม และนำมาปรับปรุงแก้ไขให้เป็นแบบสอบถามที่สมบูรณ์

4. นำแบบสอบถามที่ได้ไปทดลองใช้ (Try Out) กับเยาวชนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน แล้วนำแบบสอบถามที่ได้มาหาค่าความเที่ยง (Reliability) ของแบบสอบถาม โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบอัลฟา (Alpha coefficient) ของครอนบาค (Cronbach, 1951)

5. นำแบบสอบถามที่ได้ปรับปรุงหาคุณภาพแล้ว ไปใช้เก็บรวบรวมข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยต่อไป

การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้น สำหรับการศึกษาวิจัยไปตรวจสอบความตรงตามเนื้อหา (Content Validity) และความเที่ยง (Reliability) ดังนี้

1. การตรวจสอบความตรงตามเนื้อหาโดยนำแบบสอบถาม ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ไปตรวจสอบความตรงตามเนื้อหาจากผู้ทรงคุณวุฒิและผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน ดังนี้

หลังจากนั้นนำมาหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC)

$$\text{โดยใช้สูตร } \text{IOC} = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ IOC หมายถึง ดัชนีความสอดคล้องของข้อคำถามกับเนื้อหาตามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ (Index of Congruence)

R หมายถึง ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ โดยที่ ค่า +1 หมายถึง ข้อคำถามเหมาะสมกับวัตถุประสงค์ ค่า 0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่าข้อคำถามเหมาะสมกับวัตถุประสงค์ และ -1 หมายถึง ข้อคำถามไม่เหมาะสมกับวัตถุประสงค์

N หมายถึง จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

ทั้งนี้ผู้วิจัยคัดเลือกข้อคำถามที่มีดัชนีความสอดคล้องตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป ผลการวิเคราะห์พบว่าได้ค่าดัชนีความสอดคล้องรวมเท่ากับ 0.81 และได้ค่าดัชนีความสอดคล้องรายข้อทุกข้อมีค่าตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป จนได้ข้อคำถามที่นำไปใช้จำนวน 31 ข้อ

2. การหาความเที่ยง นำแบบสอบถามที่ได้ไปทดลองใช้ (Try Out) กับเยาวชนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน แล้วนำแบบสอบถามที่ได้มาหาค่าความเที่ยง (Reliability) ของแบบสอบถาม โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบอัลฟา (Alpha coefficient) ของครอนบาค (Cronbach, 1951) ได้ค่าความเที่ยงเท่ากับ 0.84

3. ได้แบบสอบถามฉบับสมบูรณ์

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ผู้วิจัยขอหนังสือขอความร่วมมือในการทำวิจัยจากคณะวิทยาศาสตร์การกีฬา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยถึงผู้อำนวยการสำนักงานเขตต่าง ๆ ที่ดูแลลานกีฬาที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง เพื่อขออนุญาต และขอความร่วมมือในการเก็บแบบสอบถาม

2. ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมแบบสอบถามด้วยตนเอง

การวิเคราะห์ข้อมูล (Data analysis)

การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูปสำหรับการวิจัยทางสังคมศาสตร์ และนำข้อมูลจากแบบสอบถามมาแจกแจงความถี่และคำนวณหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และเปรียบเทียบระดับความต้องการด้วยการทดสอบค่า “ที” (t-test) และวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA) นำเสนอในรูปแบบเชิงบรรยายและเชิงปริมาณ โดยมีขั้นตอนในการดำเนินการดังนี้

1. ตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถามทุกฉบับ

2. นำข้อมูลจากแบบสอบถาม ตอนที่ 1 เกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปและสถานภาพของเยาวชน ซึ่งเป็นแบบสำรวจรายการ (Checklist) มาแจกแจงความถี่ และหาค่าร้อยละ นำเสนอในรูปแบบตารางประกอบความเรียง

3. นำข้อมูลจากแบบสอบถาม ตอนที่ 2 เกี่ยวกับความต้องการการสนับสนุนและส่งเสริมกีฬาขั้นพื้นฐานของเยาวชนตามแผนพัฒนากีฬาชาติฉบับที่ 4 พ.ศ.2550-2554 โดยทำการศึกษาปัจจัยใน 4 ด้าน ซึ่งลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) ชนิด 4 ระดับ คือ มากที่สุด มาก น้อย น้อยที่สุด มาแจกแจงความถี่ของคำตอบแต่ละข้อคำถามเพื่อหาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) นำเสนอในรูปแบบตารางประกอบความเรียง โดยกำหนดค่าของคะแนนดังนี้

หากผู้ตอบแบบสอบถามตอบว่ามีความต้องการมากที่สุด เทียบเท่ากับ 4 คะแนน
 หากผู้ตอบแบบสอบถามตอบว่ามีความต้องการมาก เทียบเท่ากับ 3 คะแนน
 หากผู้ตอบแบบสอบถามตอบว่ามีความต้องการน้อย เทียบเท่ากับ 2 คะแนน
 หากผู้ตอบแบบสอบถามตอบว่ามีความต้องการน้อยที่สุด เทียบเท่ากับ 1 คะแนน

การประเมินคะแนนด้านความต้องการการสนับสนุนและส่งเสริมกีฬาขั้นพื้นฐานของเยาวชนโดยภาพรวม และเป็นรายข้อ ได้นำคะแนนมาหาค่าเฉลี่ย จะนำค่าเฉลี่ยมาเทียบกับเกณฑ์ที่กำหนดไว้ดังนี้ (ประคอง กรรณสูต, 2542)

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 3.50 – 4.00 ถือว่ามีความต้องการอยู่ในระดับ มากที่สุด

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 2.50 – 3.49 ถือว่ามีความต้องการอยู่ในระดับ มาก

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.50 – 2.49 ถือว่ามีความต้องการอยู่ในระดับ น้อย

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.00 – 1.49 ถือว่ามีความต้องการอยู่ในระดับ น้อยที่สุด

4. นำข้อมูลความต้องการการสนับสนุนและส่งเสริมกีฬาขั้นพื้นฐานของเยาวชนชายและหญิงมาทดสอบค่า “ที” (t-test) แบบ Independent Sample t-test นำเสนอในรูปแบบตารางประกอบความเรียง

5. นำข้อมูลความต้องการการสนับสนุนและส่งเสริมกีฬาขั้นพื้นฐานของเยาวชนที่มาออกกำลังกายในลานกีฬาขนาดใหญ่, ขนาดกลาง และขนาดเล็ก มาวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA) เมื่อผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบที่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จะทำการเปรียบเทียบเป็นรายคู่ด้วยวิธีของ เชฟเฟ (Scheffe method) นำเสนอในรูปแบบตารางประกอบความเรียง

6. นำข้อมูลจากแบบสอบถาม ตอนที่ 3 เกี่ยวกับความต้องการของเยาวชนในการใช้บริการลานกีฬา ซึ่งเป็นแบบสำรวจรายการ (Checklist) มาแจกแจงความถี่ และหาค่าร้อยละ นำเสนอในรูปแบบตารางประกอบความเรียง

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการศึกษาเรื่อง ความต้องการการสนับสนุนและส่งเสริมกีฬาขั้นพื้นฐานของเยาวชนในเขตกรุงเทพมหานคร ตามแผนพัฒนา กีฬาชาติฉบับที่ 4 พ.ศ.2550 – 2554 ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนต่างๆของวิธีการดำเนินการวิจัยที่ได้กำหนดไว้ โดยทำการเก็บรวบรวมแบบสอบถามจากผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นเยาวชนในช่วงอายุ 15 – 24 ปี ทั้งชาย และหญิงที่มาออกกำลังกายในลานกีฬาของกรุงเทพมหานคร จำนวน 400 ชุด

ในการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้นำผลการวิเคราะห์ข้อมูลเสนอเป็นรูปตาราง และอธิบายความเรียง แบ่งออกเป็น 4 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 รายละเอียดส่วนตัวและสถานภาพทั่วไปของเยาวชน

ตอนที่ 2 ความต้องการการสนับสนุนและส่งเสริมกีฬาขั้นพื้นฐานของเยาวชนตามยุทธศาสตร์กีฬาขั้นพื้นฐาน

ตอนที่ 3 เปรียบเทียบความต้องการการสนับสนุนและส่งเสริมกีฬาขั้นพื้นฐานของเยาวชนชายและหญิง

ตอนที่ 4 ความต้องการการสนับสนุนและส่งเสริมกีฬาขั้นพื้นฐานของเยาวชนที่มาออกกำลังกายในลานกีฬานาขนาดใหญ่, ลานกีฬาขนาดกลาง และลานกีฬาขนาดเล็ก

ตอนที่ 5 เปรียบเทียบความต้องการการสนับสนุนและส่งเสริมกีฬาขั้นพื้นฐานของเยาวชนระหว่างลานกีฬานาขนาดใหญ่, ลานกีฬาขนาดกลาง และลานกีฬาขนาดเล็ก

ตอนที่ 6 ข้อมูลความต้องการในการใช้บริการลานกีฬาของเยาวชน

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตอนที่ 1 รายละเอียดส่วนตัวและสถานภาพทั่วไปของเยาวชน

ตารางที่ 1 จำนวน และค่าร้อยละ จำแนกตามเพศ อายุ สถานภาพ อาชีพ ของเยาวชนที่มาออกกำลังกายในลานกีฬาของกรุงเทพมหานคร

ข้อมูลส่วนบุคคล	กลุ่มตัวอย่าง	
	จำนวน	ร้อยละ
1.เพศ		
ชาย	245	61.2
หญิง	155	38.8
2.อายุ		
15 - 17 ปี	133	33.2
18 - 21 ปี	144	36.0
22 - 24 ปี	123	30.8
3.สถานภาพ		
โสด	372	93.0
สมรส	25	6.2
หย่าร้าง	3	0.8
4.อาชีพ		
นักเรียน/นักศึกษา	266	66.5
ข้าราชการ	32	8.0
พนักงานรัฐวิสาหกิจ	17	4.2
พนักงานประจำ/ลูกจ้าง	58	14.5
ว่างงาน	24	6.0
อื่นๆ	3	0.8

ตารางที่ 1 แสดงว่า เยาวชนที่มาออกกำลังกายในลานกีฬาจำนวน 400 คน เป็นชายร้อยละ 61.2 และหญิงร้อยละ 38.8 ส่วนใหญ่มีอายุ 18 -21 ปี คิดเป็นร้อยละ 36.0 สถานภาพโสดร้อยละ 93.0 เป็นนักเรียน/นักศึกษาร้อยละ 66.5

ตารางที่ 2 จำนวน และค่าร้อยละ จำแนกตาม ระดับการศึกษา ความถี่ในการออกกำลังกายและเล่นกีฬา และระยะเวลาในการออกกำลังกายและเล่นกีฬาในแต่ละครั้ง ของเยาวชนที่มาออกกำลังกายในลานกีฬาของกรุงเทพมหานคร

ข้อมูลส่วนบุคคล	กลุ่มตัวอย่าง	
	จำนวน	ร้อยละ
1.ระดับการศึกษา		
ประถมศึกษา	15	3.8
มัธยมศึกษาตอนต้นหรือเทียบเท่า	66	16.5
มัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่า	166	41.5
อนุปริญญาหรือเทียบเท่า	46	11.5
ปริญญาตรีหรือเทียบเท่า	104	26.0
สูงกว่าปริญญาตรี	3	0.8
2.ความถี่ในการออกกำลังกายและเล่นกีฬา		
6-7 ครั้ง/สัปดาห์	74	18.5
3-5 ครั้ง/สัปดาห์	226	56.5
1-2 ครั้ง/สัปดาห์	88	22.0
ไม่ออกกำลังกายหรือเล่นกีฬา	7	1.8
อื่นๆ	5	1.2
3.ระยะเวลาในการออกกำลังกายหรือเล่นกีฬาในแต่ละครั้ง		
มากกว่า 2 ชั่วโมง	67	16.8
1- 2 ชั่วโมง	203	50.8
30 นาที – 1 ชั่วโมง	102	25.5
น้อยกว่า 30 นาที	25	6.2
อื่นๆ	3	0.8

ตารางที่ 2 แสดงว่า เยาวชนที่มาออกกำลังกายในลานกีฬาจำนวน 400 คน มีการศึกษา ระดับมัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่า คิดเป็นร้อยละ 41.5 มีความถี่ในการออกกำลังกายและเล่นกีฬา 3 - 5 ครั้งต่อสัปดาห์ คิดเป็นร้อยละ 56.5 มีระยะเวลาในการออกกำลังกายหรือเล่นกีฬาในแต่ละครั้งประมาณ 1- 2 ชั่วโมง คิดเป็นร้อยละ 50.8

ตารางที่ 3 จำนวน และค่าร้อยละ จำแนกตาม ชนิดของการออกกำลังกายหรือเล่นกีฬาที่ทำเป็นประจำ สถานที่ที่ออกกำลังกายและเล่นกีฬาเป็นประจำ และเหตุผลในการออกกำลังกายหรือเล่นกีฬา ของเยาวชนที่มาออกกำลังกายในลานกีฬาของกรุงเทพมหานคร

ข้อมูลส่วนบุคคล	กลุ่มตัวอย่าง	
	จำนวน	ร้อยละ
1.ชนิดของการออกกำลังกายหรือเล่นกีฬาที่ทำเป็นประจำ		
ไม่มี	10	2.5
เครื่องออกกำลังกาย	91	22.8
จักรยาน	70	17.5
เดิน/วิ่ง	128	32.0
เตะกร้อ	41	10.2
เดินแอโรบิก	77	19.2
เทนนิส	28	7.0
เทเบิลเทนนิส	20	5.0
ไทเก๊ก	5	1.2
บาสเกตบอล	39	9.8
แบดมินตัน	75	18.8
เปตอง	10	2.5
ฟุตซอล	148	37.0
ฟุตบอล	88	22.0
มวย	18	4.5
โยคะ	34	8.5
วอลเลย์บอล	22	5.5
ว่ายน้ำ	32	8.0
หมากกระดาน	5	1.2
อื่นๆ	7	1.8
2. สถานที่ที่ออกกำลังกายและเล่นกีฬาเป็นประจำ		
บ้าน	72	18.0
สถานศึกษา	96	24.0
ลานกีฬา	248	62.0

ตารางที่ 3 จำนวน และค่าร้อยละ จำแนกตาม ชนิดของการออกกำลังกายหรือเล่นกีฬาที่ทำเป็นประจำ สถานที่ที่ออกกำลังกายและเล่นกีฬาเป็นประจำ และเหตุผลในการออกกำลังกายหรือเล่นกีฬา ของเยาวชนที่มาออกกำลังกายในลานกีฬาของกรุงเทพมหานคร (ต่อ)

ข้อมูลส่วนบุคคล	กลุ่มตัวอย่าง	
	จำนวน	ร้อยละ
ศูนย์กีฬาเยาวชน	108	27.0
สโมสรกีฬา	30	7.5
สวนสาธารณะ	156	39.0
Fitness Center	47	11.8
อื่นๆ	4	1.0
3. เหตุผลในการออกกำลังกายหรือเล่นกีฬา		
เพื่อความสนุกสนาน	219	54.8
เพื่อสุขภาพ	345	86.2
เพื่อการแข่งขัน	104	26.0
เพื่อสังสรรค์สมาคม	80	20.0
อื่นๆ	4	1.0

ตารางที่ 3 แสดงว่า เยาวชนที่มาออกกำลังกายในลานกีฬาจำนวน 400 คน มีชนิดของการออกกำลังกายหรือเล่นกีฬาที่ทำเป็นประจำ 3 อันดับแรกคือ ฟุตซอล คิดเป็นร้อยละ 37.0 รองลงมาคือ เดิน/วิ่ง คิดเป็นร้อยละ 32.0 และการออกกำลังกายด้วยเครื่องออกกำลังกายเป็นอันดับ 3 คิดเป็นร้อยละ 22.8 สถานที่ที่เยาวชนออกกำลังกายและเล่นกีฬาเป็นประจำ ได้แก่ ลานกีฬาและสวนสาธารณะ คิดเป็นร้อยละ 62.0 และ 39.0 ตามลำดับ และเหตุผลในการออกกำลังกายหรือเล่นกีฬา คือ เพื่อสุขภาพคิดเป็นร้อยละ 86.2 รองลงมาคือเพื่อความสนุกสนาน คิดเป็นร้อยละ 54.8

รายละเอียดส่วนตัวและสถานภาพทั่วไปของเยาวชนที่มาออกกำลังกายในลานกีฬาขนาดใหญ่

ตารางที่ 4 จำนวน และค่าร้อยละ จำแนกตามเพศ อายุ สถานภาพ อาชีพ ของเยาวชนที่มาออกกำลังกายในลานกีฬาขนาดใหญ่

ข้อมูลส่วนบุคคล	กลุ่มตัวอย่าง	
	จำนวน	ร้อยละ
1.เพศ		
ชาย	18	45.0
หญิง	22	55.0
2.อายุ		
15 - 17 ปี	16	40.0
18 - 21 ปี	13	32.5
22 - 24 ปี	11	27.5
3.สถานภาพ		
โสด	35	87.5
สมรส	5	12.5
หย่าร้าง	0	0.0
4.อาชีพ		
นักเรียน/นักศึกษา	31	77.5
ข้าราชการ	1	2.5
พนักงานรัฐวิสาหกิจ	2	5.0
พนักงานประจำ/ลูกจ้าง	1	2.5
ว่างงาน	5	12.5
อื่นๆ	0	0.0

ตารางที่ 4 แสดงว่า เยาวชนที่มาออกกำลังกายในลานกีฬาขนาดใหญ่ จำนวน 40 คน เป็นชายร้อยละ 45.0 และหญิงร้อยละ 55.0 ส่วนใหญ่อยู่ในช่วงอายุ 15 -17 ปี คิดเป็นร้อยละ 40.0 มีสถานภาพโสดร้อยละ 87.5 เป็นนักเรียน/นักศึกษาร้อยละ 77.5

ตารางที่ 5 จำนวน และค่าร้อยละ จำแนกตาม ระดับการศึกษา ความถี่ในการออกกำลังกายและเล่นกีฬา และระยะเวลาในการออกกำลังกายและเล่นกีฬาในแต่ละครั้ง ของเยาวชนที่มาออกกำลังกายในลานกีฬาขนาดใหญ่

ข้อมูลส่วนบุคคล	กลุ่มตัวอย่าง	
	จำนวน	ร้อยละ
1.ระดับการศึกษา		
ประถมศึกษา	0	0.0
มัธยมศึกษาตอนต้นหรือเทียบเท่า	4	10
มัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่า	19	47.5
อนุปริญญาหรือเทียบเท่า	2	5.0
ปริญญาตรีหรือเทียบเท่า	13	32.5
สูงกว่าปริญญาตรี	2	5.0
2.ความถี่ในการออกกำลังกายและเล่นกีฬา		
6-7 ครั้ง/สัปดาห์	10	25.0
3-5 ครั้ง/สัปดาห์	16	40.0
1-2 ครั้ง/สัปดาห์	13	32.5
ไม่ออกกำลังกายหรือเล่นกีฬา	1	2.5
อื่นๆ	0	0.0
3.ระยะเวลาในการออกกำลังกายหรือเล่นกีฬาในแต่ละครั้ง		
มากกว่า 2 ชั่วโมง	12	30.0
1- 2 ชั่วโมง	19	47.5
30 นาที – 1 ชั่วโมง	8	20.0
น้อยกว่า 30 นาที	1	2.5
อื่นๆ	0	0.0

ตารางที่ 5 แสดงว่า เยาวชนที่มาออกกำลังกายในลานกีฬาขนาดใหญ่ จำนวน 40 คน มีระดับการศึกษามัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่าร้อยละ 47.5 มีความถี่ในการออกกำลังกายและเล่นกีฬา 3-5 ครั้งต่อสัปดาห์ ร้อยละ 40.0 มีระยะเวลาในการออกกำลังกายหรือเล่นกีฬาในแต่ละครั้งประมาณ 1-2 ชั่วโมง ร้อยละ 47.5

ตารางที่ 6 จำนวน และค่าร้อยละ จำแนกตาม ชนิดของการออกกำลังกายหรือเล่นกีฬาที่ทำเป็นประจำ สถานที่ที่ออกกำลังกายและเล่นกีฬาเป็นประจำ และเหตุผลในการออกกำลังกายหรือเล่นกีฬา ของเยาวชนที่มาออกกำลังกายในลานกีฬาขนาดใหญ่

ข้อมูลส่วนบุคคล	กลุ่มตัวอย่าง	
	จำนวน	ร้อยละ
1.ชนิดของการออกกำลังกายหรือเล่นกีฬาที่ทำเป็นประจำ		
ไม่มี	0	0.0
เครื่องออกกำลังกาย	4	10.0
จักรยาน	5	12.5
เดิน/วิ่ง	24	60.0
ตะกร้อ	2	5.0
เดินแอโรบิก	8	20.0
เทนนิส	1	2.5
เทเบิลเทนนิส	1	2.5
ไทเก๊ก	0	0
บาสเกตบอล	6	15.0
แบดมินตัน	12	30.0
เปตอง	0	0.0
ฟุตซอล	7	17.5
ฟุตบอล	6	15.0
มวย	0	0.0
โยคะ	0	0.0
วอลเลย์บอล	3	7.5
ว่ายน้ำ	6	15.0
หมากกระดาน	0	0.0
อื่นๆ	2	5.0

ตารางที่ 6 จำนวน และค่าร้อยละ จำแนกตาม ชนิดของการออกกำลังกายหรือเล่นกีฬาที่ทำเป็นประจำ สถานที่ที่ออกกำลังกายและเล่นกีฬาเป็นประจำ และเหตุผลในการออกกำลังกายหรือเล่นกีฬา ของเยาวชนที่มาออกกำลังกายในลานกีฬาขนาดใหญ่ (ต่อ)

ข้อมูลส่วนบุคคล	กลุ่มตัวอย่าง	
	จำนวน	ร้อยละ
2. สถานที่ที่ออกกำลังกายและเล่นกีฬาเป็นประจำ		
บ้าน	7	17.5
สถานศึกษา	12	30.0
ลานกีฬา	7	17.5
ศูนย์กีฬาเยาวชน	4	10.0
สโมสรกีฬา	2	5.0
สวนสาธารณะ	26	65.0
Fitness Center	7	17.5
อื่นๆ	1	2.5
3. เหตุผลในการออกกำลังกายหรือเล่นกีฬา		
เพื่อความสนุกสนาน	20	50.0
เพื่อสุขภาพ	34	85.0
เพื่อการแข่งขัน	6	15.0
เพื่อสังสรรค์สมาคม	4	10.0
อื่นๆ	0	0.0

ตารางที่ 6 แสดงว่า เยาวชนที่มาออกกำลังกายในลานกีฬาขนาดใหญ่ จำนวน 40 คน การออกกำลังกายหรือเล่นกีฬาที่ทำเป็นประจำ ได้แก่ เดิน/วิ่ง คิดเป็นร้อยละ 60.0 เป็นอันดับแรก รองลงมาคือ แบดมินตัน คิดเป็นร้อยละ 30.0 สวนสาธารณะเป็นสถานที่ที่เยาวชนออกกำลังกายและเล่นกีฬาเป็นประจำ คิดเป็นร้อยละ 65.0 และเหตุผลหลักในการออกกำลังกายหรือเล่นกีฬา คือ เพื่อสุขภาพ คิดเป็นร้อยละ 85.0

รายละเอียดส่วนตัวและสถานภาพทั่วไปของเยาวชนที่มาออกกำลังกายในลานกีฬาขนาดกลาง

ตารางที่ 7 จำนวน และค่าร้อยละ จำแนกตามเพศ อายุ สถานภาพ อาชีพ ของเยาวชนที่มาออกกำลังกายในลานกีฬาขนาดกลาง

ข้อมูลส่วนบุคคล	กลุ่มตัวอย่าง	
	จำนวน	ร้อยละ
1.เพศ		
ชาย	40	64.5
หญิง	22	35.5
2.อายุ		
15 - 17 ปี	15	24.2
18 - 21 ปี	21	33.9
22 - 24 ปี	26	41.9
3.สถานภาพ		
โสด	59	95.2
สมรส	3	4.8
หย่าร้าง	0	0.0
4.อาชีพ		
นักเรียน/นักศึกษา	40	64.5
ข้าราชการ	2	3.2
พนักงานรัฐวิสาหกิจ	15	24.2
พนักงานประจำ/ลูกจ้าง	5	8.1
ว่างงาน	0	0.0
อื่นๆ	0	0.0

ตารางที่ 7 แสดงว่า เยาวชนที่มาออกกำลังกายในลานกีฬาขนาดกลาง จำนวน 62 คน เป็นชายร้อยละ 64.5 และหญิงร้อยละ 35.5 ส่วนใหญ่อยู่ในช่วงอายุ 22-24 ปี คิดเป็นร้อยละ 41.9 มีสถานภาพโสดร้อยละ 95.2 เป็นนักเรียน/นักศึกษาร้อยละ 64.5

ตารางที่ 8 จำนวน และค่าร้อยละ จำแนกตามระดับการศึกษา ความถี่ในการออกกำลังกายและเล่นกีฬา ระยะเวลาในการออกกำลังกายและเล่นกีฬาในแต่ละครั้ง ของเยาวชนที่มาออกกำลังกายในลานกีฬาขนาดกลาง

ข้อมูลส่วนบุคคล	กลุ่มตัวอย่าง	
	จำนวน	ร้อยละ
1.ระดับการศึกษา		
ประถมศึกษา	0	0.0
มัธยมศึกษาตอนต้นหรือเทียบเท่า	11	17.7
มัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่า	34	54.8
อนุปริญญาหรือเทียบเท่า	11	17.7
ปริญญาตรีหรือเทียบเท่า	6	9.7
สูงกว่าปริญญาตรี	0	0.0
2.ความถี่ในการออกกำลังกายและเล่นกีฬา		
6-7 ครั้ง/สัปดาห์	7	11.3
3-5 ครั้ง/สัปดาห์	41	66.1
1-2 ครั้ง/สัปดาห์	12	19.4
ไม่ออกกำลังกายหรือเล่นกีฬา	2	3.2
อื่นๆ	0	0.0
3.ระยะเวลาในการออกกำลังกายหรือเล่นกีฬาในแต่ละครั้ง		
มากกว่า 2 ชั่วโมง	6	9.7
1- 2 ชั่วโมง	20	32.3
30 นาที – 1 ชั่วโมง	32	51.6
น้อยกว่า 30 นาที	2	3.2
อื่นๆ	2	3.2

ตารางที่ 8 แสดงว่า เยาวชนที่มาออกกำลังกายในลานกีฬาขนาดกลาง จำนวน 62 คน มีระดับการศึกษามัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่าคิดเป็นร้อยละ 54.8 มีความถี่ในการออกกำลังกายและเล่นกีฬา 3-5 ครั้งต่อสัปดาห์คิดเป็นร้อยละ 66.1 มีระยะเวลาในการออกกำลังกายหรือเล่นกีฬาในแต่ละครั้งประมาณ 30 นาที-1 ชั่วโมงคิดเป็นร้อยละ 51.6

ตารางที่ 9 จำนวน และค่าร้อยละ จำแนกตาม ชนิดของการออกกำลังกายหรือเล่นกีฬาที่ทำเป็นประจำ สถานที่ที่ออกกำลังกายและเล่นกีฬาเป็นประจำ และเหตุผลในการออกกำลังกายหรือเล่นกีฬา ของเยาวชนที่มาออกกำลังกายในลานกีฬาขนาดกลาง

ข้อมูลส่วนบุคคล	กลุ่มตัวอย่าง	
	จำนวน	ร้อยละ
1.ชนิดของการออกกำลังกายหรือเล่นกีฬาที่ทำเป็นประจำ		
ไม่มี	2	3.2
เครื่องออกกำลังกาย	15	24.2
จักรยาน	9	14.5
เดิน/วิ่ง	23	37.1
ตะกร้อ	4	6.5
เดินแอโรบิก	8	12.9
เทนนิส	5	8.1
เทเบิลเทนนิส	2	3.2
ไทเก๊ก	0	0.0
บาสเกตบอล	3	4.8
แบดมินตัน	14	22.6
เปตอง	0	0.0
ฟุตซอล	32	51.6
ฟุตบอล	1	1.6
มวย	3	4.8
โยคะ	5	8.1
วอลเลย์บอล	0	0.0
ว่ายน้ำ	3	4.8
หมากกระดาน	0	0.0
อื่นๆ	2	3.2

ตารางที่ 9 จำนวน และค่าร้อยละ จำแนกตาม ชนิดของการออกกำลังกายหรือเล่นกีฬาที่ทำเป็นประจำ สถานที่ที่ออกกำลังกายและเล่นกีฬาเป็นประจำ และเหตุผลในการออกกำลังกายหรือเล่นกีฬา ของเยาวชนที่มาออกกำลังกายในลานกีฬาขนาดกลาง (ต่อ)

ข้อมูลส่วนบุคคล	กลุ่มตัวอย่าง	
	จำนวน	ร้อยละ
2. สถานที่ที่ทำงานออกกำลังกายและเล่นกีฬาเป็นประจำ		
บ้าน	12	19.4
สถานศึกษา	13	21.0
ลานกีฬา	44	71.0
ศูนย์กีฬาเยาวชน	21	33.9
สโมสรกีฬา	7	11.3
สวนสาธารณะ	21	33.9
Fitness Center	9	14.5
อื่นๆ	2	3.2
3. เหตุผลในการออกกำลังกายหรือเล่นกีฬา		
เพื่อความสนุกสนาน	30	48.4
เพื่อสุขภาพ	55	88.7
เพื่อการแข่งขัน	25	40.3
เพื่อสังสรรค์สมาคม	14	22.6
อื่นๆ	0	0.0

ตารางที่ 9 แสดงว่า เยาวชนที่มาออกกำลังกายในลานกีฬาขนาดกลาง จำนวน 62 คน มีชนิดของการออกกำลังกายหรือเล่นกีฬาที่ทำเป็นประจำ อันดับแรกคือ ฟุตบอล คิดเป็นร้อยละ 51.6 รองลงมาคือ เดิน/วิ่ง คิดเป็นร้อยละ 37.1 ลานกีฬาเป็นสถานที่ที่เยาวชนออกกำลังกายและเล่นกีฬาเป็นประจำ คิดเป็นร้อยละ 71.0 และเหตุผลหลักในการออกกำลังกายหรือเล่นกีฬา คือ เพื่อสุขภาพ คิดเป็นร้อยละ 88.7

รายละเอียดส่วนตัวและสถานภาพทั่วไปของเยาวชนที่มาออกกำลังกายในลานกีฬาขนาดเล็ก

ตารางที่ 10 จำนวน และค่าร้อยละ จำแนกตามเพศ อายุ สถานภาพ อาชีพ ของเยาวชนที่มาออกกำลังกายในลานกีฬาขนาดเล็ก

ข้อมูลส่วนบุคคล	กลุ่มตัวอย่าง	
	จำนวน	ร้อยละ
1.เพศ		
ชาย	187	62.8
หญิง	111	37.2
2.อายุ		
15 - 17 ปี	102	34.2
18 - 21 ปี	110	36.9
22 - 24 ปี	86	28.9
3.สถานภาพ		
โสด	278	93.3
สมรส	17	5.7
หย่าร้าง	3	1.0
4.อาชีพ		
นักเรียน/นักศึกษา	195	65.4
ข้าราชการ	31	10.4
พนักงานรัฐวิสาหกิจ	13	4.4
พนักงานประจำ/ลูกจ้าง	42	14.1
ว่างงาน	14	4.7
อื่นๆ	3	1.0

ตารางที่ 10 แสดงว่า เยาวชนที่มาออกกำลังกายในลานกีฬาขนาดเล็ก จำนวน 298 คน เป็นชายร้อยละ 62.8 และหญิงร้อยละ 37.2 ส่วนใหญ่อยู่ในช่วงอายุ 18 - 21 ปี คิดเป็นร้อยละ 36.9 มีสถานภาพโสดร้อยละ 93.3 เป็นนักเรียน/นักศึกษาร้อยละ 65.4

ตารางที่ 11 จำนวน และค่าร้อยละ จำแนกตาม ระดับการศึกษา ความถี่ในการออกกำลังกายและเล่นกีฬา และระยะเวลาในการออกกำลังกายและเล่นกีฬาในแต่ละครั้ง ของเยาวชนที่มาออกกำลังกายในลานกีฬาขนาดเล็ก

ข้อมูลส่วนบุคคล	กลุ่มตัวอย่าง	
	จำนวน	ร้อยละ
1.ระดับการศึกษา		
ประถมศึกษา	15	5.0
มัธยมศึกษาตอนต้นหรือเทียบเท่า	51	17.1
มัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่า	113	37.9
อนุปริญญาหรือเทียบเท่า	33	11.1
ปริญญาตรีหรือเทียบเท่า	185	28.5
สูงกว่าปริญญาตรี	1	0.3
2.ความถี่ในการออกกำลังกายและเล่นกีฬา		
6-7 ครั้ง/สัปดาห์	57	19.1
3-5 ครั้ง/สัปดาห์	169	56.7
1-2 ครั้ง/สัปดาห์	63	21.1
ไม่ออกกำลังกายหรือเล่นกีฬา	4	1.3
อื่นๆ	5	1.7
3.ระยะเวลาในการออกกำลังกายหรือเล่นกีฬาในแต่ละครั้ง		
มากกว่า 2 ชั่วโมง	49	16.4
1-2 ชั่วโมง	164	55.0
30 นาที – 1 ชั่วโมง	62	20.8
น้อยกว่า 30 นาที	22	7.4
อื่นๆ	1	0.3

ตารางที่ 11 แสดงว่า เยาวชนที่มาออกกำลังกายในลานกีฬาขนาดเล็ก จำนวน 298 คน มีระดับการศึกษามัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่าคิดเป็นร้อยละ 37.9 มีความถี่ในการออกกำลังกายและเล่นกีฬา 3 - 5 ครั้งต่อสัปดาห์คิดเป็นร้อยละ 56.7 มีระยะเวลาในการออกกำลังกายหรือเล่นกีฬาในแต่ละครั้งประมาณ 1-2 ชั่วโมงคิดเป็นร้อยละ 55.0 9

ตารางที่ 12 จำนวน และค่าร้อยละ จำแนกตาม ชนิดของการออกกำลังกายหรือเล่นกีฬาที่ทำเป็นประจำ สถานที่ที่ออกกำลังกายและเล่นกีฬาเป็นประจำ และเหตุผลในการออกกำลังกายหรือเล่นกีฬา ของเยาวชนที่มาออกกำลังกายในลานกีฬาขนาดเล็ก

ข้อมูลส่วนบุคคล	กลุ่มตัวอย่าง	
	จำนวน	ร้อยละ
1.ชนิดของการออกกำลังกายหรือเล่นกีฬาที่ทำเป็นประจำ		
ไม่มี	8	2.7
เครื่องออกกำลังกาย	72	24.2
จักรยาน	56	18.8
เดินวิ่ง	81	27.2
ตะกร้อ	35	11.7
เดินแอโรบิก	61	20.5
เทนนิส	22	7.4
เทเบิลเทนนิส	17	5.7
ไทเก๊ก	5	1.7
บาสเกตบอล	30	10.1
แบดมินตัน	49	16.4
เปตอง	10	3.4
ฟุตซอล	109	36.6
ฟุตบอล	81	27.2
มวย	15	5.0
โยคะ	29	9.7
วอลเลย์บอล	19	6.4
ว่ายน้ำ	23	7.7
หมากกระดาน	5	1.7
อื่นๆ	3	1.0

ตารางที่ 12 จำนวน และค่าร้อยละ จำแนกตาม ชนิดของการออกกำลังกายหรือเล่นกีฬาที่ทำเป็นประจำ สถานที่ที่ออกกำลังกายและเล่นกีฬาเป็นประจำ และเหตุผลในการออกกำลังกายหรือเล่นกีฬา ของเยาวชนที่มาออกกำลังกายในลานกีฬาขนาดเล็ก (ต่อ)

ข้อมูลส่วนบุคคล	กลุ่มตัวอย่าง	
	จำนวน	ร้อยละ
2. สถานที่ที่ออกกำลังกายและเล่นกีฬาเป็นประจำ		
บ้าน	53	17.8
สถานศึกษา	71	23.8
ลานกีฬา	197	66.1
ศูนย์กีฬาเยาวชน	83	27.9
สโมสรกีฬา	21	7.0
สวนสาธารณะ	109	36.6
Fitness Center	31	10.4
อื่นๆ	1	0.3
3. เหตุผลในการออกกำลังกายหรือเล่นกีฬา		
เพื่อความสนุกสนาน	169	56.7
เพื่อสุขภาพ	256	85.9
เพื่อการแข่งขัน	73	24.5
เพื่อตั้งสรรค์สมาคม	62	20.8
อื่นๆ	4	1.3

ตารางที่ 12 แสดงว่า เยาวชนที่มาออกกำลังกายในลานกีฬาขนาดเล็ก จำนวน 298 คน มีชนิดของการออกกำลังกายหรือเล่นกีฬาที่ทำเป็นประจำ อันดับแรกคือ ฟุตบอล คิดเป็นร้อยละ 36.6 รองลงมาคือ เดิน/วิ่งและฟุตบอล คิดเป็นร้อยละ 27.2 ลานกีฬาเป็นสถานที่ที่เยาวชนออกกำลังกายและเล่นกีฬาเป็นประจำ คิดเป็นร้อยละ 66.1 และเหตุผลหลักในการออกกำลังกายหรือเล่นกีฬา คือ เพื่อสุขภาพ คิดเป็นร้อยละ 85.9

ตอนที่ 2 ความต้องการการสนับสนุนและส่งเสริมกีฬาขั้นพื้นฐานของเยาวชนตามยุทธศาสตร์กีฬาขั้นพื้นฐาน

ตารางที่ 13 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของความต้องการการสนับสนุนและส่งเสริมกีฬาขั้นพื้นฐานด้านบุคลากรของเยาวชน

ด้านบุคลากร	ค่าเฉลี่ย (\bar{X})	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน (S.D.)	ระดับความ ต้องการ
1. บุคลากรทางการกีฬา ให้คำแนะนำ ควบคุม ดูแล ความปลอดภัยในการออกกำลังกายและเล่นกีฬา	3.34	0.56	มาก
2. จำนวนบุคลากรทางการกีฬาเพียงพอต่อการจัดกิจกรรม	3.35	0.55	มาก
3. ผู้รับผิดชอบหรือคณะกรรมการกีฬาและศูนย์ปฏิบัติการส่งเสริมกีฬา และการออกกำลังกาย	3.41	0.56	มาก
4. ผู้ฝึกสอนกีฬาและอาสาสมัคร ที่มีความสามารถ ทำหน้าที่สอน ควบคุม ดูแล และจัดกิจกรรมการเคลื่อนไหว การออกกำลังกาย และการเล่นกีฬา	3.42	0.59	มาก
5. ผู้ฝึกสอนกีฬา และอาสาสมัคร มีการพัฒนาการสอนเป็นประจำ	3.39	0.56	มาก
รวม	3.38	0.44	มาก

จากตารางที่ 13 เยาวชนมีความต้องการการสนับสนุนและส่งเสริมกีฬาขั้นพื้นฐาน ปัจจัยด้านบุคลากรในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.38$) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ทุกข้อมีความต้องการอยู่ในระดับมาก โดยมีความต้องการให้มีผู้ฝึกสอนกีฬาและอาสาสมัคร ที่มีความสามารถทำหน้าที่สอน ควบคุม ดูแล และจัดกิจกรรมการเคลื่อนไหว การออกกำลังกาย และการเล่นกีฬา ($\bar{X} = 3.42$) เป็นอันดับแรก รองลงมาคือ ความต้องการให้มีผู้รับผิดชอบหรือคณะกรรมการกีฬาและศูนย์ปฏิบัติการส่งเสริมกีฬา และการออกกำลังกาย ($\bar{X} = 3.41$) และมีความต้องการให้มีบุคลากรทางการกีฬา ให้คำแนะนำ ควบคุม ดูแลความปลอดภัยในการออกกำลังกายและเล่นกีฬา ($\bar{X} = 3.34$) เป็นอันดับสุดท้าย

ตารางที่ 14 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของความต้องการการสนับสนุนและส่งเสริม กีฬาขั้นพื้นฐานด้านงบประมาณของเยาวชน

ด้านงบประมาณ	ค่าเฉลี่ย (\bar{X})	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน (S.D.)	ระดับความ ต้องการ
1.หน่วยงานภาครัฐให้การสนับสนุนงบประมาณด้านกีฬาและออกกำลังกายเพิ่มมากขึ้น	3.52	0.56	มากที่สุด
2.หน่วยงานเอกชนให้การสนับสนุนงบประมาณด้านกีฬาและออกกำลังกายเพิ่มมากขึ้น	3.53	0.52	มากที่สุด
3.การจัดงบประมาณให้เพียงพอกับค่าใช้จ่ายในการดำเนินกิจกรรมการออกกำลังกาย และเล่นกีฬา	3.54	0.52	มากที่สุด
4.เยาวชนมีโอกาสได้รับเงินสนับสนุนทางด้านกีฬาและออกกำลังกาย	3.51	0.53	มากที่สุด
รวม	3.50	0.44	มากที่สุด

จากตารางที่ 14 เยาวชนมีความต้องการการสนับสนุนและส่งเสริมกีฬาขั้นพื้นฐาน ปัจจัยด้านงบประมาณในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 3.50$) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ทุกข้อมีความต้องการอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีความต้องการให้มีการจัดงบประมาณให้เพียงพอกับค่าใช้จ่ายในการดำเนินกิจกรรมการออกกำลังกาย และเล่นกีฬา ($\bar{X} = 3.54$) เป็นอันดับแรก รองลงมาคือ มีความต้องการให้หน่วยงานเอกชนให้การสนับสนุนงบประมาณด้านกีฬาและออกกำลังกายเพิ่มมากขึ้น ($\bar{X} = 3.53$) และมีความต้องการให้เยาวชนมีโอกาสได้รับเงินสนับสนุนทางด้านกีฬาและออกกำลังกาย ($\bar{X} = 3.51$) เป็นอันดับสุดท้าย

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 15 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของความต้องการการสนับสนุนและส่งเสริมกีฬาขั้นพื้นฐานด้านเครื่องมือ อุปกรณ์ และสถานที่ของเยาวชน

ด้านเครื่องมือ อุปกรณ์ และสถานที่	ค่าเฉลี่ย (\bar{X})	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน (S.D.)	ระดับความ ต้องการ
1. จัดสภาพแวดล้อม หรือสนามกีฬาให้อยู่ในสภาพดี มีความปลอดภัย และเพียงพอต่อกิจกรรมการออกกำลังกายและเล่นกีฬา	3.56	0.51	มากที่สุด
2. อุปกรณ์กีฬาที่ได้มาตรฐานและเพียงพอต่อการใช้งาน	3.52	0.55	มากที่สุด
3. สิ่งอำนวยความสะดวก เช่น ตู้น้ำดื่ม สุขา ห้องเปลี่ยนเสื้อผ้า เป็นต้น ที่สะอาดและเพียงพอต่อการใช้งาน	3.52	0.56	มากที่สุด
4. ให้มีสนามเด็กเล่น พร้อมอุปกรณ์ที่มีความปลอดภัยและหลากหลาย	3.48	0.55	มาก
5. จัดสถานที่ออกกำลังกายและเล่นกีฬาให้กับเด็กพิการและด้อยโอกาส	3.46	0.60	มาก
รวม	3.51	0.40	มากที่สุด

จากตารางที่ 15 เยาวชนมีความต้องการการสนับสนุนและส่งเสริมกีฬาขั้นพื้นฐาน ปัจจัยด้านเครื่องมือ อุปกรณ์ และสถานที่ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 3.51$) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า มีความต้องการให้มีการจัดสภาพแวดล้อม หรือสนามกีฬาให้อยู่ในสภาพดี มีความปลอดภัย และเพียงพอต่อกิจกรรมการออกกำลังกายและเล่นกีฬา ($\bar{X} = 3.56$) เป็นอันดับแรก รองลงมาคือ ความต้องการให้มีอุปกรณ์กีฬาที่ได้มาตรฐานและเพียงพอต่อการใช้งาน และความต้องการให้มีสิ่งอำนวยความสะดวก เช่น ตู้น้ำดื่ม สุขา ห้องเปลี่ยนเสื้อผ้า เป็นต้น ที่สะอาดและเพียงพอต่อการใช้งาน มีค่าเฉลี่ยเท่ากัน ($\bar{X} = 3.52$) และมีความต้องการให้มีการจัดสถานที่ออกกำลังกายและเล่นกีฬาให้กับเด็กพิการและด้อยโอกาส ($\bar{X} = 3.46$) เป็นอันดับสุดท้าย

ตารางที่ 16 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของความต้องการการสนับสนุนและส่งเสริม กีฬาขั้นพื้นฐานด้านการจัดการของเยาวชน

ด้านการจัดการ	ค่าเฉลี่ย (\bar{X})	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน (S.D.)	ระดับความ ต้องการ
1.หน่วยงานที่ดูแลด้านการกีฬามีการจัดทำ นโยบายในการพัฒนากีฬาอย่างชัดเจน	3.38	0.54	มาก
2.ส่งเสริมความร่วมมือระหว่างหน่วยงานรัฐ และเอกชน ในการพัฒนาการกีฬา	3.45	0.55	มาก
3.พัฒนา จัดการ และเผยแพร่องค์ความรู้ด้าน การกีฬา	3.45	0.56	มาก
4.ส่งเสริมและประชาสัมพันธ์การออกกำลังกาย และการเล่นกีฬามากขึ้น	3.47	0.56	มาก
5. จัดกิจกรรมการออกกำลังกาย และ การฝึก ทักษะกีฬาเบื้องต้น	3.45	0.56	มาก
6.ความหลากหลายของการจัดกิจกรรมออก กำลังกายและการเล่นกีฬา	3.43	0.56	มาก
7.จัดกิจกรรมการแข่งขัน และกิจกรรมกีฬา	3.41	0.55	มาก
8.โครงการทดสอบสมรรถภาพทางกายของ เยาวชน	3.34	0.58	มาก
9.จัดกิจกรรมการออกกำลังกาย และการเล่น กีฬาให้เด็กพิการและด้อยโอกาส	3.40	0.61	มาก
รวม	3.42	0.38	มาก

จากตารางที่ 16 เยาวชนมีความต้องการการสนับสนุนและส่งเสริมกีฬาขั้นพื้นฐาน ปัจจัยด้านการจัดการในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.42$) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ทุกข้อมีความต้องการอยู่ในระดับมาก โดยมีความต้องการให้มีการส่งเสริมและประชาสัมพันธ์การออกกำลังกาย และการเล่นกีฬามากขึ้น ($\bar{X} = 3.47$) เป็นอันดับแรก รองลงมาคือ ความต้องการให้มีการส่งเสริมความร่วมมือระหว่างหน่วยงานรัฐ และเอกชน ในการพัฒนาการกีฬา, ความต้องการให้มีการพัฒนา จัดการ และเผยแพร่องค์ความรู้ด้านการกีฬา และความต้องการให้จัดกิจกรรมการออกกำลังกาย และการฝึกทักษะกีฬาเบื้องต้น มีค่าเฉลี่ยเท่ากัน ($\bar{X} = 3.45$) และมีความต้องการให้มีโครงการทดสอบสมรรถภาพทางกายของเยาวชน ($\bar{X} = 3.34$) เป็นอันดับสุดท้าย

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 17 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของความต้องการการสนับสนุนและส่งเสริม กิจาขั้นพื้นฐานเกี่ยวกับปัจจัยด้านบุคลากร, ด้านงบประมาณ, ด้านเครื่องมือ อุปกรณ์ และสถานที่ และด้านการจัดการของเยาวชน

ปัจจัย	ค่าเฉลี่ย (\bar{X})	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน (S.D.)	ระดับความ ต้องการ
1.ด้านบุคลากร	3.38	0.44	มาก
2.ด้านงบประมาณ	3.50	0.44	มากที่สุด
3.ด้านเครื่องมือ อุปกรณ์ และสถานที่	3.51	0.40	มากที่สุด
4.ด้านการจัดการ	3.42	0.38	มาก
รวม	3.46	0.30	มาก

จากตารางที่ 17 เยาวชนมีความต้องการการสนับสนุนและส่งเสริมกิจาขั้นพื้นฐานเกี่ยวกับ ปัจจัยด้านบุคลากร, ด้านงบประมาณ, ด้านเครื่องมือ อุปกรณ์ และสถานที่ และด้านการจัดการใน ภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.46$) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า มีความต้องการในระดับมากที่สุด ในด้านเครื่องมือ อุปกรณ์ และสถานที่ ($\bar{X} = 3.51$) และด้านงบประมาณ ($\bar{X} = 3.50$) มีความ ต้องการในระดับมาก ในด้านการจัดการ ($\bar{X} = 3.42$) และด้านบุคลากรน้อย ($\bar{X} = 3.38$)

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตอนที่ 3 เปรียบเทียบความต้องการการสนับสนุนและส่งเสริมกีฬาขั้นพื้นฐานของเยาวชนชายและหญิง

ตารางที่ 18 เปรียบเทียบความต้องการการสนับสนุนและส่งเสริมกีฬาขั้นพื้นฐานด้านบุคลากรของเยาวชนชายและหญิง

ด้านบุคลากร	ชาย		หญิง		t	p
	(\bar{X})	(S.D.)	(\bar{X})	(S.D.)		
1. บุคลากรทางการกีฬา ให้คำแนะนำ ควบคุม ดูแลความปลอดภัยในการออกกำลังกายและเล่นกีฬา	3.34	0.58	3.34	0.53	0.06	0.96
2. จำนวนบุคลากรทางการกีฬาเพียงพอต่อการจัดกิจกรรม	3.38	0.57	3.30	0.52	1.41	0.16
3. ผู้รับผิดชอบหรือคณะกรรมการกีฬาและศูนย์ปฏิบัติการส่งเสริมกีฬา และการออกกำลังกาย	3.38	0.58	3.45	0.54	1.25	0.21
4. ผู้ฝึกสอนกีฬาและอาสาสมัคร ที่มีความสามารถ ทำหน้าที่สอน ควบคุม ดูแล และจัดกิจกรรมการเคลื่อนไหว การออกกำลังกาย และการเล่นกีฬา	3.38	0.62	3.48	0.54	1.79	0.07
5. ผู้ฝึกสอนกีฬา และอาสาสมัคร มีการพัฒนาการ สอนเป็นประจำ	3.37	0.58	3.41	0.54	0.79	0.43
รวม	3.37	0.45	3.40	0.41	0.67	0.51

*p < 0.05

จากตารางที่ 18 ผลการวิเคราะห์ด้วยค่า “ที” (t-test) พบว่า เยาวชนทั้งชายและหญิง มีความต้องการการสนับสนุนและส่งเสริมกีฬาขั้นพื้นฐานด้านบุคลากรในภาพรวม ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 19 เปรียบเทียบความต้องการการสนับสนุนและส่งเสริมกีฬาขั้นพื้นฐานด้านงบประมาณของเยาวชนชายและหญิง

ด้านงบประมาณ	ชาย		หญิง		t	P
	(\bar{X})	(S.D.)	(\bar{X})	(S.D.)		
1.หน่วยงานภาครัฐให้การสนับสนุนงบประมาณด้านกีฬาและออกกำลังกายเพิ่มมากขึ้น	3.56	0.55	3.46	0.56	1.66	0.10
2.หน่วยงานเอกชนให้การสนับสนุนงบประมาณด้านกีฬาและออกกำลังกายเพิ่มมากขึ้น	3.53	0.51	3.52	0.54	0.07	0.94
3.การจัดงบประมาณให้เพียงพอกับค่าใช้จ่ายในการดำเนินกิจกรรมการออกกำลังกาย และเล่นกีฬา	3.59	0.51	3.45	0.52	2.78	0.06
4.เยาวชนมีโอกาสได้รับเงินสนับสนุนทางด้านกีฬาและออกกำลังกาย	3.49	0.52	3.54	0.55	0.88	0.38
รวม	3.54	0.43	3.49	0.44	1.43	0.27

*p < 0.05

จากตารางที่ 19 ผลการวิเคราะห์ด้วยค่า “ที” (t-test) พบว่า เยาวชนทั้งชายและหญิง มีความต้องการการสนับสนุนและส่งเสริมกีฬาขั้นพื้นฐานด้านงบประมาณในภาพรวม ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 20 เปรียบเทียบความต้องการการสนับสนุนและส่งเสริมกีฬาขั้นพื้นฐานด้านเครื่องมือ อุปกรณ์ และสถานที่ของเยาวชนชายและหญิง

ด้านเครื่องมือ อุปกรณ์ และสถานที่	ชาย		หญิง		t	P
	(\bar{X})	(S.D.)	(\bar{X})	(S.D.)		
1. จัดสภาพแวดล้อม หรือสนามกีฬาให้อยู่ในสภาพดี มีความปลอดภัย และเพียงพอต่อกิจกรรมการออกกำลังกายและเล่นกีฬา	3.59	0.50	3.52	0.53	1.43	0.15
2. อุปกรณ์กีฬาที่ได้มาตรฐานและเพียงพอต่อการใช้งาน	3.56	0.54	3.46	0.56	1.88	0.06
3. สิ่งอำนวยความสะดวก เช่น ตู้น้ำดื่ม สุขา ห้องเปลี่ยนเสื้อผ้า เป็นต้น ที่สะอาดและเพียงพอต่อการใช้งาน	3.52	0.56	3.52	0.56	0.18	0.86
4. ให้มีสนามเด็กเล่น พร้อมอุปกรณ์ที่มีความปลอดภัยและหลากหลาย	3.47	0.56	3.49	0.53	0.37	0.71
5. จัดสถานที่ออกกำลังกายและเล่นกีฬาให้กับเด็กพิการและด้อยโอกาส	3.44	0.60	3.48	0.62	0.53	0.60
รวม	3.52	0.40	3.49	0.39	0.67	0.50

*p < 0.05

จากตารางที่ 20 ผลการวิเคราะห์ด้วยค่า “ที” (t-test) พบว่า เยาวชนทั้งชายและหญิง มีความต้องการการสนับสนุนและส่งเสริมกีฬาขั้นพื้นฐานด้านเครื่องมือ อุปกรณ์ และสถานที่ในภาพรวม ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 21 เปรียบเทียบความต้องการการสนับสนุนและส่งเสริมกีฬาขั้นพื้นฐานด้านการจัดการของเยาวชนชายและหญิง

ด้านการจัดการ	ชาย		หญิง		t	P
	(\bar{X})	(S.D.)	(\bar{X})	(S.D.)		
1.หน่วยงานที่ดูแลด้านการกีฬามีการจัดทำนโยบายในการพัฒนากีฬาอย่างชัดเจน	3.41	0.55	3.33	0.54	1.42	0.16
2.ส่งเสริมความร่วมมือระหว่างหน่วยงานรัฐ และเอกชน ในการพัฒนากีฬา	3.47	0.55	3.41	0.56	0.93	0.35
3.พัฒนา จัดการ และเผยแพร่องค์ความรู้ด้านการกีฬา	3.46	0.58	3.44	0.54	0.39	0.70
4.ส่งเสริมและประชาสัมพันธ์การออกกำลังกาย และการเล่นกีฬามากขึ้น	3.44	0.57	3.50	0.54	0.90	0.37
5.จัดกิจกรรมการออกกำลังกาย และ การฝึกทักษะกีฬาเบื้องต้น	3.46	0.55	3.43	0.59	0.61	0.54
6.ความหลากหลายของการจัดกิจกรรมออกกำลังกายและการเล่นกีฬา	3.40	0.58	3.47	0.51	1.24	0.22
7.จัดกิจกรรมการแข่งขัน และกิจกรรมกีฬา	3.41	0.56	3.42	0.53	0.20	0.84
8.โครงการทดสอบสมรรถภาพทางกายของเยาวชน	3.33	0.60	3.34	0.56	0.01	0.99
9.จัดกิจกรรมการออกกำลังกาย และการเล่นกีฬา ให้เด็กพิการและด้อยโอกาส	3.38	0.61	3.42	0.60	0.57	0.57
รวม	3.42	0.38	3.42	0.36	0.05	0.96

*p < 0.05

จากตารางที่ 21 ผลการวิเคราะห์ด้วยค่า “ที” (t-test) พบว่า เยาวชนทั้งชายและหญิง มีความต้องการการสนับสนุนและส่งเสริมกีฬาขั้นพื้นฐานด้านการจัดการในภาพรวม ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 22 เปรียบเทียบความต้องการการสนับสนุนและส่งเสริมกีฬาขั้นพื้นฐานเกี่ยวกับปัจจัยด้านบุคลากร, ด้านงบประมาณ, ด้านเครื่องมือ อุปกรณ์ และสถานที่ และด้านการจัดการของเยาวชนชายและหญิง

ปัจจัย	ชาย		หญิง		t	p
	(\bar{X})	(S.D.)	(\bar{X})	(S.D.)		
1.ด้านบุคลากร	3.37	0.45	3.40	0.41	-0.67	0.51
2.ด้านงบประมาณ	3.54	0.43	3.49	0.44	1.43	0.27
3.ด้านเครื่องมือ อุปกรณ์ และสถานที่	3.52	0.40	3.49	0.39	0.67	0.50
4.ด้านการจัดการ	3.42	0.38	3.42	0.36	0.05	0.96
รวม	3.46	0.34	3.45	0.32	0.36	0.72

*p < 0.05

จากตารางที่ 22 ผลการวิเคราะห์ด้วยค่า "ที" (t-test) พบว่า เยาวชนทั้งชายและหญิง มีความต้องการการสนับสนุนและส่งเสริมกีฬาขั้นพื้นฐานเกี่ยวกับปัจจัยด้านบุคลากร, ด้านงบประมาณ, ด้านเครื่องมือ อุปกรณ์ และสถานที่ และด้านการจัดการในภาพรวม ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตอนที่ 4 ความต้องการการสนับสนุนและส่งเสริมกีฬาขั้นพื้นฐานของเยาวชนที่มาออกกำลังกายในลานกีฬาขนาดใหญ่, ลานกีฬาขนาดกลาง และลานกีฬาขนาดเล็ก

ความต้องการการสนับสนุนและส่งเสริมกีฬาขั้นพื้นฐานของเยาวชนที่มาออกกำลังกายในลานกีฬาขนาดใหญ่

ตารางที่ 23 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของความต้องการการสนับสนุนและส่งเสริมกีฬาขั้นพื้นฐานด้านบุคลากรของเยาวชนที่มาออกกำลังกายในลานกีฬาขนาดใหญ่

ด้านบุคลากร	ค่าเฉลี่ย (\bar{X})	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน (S.D.)	ระดับความ ต้องการ
1. บุคลากรทางการกีฬา ให้คำแนะนำ ควบคุม ดูแล ความปลอดภัยในการออกกำลังกายและเล่นกีฬา	3.28	0.60	มาก
2. จำนวนบุคลากรทางการกีฬาเพียงพอต่อการจัด กิจกรรม	3.33	0.53	มาก
3. ผู้รับผิดชอบหรือคณะกรรมการกีฬาและศูนย์ ปฏิบัติการส่งเสริมกีฬา และการออกกำลังกาย	3.35	0.58	มาก
4. ผู้ฝึกสอนกีฬาและอาสาสมัคร ที่มีความสามารถ ทำหน้าที่สอน ควบคุม ดูแล และจัดกิจกรรมการ เคลื่อนไหว การออกกำลังกาย และการเล่นกีฬา	3.40	0.59	มาก
5. ผู้ฝึกสอนกีฬา และอาสาสมัคร มีการพัฒนาการ สอนเป็นประจำ	3.25	0.54	มาก
รวม	3.32	0.42	มาก

จากตารางที่ 23 เยาวชนที่มาออกกำลังกายในลานกีฬาขนาดใหญ่ มีความต้องการการสนับสนุนและส่งเสริมกีฬาขั้นพื้นฐานด้านบุคลากรในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.32$) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ทุกข้อมีความต้องการอยู่ในระดับมาก โดยมีความต้องการให้มีผู้ฝึกสอนกีฬาและอาสาสมัคร ที่มีความสามารถ ทำหน้าที่สอน ควบคุม ดูแล และจัดกิจกรรมการเคลื่อนไหว การออกกำลังกาย และการเล่นกีฬา ($\bar{X} = 3.40$) เป็นอันดับแรก รองลงมาคือ ความต้องการให้มีผู้รับผิดชอบหรือคณะกรรมการกีฬาและศูนย์ปฏิบัติการส่งเสริมกีฬาและการออกกำลังกาย ($\bar{X} = 3.35$) และมีความต้องการให้ผู้ฝึกสอนกีฬา และอาสาสมัคร มีการพัฒนาการสอนเป็นประจำ ($\bar{X} = 3.25$) เป็นอันดับสุดท้าย

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 24 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของความต้องการการสนับสนุนและส่งเสริม กีฬาขั้นพื้นฐานด้านงบประมาณของเยาวชนที่มาออกกำลังกายในลานกีฬาขนาดใหญ่

ด้านงบประมาณ	ค่าเฉลี่ย (\bar{X})	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน (S.D.)	ระดับความ ต้องการ
1.หน่วยงานภาครัฐให้การสนับสนุนงบประมาณด้านกีฬาและออกกำลังกายเพิ่มมากขึ้น	3.40	0.55	มาก
2.หน่วยงานเอกชนให้การสนับสนุนงบประมาณด้านกีฬาและออกกำลังกายเพิ่มมากขึ้น	3.35	0.53	มาก
3.การจัดงบประมาณให้เพียงพอกับค่าใช้จ่ายในการดำเนินกิจกรรมการออกกำลังกาย และเล่นกีฬา	3.40	0.55	มาก
4.เยาวชนมีโอกาสได้รับเงินสนับสนุนทางด้านกีฬาและออกกำลังกาย	3.30	0.51	มาก
รวม	3.36	0.46	มาก

จากตารางที่ 24 เยาวชนที่มาออกกำลังกายในลานกีฬาขนาดใหญ่ มีความต้องการการสนับสนุนและส่งเสริมกีฬาขั้นพื้นฐานด้านงบประมาณในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.36$) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ทุกข้อมีความต้องการอยู่ในระดับมาก โดยมีความต้องการให้หน่วยงานภาครัฐให้การสนับสนุนงบประมาณด้านกีฬาและออกกำลังกายเพิ่มมากขึ้น และความต้องการให้มีการจัดงบประมาณให้เพียงพอกับค่าใช้จ่ายในการดำเนินกิจกรรมการออกกำลังกายและเล่นกีฬา มีค่าเฉลี่ยเท่ากัน ($\bar{X} = 3.40$) เป็นอันดับแรก รองลงมาคือ ความต้องการให้หน่วยงานเอกชนให้การสนับสนุนงบประมาณด้านกีฬาและออกกำลังกายเพิ่มมากขึ้น ($\bar{X} = 3.35$) และมีความต้องการให้เยาวชนมีโอกาสได้รับเงินสนับสนุนทางด้านกีฬาและออกกำลังกาย ($\bar{X} = 3.30$) เป็นอันดับสุดท้าย

ตารางที่ 25 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของความต้องการการสนับสนุนและส่งเสริมกีฬาขั้นพื้นฐานด้านเครื่องมือ อุปกรณ์ และสถานที่ของเยาวชนที่มามากำลังภายในลานกีฬาขนาดใหญ่

ด้านเครื่องมือ อุปกรณ์ และสถานที่	ค่าเฉลี่ย (\bar{X})	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน (S.D.)	ระดับความ ต้องการ
1. จัดสภาพแวดล้อม หรือสนามกีฬาให้อยู่ในสภาพดี มีความปลอดภัย และเพียงพอต่อกิจกรรมการออกกำลังกายและเล่นกีฬา	3.63	0.49	มากที่สุด
2. อุปกรณ์กีฬาที่ได้มาตรฐานและเพียงพอต่อการใช้งาน	3.50	0.55	มากที่สุด
3. สิ่งอำนวยความสะดวก เช่น ตู้น้ำดื่ม สุขา ห้องเปลี่ยนเสื้อผ้า เป็นต้น ที่สะอาดและเพียงพอต่อการใช้งาน	3.53	0.60	มากที่สุด
4. ให้มีสนามเด็กเล่น พร้อมอุปกรณ์ที่มีความปลอดภัยและหลากหลาย	3.35	0.58	มาก
5. จัดสถานที่ออกกำลังกายและเล่นกีฬาให้กับเด็กพิการและด้อยโอกาส	3.20	0.69	มาก
รวม	3.44	0.36	มาก

จากตารางที่ 25 เยาวชนที่มามากำลังภายในลานกีฬาขนาดใหญ่ มีความต้องการการสนับสนุนและส่งเสริมกีฬาขั้นพื้นฐานด้านเครื่องมือ อุปกรณ์ และสถานที่ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.44$) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า มีความต้องการให้มีการจัดสภาพแวดล้อม หรือสนามกีฬาให้อยู่ในสภาพดี มีความปลอดภัย และเพียงพอต่อกิจกรรมการออกกำลังกายและเล่นกีฬา ($\bar{X} = 3.63$) เป็นอันดับแรก รองลงมาคือ ความต้องการให้มีสิ่งอำนวยความสะดวก เช่น ตู้น้ำดื่ม สุขา ห้องเปลี่ยนเสื้อผ้า เป็นต้น ที่สะอาดและเพียงพอต่อการใช้งาน ($\bar{X} = 3.53$) และมีความต้องการให้มีการจัดสถานที่ออกกำลังกายและเล่นกีฬาให้กับเด็กพิการและด้อยโอกาส ($\bar{X} = 3.20$) เป็นอันดับสุดท้าย

ตารางที่ 26 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของความต้องการการสนับสนุนและส่งเสริม กีฬาขั้นพื้นฐานด้านการจัดการของเยาวชนที่มาออกกำลังกายในลานกีฬาขนาดใหญ่

ด้านการจัดการ	ค่าเฉลี่ย (\bar{X})	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน (S.D.)	ระดับความ ต้องการ
1.หน่วยงานที่ดูแลด้านการกีฬามีการจัดทำ นโยบายในการพัฒนากีฬาอย่างชัดเจน	3.38	0.54	มาก
2.ส่งเสริมความร่วมมือระหว่างหน่วยงานรัฐ และเอกชน ในการพัฒนาการกีฬา	3.40	0.50	มาก
3.พัฒนา จัดการ และเผยแพร่องค์ความรู้ด้าน การกีฬา	3.38	0.54	มาก
4.ส่งเสริมและประชาสัมพันธ์การออกกำลังกาย และการเล่นกีฬามากขึ้น	3.40	0.55	มาก
5. จัดกิจกรรมการออกกำลังกาย และ การฝึก ทักษะกีฬาเบื้องต้น	3.45	0.55	มาก
6.ความหลากหลายของการจัดกิจกรรมออก กำลังกายและการเล่นกีฬา	3.45	0.55	มาก
7.จัดกิจกรรมการแข่งขัน และกิจกรรมกีฬา	3.43	0.55	มาก
8.โครงการทดสอบสมรรถภาพทางกายของ เยาวชน	3.25	0.49	มาก
9.จัดกิจกรรมการออกกำลังกาย และการเล่น กีฬาให้เด็กพิการและด้อยโอกาส	3.33	0.58	มาก
รวม	3.38	0.34	มาก

จากตารางที่ 26 เยาวชนที่มาออกกำลังกายในลานกีฬาขนาดใหญ่ มีความต้องการการสนับสนุนและส่งเสริมกีฬาขั้นพื้นฐานด้านการจัดการในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.42$) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ทุกข้อมีความต้องการอยู่ในระดับมาก โดยมีความต้องการให้มีการจัดกิจกรรมการออกกำลังกายและการฝึกทักษะกีฬาเบื้องต้น และความต้องการให้มีความหลากหลายของการจัดกิจกรรมออกกำลังกายและการเล่นกีฬา มีค่าเฉลี่ยเท่ากัน ($\bar{X} = 3.45$) เป็นอันดับแรก รองลงมาคือ ความต้องการให้ส่งเสริมความร่วมมือระหว่างหน่วยงานรัฐ และเอกชนในการพัฒนาการกีฬา ($\bar{X} = 3.40$) และมีความต้องการให้มีโครงการทดสอบสมรรถภาพทางกายของเยาวชน ($\bar{X} = 3.25$) เป็นอันดับสุดท้าย

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 27 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของความต้องการการสนับสนุนและส่งเสริมกีฬาขั้นพื้นฐานเกี่ยวกับปัจจัยด้านบุคลากร, ด้านงบประมาณ, ด้านเครื่องมือ อุปกรณ์ และสถานที่ และด้านการจัดการของเยาวชนที่มาออกกำลังกายในลานกีฬาขนาดใหญ่

ปัจจัย	ค่าเฉลี่ย (\bar{X})	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน (S.D.)	ระดับความ ต้องการ
1.ด้านบุคลากร	3.32	0.42	มาก
2.ด้านงบประมาณ	3.36	0.46	มาก
3.ด้านเครื่องมือ อุปกรณ์ และสถานที่	3.44	0.36	มาก
4.ด้านการจัดการ	3.38	0.34	มาก
รวม	3.38	0.28	มาก

จากตารางที่ 27 เยาวชนที่มาออกกำลังกายในลานกีฬาขนาดใหญ่ มีความต้องการการสนับสนุนและส่งเสริมกีฬาขั้นพื้นฐานเกี่ยวกับปัจจัยด้านบุคลากร, ด้านงบประมาณ, ด้านเครื่องมือ อุปกรณ์ และสถานที่ และด้านการจัดการในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.38$) เมื่อพิจารณาทางด้าน พบว่า ทุกด้านมีความต้องการอยู่ในระดับมาก เรียงลำดับดังนี้ ด้านเครื่องมือ อุปกรณ์ และสถานที่ ($\bar{X} = 3.44$), ด้านการจัดการ ($\bar{X} = 3.38$), ด้านงบประมาณ ($\bar{X} = 3.36$) และด้านบุคลากร ($\bar{X} = 3.32$)

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ความต้องการการสนับสนุนและส่งเสริมกีฬาขั้นพื้นฐานของเยาวชนที่มาออกกำลังกาย
ภายในลานกีฬาขนาดกลาง

ตารางที่ 28 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของความต้องการการสนับสนุนและส่งเสริม
กีฬาขั้นพื้นฐานด้านบุคลากรของเยาวชนที่มาออกกำลังกายภายในลานกีฬาขนาดกลาง

ด้านบุคลากร	ค่าเฉลี่ย (\bar{X})	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน (S.D.)	ระดับความ ต้องการ
1. บุคลากรทางการกีฬา ให้คำแนะนำ ควบคุม ดูแล ความปลอดภัยในการออกกำลังกายและเล่นกีฬา	3.10	0.50	มาก
2. จำนวนบุคลากรทางการกีฬาเพียงพอต่อการจัด กิจกรรม	3.08	0.55	มาก
3. ผู้รับผิดชอบหรือคณะกรรมการกีฬาและศูนย์ ปฏิบัติการส่งเสริมกีฬา และการออกกำลังกาย	3.16	0.55	มาก
4. ผู้ฝึกสอนกีฬาและอาสาสมัคร ที่มีความสามารถ ทำหน้าที่สอน ควบคุม ดูแล และจัดกิจกรรมการ เคลื่อนไหว การออกกำลังกาย และการเล่นกีฬา	3.16	0.52	มาก
5. ผู้ฝึกสอนกีฬา และอาสาสมัคร มีการพัฒนาการ สอนเป็นประจำ	3.03	0.44	มาก
รวม	3.10	0.39	มาก

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

จากตารางที่ 28 เยาวชนที่มาออกกำลังกายในลานกีฬาขนาดกลาง มีความต้องการการสนับสนุนและส่งเสริมกีฬาขั้นพื้นฐานด้านบุคลากรในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.10$) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ทุกข้อมีความต้องการอยู่ในระดับมาก โดยมีความต้องการให้มีผู้รับผิดชอบหรือคณะกรรมการกีฬาและศูนย์ปฏิบัติการส่งเสริมกีฬาและการออกกำลังกาย และความต้องการให้มีผู้ฝึกสอนกีฬาและอาสาสมัครที่มีความสามารถ ทำหน้าที่สอน ควบคุม ดูแล และจัดกิจกรรมการเคลื่อนไหว การออกกำลังกาย และการเล่นกีฬา มีค่าเฉลี่ยเท่ากัน ($\bar{X} = 3.16$) เป็นอันดับแรก รองลงมาคือ ความต้องการให้มีบุคลากรทางการกีฬา ให้คำแนะนำ ควบคุม ดูแลความปลอดภัยในการออกกำลังกายและเล่นกีฬา ($\bar{X} = 3.10$) และมีความต้องการให้ผู้ฝึกสอนกีฬา และอาสาสมัครมีการพัฒนาการสอนเป็นประจำ ($\bar{X} = 3.03$) เป็นอันดับสุดท้าย

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 29 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของความต้องการการสนับสนุนและส่งเสริม กีฬาขั้นพื้นฐานด้านงบประมาณของเยาวชนที่มาออกกำลังกายในลานกีฬาขนาดกลาง

ด้านงบประมาณ	ค่าเฉลี่ย (\bar{X})	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน (S.D.)	ระดับความ ต้องการ
1.หน่วยงานภาครัฐให้การสนับสนุนงบประมาณด้านกีฬาและออกกำลังกายเพิ่มมากขึ้น	3.29	0.64	มาก
2.หน่วยงานเอกชนให้การสนับสนุนงบประมาณด้านกีฬาและออกกำลังกายเพิ่มมากขึ้น	3.35	0.52	มาก
3.การจัดงบประมาณให้เพียงพอกับค่าใช้จ่ายในการดำเนินกิจกรรมการออกกำลังกาย และเล่นกีฬา	3.34	0.48	มาก
4.เยาวชนมีโอกาสได้รับเงินสนับสนุนทางด้านกีฬาและออกกำลังกาย	3.19	0.57	มาก
รวม	3.29	0.42	มาก

จากตารางที่ 29 เยาวชนที่มาออกกำลังกายในลานกีฬาขนาดกลาง มีความต้องการการสนับสนุนและส่งเสริมกีฬาขั้นพื้นฐานด้านงบประมาณในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.29$) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ทุกข้อมีความต้องการอยู่ในระดับมาก โดยมีความต้องการให้หน่วยงานเอกชนให้การสนับสนุนงบประมาณด้านกีฬาและออกกำลังกายเพิ่มมากขึ้น ($\bar{X} = 3.35$) เป็นอันดับแรก รองลงมาคือ ความต้องการให้มีการจัดงบประมาณให้เพียงพอกับค่าใช้จ่ายในการดำเนินกิจกรรมการออกกำลังกายและเล่นกีฬา ($\bar{X} = 3.34$) และมีความต้องการให้เยาวชนมีโอกาสได้รับเงินสนับสนุนทางด้านกีฬาและออกกำลังกาย ($\bar{X} = 3.19$) เป็นอันดับสุดท้าย

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 30 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของความต้องการการสนับสนุนและส่งเสริมกีฬาขั้นพื้นฐานด้านเครื่องมือ อุปกรณ์ และสถานที่ของเยาวชนที่มาออกกำลังกายในลานกีฬาขนาดกลาง

ด้านเครื่องมือ อุปกรณ์ และสถานที่	ค่าเฉลี่ย (\bar{X})	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน (S.D.)	ระดับความ ต้องการ
1. จัดสภาพแวดล้อม หรือสนามกีฬาให้อยู่ในสภาพดี มีความปลอดภัย และเพียงพอต่อกิจกรรมการออกกำลังกายและเล่นกีฬา	3.40	0.49	มาก
2. อุปกรณ์กีฬาที่ได้มาตรฐานและเพียงพอต่อการใช้งาน	3.39	0.49	มาก
3. สิ่งอำนวยความสะดวก เช่น ตู้น้ำดื่ม สุขา ห้องเปลี่ยนเสื้อผ้า เป็นต้น ที่สะอาดและเพียงพอต่อการใช้งาน	3.37	0.52	มาก
4. ให้มีสนามเด็กเล่น พร้อมอุปกรณ์ที่มีความปลอดภัยและหลากหลาย	3.29	0.46	มาก
5. จัดสถานที่ออกกำลังกายและเล่นกีฬาให้กับเด็กพิการและด้อยโอกาส	3.16	0.58	มาก
รวม	3.32	0.40	มาก

จากตารางที่ 30 เยาวชนที่มาออกกำลังกายในลานกีฬาขนาดกลาง มีความต้องการการสนับสนุนและส่งเสริมกีฬาขั้นพื้นฐานด้านเครื่องมือ อุปกรณ์ และสถานที่ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.32$) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ทุกข้อมีความต้องการอยู่ในระดับมาก โดยมีความต้องการให้มีการจัดสภาพแวดล้อม หรือสนามกีฬาให้อยู่ในสภาพดี มีความปลอดภัย และเพียงพอต่อกิจกรรมการออกกำลังกายและเล่นกีฬา ($\bar{X} = 3.40$) เป็นอันดับแรก รองลงมาคือ ความต้องการให้มีอุปกรณ์กีฬาที่ได้มาตรฐานและเพียงพอต่อการใช้งาน ($\bar{X} = 3.39$) และมีความต้องการให้มีการจัดสถานที่ออกกำลังกายและเล่นกีฬาให้กับเด็กพิการและด้อยโอกาส ($\bar{X} = 3.16$) เป็นอันดับสุดท้าย

ตารางที่ 31 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของความต้องการการสนับสนุนและส่งเสริม กีฬาขั้นพื้นฐานด้านการจัดการของเยาวชนที่มาออกกำลังกายในลานกีฬาขนาดกลาง

ด้านการจัดการ	ค่าเฉลี่ย (\bar{X})	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน (S.D.)	ระดับความ ต้องการ
1.หน่วยงานที่ดูแลด้านการกีฬามีการจัดทำ นโยบายในการพัฒนากีฬาอย่างชัดเจน	3.26	0.44	มาก
2.ส่งเสริมความร่วมมือระหว่างหน่วยงานรัฐ และเอกชน ในการพัฒนาการกีฬา	3.16	0.41	มาก
3.พัฒนา จัดการ และเผยแพร่องค์ความรู้ด้าน การกีฬา	3.26	0.48	มาก
4.ส่งเสริมและประชาสัมพันธ์การออกกำลังกาย และการเล่นกีฬามากขึ้น	3.32	0.54	มาก
5.จัดกิจกรรมการออกกำลังกาย และ การฝึก ทักษะกีฬาเบื้องต้น	3.19	0.54	มาก
6.ความหลากหลายของการจัดกิจกรรมออก กำลังกายและการเล่นกีฬา	3.16	0.49	มาก
7.จัดกิจกรรมการแข่งขัน และกิจกรรมกีฬา	3.15	0.36	มาก
8.โครงการทดสอบสมรรถภาพทางกายของ เยาวชน	3.08	0.42	มาก
9.จัดกิจกรรมการออกกำลังกาย และการเล่น กีฬาให้เด็กพิการและด้อยโอกาส	3.15	0.47	มาก
รวม	3.19	0.28	มาก

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

จากตารางที่ 31 เยาวชนที่มาออกกำลังกายในลานกีฬาขนาดกลาง มีความต้องการการสนับสนุนและส่งเสริมกีฬาขั้นพื้นฐานด้านการจัดการในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.19$) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ทุกข้อมีความต้องการอยู่ในระดับมาก โดยมีความต้องการให้มีการส่งเสริมและประชาสัมพันธ์การออกกำลังกายและการเล่นกีฬามากขึ้น ($\bar{X} = 3.32$) เป็นอันดับแรก รองลงมาคือ ความต้องการให้หน่วยงานที่ดูแลด้านการกีฬามีการจัดทำนโยบายในการพัฒนากีฬาอย่างชัดเจน และความต้องการให้พัฒนา จัดการ และเผยแพร่องค์ความรู้ด้านการกีฬา มีค่าเฉลี่ยเท่ากัน ($\bar{X} = 3.26$) และมีความต้องการให้มีโครงการทดสอบสมรรถภาพทางกายของเยาวชน ($\bar{X} = 3.08$) เป็นอันดับสุดท้าย

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 32 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของความต้องการการสนับสนุนและส่งเสริมกีฬาขั้นพื้นฐานเกี่ยวกับปัจจัยด้านบุคลากร, ด้านงบประมาณ, ด้านเครื่องมือ อุปกรณ์ และสถานที่ และด้านการจัดการของเยาวชนที่มาออกกำลังกายในลานกีฬาขนาดกลาง

ปัจจัย	ค่าเฉลี่ย (\bar{X})	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน (S.D.)	ระดับความ ต้องการ
1.ด้านบุคลากร	3.10	0.39	มาก
2.ด้านงบประมาณ	3.29	0.42	มาก
3.ด้านเครื่องมือ อุปกรณ์ และสถานที่	3.32	0.40	มาก
4.ด้านการจัดการ	3.19	0.28	มาก
รวม	3.23	0.30	มาก

จากตารางที่ 32 เยาวชนที่มาออกกำลังกายในลานกีฬาขนาดกลาง มีความต้องการการสนับสนุนและส่งเสริมกีฬาขั้นพื้นฐานเกี่ยวกับปัจจัยด้านบุคลากร, ด้านงบประมาณ, ด้านเครื่องมือ อุปกรณ์ และสถานที่ และด้านการจัดการในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.23$) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ทุกด้านมีความต้องการอยู่ในระดับมาก เรียงลำดับดังนี้ ความต้องการด้านเครื่องมือ อุปกรณ์ และสถานที่ ($\bar{X} = 3.32$) ความต้องการด้านงบประมาณ ($\bar{X} = 3.29$), ความต้องการด้านการจัดการ ($\bar{X} = 3.19$) และความต้องการด้านบุคลากร ($\bar{X} = 3.10$)

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ความต้องการการสนับสนุนและส่งเสริมกีฬาขั้นพื้นฐานของเยาวชนที่มาออกกำลังกายในลานกีฬาขนาดเล็ก

ตารางที่ 33 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของความต้องการการสนับสนุนและส่งเสริมกีฬาขั้นพื้นฐานด้านบุคลากรของเยาวชนที่มาออกกำลังกายในลานกีฬาขนาดเล็ก

ด้านบุคลากร	ค่าเฉลี่ย (\bar{X})	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน (S.D.)	ระดับความ ต้องการ
1. บุคลากรทางการกีฬา ให้คำแนะนำ ควบคุม ดูแลความปลอดภัยในการออกกำลังกายและเล่นกีฬา	3.40	0.55	มาก
2. จำนวนบุคลากรทางการกีฬาเพียงพอต่อการจัดกิจกรรม	3.40	0.54	มาก
3. ผู้รับผิดชอบหรือคณะกรรมการกีฬาและศูนย์ปฏิบัติการส่งเสริมกีฬา และการออกกำลังกาย	3.47	0.55	มาก
4. ผู้ฝึกสอนกีฬาและอาสาสมัคร ที่มี ความสามารถ ทำหน้าที่สอน ควบคุม ดูแล และจัดกิจกรรมการเคลื่อนไหว การออกกำลังกาย และการเล่นกีฬา	3.47	0.59	มาก
5. ผู้ฝึกสอนกีฬา และอาสาสมัคร มีการพัฒนาการสอนเป็นประจำ	3.47	0.55	มาก
รวม	3.43	0.43	มาก

จากตารางที่ 33 เยาวชนที่มาออกกำลังกายในลานกีฬาขนาดเล็ก มีความต้องการการสนับสนุนและส่งเสริมกีฬาขั้นพื้นฐานด้านบุคลากรในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.43$) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ทุกข้อมีความต้องการอยู่ในระดับมาก โดยมีความต้องการให้มีผู้รับผิดชอบหรือคณะกรรมการกีฬาและศูนย์ปฏิบัติการส่งเสริมกีฬาและการออกกำลังกาย, ความต้องการให้มีผู้ฝึกสอนกีฬาและอาสาสมัครที่มีความสามารถ ทำหน้าที่สอน ควบคุม ดูแล และจัดกิจกรรมการเคลื่อนไหว การออกกำลังกาย และการเล่นกีฬา และความต้องการให้ผู้ฝึกสอนกีฬาและอาสาสมัคร มีการพัฒนาการสอนเป็นประจำ มีค่าเฉลี่ยเท่ากัน ($\bar{X} = 3.47$) เป็นอันดับแรก

ตารางที่ 34 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของความต้องการการสนับสนุนและส่งเสริม กีฬาขั้นพื้นฐานด้านงบประมาณของเยาวชนที่มาออกกำลังกายในลานกีฬาขนาดเล็ก

ด้านงบประมาณ	ค่าเฉลี่ย (\bar{X})	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน (S.D.)	ระดับความ ต้องการ
1.หน่วยงานภาครัฐให้การสนับสนุนงบประมาณ ด้านกีฬาและออกกำลังกายเพิ่มมากขึ้น	3.59	0.53	มากที่สุด
2.หน่วยงานเอกชนให้การสนับสนุนงบประมาณ ด้านกีฬาและออกกำลังกายเพิ่มมากขึ้น	3.58	0.51	มากที่สุด
3.การจัดงบประมาณให้เพียงพอกับค่าใช้จ่ายใน การดำเนินกิจกรรมการออกกำลังกาย และเล่น กีฬา	3.59	0.51	มากที่สุด
4.เยาวชนมีโอกาสได้รับเงินสนับสนุนทางด้าน กีฬาและออกกำลังกาย	3.61	0.50	มากที่สุด
รวม	3.59	0.41	มากที่สุด

จากตารางที่ 34 เยาวชนที่มาออกกำลังกายในลานกีฬาขนาดเล็ก มีความต้องการการสนับสนุนและส่งเสริมกีฬาขั้นพื้นฐานด้านงบประมาณในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 3.59$) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ทุกข้อมีความต้องการอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีความต้องการให้เยาวชนมีโอกาสได้รับเงินสนับสนุนทางด้านกีฬาและออกกำลังกาย ($\bar{X} = 3.61$) เป็นอันดับแรก รองลงมาคือ ความต้องการให้หน่วยงานภาครัฐให้การสนับสนุนงบประมาณด้านกีฬาและออกกำลังกายเพิ่มมากขึ้น และความต้องการให้การจัดงบประมาณให้เพียงพอกับค่าใช้จ่ายในการดำเนินกิจกรรมการออกกำลังกาย และเล่นกีฬา มีค่าเฉลี่ยเท่ากัน ($\bar{X} = 3.59$) และมีความต้องการให้หน่วยงานเอกชนให้การสนับสนุนงบประมาณด้านกีฬาและออกกำลังกายเพิ่มมากขึ้น ($\bar{X} = 3.58$) เป็นอันดับสุดท้าย

ตารางที่ 35 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของความต้องการการสนับสนุนและส่งเสริมกีฬาขั้นพื้นฐานปัจจัยด้านเครื่องมือ อุปกรณ์ และสถานที่ของเยาวชนที่มาออกกำลังกายในลานกีฬาขนาดเล็ก

ด้านเครื่องมือ อุปกรณ์ และสถานที่	ค่าเฉลี่ย (\bar{X})	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน (S.D.)	ระดับความ ต้องการ
1. จัดสภาพแวดล้อม หรือสนามกีฬาให้อยู่ในสภาพดี มีความปลอดภัย และเพียงพอต่อกิจกรรมการออกกำลังกายและเล่นกีฬา	3.59	0.51	มากที่สุด
2. อุปกรณ์กีฬาที่ได้มาตรฐานและเพียงพอต่อการใช้งาน	3.55	0.56	มากที่สุด
3. สิ่งอำนวยความสะดวก เช่น ตู้น้ำดื่ม สุขา ห้องเปลี่ยนเสื้อผ้า เป็นต้น ที่สะอาดและเพียงพอต่อการใช้งาน	3.55	0.56	มากที่สุด
4. ให้มีสนามเด็กเล่น พร้อมอุปกรณ์ที่มีความปลอดภัยและหลากหลาย	3.53	0.55	มากที่สุด
5. จัดสถานที่ออกกำลังกายและเล่นกีฬาให้กับเด็กพิการและด้อยโอกาส	3.55	0.57	มากที่สุด
รวม	3.56	0.39	มากที่สุด

จากตารางที่ 35 เยาวชนที่มาออกกำลังกายในลานกีฬาขนาดเล็ก มีความต้องการการสนับสนุนและส่งเสริมกีฬาขั้นพื้นฐานด้านเครื่องมือ อุปกรณ์ และสถานที่ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 3.56$) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ทุกข้อมีความต้องการอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีความต้องการให้มีการจัดสภาพแวดล้อม หรือสนามกีฬาให้อยู่ในสภาพดี มีความปลอดภัย และเพียงพอต่อกิจกรรมการออกกำลังกายและเล่นกีฬา ($\bar{X} = 3.59$) เป็นอันดับแรก และมีความต้องการให้มีสนามเด็กเล่น พร้อมอุปกรณ์ที่มีความปลอดภัยและหลากหลาย ($\bar{X} = 3.53$) เป็นอันดับสุดท้าย

ตารางที่ 36 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของความต้องการการสนับสนุนและส่งเสริม กีฬาขั้นพื้นฐานด้านการจัดการของเยาวชนที่มาออกกำลังกายในลานกีฬาขนาดเล็ก

ด้านการจัดการ	ค่าเฉลี่ย (\bar{X})	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน (S.D.)	ระดับความ ต้องการ
1.หน่วยงานที่ดูแลด้านการกีฬามีการจัดทำ นโยบายในการพัฒนากีฬาอย่างชัดเจน	3.40	0.56	มาก
2.ส่งเสริมความร่วมมือระหว่างหน่วยงานรัฐ และเอกชน ในการพัฒนาการกีฬา	3.51	0.56	มากที่สุด
3.พัฒนา จัดการ และเผยแพร่องค์ความรู้ด้าน การกีฬา	3.50	0.57	มากที่สุด
4.ส่งเสริมและประชาสัมพันธ์การออกกำลังกาย และการเล่นกีฬามากขึ้น	3.50	0.56	มากที่สุด
5.จัดกิจกรรมการออกกำลังกาย และ การฝึก ทักษะกีฬาเบื้องต้น	3.50	0.56	มากที่สุด
6.ความหลากหลายของการจัดกิจกรรมออก กำลังกายและการเล่นกีฬา	3.48	0.56	มาก
7.จัดกิจกรรมการแข่งขัน และกิจกรรมกีฬา	3.47	0.57	มาก
8.โครงการทดสอบสมรรถภาพทางกายของ เยาวชน	3.40	0.61	มาก
9.จัดกิจกรรมการออกกำลังกาย และการเล่น กีฬาให้เด็กพิการและด้อยโอกาส	3.46	0.63	มาก
รวม	3.47	0.38	มาก

ศูนย์วิจัยสุขภาพ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

จากตารางที่ 36 เยาวชนที่มาออกกำลังกายในลานกีฬาขนาดเล็ก มีความต้องการการสนับสนุนและส่งเสริมกีฬาขั้นพื้นฐานด้านการจัดการในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.47$) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ความต้องการให้มีการส่งเสริมความร่วมมือระหว่างหน่วยงานรัฐ และเอกชนในการพัฒนาการกีฬา ($\bar{X} = 3.51$) เป็นอันดับแรก รองลงมาคือ ความต้องการให้พัฒนาจัดการ และเผยแพร่องค์ความรู้ด้านการกีฬา, ความต้องการให้ส่งเสริมและประชาสัมพันธ์การออกกำลังกายและการเล่นกีฬามากขึ้น และความต้องการให้จัดกิจกรรมการออกกำลังกาย และการฝึกทักษะกีฬาเบื้องต้น มีค่าเฉลี่ยเท่ากัน ($\bar{X} = 3.50$) และมีความต้องการให้มีโครงการทดสอบสมรรถภาพทางกายของเยาวชน ($\bar{X} = 3.40$) เป็นอันดับสุดท้าย

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 37 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของความต้องการการสนับสนุนและส่งเสริมกีฬาชั้นพื้นฐานเกี่ยวกับปัจจัยด้านบุคลากร, ด้านงบประมาณ, ด้านเครื่องมือ อุปกรณ์ และสถานที่ และด้านการจัดการของเยาวชนที่มาออกกำลังกายในลานกีฬาขนาดเล็ก

ปัจจัย	ค่าเฉลี่ย (\bar{X})	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน (S.D.)	ระดับความ ต้องการ
1.ด้านบุคลากร	3.43	0.43	มาก
2.ด้านงบประมาณ	3.59	0.41	มากที่สุด
3.ด้านเครื่องมือ อุปกรณ์ และสถานที่	3.56	0.39	มากที่สุด
4.ด้านการจัดการ	3.47	0.38	มาก
รวม	3.52	0.32	มากที่สุด

จากตารางที่ 37 เยาวชนที่มาออกกำลังกายในลานกีฬาขนาดเล็ก มีความต้องการการสนับสนุนและส่งเสริมกีฬาชั้นพื้นฐานเกี่ยวกับปัจจัยด้านบุคลากร, ด้านงบประมาณ, ด้านเครื่องมือ อุปกรณ์ และสถานที่ และด้านการจัดการในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 3.52$) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า มีความต้องการอยู่ในระดับมากที่สุด 2 ด้าน เรียงลำดับดังนี้ ด้านงบประมาณ ($\bar{X} = 3.59$) และด้านเครื่องมือ อุปกรณ์ และสถานที่ ($\bar{X} = 3.56$) และมีความต้องการอยู่ในระดับมาก 2 ด้าน เรียงลำดับดังนี้ ด้านการจัดการ ($\bar{X} = 3.47$) และด้านบุคลากร ($\bar{X} = 3.43$)

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตอนที่ 5 เปรียบเทียบความต้องการการสนับสนุนและส่งเสริมกีฬาขั้นพื้นฐานของเยาวชนที่มาจากกำลังภายในลานกีฬาระหว่างลานกีฬาขนาดใหญ่, ลานกีฬาขนาดกลาง และลานกีฬาขนาดเล็ก

ตารางที่ 38 เปรียบเทียบความต้องการการสนับสนุนและส่งเสริมกีฬาขั้นพื้นฐานด้านบุคลากรของเยาวชนที่มาจากกำลังภายในลานกีฬาระหว่างลานกีฬาขนาดใหญ่, ลานกีฬาขนาดกลาง และลานกีฬาขนาดเล็ก

ด้านบุคลากร	ขนาดของลานกีฬา						F	p
	ใหญ่		กลาง		เล็ก			
	(\bar{X})	(S.D.)	(\bar{X})	(S.D.)	(\bar{X})	(S.D.)		
1. บุคลากรทางการกีฬา ให้คำแนะนำ ควบคุม ดูแลความปลอดภัยในการออกกำลังกายและเล่นกีฬา	3.28	0.60	3.10	0.50	3.40	0.55	8.02*	0.00
2. จำนวนบุคลากรทางการกีฬาเพียงพอต่อการจัดกิจกรรม	3.33	0.53	3.08	0.55	3.40	0.54	9.06*	0.00
3. ผู้รับผิดชอบหรือคณะกรรมการกีฬาและศูนย์ปฏิบัติการส่งเสริมกีฬา และการออกกำลังกาย	3.35	0.58	3.16	0.55	3.47	0.55	8.04*	0.00
4. ผู้ฝึกสอนกีฬาและอาสาสมัคร ที่มีความสามารถ ทำหน้าที่สอน ควบคุม ดูแล และจัดกิจกรรมการเคลื่อนไหว การออกกำลังกาย และการเล่นกีฬา	3.40	0.59	3.16	0.52	3.47	0.59	7.40*	0.00
5. ผู้ฝึกสอนกีฬา และอาสาสมัคร มีการพัฒนาการสอนเป็นประจำ	3.25	0.54	3.03	0.44	3.47	0.55	18.76*	0.00
รวม	3.32	0.42	3.10	0.39	3.43	0.43	16.76*	0.00

*p < 0.05

จากตารางที่ 30 ผลการวิเคราะห์พบว่า เยาวชนที่มาออกกำลังกายในลานกีฬาขนาดใหญ่, ลานกีฬาขนาดกลาง และลานกีฬาขนาดเล็ก มีความต้องการการสนับสนุนและส่งเสริมกีฬาขั้นพื้นฐานเกี่ยวกับปัจจัยด้านบุคลากรในภาพรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่าทุกข้อ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 39 เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยความต้องการการสนับสนุนและส่งเสริมกีฬา
ชั้นพื้นฐานของเยาวชนที่มาออกกำลังกายในลานกีฬาเกี่ยวกับปัจจัยด้านบุคลากร เรื่องความ
ต้องการให้มีบุคลากรทางการกีฬา ให้คำแนะนำ ควบคุม ดูแลความปลอดภัยในการออกกำลังกาย
และเล่นกีฬา ระหว่างลานกีฬาขนาดใหญ่, กลาง และเล็ก เป็นรายคู่โดยวิธีของ Scheffe'

ขนาด		ใหญ่	กลาง	เล็ก
ลานกีฬา	(\bar{X})	3.28	3.10	3.40
ใหญ่	3.28	-	0.18	-0.12
กลาง	3.10		-	-0.30*
เล็ก	3.40			-

* $p < 0.05$

จากตารางที่ 39 แสดงให้เห็นว่า เยาวชนที่มาออกกำลังกายในลานกีฬาขนาดกลางและ
เล็ก มีความต้องการการสนับสนุนและส่งเสริมกีฬาชั้นพื้นฐานเกี่ยวกับปัจจัยด้านบุคลากร เรื่อง
ความต้องการให้มีบุคลากรทางการกีฬา ให้คำแนะนำ ควบคุม ดูแลความปลอดภัยในการออก
กำลังกายและเล่นกีฬา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยเยาวชนที่มาออก
กำลังกายในลานกีฬาขนาดเล็ก มีความต้องการมากกว่าเยาวชนที่มาออกกำลังกายในลานกีฬา
ขนาดกลาง

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 40 เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยความต้องการการสนับสนุนและส่งเสริมกีฬา
ชั้นพื้นฐานของเยาวชนที่มาออกกำลังกายในลานกีฬาเกี่ยวกับปัจจัยด้านบุคลากร เรื่องความ
ต้องการให้มีจำนวนบุคลากรทางกรกีฬาเพียงพอต่อการจัดกิจกรรม ระหว่างลานกีฬาขนาดใหญ่,
กลาง และเล็ก เป็นรายคู่โดยวิธีของ Scheffe'

ขนาด		ใหญ่	กลาง	เล็ก
ลานกีฬา	(\bar{X})	3.33	3.08	3.40
ใหญ่	3.33	-	0.25	-0.07
กลาง	3.08		-	-0.32*
เล็ก	3.40			-

* $p < 0.05$

จากตารางที่ 40 แสดงให้เห็นว่า เยาวชนที่มาออกกำลังกายในลานกีฬาขนาดกลางและ
ขนาดเล็ก มีความต้องการการสนับสนุนและส่งเสริมกีฬาชั้นพื้นฐานเกี่ยวกับปัจจัยด้านบุคลากร
เรื่องความต้องการให้มีจำนวนบุคลากรทางกรกีฬาเพียงพอต่อการจัดกิจกรรม แตกต่างกันอย่างมี
นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยเยาวชนที่มาออกกำลังกายในลานกีฬาขนาดเล็ก มีความ
ต้องการมากกว่าเยาวชนที่มาออกกำลังกายในลานกีฬาขนาดกลาง

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 41 เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยความต้องการการสนับสนุนและส่งเสริมกีฬา ชั้นพื้นฐานของเยาวชนที่มาออกกำลังกายในลานกีฬาเกี่ยวกับปัจจัยด้านบุคลากร เรื่องความต้องการให้มีผู้รับผิดชอบหรือคณะกรรมการกีฬาและศูนย์ปฏิบัติการส่งเสริมกีฬา และการออกกำลังกายระหว่างลานกีฬาขนาดใหญ่, กลาง และเล็ก เป็นรายคู่โดยวิธีของ Scheffe'

ขนาด		ใหญ่	กลาง	เล็ก
ลานกีฬา	(\bar{X})	3.35	3.16	3.47
ใหญ่	3.35	-	0.19	-0.12
กลาง	3.16		-	-0.31*
เล็ก	3.47			-

*p < 0.05

จากตารางที่ 41 แสดงให้เห็นว่า เยาวชนที่มาออกกำลังกายในลานกีฬาขนาดกลางและขนาดเล็ก มีความต้องการการสนับสนุนและส่งเสริมกีฬาชั้นพื้นฐานเกี่ยวกับปัจจัยด้านบุคลากร เรื่องความต้องการให้มีผู้รับผิดชอบหรือคณะกรรมการกีฬาและศูนย์ปฏิบัติการส่งเสริมกีฬา และการออกกำลังกาย แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยเยาวชนที่มาออกกำลังกายในลานกีฬาขนาดเล็ก มีความต้องการมากกว่าเยาวชนที่มาออกกำลังกายในลานกีฬาขนาดกลาง

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 42 เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยความต้องการการสนับสนุนและส่งเสริมกีฬาชั้นพื้นฐานของเยาวชนที่มาออกกำลังกายในลานกีฬาเกี่ยวกับปัจจัยด้านบุคลากร เรื่องความต้องการให้มีผู้ฝึกสอนกีฬาและอาสาสมัครที่มีความสามารถ ทำหน้าที่สอน ควบคุม ดูแล และจัดกิจกรรมการเคลื่อนไหว การออกกำลังกาย และการเล่นกีฬาระหว่างลานกีฬาขนาดใหญ่, กลาง และเล็ก เป็นรายคู่โดยวิธีของ Scheffe'

ขนาด		ใหญ่	กลาง	เล็ก
ลานกีฬา	(\bar{X})	3.40	3.16	3.47
ใหญ่	3.40	-	0.24	-0.07
กลาง	3.16		-	-0.31*
เล็ก	3.47			-

* $p < 0.05$

จากตารางที่ 42 แสดงให้เห็นว่า เยาวชนที่มาออกกำลังกายในลานกีฬาขนาดกลางและขนาดเล็ก มีความต้องการการสนับสนุนและส่งเสริมกีฬาชั้นพื้นฐานเกี่ยวกับปัจจัยด้านบุคลากร เรื่องความต้องการให้มีผู้ฝึกสอนกีฬาและอาสาสมัคร ที่มีความสามารถ ทำหน้าที่สอน ควบคุม ดูแล และจัดกิจกรรมการเคลื่อนไหว การออกกำลังกาย และการเล่นกีฬา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยเยาวชนที่มาออกกำลังกายในลานกีฬาขนาดเล็ก มีความต้องการมากกว่าเยาวชนที่มาออกกำลังกายในลานกีฬาขนาดกลาง

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 43 เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยความต้องการการสนับสนุนและส่งเสริมกีฬาชั้นพื้นฐานของเยาวชนที่มาออกกำลังกายในลานกีฬาเกี่ยวกับปัจจัยด้านบุคลากรเรื่องความต้องการให้ผู้ฝึกสอนกีฬาและอาสาสมัคร มีการพัฒนาการสอนเป็นประจำระหว่างลานกีฬาขนาดใหญ่, กลาง และเล็ก เป็นรายคู่โดยวิธีของ Scheffe'

ประเภท		ใหญ่	กลาง	เล็ก
ลานกีฬา	(\bar{X})	3.25	3.03	3.47
ใหญ่	3.25	-	0.22	-0.22*
กลาง	3.03		-	-0.44*
เล็ก	3.47			-

* $p < .05$

จากตารางที่ 43 แสดงให้เห็นว่า เยาวชนที่มาออกกำลังกายในลานกีฬาขนาดเล็กกับลานกีฬาขนาดใหญ่และขนาดกลาง มีความต้องการการสนับสนุนและส่งเสริมกีฬาชั้นพื้นฐานเกี่ยวกับปัจจัยด้านบุคลากร เรื่องความต้องการให้ผู้ฝึกสอนกีฬาและอาสาสมัคร มีการพัฒนาการสอนเป็นประจำ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยเยาวชนที่มาออกกำลังกายในลานกีฬาขนาดเล็ก มีความต้องการมากกว่าเยาวชนที่มาออกกำลังกายในลานกีฬาขนาดใหญ่และขนาดกลาง

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 44 การเปรียบเทียบความต้องการการสนับสนุนและส่งเสริมกีฬาชั้นพื้นฐานด้านงบประมาณของเยาวชนที่มาออกกำลังกายในลานกีฬาระหว่างลานกีฬาขนาดใหญ่, กลาง และเล็ก

ด้านงบประมาณ	ขนาดของลานกีฬา						F	p
	ใหญ่		กลาง		เล็ก			
	(\bar{X})	(S.D.)	(\bar{X})	(S.D.)	(\bar{X})	(S.D.)		
1.หน่วยงานภาครัฐให้การสนับสนุนงบประมาณด้านกีฬาและออกกำลังกายเพิ่มมากขึ้น	3.40	0.55	3.29	0.64	3.59	0.53	8.69*	0.00
2.หน่วยงานเอกชนให้การสนับสนุนงบประมาณด้านกีฬาและออกกำลังกายเพิ่มมากขึ้น	3.35	0.53	3.35	0.52	3.58	0.51	7.76*	0.00
3.การจัดงบประมาณให้เพียงพอกับค่าใช้จ่ายในการดำเนินกิจกรรมการออกกำลังกาย และเล่นกีฬา	3.40	0.55	3.34	0.48	3.59	0.51	7.98*	0.00
4.เยาวชนมีโอกาสได้รับเงินสนับสนุนทางด้านกีฬา และ ออกกำลังกาย	3.30	0.51	3.19	0.57	3.61	0.50	20.78*	0.00
รวม	3.36	0.46	3.29	0.42	3.59	0.41	16.58*	0.00

*p < 0.05

จากตารางที่ 44 ผลการวิเคราะห์ พบว่า เยาวชนที่มาออกกำลังกายในลานกีฬาขนาดใหญ่, กลาง และเล็ก มีความต้องการการสนับสนุนและส่งเสริมกีฬาชั้นพื้นฐานเกี่ยวกับปัจจัยด้านงบประมาณในภาพรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่าทุกข้อ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 45 เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยความต้องการการสนับสนุนและส่งเสริมกีฬาชั้นพื้นฐานของเยาวชนที่ม้ออกกำลังกายในลานกีฬาเกี่ยวกับปัจจัยด้านงบประมาณ เรื่องความต้องการให้หน่วยงานภาครัฐให้การสนับสนุนงบประมาณด้านกีฬาและออกกำลังกายเพิ่มมากขึ้นระหว่างลานกีฬารายใหญ่, กลาง และเล็ก เป็นรายคู่โดยวิธีของ Scheffe'

ขนาด		ใหญ่	กลาง	เล็ก
ลานกีฬา	(\bar{X})	3.40	3.29	3.59
ใหญ่	3.40	-	0.11	-0.19
กลาง	3.29		-	-0.30*
เล็ก	3.59			-

* $p < 0.05$

จากตารางที่ 45 แสดงให้เห็นว่า เยาวชนที่ม้ออกกำลังกายในลานกีฬารายกลางและรายเล็ก มีความต้องการการสนับสนุนและส่งเสริมกีฬาชั้นพื้นฐานเกี่ยวกับปัจจัยด้านงบประมาณ เรื่องความต้องการให้หน่วยงานภาครัฐให้การสนับสนุนงบประมาณด้านกีฬาและออกกำลังกายเพิ่มมากขึ้น แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยเยาวชนที่ม้ออกกำลังกายในลานกีฬาขนาดเล็ก มีความต้องการมากกว่าเยาวชนที่ม้ออกกำลังกายในลานกีฬารายกลาง

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 46 เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยความต้องการการสนับสนุนและส่งเสริมกีฬาชั้นพื้นฐานของเยาวชนที่มาออกกำลังกายในลานกีฬาเกี่ยวกับปัจจัยด้านงบประมาณ เรื่องความต้องการให้หน่วยงานเอกชนให้การสนับสนุนงบประมาณด้านกีฬาและออกกำลังกายเพิ่มมากขึ้นระหว่างลานกีฬาขนาดใหญ่, กลาง และเล็ก เป็นรายคู่โดยวิธีของ Scheffe'

ขนาด		ใหญ่	กลาง	เล็ก
ลานกีฬา	(\bar{X})	3.35	3.35	3.58
ใหญ่	3.35	-	0.00	-0.23*
กลาง	3.35		-	-0.23*
เล็ก	3.58			-

*p < 0.05

จากตารางที่ 46 แสดงให้เห็นว่า เยาวชนที่มาออกกำลังกายในลานกีฬาขนาดเล็กกับลานกีฬาขนาดใหญ่และขนาดกลาง มีความต้องการการสนับสนุนและส่งเสริมกีฬาชั้นพื้นฐานเกี่ยวกับปัจจัยด้านงบประมาณ เรื่องความต้องการให้หน่วยงานเอกชนให้การสนับสนุนงบประมาณด้านกีฬาและออกกำลังกายเพิ่มมากขึ้น แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยเยาวชนที่มาออกกำลังกายในลานกีฬาขนาดเล็ก มีความต้องการมากกว่าเยาวชนที่มาออกกำลังกายในลานกีฬาขนาดใหญ่ และขนาดกลาง

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 47 เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยความต้องการการสนับสนุนและส่งเสริมกีฬาชั้นพื้นฐานของเยาวชนที่มาออกกำลังกายในลานกีฬาเกี่ยวกับปัจจัยด้านงบประมาณ เรื่องความต้องการให้มีการจัดงบประมาณให้เพียงพอกับค่าใช้จ่ายในการดำเนินกิจกรรมการออกกำลังกาย และเล่นกีฬาระหว่างลานกีฬาขนาดใหญ่, กลาง และเล็ก เป็นรายคู่โดยวิธีของ Scheffe'

ขนาด		ใหญ่	กลาง	เล็ก
ลานกีฬา	(\bar{X})	3.40	3.34	3.59
ใหญ่	3.40	-	0.06	-0.19
กลาง	3.34		-	-0.25*
เล็ก	3.59			-

* $p < 0.05$

จากตารางที่ 47 แสดงให้เห็นว่า เยาวชนที่มาออกกำลังกายในลานกีฬาขนาดกลางและขนาดเล็ก มีความต้องการการสนับสนุนและส่งเสริมกีฬาชั้นพื้นฐานเกี่ยวกับปัจจัยด้านงบประมาณ เรื่องความต้องการให้มีการจัดงบประมาณให้เพียงพอกับค่าใช้จ่ายในการดำเนินกิจกรรมการออกกำลังกาย และเล่นกีฬา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

โดยเยาวชนที่มาออกกำลังกายในลานกีฬาขนาดเล็ก มีความต้องการมากกว่าเยาวชนที่มาออกกำลังกายในลานกีฬาขนาดกลาง

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 48 เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยความต้องการการสนับสนุนและส่งเสริมกีฬาชั้นพื้นฐานของเยาวชนที่มาออกกำลังกายในลานกีฬาเกี่ยวกับปัจจัยด้านงบประมาณ เรื่องความต้องการให้เยาวชนมีโอกาสได้รับเงินสนับสนุนทางด้านกีฬาและออกกำลังกายระหว่างลานกีฬาขนาดใหญ่, กลาง และเล็ก เป็นรายคู่โดยวิธีของ Scheffe'

ขนาด		ใหญ่	กลาง	เล็ก
ลานกีฬา	(\bar{X})	3.30	3.19	3.61
ใหญ่	3.30	-	0.11	-0.31*
กลาง	3.19		-	-0.42*
เล็ก	3.61			-

* $p < 0.05$

จากตารางที่ 48 แสดงให้เห็นว่า เยาวชนที่มาออกกำลังกายในลานกีฬาขนาดเล็กกับลานกีฬาขนาดใหญ่และขนาดกลาง มีความต้องการการสนับสนุนและส่งเสริมกีฬาชั้นพื้นฐานเกี่ยวกับปัจจัยด้านงบประมาณ เรื่องความต้องการให้เยาวชนมีโอกาสได้รับเงินสนับสนุนทางด้านกีฬาและออกกำลังกายแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยเยาวชนที่มาออกกำลังกายในลานกีฬาขนาดเล็กมีความต้องการมากกว่าเยาวชนที่มาออกกำลังกายในลานกีฬาขนาดใหญ่และขนาดกลาง

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 49 เปรียบเทียบความต้องการการสนับสนุนและส่งเสริมกีฬาขั้นพื้นฐานด้านเครื่องมือ อุปกรณ์ และสถานที่ของเยาวชนที่มาออกกำลังกายในลานกีฬา ระหว่างลานกีฬาขนาดใหญ่, กลาง และเล็ก

ด้านเครื่องมือ อุปกรณ์ และสถานที่	ขนาดของลานกีฬา						F	p
	ใหญ่		กลาง		เล็ก			
	(\bar{X})	(S.D.)	(\bar{X})	(S.D.)	(\bar{X})	(S.D.)		
1. จัดสภาพแวดล้อม หรือสนามกีฬาให้อยู่ในสภาพดี มีความปลอดภัย และเพียงพอต่อกิจกรรมการออกกำลังกายและเล่นกีฬา	3.63	0.49	3.40	0.49	3.59	0.51	3.70*	0.03
2. อุปกรณ์กีฬาที่ได้มาตรฐานและเพียงพอต่อการใช้งาน	3.50	0.55	3.39	0.49	3.55	0.56	2.43	0.09
3. สิ่งอำนวยความสะดวก เช่น ตู้น้ำดื่ม สุขา ห้องเปลี่ยนเสื้อผ้า เป็นต้น ที่สะอาดและเพียงพอต่อการใช้งาน	3.53	0.60	3.37	0.52	3.55	0.56	2.74	0.07
4. ให้มีสนามเด็กเล่น พร้อมอุปกรณ์ที่มีความปลอดภัยและหลากหลาย	3.35	0.58	3.29	0.46	3.53	0.55	6.43*	0.00
5. จัดสถานที่ออกกำลังกายและเล่นกีฬาให้กับเด็กพิการและด้อยโอกาส	3.20	0.69	3.16	0.58	3.55	0.57	16.02*	0.00
รวม	3.44	0.36	3.32	0.40	3.56	0.39	9.86*	0.00

*p < 0.05

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

จากตารางที่ 49 ผลการวิเคราะห์ พบว่า เยาวชนที่มาออกกำลังกายในลานกีฬาขนาดใหญ่, กลาง และเล็ก มีความต้องการการสนับสนุนและส่งเสริมกีฬาขั้นพื้นฐานเกี่ยวกับปัจจัยด้านเครื่องมือ อุปกรณ์ และสถานที่ในภาพรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ความต้องการให้มีการจัดสภาพแวดล้อม หรือสนามกีฬาให้อยู่ในสภาพดี มีความปลอดภัย และเพียงพอ ต่อกิจกรรมการออกกำลังกายและเล่นกีฬา, ความต้องการให้มีสนามเด็กเล่น พร้อมอุปกรณ์ที่มีความ ปลอดภัยและหลากหลาย และความต้องการให้มีการจัดสถานที่ออกกำลังกายและเล่นกีฬาให้กับเด็ก พิกุลและด้อยโอกาส แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 50 เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยความต้องการการสนับสนุนและส่งเสริมกีฬาชั้นพื้นฐานของเยาวชนที่มาออกกำลังกายในลานกีฬาเกี่ยวกับปัจจัยด้านเครื่องมือ อุปกรณ์ และสถานที่ เรื่องความต้องการให้มีการจัดสภาพแวดล้อม หรือสนามกีฬาอยู่ในสภาพดี มีความปลอดภัย และเพียงพอต่อกิจกรรมการออกกำลังกายและเล่นกีฬาระหว่างลานกีฬารายใหญ่, กลาง และเล็ก เป็นรายคู่โดยวิธีของ Scheffe'

ขนาด		ใหญ่	กลาง	เล็ก
ลานกีฬา	(\bar{X})	3.63	3.40	3.59
ใหญ่	3.63	-	0.23	0.04
กลาง	3.40		-	-0.19*
เล็ก	3.59			-

* $p < 0.05$

จากตารางที่ 50 แสดงให้เห็นว่า เยาวชนที่มาออกกำลังกายในลานกีฬารายกลางและขนาดเล็ก มีความต้องการการสนับสนุนและส่งเสริมกีฬาชั้นพื้นฐานเกี่ยวกับปัจจัยด้านเครื่องมือ อุปกรณ์ และสถานที่ เรื่องความต้องการให้มีการจัดสภาพแวดล้อม หรือสนามกีฬาให้อยู่ในสภาพดี มีความปลอดภัย และเพียงพอต่อกิจกรรมการออกกำลังกายและเล่นกีฬา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยเยาวชนที่มาออกกำลังกายในลานกีฬารายเล็ก มีความต้องการมากกว่าเยาวชนที่มาออกกำลังกายในลานกีฬารายกลาง

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 51 เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยความต้องการการสนับสนุนและส่งเสริมกีฬาชั้นพื้นฐานของเยาวชนที่มาออกกำลังกายในลานกีฬาเกี่ยวกับปัจจัยด้านเครื่องมือ อุปกรณ์ และสถานที่ เรื่องความต้องการให้มีสนามเด็กเล่น พร้อมอุปกรณ์ที่มีความปลอดภัยและหลากหลายระหว่างลานกีฬาขนาดใหญ่, กลาง และเล็ก เป็นรายคู่โดยวิธีของ Scheffe'

ขนาด		ใหญ่	กลาง	เล็ก
ลานกีฬา	(\bar{X})	3.35	3.29	3.53
ใหญ่	3.35	-	0.06	-0.18
กลาง	3.29		-	-0.24*
เล็ก	3.53			-

*p < 0.05

จากตารางที่ 51 แสดงให้เห็นว่า เยาวชนที่มาออกกำลังกายในลานกีฬาขนาดกลางและขนาดเล็ก มีความต้องการการสนับสนุนและส่งเสริมกีฬาชั้นพื้นฐานเกี่ยวกับปัจจัยด้านเครื่องมือ อุปกรณ์ และสถานที่ เรื่องความต้องการให้มีสนามเด็กเล่น พร้อมอุปกรณ์ที่มีความปลอดภัยและหลากหลายแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยเยาวชนที่มาออกกำลังกายในลานกีฬาขนาดเล็ก มีความต้องการมากกว่าเยาวชนที่มาออกกำลังกายในลานกีฬาขนาดกลาง

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 52 เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยความต้องการการสนับสนุนและส่งเสริมกีฬาชั้นพื้นฐานของเยาวชนที่มาออกกำลังกายในลานกีฬาเกี่ยวกับปัจจัยด้านเครื่องมือ อุปกรณ์ และสถานที่ เรื่องความต้องการให้มีการจัดสถานที่ออกกำลังกายและเล่นกีฬาให้กับเด็กพิการและด้อยโอกาสระหว่างลานกีฬาขนาดใหญ่, กลาง และเล็ก เป็นรายคู่โดยวิธีของ Scheffe'

ขนาด		ใหญ่	กลาง	เล็ก
ลานกีฬา	(\bar{X})	3.20	3.16	3.55
ใหญ่	3.20	-	0.04	-0.35*
กลาง	3.16		-	-0.39*
เล็ก	3.55			-

* $p < 0.05$

จากตารางที่ 52 แสดงให้เห็นว่า เยาวชนที่มาออกกำลังกายในลานกีฬาขนาดเล็กกับลานกีฬาขนาดใหญ่และขนาดกลาง มีความต้องการการสนับสนุนและส่งเสริมกีฬาชั้นพื้นฐานเกี่ยวกับปัจจัยด้านเครื่องมือ อุปกรณ์ และสถานที่ เรื่องความต้องการให้มีการจัดสถานที่ออกกำลังกายและเล่นกีฬาให้กับเด็กพิการและด้อยโอกาส แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยเยาวชนที่มาออกกำลังกายในลานกีฬาขนาดเล็ก มีความต้องการมากกว่าเยาวชนที่มาออกกำลังกายในลานกีฬาขนาดใหญ่และขนาดกลาง

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 53 เปรียบเทียบความต้องการการสนับสนุนและส่งเสริมกีฬาขั้นพื้นฐานด้านการจัดการของเยาวชนที่มาออกกำลังกายในลานกีฬาระหว่างลานกีฬาขนาดใหญ่, กลาง และเล็ก

ด้านการจัดการ	ขนาดของลานกีฬา						F	P
	ใหญ่		กลาง		เล็ก			
	(\bar{X})	(S.D.)	(\bar{X})	(S.D.)	(\bar{X})	(S.D.)		
1.หน่วยงานที่ดูแลด้านการกีฬามีการจัดทำนโยบายในการพัฒนากีฬาอย่างชัดเจน	3.38	0.54	3.26	0.44	3.40	0.56	1.82	0.16
2.ส่งเสริมความร่วมมือระหว่างหน่วยงานรัฐ และเอกชน ในการพัฒนาการกีฬา	3.40	0.50	3.16	0.41	3.51	0.56	10.98*	0.00
3.พัฒนา จัดการ และเผยแพร่องค์ความรู้ด้านการกีฬา	3.38	0.54	3.26	0.48	3.50	0.57	5.47*	0.01
4.ส่งเสริมและประชาสัมพันธ์การออกกำลังกายและการเล่นกีฬามากขึ้น	3.40	0.55	3.32	0.54	3.50	0.56	3.00	0.05
5. จัดกิจกรรมการออกกำลังกาย และการฝึกทักษะกีฬาเบื้องต้น	3.45	0.55	3.19	0.54	3.50	0.56	7.83*	0.00
6.ความหลากหลายของการจัดกิจกรรมออกกำลังกายและการเล่นกีฬา	3.45	0.55	3.16	0.49	3.48	0.56	8.75*	0.00
7.จัดกิจกรรมการแข่งขัน และกิจกรรมกีฬา	3.43	0.55	3.15	0.36	3.47	0.57	9.11*	0.00
8.โครงการทดสอบสมรรถภาพทางกายของเยาวชน	3.25	0.49	3.08	0.42	3.40	0.61	8.48*	0.00
9.จัดกิจกรรมการออกกำลังกาย และการเล่นกีฬาให้เด็กพิการและด้อยโอกาส	3.33	0.58	3.15	0.47	3.46	0.63	7.40*	0.00
รวม	3.38	0.34	3.19	0.28	3.47	0.38	15.15*	0.00

*p < 0.05

จากตารางที่ 53 ผลการวิเคราะห์ พบว่า เยาวชนที่มาออกกำลังกายในลานกีฬาขนาดใหญ่, กลาง และเล็ก มีความต้องการการสนับสนุนและส่งเสริมกีฬาชั้นพื้นฐานเกี่ยวกับปัจจัยด้านการจัดการในภาพรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่าทุกรายข้อ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ยกเว้นความต้องการให้มีหน่วยงานที่ดูแลด้านการกีฬา มีการจัดทำนโยบายในการพัฒนากีฬาอย่างชัดเจน และความต้องการให้มีการส่งเสริมและประชาสัมพันธ์การออกกำลังกายและการเล่นกีฬามากขึ้น

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 54 เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยความต้องการการสนับสนุนและส่งเสริมกีฬาชั้นพื้นฐานของเยาวชนที่มาออกกำลังกายในลานกีฬาเกี่ยวกับปัจจัยด้านการจัดการ เรื่องความต้องการให้มีการส่งเสริมความร่วมมือระหว่างหน่วยงานรัฐและเอกชนในการพัฒนาการกีฬา ระหว่างลานกีฬาขนาดใหญ่, กลาง และเล็ก เป็นรายคู่โดยวิธีของ Scheffe'

ขนาด		ใหญ่	กลาง	เล็ก
ลานกีฬา	(\bar{X})	3.40	3.16	3.51
ใหญ่	3.40	-	0.24	-0.11
กลาง	3.16		-	-0.35*
เล็ก	3.51			-

* $p < 0.05$

จากตารางที่ 54 แสดงให้เห็นว่า เยาวชนที่มาออกกำลังกายในลานกีฬาขนาดกลางและขนาดเล็ก มีความต้องการการสนับสนุนและส่งเสริมกีฬาชั้นพื้นฐานเกี่ยวกับปัจจัยด้านการจัดการ เรื่องความต้องการให้มีการส่งเสริมความร่วมมือระหว่างหน่วยงานรัฐและเอกชนในการพัฒนาการกีฬา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยเยาวชนที่มาออกกำลังกายในลานกีฬาขนาดเล็ก มีความต้องการมากกว่าเยาวชนที่มาออกกำลังกายในลานกีฬาขนาดกลาง

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 55 เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยความต้องการการสนับสนุนและส่งเสริมกีฬาชั้นพื้นฐานของเยาวชนที่มาออกกำลังกายในลานกีฬาเกี่ยวกับปัจจัยด้านการจัดการ เรื่องความต้องการให้มีการพัฒนา จัดการ และเผยแพร่องค์ความรู้ด้านการกีฬาระหว่างลานกีฬาขนาดใหญ่, กลาง และเล็ก เป็นรายคู่โดยวิธีของ Scheffe'

ขนาด		ใหญ่	กลาง	เล็ก
ลานกีฬา	(\bar{X})	3.38	3.26	3.50
ใหญ่	3.38	-	0.12	-0.12
กลาง	3.26		-	-0.24*
เล็ก	3.50			-

* $p < 0.05$

จากตารางที่ 55 แสดงให้เห็นว่า เยาวชนที่มาออกกำลังกายในลานกีฬาขนาดกลางและขนาดเล็ก มีความต้องการการสนับสนุนและส่งเสริมกีฬาชั้นพื้นฐานเกี่ยวกับปัจจัยด้านการจัดการ เรื่องความต้องการให้มีการพัฒนา จัดการ และเผยแพร่องค์ความรู้ด้านการกีฬา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยเยาวชนที่มาออกกำลังกายในลานกีฬาขนาดเล็ก มีความต้องการมากกว่าเยาวชนที่มาออกกำลังกายในลานกีฬาขนาดกลาง

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 56 เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยความต้องการการสนับสนุนและส่งเสริมกีฬาชั้นพื้นฐานของเยาวชนที่มาออกกำลังกายในลานกีฬาเกี่ยวกับปัจจัยด้านการจัดการ เรื่องความต้องการให้มีการจัดกิจกรรมการออกกำลังกาย และการฝึกทักษะกีฬาเบื้องต้นระหว่างลานกีฬาขนาดใหญ่, กลาง และเล็ก เป็นรายคู่โดยวิธีของ Scheffe'

ขนาด		ใหญ่	กลาง	เล็ก
ลานกีฬา	(\bar{X})	3.45	3.19	3.50
ใหญ่	3.45	-	0.26	-0.05
กลาง	3.19		-	-0.31*
เล็ก	3.50			-

* $p < 0.05$

จากตารางที่ 56 แสดงให้เห็นว่า เยาวชนที่มาออกกำลังกายในลานกีฬาขนาดกลางและขนาดเล็ก มีความต้องการเกี่ยวกับปัจจัยด้านการจัดการ เรื่องความต้องการให้มีการจัดกิจกรรมการออกกำลังกาย และการฝึกทักษะกีฬาเบื้องต้น แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยเยาวชนที่มาออกกำลังกายในลานกีฬาขนาดเล็ก มีความต้องการมากกว่าเยาวชนที่มาออกกำลังกายในลานกีฬาขนาดกลาง

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 57 เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยความต้องการการสนับสนุนและส่งเสริมกีฬาชั้นพื้นฐานของเยาวชนที่มาออกกำลังกายในลานกีฬาเกี่ยวกับปัจจัยด้านการจัดการ เรื่องความต้องการให้มีความหลากหลายของการจัดกิจกรรมออกกำลังกายและการเล่นกีฬาระหว่างลานกีฬาขนาดใหญ่, กลาง และเล็ก เป็นรายคู่โดยวิธีของ Scheffe'

ขนาด		ใหญ่	กลาง	เล็ก
ลานกีฬา	(\bar{X})	3.45	3.16	3.48
ใหญ่	3.45	-	0.29*	-0.03
กลาง	3.16		-	-0.32*
เล็ก	3.48			-

* $p < 0.05$

จากตารางที่ 57 แสดงให้เห็นว่า เยาวชนที่มาออกกำลังกายในลานกีฬาขนาดกลางกับลานกีฬาประเภทใหญ่และขนาดเล็ก มีความต้องการการสนับสนุนและส่งเสริมกีฬาชั้นพื้นฐานเกี่ยวกับปัจจัยด้านการจัดการ เรื่องความต้องการให้มีความหลากหลายของการจัดกิจกรรมออกกำลังกายและการเล่นกีฬาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยเยาวชนที่มาออกกำลังกายในลานกีฬาขนาดกลาง มีความต้องการน้อยกว่าเยาวชนที่มาออกกำลังกายในลานกีฬาขนาดใหญ่และขนาดเล็ก

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 58 เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยความต้องการการสนับสนุนและส่งเสริมกีฬาชั้นพื้นฐานของเยาวชนที่มาออกกำลังกายในลานกีฬาเกี่ยวกับปัจจัยด้านการจัดการ เรื่องความต้องการให้มีการจัดกิจกรรมการแข่งขันและกิจกรรมกีฬาระหว่างลานกีฬาขนาดใหญ่, กลาง และเล็ก เป็นรายคู่โดยวิธีของ Scheffe'

ขนาด		ใหญ่	กลาง	เล็ก
ลานกีฬา	(\bar{X})	3.43	3.15	3.47
ใหญ่	3.43	-	0.28*	-0.04
กลาง	3.15		-	-0.32*
เล็ก	3.47			-

* $p < 0.05$

จากตารางที่ 58 แสดงให้เห็นว่า เยาวชนที่มาออกกำลังกายในลานกีฬาขนาดกลางกับลานกีฬาขนาดใหญ่และขนาดเล็ก มีความต้องการเกี่ยวกับปัจจัยด้านการจัดการ เรื่องความต้องการให้มีการจัดกิจกรรมการแข่งขันและกิจกรรมกีฬา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยเยาวชนที่มาออกกำลังกายในลานกีฬาขนาดกลาง มีความต้องการน้อยกว่าเยาวชนที่มาออกกำลังกายในลานกีฬาขนาดใหญ่และขนาดเล็ก

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 59 เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยความต้องการการสนับสนุนและส่งเสริมกีฬาชั้นพื้นฐานของเยาวชนที่มาออกกำลังกายในลานกีฬาเกี่ยวกับปัจจัยด้านการจัดการ เรื่องความต้องการให้มีโครงการทดสอบสมรรถภาพทางกายของเยาวชนระหว่างลานกีฬาขนาดใหญ่, กลาง และเล็ก เป็นรายคู่ โดยวิธีของ Scheffe'

ขนาด		ใหญ่	กลาง	เล็ก
ลานกีฬา	(\bar{X})	3.25	3.08	3.40
ใหญ่	3.25	-	0.17	-0.15
กลาง	3.08		-	-0.32*
เล็ก	3.40			-

* $p < 0.05$

จากตารางที่ 59 แสดงให้เห็นว่า เยาวชนที่มาออกกำลังกายในลานกีฬาขนาดกลางและขนาดเล็ก มีความต้องการเกี่ยวกับปัจจัยด้านการจัดการ เรื่องความต้องการให้มีโครงการทดสอบสมรรถภาพทางกายของเยาวชน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยเยาวชนที่มาออกกำลังกายในลานกีฬาขนาดเล็ก มีความต้องการมากกว่าเยาวชนที่มาออกกำลังกายในลานกีฬาขนาดกลาง

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 60 เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยความต้องการการสนับสนุนและส่งเสริมกีฬาชั้นพื้นฐานของเยาวชนที่มาออกกำลังกายในลานกีฬาเกี่ยวกับปัจจัยด้านการจัดการ เรื่องความต้องการให้มีการจัดกิจกรรมการออกกำลังกายและการเล่นกีฬาให้เด็กพิการและด้อยโอกาสระหว่างลานกีฬาขนาดใหญ่, กลาง และเล็ก เป็นรายคู่โดยวิธีของ Scheffe'

ขนาด		ใหญ่	กลาง	เล็ก
ลานกีฬา	(\bar{X})	3.33	3.15	3.46
ใหญ่	3.33	-	0.18	-0.13
กลาง	3.15		-	-0.31*
เล็ก	3.46			-

* $p < 0.05$

จากตารางที่ 60 แสดงให้เห็นว่า เยาวชนที่มาออกกำลังกายในลานกีฬาขนาดกลางและขนาดเล็ก มีความต้องการเกี่ยวกับปัจจัยด้านการจัดการ เรื่องความต้องการให้มีการจัดกิจกรรมการออกกำลังกายและการเล่นกีฬาให้เด็กพิการและด้อยโอกาส แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยเยาวชนที่มาออกกำลังกายในลานกีฬาขนาดเล็ก มีความต้องการมากกว่าเยาวชนที่มาออกกำลังกายในลานกีฬาขนาดกลาง

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 61 เปรียบเทียบความต้องการการสนับสนุนและส่งเสริมกีฬาชั้นพื้นฐานเกี่ยวกับปัจจัยด้านบุคลิกภาพ, ด้านงบประมาณ, ด้านเครื่องมือ อุปกรณ์ และสถานที่ และด้านการจัดการของเยาวชนที่มาออกกำลังกายในลานกีฬาระหว่างลานกีฬารายใหญ่, กลาง และเล็ก เป็นรายคู่โดยวิธีของ Scheffe'

ปัจจัย	ขนาดของลานกีฬา						F	p
	ใหญ่		กลาง		เล็ก			
	(\bar{X})	(S.D.)	(\bar{X})	(S.D.)	(\bar{X})	(S.D.)		
1.ด้านบุคลิกภาพ	3.32	0.42	3.10	0.39	3.43	0.43	16.76*	0.00
2.ด้านงบประมาณ	3.36	0.46	3.29	0.42	3.59	0.41	16.58*	0.00
3.ด้านเครื่องมือ อุปกรณ์ และสถานที่	3.44	0.36	3.32	0.40	3.56	0.39	9.86*	0.00
4.ด้านการจัดการ	3.38	0.34	3.19	0.28	3.47	0.38	15.15*	0.00
รวม	3.38	0.28	3.23	0.30	3.52	0.32	22.55*	0.00

*p < 0.05

จากตารางที่ 61 พบว่า เยาวชนที่มาออกกำลังกายที่ลานกีฬาขนาดใหญ่, ลานกีฬาขนาดกลาง และลานกีฬาขนาดเล็ก มีความต้องการการสนับสนุนและส่งเสริมกีฬาชั้นพื้นฐานเกี่ยวกับปัจจัยด้านบุคลิกภาพ, ด้านงบประมาณ, ด้านเครื่องมือ อุปกรณ์ และสถานที่ และด้านการจัดการในภาพรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ทุกด้าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 62 เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยความต้องการการสนับสนุนและส่งเสริมกีฬา
ชั้นพื้นฐานของเยาวชนที่มาออกกำลังกายในลานกีฬาเกี่ยวกับปัจจัยด้านบุคลากรระหว่างลานกีฬา
ขนาดใหญ่, กลาง และเล็ก เป็นรายคู่โดยวิธีของ Scheffe'

ขนาด		ใหญ่	กลาง	เล็ก
ลานกีฬา	(\bar{X})	3.32	3.10	3.42
ใหญ่	3.33	-	0.23*	-0.09
กลาง	3.15		-	-0.27*
เล็ก	3.46			-

* $p < 0.05$

จากตารางที่ 62 แสดงให้เห็นว่า เยาวชนที่มาออกกำลังกายที่ลานกีฬาขนาดกลางกับลาน
กีฬาขนาดใหญ่และขนาดเล็ก มีความต้องการปัจจัยด้านบุคลากร ต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ
ทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยเยาวชนที่มาออกกำลังกายในลานกีฬาขนาดกลาง มีความต้องการน้อย
กว่าเยาวชนที่มาออกกำลังกายในลานกีฬาขนาดใหญ่และขนาดเล็ก

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 63 เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยความต้องการการสนับสนุนและส่งเสริมกีฬา
ชั้นพื้นฐานของเยาวชนที่มาออกกำลังกายในลานกีฬาเกี่ยวกับปัจจัยด้านงบประมาณระหว่างลาน
กีฬารายใหญ่, กลาง และเล็ก เป็นรายคู่โดยวิธีของ Scheffe'

ขนาด		ใหญ่	กลาง	เล็ก
ลานกีฬา	(\bar{X})	3.36	3.29	3.59
ใหญ่	3.36	-	0.07	-0.23*
กลาง	3.29		-	-0.30*
เล็ก	3.59			-

* $p < 0.05$

จากตารางที่ 63 แสดงให้เห็นว่า เยาวชนที่มาออกกำลังกายที่ลานกีฬาขนาดเล็กกับลาน
กีฬาขนาดใหญ่และขนาดกลาง มีความต้องการปัจจัยด้านงบประมาณ แตกต่างกันอย่างมี
นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยเยาวชนที่มาออกกำลังกายในลานกีฬาขนาดเล็ก มีความ
ต้องการมากกว่าเยาวชนที่มาออกกำลังกายในลานกีฬาขนาดใหญ่และขนาดกลาง

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 64 เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยความต้องการการสนับสนุนและส่งเสริมกีฬา
ชั้นพื้นฐานของเยาวชนที่มาออกกำลังกายในลานกีฬาเกี่ยวกับปัจจัยด้านเครื่องมือ อุปกรณ์ และ
สถานที่ระหว่างลานกีฬาขนาดใหญ่, กลาง และเล็ก เป็นรายคู่โดยวิธีของ Scheffe'

ขนาด		ใหญ่	กลาง	เล็ก
ลานกีฬา	(\bar{X})	3.44	3.32	3.56
ใหญ่	3.44	-	0.12*	-0.12
กลาง	3.32		-	-0.24*
เล็ก	3.56			-

* $p < 0.05$

จากตารางที่ 64 แสดงให้เห็นว่า เยาวชนที่มาออกกำลังกายที่ลานกีฬากลางกับลาน
กีฬาขนาดใหญ่และขนาดเล็ก มีความต้องการปัจจัยด้านเครื่องมือ อุปกรณ์ และสถานที่
ต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยเยาวชนที่มาออกกำลังกายในลานกีฬา
ขนาดกลาง มีความต้องการน้อยกว่าเยาวชนที่มาออกกำลังกายในลานกีฬาขนาดใหญ่และขนาดเล็ก

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 65 เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยความต้องการการสนับสนุนและส่งเสริมกีฬา
ชั้นพื้นฐานของเยาวชนที่มาออกกำลังกายในลานกีฬาเกี่ยวกับปัจจัยด้านการจัดการระหว่างลาน
กีฬาขนาดใหญ่, กลาง และเล็ก เป็นรายคู่โดยวิธีของ Scheffe'

ขนาด		ใหญ่	กลาง	เล็ก
ลานกีฬา	(\bar{X})	3.38	3.19	3.47
ใหญ่	3.38	-	0.19*	-0.09
กลาง	3.19		-	-0.28*
เล็ก	3.47			-

* $p < 0.05$

จากตารางที่ 65 แสดงให้เห็นว่า เยาวชนที่มาออกกำลังกายที่ลานกีฬาขนาดกลางกับลาน
กีฬาขนาดใหญ่และขนาดเล็ก มีความต้องการปัจจัยด้านการจัดการ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ
ทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยเยาวชนที่มาออกกำลังกายในลานกีฬาขนาดกลาง มีความต้องการ
มากกว่าเยาวชนที่มาออกกำลังกายในลานกีฬาขนาดใหญ่และขนาดเล็ก

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตอนที่ 6 ข้อมูลความต้องการในการใช้บริการลานกีฬาของเยาวชน

ตารางที่ 66 จำนวน และค่าร้อยละ ของความต้องการให้มีการจัดชนิดกิจกรรมหรือกีฬาที่ต้องการในการใช้บริการลานกีฬาของเยาวชน

ความต้องการในการใช้บริการลานกีฬา	กลุ่มตัวอย่าง	
	จำนวน	ร้อยละ
1.ชนิดกิจกรรมหรือกีฬาที่ต้องการให้มีการจัด		
ไม่มี	8	2.0
เครื่องออกกำลังกาย	122	30.5
จักรยาน	100	25.0
เดิน/วิ่ง	68	17.0
ตะกร้อ	43	10.8
เต้นแอโรบิก	68	17.0
เทนนิส	46	11.5
เทเบิลเทนนิส	38	9.5
ไทเก๊ก	11	2.8
แบดมินตัน	52	13.0
บาสเกตบอล	105	26.2
เปตอง	35	8.8
ฟุตซอล	102	25.5
ฟุตบอล	93	23.2
มวย	46	11.5
โยคะ	57	14.2
วอลเลย์บอล	35	8.8
ว่ายน้ำ	82	20.5
สันทนาการ	58	14.5
หมากกระดาน	11	2.8
อื่นๆ	3	0.8

จากตารางที่ 66 เยาวชนที่มาออกกำลังกายในลานกีฬาของกรุงเทพมหานครมีความต้องการให้มีการจัดกิจกรรมหรือกีฬาตามความต้องการ 3 อันดับแรก ได้แก่ กิจกรรมการออกกำลังกายโดยใช้เครื่องออกกำลังกาย คิดเป็นร้อยละ 30.5 เป็นอันดับแรก รองลงมาคือ กีฬาบาสเกตบอล คิดเป็นร้อยละ 26.2 อันดับ 3 คือ กีฬาฟุตซอล คิดเป็นร้อยละ 25.5

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 67 จำนวน และค่าร้อยละ ของความต้องการให้มีการจัดสนามหรือสถานที่จัดกิจกรรม หรือกีฬาที่ต้องการในการใช้บริการลานกีฬาของเยาวชน

ความต้องการในการใช้บริการลานกีฬา	กลุ่มตัวอย่าง	
	จำนวน	ร้อยละ
1.สนามหรือสถานที่จัดกิจกรรม หรือกีฬาที่ต้องการให้มีการจัด		
ลานกีฬาเอนกประสงค์	190	47.5
ทางสำหรับเดิน/วิ่ง	99	24.8
ทางวิ่งจักรยาน	107	26.8
สนามเด็กเล่น	84	21.0
สนามตะกร้อ	45	11.2
สนามเทนนิส	52	13.0
สนามบาสเกตบอล	56	14.0
สนามแบดมินตัน	109	27.2
สนามเปตอง	40	10.0
สนามฟุตซอล	115	28.8
สนามฟุตบอล	98	24.5
สนามมวย	36	9.0
สนามวอลเลย์บอล	25	6.2
สระว่ายน้ำ	80	20.0
อื่นๆ	1	0.2

จากตารางที่ 67 เยาวชนที่มาก่อกำลังภายในลานกีฬาของกรุงเทพมหานครมีความต้องการสนามหรือสถานที่จัดกิจกรรมหรือกีฬา 3 อันดับแรก ได้แก่ ลานกีฬาเอนกประสงค์ คิดเป็นร้อยละ 47.5 เป็นอันดับแรก รองลงมาคือ สนามแบดมินตัน คิดเป็นร้อยละ 27.2 อันดับ 3 คือ ทางวิ่งจักรยาน คิดเป็นร้อยละ 26.8

ตารางที่ 68 จำนวน และค่าร้อยละ ของความต้องการให้มีการจัดอุปกรณ์สนามกีฬาในการใช้
บริการลานกีฬาของเยาวชน

ความต้องการในการใช้บริการลานกีฬา	กลุ่มตัวอย่าง	
	จำนวน	ร้อยละ
1. อุปกรณ์สนามกีฬาที่ต้องการให้มีการจัด		
กระสอบทราย	67	16.8
ตาข่ายตะกร้อ	53	13.2
ตาข่ายแบดมินตัน	157	39.2
ตาข่ายวอลเลย์บอล	52	13.0
โต๊ะปิงปอง	109	27.2
โต๊ะสนุกเกอร์	67	16.8
ประตูฟุตบอล	120	30.0
ประตูตะบอล	100	25.0
แป้นบาสเกตบอล	93	23.2
ห่วงตะกร้อ	34	8.5
อื่นๆ	9	2.2

จากตารางที่ 68 เยาวชนที่มาออกกำลังกายในลานกีฬาของกรุงเทพมหานครมีความ
ต้องการให้มีการจัดอุปกรณ์สนามกีฬา 3 อันดับแรก ได้แก่ ตาข่ายแบดมินตัน คิดเป็นร้อยละ 39.2
เป็นอันดับแรก รองลงมาคือ ประตูฟุตบอล คิดเป็นร้อยละ 30.0 อันดับ 3 คือ โต๊ะปิงปอง คิดเป็น
ร้อยละ 27.2

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 69 จำนวน และค่าร้อยละ ของความต้องการให้มีการจัดอุปกรณ์กีฬาในการให้บริการลานกีฬาของเยาวชน

ความต้องการในการให้บริการลานกีฬา	กลุ่มตัวอย่าง	
	จำนวน	ร้อยละ
1. อุปกรณ์กีฬาที่ต้องการให้มีการจัด		
จักรยาน	117	29.2
ลูกตะกร้อ	74	18.5
ลูกบาสเกตบอล	77	19.2
ลูกเปตอง	57	14.2
ลูกฟุตบอล	163	40.8
ลูกฟุตบอล	95	23.8
ลูกวอลเลย์บอล	57	14.2
อุปกรณ์แบดมินตัน	149	37.2
อุปกรณ์มวย	64	16.0
อุปกรณ์สνούเกอร์	55	13.8
อื่นๆ	10	2.5

จากตารางที่ 69 เยาวชนที่มาออกกำลังกายในลานกีฬาของกรุงเทพมหานครมีความต้องการให้มีการจัดอุปกรณ์กีฬา 3 อันดับแรก ได้แก่ ลูกฟุตบอล คิดเป็นร้อยละ 40.8 เป็นอันดับแรก รองลงมาคือ อุปกรณ์แบดมินตัน คิดเป็นร้อยละ 37.2 อันดับ 3 คือ จักรยาน คิดเป็นร้อยละ 29.2

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 70 จำนวน และค่าร้อยละ ของความต้องการให้มีการจัดให้บริการด้านสถานที่และอุปกรณ์อำนวยความสะดวกในการใช้บริการลานกีฬาของเยาวชน

ความต้องการในการใช้บริการลานกีฬา	กลุ่มตัวอย่าง	
	จำนวน	ร้อยละ
1.การให้บริการด้านสถานที่และอุปกรณ์อำนวยความสะดวกที่ต้องการให้มีการจัด		
สุขา	303	75.8
ห้องอาบน้ำ	182	45.5
ตู้สำหรับเก็บของ	209	52.2
ตู้น้ำดื่ม	296	74.0
สถานที่จอดรถ	117	29.2
ไฟแสงสว่าง	235	58.8
มีอุปกรณ์ให้ยืม	186	46.5
อื่นๆ	1	0.2

จากตารางที่ 70 เยาวชนที่มาออกกำลังกายในลานกีฬาของกรุงเทพมหานครมีความต้องการให้มีการให้บริการด้านสถานที่และอุปกรณ์อำนวยความสะดวก 3 อันดับแรก ได้แก่ สุขา คิดเป็นร้อยละ 75.8 เป็นอันดับแรก รองลงมาคือ ตู้น้ำดื่ม คิดเป็นร้อยละ 74.0 อันดับ 3 คือ ไฟแสงสว่าง คิดเป็นร้อยละ 58.8

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 71 จำนวน และค่าร้อยละ ของความต้องการในการใช้บริการลานกีฬาของเยาวชน ในเรื่องของวัน-เวลาในการให้บริการ

ความต้องการในการใช้บริการลานกีฬา	กลุ่มตัวอย่าง	
	จำนวน	ร้อยละ
1.1 วันที่ให้บริการของลานกีฬา		
ทุกวัน	259	64.8
วันจันทร์-ศุกร์	113	28.2
เสาร์-อาทิตย์	28	7.0
1.2 เวลาที่เปิดให้บริการของลานกีฬา		
05:00	101	25.2
06:00	140	35.0
07:00	59	14.8
08:00	45	11.2
09:00	37	9.2
อื่นๆ	18	4.6
1.3 เวลาที่ปิดให้บริการของลานกีฬา		
20:00	110	27.5
21:00	115	28.8
22:00	92	23.0
23:00	30	7.5
24:00	12	3.0
เปิด 24 ชม.	40	10.0
อื่นๆ	1	0.2

จากตารางที่ 71 เยาวชนที่มาออกกำลังกายในลานกีฬาของกรุงเทพมหานครมีความต้องการให้ลานกีฬาเปิดบริการทุกวัน คิดเป็นร้อยละ 64.8 และเปิดบริการในเวลา 06:00 น. ร้อยละ 35.0 และปิดบริการในเวลา 21:00 น. ร้อยละ 28.8

ตารางที่ 72 จำนวน และค่าร้อยละ ของความต้องการบริการด้านบุคลากรในการใช้บริการลานกีฬาของเยาวชน

ความต้องการในการใช้บริการลานกีฬา	กลุ่มตัวอย่าง	
	จำนวน	ร้อยละ
1.การให้บริการในด้านบุคลากรที่ต้องการ		
ผู้ฝึกสอน/ผู้แนะนำกีฬา	289	72.2
เจ้าหน้าที่ฝ่ายพยาบาล	126	31.5
พนักงานรักษาความปลอดภัย	207	51.8
เจ้าหน้าที่อำนวยความสะดวก	158	39.5
อื่นๆ	3	0.8

จากตารางที่ 72 เยาวชนที่มาออกกำลังกายในลานกีฬาของกรุงเทพมหานครมีความต้องการบริการด้านบุคลากรในการใช้ลานกีฬา 3 อันดับแรก ได้แก่ ผู้ฝึกสอน/ผู้แนะนำกีฬา คิดเป็นร้อยละ 72.2 เป็นอันดับแรก รองลงมาคือ พนักงานรักษาความปลอดภัย คิดเป็นร้อยละ 51.8 อันดับ 3 คือ เจ้าหน้าที่อำนวยความสะดวก คิดเป็นร้อยละ 39.5

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 73 จำนวน และค่าร้อยละ ของความต้องการในการใช้บริการลานกีฬาในด้านอื่นๆของ
เยาวชน

ความต้องการในการใช้บริการลานกีฬา	กลุ่มตัวอย่าง	
	จำนวน	ร้อยละ
1. การให้บริการอื่นๆ ที่ต้องการให้มีการจัด		
การจัดกิจกรรมเพื่อการออกกำลังกาย	254	63.5
การจัดกิจกรรมเพื่อการแข่งขัน	225	56.2
การให้บริการสอนกีฬาตามความสนใจ และ ต้องการของเยาวชน	221	55.2
การให้ความรู้เกี่ยวกับวิทยาศาสตร์การกีฬา	160	40.0
การทดสอบสมรรถภาพทางกาย	162	40.5
อื่นๆ	1	0.2

จากตารางที่ 73 เยาวชนที่มาก่อออกกำลังกายในลานกีฬาของกรุงเทพมหานครมีความ
ต้องการในการใช้บริการลานกีฬาในด้านอื่นๆ 3 อันดับแรก ได้แก่ การจัดกิจกรรมเพื่อการออก
กำลังกาย คิดเป็นร้อยละ 63.5 เป็นอันดับแรก รองลงมาคือ การจัดกิจกรรมเพื่อการแข่งขัน คิด
เป็นร้อยละ 56.2 อันดับ 3 คือ การให้บริการสอนกีฬาตามความสนใจและต้องการของเยาวชน
คิดเป็นร้อยละ 55.2

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ข้อมูลความต้องการในการใช้บริการลานกีฬาของเยาวชนที่มาออกกำลังกายในลานกีฬาขนาดใหญ่

ตารางที่ 74 จำนวน และค่าร้อยละ ของความต้องการให้มีการจัดกิจกรรมหรือกีฬาที่ต้องการ ในการใช้บริการลานกีฬาของเยาวชนที่มาออกกำลังกายในลานกีฬาขนาดใหญ่

ความต้องการในการใช้บริการลานกีฬา	กลุ่มตัวอย่าง	
	จำนวน	ร้อยละ
1. ชนิดกิจกรรมหรือกีฬาที่ต้องการให้มีการจัด		
ไม่มี	1	2.5
เครื่องออกกำลังกาย	11	27.5
จักรยาน	11	27.5
เดินวิ่ง	9	22.5
ตะกร้อ	2	5.0
เต้นแอโรบิก	6	15.0
เทนนิส	2	5.0
เทเบิลเทนนิส	4	10.0
ไทเก๊ก	2	5.0
แบดมินตัน	5	12.5
บาสเกตบอล	8	20.0
เปตอง	4	10.0
ฟุตซอล	3	7.5
ฟุตบอล	9	22.5
มวย	3	7.5
โยคะ	8	20.0
วอลเลย์บอล	6	15.0
ว่ายน้ำ	21	52.5
สันทนาการ	3	7.5
หมากกระดาน	0	0.0
อื่นๆ	0	0.0

จากตารางที่ 74 เยาวชนที่มาออกกำลังกายในลานกีฬาขนาดใหญ่ของกรุงเทพมหานครมีความต้องการให้มีการจัดกิจกรรมหรือกีฬาตามความต้องการ 3 อันดับแรก ได้แก่ กีฬาว่ายน้ำ คิดเป็นร้อยละ 52.5 เป็นอันดับแรก รองลงมาคือ กิจกรรมออกกำลังกายด้วยเครื่องออกกำลังกาย และจักรยาน เท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 27.5 อันดับ 3 คือ กิจกรรมเดิน/วิ่ง และกีฬาฟุตบอล เท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 22.5

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 75 จำนวน และค่าร้อยละ ของความต้องการให้มีการจัดสนามหรือสถานที่จัดกิจกรรม หรือกีฬาที่ต้องการในการใช้บริการลานกีฬาของเยาวชนที่มาออกกำลังกายในลานกีฬาขนาดใหญ่

ความต้องการในการใช้บริการลานกีฬา	กลุ่มตัวอย่าง	
	จำนวน	ร้อยละ
1.สนามหรือสถานที่จัดกิจกรรม หรือกีฬาที่ต้องการให้มีการจัด		
ลานกีฬาเอนกประสงค์	14	35.0
ทางสำหรับเดินวิ่ง	8	20.0
ทางวิ่งจักรยาน	10	25.0
สนามเด็กเล่น	5	12.5
สนามตะกร้อ	1	2.5
สนามเทนนิส	4	10.0
สนามบาสเกตบอล	4	10.0
สนามแบดมินตัน	5	12.5
สนามเปตอง	3	7.5
สนามฟุตซอล	4	10.0
สนามฟุตบอล	11	27.5
สนามมวย	2	5.0
สนามวอลเลย์บอล	4	10.0
สระว่ายน้ำ	18	45.0
อื่นๆ	0	0.0

จากตารางที่ 75 เยาวชนที่มาออกกำลังกายในลานกีฬาขนาดใหญ่ของกรุงเทพมหานครมีความต้องการสนามหรือสถานที่จัดกิจกรรมหรือกีฬา 3 อันดับแรก ได้แก่ สระว่ายน้ำ คิดเป็นร้อยละ 45.0 เป็นอันดับแรก รองลงมาคือ ลานกีฬาเอนกประสงค์ คิดเป็นร้อยละ 35.0 อันดับ 3 คือ สนามฟุตบอล คิดเป็นร้อยละ 27.5

ตารางที่ 76 จำนวน และค่าร้อยละ ของความต้องการให้มีการจัดอุปกรณ์สนามกีฬาในการใช้
บริการลานกีฬาของเยาวชนที่มาออกกำลังกายในลานกีฬาขนาดใหญ่

ความต้องการในการใช้บริการลานกีฬา	กลุ่มตัวอย่าง	
	จำนวน	ร้อยละ
1.อุปกรณ์สนามกีฬาที่ต้องการให้มีการจัด		
กระสอบทราย	4	10.0
ตาข่ายตะกร้อ	1	2.5
ตาข่ายแบดมินตัน	11	27.5
ตาข่ายวอลเลย์บอล	5	12.5
โต๊ะปิงปอง	6	15.0
โต๊ะสนุกเกอร์	4	10.0
ประตูฟุตบอล	5	12.5
ประตูฟุตบอลล	8	20.0
แป้นบาสเกตบอล	16	40.0
ห่วงตะกร้อ	4	10.0
อื่นๆ	2	5.0

จากตารางที่ 76 เยาวชนที่มาออกกำลังกายในลานกีฬาขนาดใหญ่ของกรุงเทพมหานครมี
ความต้องการให้มีการจัดอุปกรณ์สนามกีฬา 3 อันดับแรก ได้แก่ แป้นบาสเกตบอล คิดเป็นร้อยละ
40.0 เป็นอันดับแรก รองลงมาคือ ตาข่ายแบดมินตัน คิดเป็นร้อยละ 27.5 อันดับ 3 คือ ประตู
ฟุตบอล คิดเป็นร้อยละ 20.0

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 77 จำนวน และค่าร้อยละ ของความต้องการให้มีการจัดอุปกรณ์กีฬาในการใช้บริการลานกีฬาของเยาวชนที่มามากกำลังภายในลานกีฬาขนาดใหญ่

ความต้องการในการใช้บริการลานกีฬา	กลุ่มตัวอย่าง	
	จำนวน	ร้อยละ
1. อุปกรณ์กีฬาที่ท่านต้องการให้มีการจัด		
จักรยาน	13	32.5
ลูกตะกร้อ	2	5.0
ลูกบาสเกตบอล	12	30.0
ลูกเปตอง	3	7.5
ลูกฟุตบอล	9	22.5
ลูกฟุตบอล	6	15.0
ลูกวอลเลย์บอล	5	12.5
อุปกรณ์แบดมินตัน	16	40.0
อุปกรณ์มวย	6	15.0
อุปกรณ์สνούเกอร์	3	7.5
อื่นๆ	1	2.5

จากตารางที่ 77 เยาวชนที่มามากกำลังภายในลานกีฬาขนาดใหญ่ของกรุงเทพมหานครมีความต้องการให้มีการจัดอุปกรณ์กีฬา 3 อันดับแรก ได้แก่ อุปกรณ์แบดมินตัน คิดเป็นร้อยละ 40.0 เป็นอันดับแรก รองลงมาคือ จักรยาน คิดเป็นร้อยละ 32.5 อันดับ 3 คือ ลูกบาสเกตบอล คิดเป็นร้อยละ 30.0

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 78 จำนวน และค่าร้อยละ ของความต้องการให้มีการจัดให้บริการด้านสถานที่และอุปกรณ์อำนวยความสะดวกในการใช้บริการลานกีฬาของเยาวชนที่มาออกกำลังกายในลานกีฬาขนาดใหญ่

ความต้องการในการใช้บริการลานกีฬา	กลุ่มตัวอย่าง	
	จำนวน	ร้อยละ
1.การให้บริการด้านสถานที่และอุปกรณ์อำนวยความสะดวกที่ต้องการให้มีการจัด		
สุขา	29	72.5
ห้องอาบน้ำ	15	37.5
ตู้สำหรับเก็บของ	18	45.0
ตู้น้ำดื่ม	33	82.5
สถานที่จอดรถ	13	32.5
ไฟแสงสว่าง	22	52.5
มีอุปกรณ์ให้ยืม	23	55.0
อื่นๆ	0	0.0

จากตารางที่ 78 เยาวชนที่มาออกกำลังกายในลานกีฬาขนาดใหญ่ของกรุงเทพมหานครมีความต้องการให้มีการให้บริการด้านสถานที่และอุปกรณ์อำนวยความสะดวก 3 อันดับแรก ได้แก่ ตู้น้ำดื่ม คิดเป็นร้อยละ 82.5 เป็นอันดับแรก รองลงมาคือ สุขา คิดเป็นร้อยละ 72.5 อันดับ 3 คือ มีบริการให้ยืมอุปกรณ์ คิดเป็นร้อยละ 55.0

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 79 จำนวน และค่าร้อยละ ของความต้องการในการใช้บริการลานกีฬาของเยาวชนที่ม้ออกกำลังกายในลานกีฬาขนาดใหญ่ ในเรื่องของวัน-เวลาในการ

ความต้องการในการใช้บริการลานกีฬา	กลุ่มตัวอย่าง	
	จำนวน	ร้อยละ
1.1 วันที่ให้บริการของลานกีฬา		
ทุกวัน	31	77.5
วันจันทร์-ศุกร์	6	15.0
เสาร์-อาทิตย์	3	7.5
1.2 เวลาที่เปิดให้บริการของลานกีฬา		
05:00	23	57.5
06:00	8	20.0
07:00	5	12.5
08:00	2	5.0
09:00	2	5.0
อื่นๆ	0	0.0
1.3 เวลาที่ปิดให้บริการของลานกีฬา		
20:00	14	35.0
21:00	6	15.0
22:00	13	32.5
23:00	2	5.0
24:00	2	5.0
เปิด 24 ชม.	3	7.5
อื่นๆ	0	0.0

จากตารางที่ 79 เยาวชนที่ม้ออกกำลังกายในลานกีฬาขนาดใหญ่ของกรุงเทพมหานครมีความต้องการให้ลานกีฬาเปิดบริการทุกวัน คิดเป็นร้อยละ 77.5 และเปิดบริการในเวลา 05:00 น. ร้อยละ 57.5 และปิดบริการในเวลา 20:00 น. ร้อยละ 35.0

ตารางที่ 80 จำนวน และค่าร้อยละ ของความต้องการบริการด้านบุคลากรในการใช้บริการลานกีฬาของเยาวชนที่มาออกกำลังกายในลานกีฬาขนาดใหญ่

ความต้องการในการใช้บริการลานกีฬา	กลุ่มตัวอย่าง	
	จำนวน	ร้อยละ
1. การให้บริการในด้านบุคลากรที่ต้องการ		
ผู้ฝึกสอน/ผู้แนะนำกีฬา	32	80.0
เจ้าหน้าที่ฝ่ายพยาบาล	18	45.0
พนักงานรักษาความปลอดภัย	17	42.5
เจ้าหน้าที่อำนวยความสะดวก	10	25.0
อื่นๆ	0	0.0

จากตารางที่ 80 เยาวชนที่มาออกกำลังกายในลานกีฬาขนาดใหญ่ของกรุงเทพมหานครมีความต้องการบริการด้านบุคลากรในการใช้ลานกีฬา 3 อันดับแรก ได้แก่ ผู้ฝึกสอน/ผู้แนะนำกีฬา คิดเป็นร้อยละ 80.0 เป็นอันดับแรก รองลงมาคือ เจ้าหน้าที่ฝ่ายพยาบาล คิดเป็นร้อยละ 45.0 อันดับ 3 คือ พนักงานรักษาความปลอดภัย คิดเป็นร้อยละ 42.5

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 81 จำนวน และค่าร้อยละ ของความต้องการในการใช้บริการลานกีฬาในด้านอื่นๆของ เยาวชนที่มาออกกำลังกายในลานกีฬาขนาดใหญ่

ความต้องการในการใช้บริการลานกีฬา	กลุ่มตัวอย่าง	
	จำนวน	ร้อยละ
1. การให้บริการอื่นๆ ที่ท่านต้องการให้มีการจัดเพิ่มเติม		
การจัดกิจกรรมเพื่อการออกกำลังกาย	21	52.5
การจัดกิจกรรมเพื่อการแข่งขัน	21	52.5
การให้บริการสอนกีฬาตามความสนใจ และ ต้องการของเยาวชน	23	57.5
การให้ความรู้เกี่ยวกับวิทยาศาสตร์การกีฬา	18	45.0
การทดสอบสมรรถภาพทางกาย	15	37.5
อื่นๆ	0	0.0

จากตารางที่ 81 เยาวชนที่มาออกกำลังกายในลานกีฬาขนาดใหญ่ของกรุงเทพมหานครมีความต้องการในการใช้บริการลานกีฬาในด้านอื่นๆ 3 อันดับแรก ได้แก่ การให้บริการสอนกีฬาตามความสนใจและต้องการของเยาวชน คิดเป็นร้อยละ 57.5 รองลงมาคือ การจัดกิจกรรมเพื่อการออกกำลังกาย และการจัดกิจกรรมเพื่อการแข่งขัน เท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 52.5 อันดับ 3 คือการให้ความรู้เกี่ยวกับวิทยาศาสตร์การกีฬา คิดเป็นร้อยละ 45.0

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ข้อมูลความต้องการในการใช้บริการลานกีฬาของเยาวชนที่มาออกกำลังกายในลานกีฬา ขนาดกลาง

ตารางที่ 82 จำนวน และค่าร้อยละ ของความต้องการให้มีการจัดกิจกรรมหรือกีฬาที่ต้องการ ใน
การให้บริการลานกีฬาของเยาวชนที่มาออกกำลังกายในลานกีฬาขนาดกลาง

ความต้องการในการให้บริการลานกีฬา	กลุ่มตัวอย่าง	
	จำนวน	ร้อยละ
1. ชนิดกิจกรรมหรือกีฬาที่ต้องการให้มีการจัด		
ไม่มี	1	1.6
เครื่องออกกำลังกาย	20	32.3
จักรยาน	18	29.0
เดินวิ่ง	3	4.8
ตะกร้อ	5	8.1
เต้นแอโรบิก	6	9.7
เทนนิส	4	6.5
เทเบิลเทนนิส	3	4.8
ไทเก๊ก	0	0.0
แบดมินตัน	7	11.3
บาสเกตบอล	12	19.4
เปตอง	9	14.5
ฟุตซอล	13	21.0
ฟุตบอล	2	3.2
มวย	10	16.1
โยคะ	8	12.9
วอลเลย์บอล	7	11.3
ว่ายน้ำ	15	24.2
สันทนาการ	14	22.6
หมากกระดาน	2	3.2
อื่นๆ	1	1.6

จากตารางที่ 82 เยาวชนที่มาออกกำลังกายในลานกีฬาขนาดกลางของกรุงเทพมหานครมีความต้องการให้มีการจัดกิจกรรมหรือกีฬาตามความต้องการ 3 อันดับแรก ได้แก่ กิจกรรมออกกำลังกายด้วยเครื่องออกกำลังกาย คิดเป็นร้อยละ 32.3 เป็นอันดับแรก รองลงมาคือ จักรยาน คิดเป็นร้อยละ 29.0 อันดับ 3 คือ กีฬาวายน้ำ คิดเป็นร้อยละ 24.2

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 83 จำนวน และค่าร้อยละ ของความต้องการให้มีการจัดสนามหรือสถานที่จัดกิจกรรม หรือกีฬาที่ต้องการในการใช้บริการลานกีฬาของเยาวชนที่มาออกกำลังกายในลานกีฬาขนาดกลาง

ความต้องการในการใช้บริการลานกีฬา	กลุ่มตัวอย่าง	
	จำนวน	ร้อยละ
1.สนามหรือสถานที่จัดกิจกรรม หรือกีฬาที่ต้องการให้มีการจัด		
ลานกีฬาเอนกประสงค์	33	53.2
ทางสำหรับเดิน/วิ่ง	6	9.7
ทางวิ่งจักรยาน	16	25.8
สนามเด็กเล่น	20	32.3
สนามตะกร้อ	7	11.3
สนามเทนนิส	9	14.5
สนามบาสเกตบอล	13	21.0
สนามแบดมินตัน	14	22.6
สนามเปตอง	5	8.1
สนามฟุตซอล	18	29.0
สนามฟุตบอล	5	8.1
สนามมวย	9	14.5
สนามวอลเลย์บอล	4	6.5
สระว่ายน้ำ	10	16.1
อื่นๆ	0	0

จากตารางที่ 83 เยาวชนที่มาออกกำลังกายในลานกีฬาขนาดกลางของกรุงเทพมหานครมี ความต้องการสนามหรือสถานที่จัดกิจกรรมหรือกีฬา 3 อันดับแรก ได้แก่ ลานกีฬาเอนกประสงค์ คิดเป็นร้อยละ 53.2 เป็นอันดับแรก รองลงมาคือ สนามเด็กเล่น คิดเป็นร้อยละ 32.3 อันดับ 3 คือ สนามฟุตซอล คิดเป็นร้อยละ 29.0

ตารางที่ 84 จำนวน และค่าร้อยละ ของความต้องการให้มีการจัดอุปกรณ์สนามกีฬาในการใช้
บริการลานกีฬาของเยาวชนที่มาออกกำลังกายในลานกีฬาขนาดกลาง

ความต้องการในการใช้บริการลานกีฬา	กลุ่มตัวอย่าง	
	จำนวน	ร้อยละ
1.อุปกรณ์สนามกีฬาที่ต้องการให้มีการจัด		
กระสอบทราย	14	22.6
ตาข่ายตะกร้อ	8	12.9
ตาข่ายแบดมินตัน	18	29.0
ตาข่ายวอลเลย์บอล	3	4.8
โต๊ะปิงปอง	33	53.2
โต๊ะสนุกเกอร์	9	14.5
ประตูฟุตบอล	11	17.7
ประตูฟุตบอล	9	14.51
แป้นบาสเกตบอล	21	33.9
ห่วงตะกร้อ	7	11.3
อื่นๆ	0	0.0

จากตารางที่ 84 เยาวชนที่มาออกกำลังกายในลานกีฬาขนาดกลางของกรุงเทพมหานครมี
ความต้องการให้มีการจัดอุปกรณ์สนามกีฬา 3 อันดับแรก ได้แก่ โต๊ะปิงปอง คิดเป็นร้อยละ 53.2
เป็นอันดับแรก รองลงมาคือ แป้นบาสเกตบอล คิดเป็นร้อยละ 33.9 อันดับ 3 คือ ตาข่าย
แบดมินตัน คิดเป็นร้อยละ 29.0

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 85 จำนวน และค่าร้อยละ ของความต้องการให้มีการจัดอุปกรณ์กีฬาในการใช้บริการลานกีฬาของเยาวชนที่มาออกกำลังกายในลานกีฬาขนาดกลาง

ความต้องการในการใช้บริการลานกีฬา	กลุ่มตัวอย่าง	
	จำนวน	ร้อยละ
1. อุปกรณ์กีฬาที่ต้องการให้มีการจัด		
จักรยาน	15	24.2
ลูกตะกร้อ	11	17.7
ลูกบาสเกตบอล	9	14.5
ลูกเปตอง	10	16.1
ลูกฟุตบอล	27	43.5
ลูกฟุตบอล	6	9.7
ลูกวอลเลย์บอล	2	3.2
อุปกรณ์แบดมินตัน	23	37.1
อุปกรณ์มวย	19	30.6
อุปกรณ์สνούเกอร์	10	16.1
อื่นๆ	0	0.0

จากตารางที่ 85 เยาวชนที่มาออกกำลังกายในลานกีฬาขนาดกลางของกรุงเทพมหานครมีความต้องการให้มีการจัดอุปกรณ์กีฬา 3 อันดับแรก ได้แก่ ลูกฟุตบอล คิดเป็นร้อยละ 43.5 เป็นอันดับแรก รองลงมาคือ อุปกรณ์แบดมินตัน คิดเป็นร้อยละ 37.1 อันดับ 3 คือ อุปกรณ์มวย คิดเป็นร้อยละ 30.6

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 86 จำนวน และค่าร้อยละ ของความต้องการให้มีการจัดให้บริการด้านสถานที่และอุปกรณ์อำนวยความสะดวกในการใช้บริการลานกีฬาของเยาวชนที่มาออกกำลังกายในลานกีฬาขนาดกลาง

ความต้องการในการใช้บริการลานกีฬา	กลุ่มตัวอย่าง	
	จำนวน	ร้อยละ
1.การให้บริการด้านสถานที่และอุปกรณ์อำนวยความสะดวกที่ต้องการให้มีการจัด		
สุขา	44	71.0
ห้องอาบน้ำ	12	19.4
ตู้สำหรับเก็บของ	34	54.8
ตู้น้ำดื่ม	42	67.7
สถานที่จอดรถ	12	19.4
ไฟแสงสว่าง	38	61.3
มีอุปกรณ์ให้ยืม	24	38.7
อื่นๆ	0	0.0

จากตารางที่ 86 เยาวชนที่มาออกกำลังกายในลานกีฬาขนาดกลางของกรุงเทพมหานครมีความต้องการให้มีบริการด้านสถานที่และอุปกรณ์อำนวยความสะดวก 3 อันดับแรก ได้แก่ สุขาคิดเป็นร้อยละ 71.0 เป็นอันดับแรก รองลงมาคือ ตู้น้ำดื่ม คิดเป็นร้อยละ 67.7 อันดับ 3 คือ ไฟแสงสว่าง คิดเป็นร้อยละ 61.3

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 87 จำนวน และค่าร้อยละ ของความต้องการในการใช้บริการลานกีฬาของเยาวชนที่ม
ออกกำลังกายในลานกีฬาขนาดกลาง ในเรื่องของวัน-เวลาในการ

ความต้องการในการใช้บริการลานกีฬา	กลุ่มตัวอย่าง	
	จำนวน	ร้อยละ
1.1 วันที่ให้บริการของลานกีฬา		
ทุกวัน	56	90.3
วันจันทร์-ศุกร์	4	6.5
เสาร์-อาทิตย์	2	3.2
1.2 เวลาที่เปิดให้บริการของลานกีฬา		
05:00	28	45.2
06:00	26	41.9
07:00	3	4.8
08:00	5	8.1
09:00	0	0.0
อื่นๆ	0	0.0
1.3 เวลาที่ปิดให้บริการของลานกีฬา		
20:00	17	27.4
21:00	18	29.0
22:00	19	30.6
23:00	2	3.2
24:00	1	1.6
เปิด 24 ชม.	5	8.1
อื่นๆ	0	0.0

จากตารางที่ 87 เยาวชนที่มาออกกำลังกายในลานกีฬาขนาดกลางของกรุงเทพมหานครมี
ความต้องการให้ลานกีฬาเปิดบริการทุกวัน คิดเป็นร้อยละ 90.3 และเปิดบริการในเวลา 05:00 น.
ร้อยละ 45.2 และปิดบริการในเวลา 22:00 น. ร้อยละ 30.6

ตารางที่ 88 จำนวน และค่าร้อยละ ของความต้องการบริการด้านบุคลากรในการใช้บริการลานกีฬาของเยาวชนที่มาออกกำลังกายในลานกีฬาขนาดกลาง

ความต้องการในการใช้บริการลานกีฬา	กลุ่มตัวอย่าง	
	จำนวน	ร้อยละ
1. การให้บริการในด้านบุคลากรที่		
ต้องการ		
ผู้ฝึกสอน/ผู้แนะนำกีฬา	41	66.1
เจ้าหน้าที่ฝ่ายพยาบาล	16	25.8
พนักงานรักษาความปลอดภัย	27	43.5
เจ้าหน้าที่อำนวยความสะดวก	32	51.6
อื่นๆ	0	0.0

จากตารางที่ 88 เยาวชนที่มาออกกำลังกายในลานกีฬาขนาดกลางของกรุงเทพมหานครมีความต้องการบริการด้านบุคลากรในการใช้ลานกีฬา 3 อันดับแรก ได้แก่ ผู้ฝึกสอน/ผู้แนะนำกีฬา คิดเป็นร้อยละ 66.1 เป็นอันดับแรก รองลงมาคือ เจ้าหน้าที่อำนวยความสะดวก คิดเป็นร้อยละ 51.6 อันดับ 3 คือ พนักงานรักษาความปลอดภัย คิดเป็นร้อยละ 43.5

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 89 จำนวน และค่าร้อยละ ของความต้องการในการใช้บริการลานกีฬาในด้านอื่นๆของ
เยาวชนที่มาออกกำลังกายในลานกีฬาขนาดกลาง

ความต้องการในการใช้บริการลานกีฬา	กลุ่มตัวอย่าง	
	จำนวน	ร้อยละ
1. การให้บริการอื่นๆ ที่ท่านต้องการให้มีการจัด		
การจัดกิจกรรมเพื่อการออกกำลังกาย	45	72.6
การจัดกิจกรรมเพื่อการแข่งขัน	36	58.1
การให้บริการสอนกีฬาตามความสนใจ และ ต้องการของเยาวชน	26	41.9
การให้ความรู้เกี่ยวกับวิทยาศาสตร์การกีฬา	25	40.3
การทดสอบสมรรถภาพทางกาย	26	41.9
อื่นๆ	0	0.0

จากตารางที่ 89 เยาวชนที่มาออกกำลังกายในลานกีฬาขนาดกลางของกรุงเทพมหานครมีความต้องการในการใช้บริการลานกีฬาในด้านอื่นๆ 3 อันดับแรก ได้แก่ การจัดกิจกรรมเพื่อการออกกำลังกาย คิดเป็นร้อยละ 72.6 เป็นอันดับแรก รองลงมาคือ การจัดกิจกรรมเพื่อการแข่งขัน คิดเป็นร้อยละ 58.1 อันดับ 3 คือ การให้บริการสอนกีฬาตามความสนใจและต้องการของเยาวชน และการทดสอบสมรรถภาพทางกาย คิดเป็นร้อยละ 45.0

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ข้อมูลความต้องการในการใช้บริการลานกีฬาของเยาวชนที่มาออกกำลังกายในลานกีฬาขนาดเล็ก

ตารางที่ 90 จำนวน และค่าร้อยละ ของความต้องการให้มีการจัดกิจกรรมหรือกีฬาที่ต้องการ ในการใช้บริการลานกีฬาของเยาวชนที่มาออกกำลังกายในลานกีฬาขนาดเล็ก

ความต้องการในการใช้บริการลานกีฬา	กลุ่มตัวอย่าง	
	จำนวน	ร้อยละ
1. ชนิดกิจกรรมหรือกีฬาที่ต้องการให้มีการจัด		
ไม่มี	6	2.0
เครื่องออกกำลังกาย	89	29.9
จักรยาน	71	23.8
เดินวิ่ง	56	18.8
ตะกร้อ	36	12.1
เต้นแอโรบิก	56	18.8
เทนนิส	41	13.8
เทเบิลเทนนิส	31	10.4
ไทเก๊ก	9	3.0
แบดมินตัน	40	13.4
บาสเกตบอล	85	28.5
เปตอง	23	7.7
ฟุตซอล	86	28.9
ฟุตบอล	82	27.5
มวย	33	11.1
โยคะ	41	13.8
วอลเลย์บอล	22	7.4
ว่ายน้ำ	46	15.4
สันทนาการ	42	14.1
หมากกระดาน	9	3.0
อื่นๆ	2	0.7

จากตารางที่ 90 เยาวชนที่มาออกกำลังกายในลานกีฬาขนาดเล็กของกรุงเทพมหานครมีความต้องการให้มีการจัดกิจกรรมหรือกีฬาตามความต้องการ 3 อันดับแรก ได้แก่ กิจกรรมการออกกำลังกายโดยใช้เครื่องออกกำลังกาย คิดเป็นร้อยละ 29.9 เป็นอันดับแรก รองลงมาคือ กีฬาฟุตบอล คิดเป็นร้อยละ 28.9 อันดับ 3 คือ กีฬาบาสเกตบอล คิดเป็นร้อยละ 28.5

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 91 จำนวน และค่าร้อยละ ของความต้องการให้มีการจัดสนามหรือสถานที่จัดกิจกรรม หรือกีฬาที่ต้องการในการใช้บริการลานกีฬาของเยาวชนที่มาออกกำลังกายในลานกีฬาขนาดเล็ก

ความต้องการในการใช้บริการลานกีฬา	กลุ่มตัวอย่าง	
	จำนวน	ร้อยละ
1.สนามหรือสถานที่จัดกิจกรรม หรือกีฬาที่ต้องการให้มีการจัด		
ลานกีฬาเอนกประสงค์	141	47.3
ทางสำหรับเดิน/วิ่ง	85	28.5
ทางวิ่งจักรยาน	82	27.5
สนามเด็กเล่น	59	19.8
สนามตะกร้อ	37	12.4
สนามเทนนิส	40	13.4
สนามบาสเกตบอล	39	13.1
สนามแบดมินตัน	90	30.2
สนามเปตอง	32	10.7
สนามฟุตซอล	93	31.2
สนามฟุตบอล	82	27.5
สนามมวย	25	8.4
สนามวอลเลย์บอล	17	5.7
สระว่ายน้ำ	52	17.4
อื่นๆ	1	0.3

จากตารางที่ 91 เยาวชนที่มาออกกำลังกายในลานกีฬาขนาดเล็กของกรุงเทพมหานครมีความต้องการสนามหรือสถานที่จัดกิจกรรมหรือกีฬา 3 อันดับแรก ได้แก่ ลานกีฬาเอนกประสงค์ คิดเป็นร้อยละ 47.3 เป็นอันดับแรก รองลงมาคือ สนามฟุตซอล คิดเป็นร้อยละ 31.2 อันดับ 3 คือ สนามแบดมินตัน คิดเป็นร้อยละ 30.2

ตารางที่ 92 จำนวน และค่าร้อยละ ของความต้องการให้มีการจัดอุปกรณ์สนามกีฬาในการใช้
บริการลานกีฬาของเยาวชนที่มาออกกำลังกายในลานกีฬาขนาดเล็ก

ความต้องการในการใช้บริการลานกีฬา	กลุ่มตัวอย่าง	
	จำนวน	ร้อยละ
1. อุปกรณ์สนามกีฬาที่ต้องการให้มีการจัด		
กระสอบทราย	50	16.8
ตาข่ายตะกร้อ	45	15.1
ตาข่ายแบดมินตัน	127	42.6
ตาข่ายวอลเลย์บอล	44	14.8
โต๊ะปิงปอง	70	23.5
โต๊ะสนุกเกอร์	54	18.1
ประตูฟุตบอล	104	34.9
ประตูฟุตบอลล	83	27.9
แป้นบาสเกตบอล	56	18.8
ห่วงตะกร้อ	24	8.1
อื่นๆ	7	2.7

จากตารางที่ 92 เยาวชนที่มาออกกำลังกายในลานกีฬาขนาดเล็กของกรุงเทพมหานครมี
ความต้องการให้มีการจัดอุปกรณ์สนามกีฬา 3 อันดับแรก ได้แก่ ตาข่ายแบดมินตัน คิดเป็นร้อย
ละ 42.6 เป็นอันดับแรก รองลงมาคือ ประตูฟุตบอล คิดเป็นร้อยละ 34.9 อันดับ 3 คือ ประตู
ฟุตบอลล คิดเป็นร้อยละ 27.9

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 93 จำนวน และค่าร้อยละ ของความต้องการให้มีการจัดอุปกรณ์กีฬาในการใช้บริการลานกีฬาของเยาวชนที่มาออกกำลังกายในลานกีฬาขนาดเล็ก

ความต้องการในการใช้บริการลานกีฬา	กลุ่มตัวอย่าง	
	จำนวน	ร้อยละ
1. อุปกรณ์กีฬาที่ต้องการให้มีการจัด		
จักรยาน	89	29.9
ลูกตะกร้อ	61	20.5
ลูกบาสเกตบอล	56	18.8
ลูกเปตอง	44	14.8
ลูกฟุตบอล	127	42.6
ลูกฟุตบอล	83	27.9
ลูกวอลเลย์บอล	50	16.8
อุปกรณ์แบดมินตัน	110	36.9
อุปกรณ์มวย	39	13.1
อุปกรณ์สνούเกอร์	43	14.4
อื่นๆ	9	3.0

จากตารางที่ 93 เยาวชนที่มาออกกำลังกายในลานกีฬาขนาดเล็กของกรุงเทพมหานครมีความต้องการให้มีการจัดอุปกรณ์กีฬา 3 อันดับแรก ได้แก่ ลูกฟุตบอล คิดเป็นร้อยละ 42.6 เป็นอันดับแรก รองลงมาคือ อุปกรณ์แบดมินตัน คิดเป็นร้อยละ 36.9 อันดับ 3 คือ จักรยาน คิดเป็นร้อยละ 29.9

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 94 จำนวน และค่าร้อยละ ของความต้องการให้มีการจัดให้บริการด้านสถานที่และอุปกรณ์อำนวยความสะดวกในการใช้บริการลานกีฬาของเยาวชนที่มาออกกำลังกายในลานกีฬาขนาดเล็ก

ความต้องการในการใช้บริการลานกีฬา	กลุ่มตัวอย่าง	
	จำนวน	ร้อยละ
1.การให้บริการด้านสถานที่และอุปกรณ์อำนวยความสะดวกที่ต้องการให้มีการจัด		
สุขา	230	77.2
ห้องอาบน้ำ	154	51.7
ตู้สำหรับเก็บของ	157	52.7
ตู้น้ำดื่ม	223	74.8
สถานที่จอดรถ	93	31.2
ไฟแสงสว่าง	175	58.7
มีอุปกรณ์ให้ยืม	141	47.3
อื่นๆ	1	0.3

จากตารางที่ 94 เยาวชนที่มาออกกำลังกายในลานกีฬาขนาดเล็กของกรุงเทพมหานครมีความต้องการให้มีบริการด้านสถานที่และอุปกรณ์อำนวยความสะดวก 3 อันดับแรก ได้แก่ สุขาคิดเป็นร้อยละ 77.2 เป็นอันดับแรก รองลงมาคือ ตู้น้ำดื่ม คิดเป็นร้อยละ 74.8 อันดับ 3 คือ ไฟแสงสว่าง คิดเป็นร้อยละ 58.7

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 95 จำนวน และค่าร้อยละ ของความต้องการในการใช้บริการลานกีฬาของเยาวชนที่มา ออกกำลังกายในลานกีฬาขนาดเล็ก ในเรื่องของวัน-เวลาในการ

ความต้องการในการใช้บริการลานกีฬา	กลุ่มตัวอย่าง	
	จำนวน	ร้อยละ
1.1 วันที่ให้บริการของลานกีฬา		
ทุกวัน	172	57.7
วันจันทร์-ศุกร์	103	34.6
เสาร์-อาทิตย์	23	7.7
1.2 เวลาที่เปิดให้บริการของลานกีฬา		
05:00	49	16.4
06:00	107	35.9
07:00	51	17.1
08:00	40	13.4
09:00	35	11.7
อื่นๆ	15	5.0
1.3 เวลาที่ปิดให้บริการของลานกีฬา		
20:00	78	26.2
21:00	90	30.2
22:00	61	20.5
23:00	27	9.1
24:00	9	3.0
เปิด 24 ชม.	32	10.7
อื่นๆ	1	0.3

จากตารางที่ 95 เยาวชนที่มาออกกำลังกายในลานกีฬาขนาดเล็กของกรุงเทพมหานครมีความต้องการให้ลานกีฬาเปิดบริการทุกวัน คิดเป็นร้อยละ 57.7 และเปิดบริการในเวลา 06:00 น. ร้อยละ 35.9 และปิดบริการในเวลา 21:00 น. ร้อยละ 30.2

ตารางที่ 96 จำนวน และค่าร้อยละ ของความต้องการบริการด้านบุคลากรในการใช้บริการลานกีฬาของเยาวชนที่มาออกกำลังกายในลานกีฬาขนาดเล็ก

ความต้องการในการใช้บริการลานกีฬา	กลุ่มตัวอย่าง	
	จำนวน	ร้อยละ
1. การให้บริการในด้านบุคลากรที่		
ต้องการ		
ผู้ฝึกสอน/ผู้แนะนำกีฬา	217	72.8
เจ้าหน้าที่ฝ่ายพยาบาล	92	30.9
พนักงานรักษาความปลอดภัย	162	54.4
เจ้าหน้าที่อำนวยความสะดวก	118	39.6
อื่นๆ	3	1.0

จากตารางที่ 96 เยาวชนที่มาออกกำลังกายในลานกีฬาขนาดเล็กของกรุงเทพมหานครมีความต้องการบริการด้านบุคลากรในการใช้ลานกีฬา 3 อันดับแรก ได้แก่ ผู้ฝึกสอน/ผู้แนะนำกีฬา คิดเป็นร้อยละ 72.8 เป็นอันดับแรก รองลงมาคือ พนักงานรักษาความปลอดภัย คิดเป็นร้อยละ 54.4 อันดับ 3 คือ เจ้าหน้าที่อำนวยความสะดวก คิดเป็นร้อยละ 39.6

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 97 จำนวน และค่าร้อยละ ของความต้องการในการใช้บริการลานกีฬาในด้านอื่นๆของเยาวชนที่ม้ออกกำลังกายในลานกีฬาขนาดเล็ก

ความต้องการในการใช้บริการลานกีฬา	กลุ่มตัวอย่าง	
	จำนวน	ร้อยละ
1. การให้บริการอื่นๆ ที่ท่านต้องการให้มีการจัด		
การจัดกิจกรรมเพื่อการออกกำลังกาย	188	63.1
การจัดกิจกรรมเพื่อการแข่งขัน	170	57.0
การให้บริการสอนกีฬาตามความสนใจ และ ต้องการของเยาวชน	173	58.1
การให้ความรู้เกี่ยวกับวิทยาศาสตร์การกีฬา	118	39.6
การทดสอบสมรรถภาพทางกาย	122	40.9
อื่นๆ	1	0.3

จากตารางที่ 97 เยาวชนที่ม้ออกกำลังกายในลานกีฬาขนาดเล็กของกรุงเทพมหานครมีความต้องการในการใช้บริการลานกีฬาในด้านอื่นๆ 3 อันดับแรก ได้แก่ การจัดกิจกรรมเพื่อการออกกำลังกาย คิดเป็นร้อยละ 63.1 เป็นอันดับแรก รองลงมาคือ การให้บริการสอนกีฬาตามความสนใจและต้องการของเยาวชน คิดเป็นร้อยละ 58.1 อันดับ 3 คือ การจัดกิจกรรมเพื่อการแข่งขัน คิดเป็นร้อยละ 57.0

สรุปความคิดเห็น และข้อเสนอแนะเพิ่มเติมจากคำถามปลายเปิด ลานกีฬา

เยาวชนมีความต้องการสระว่ายน้ำ, ห้องฝึกโยคะ, สถานที่สำหรับกิจกรรมลีลาศ และ
เต้นรำ, สนามยิงปืน และสนามมวย นอกเหนือจากลานกีฬาทั่วไป
ความต้องการในปัจจุบันด้านต่างๆ

ด้านบุคลากร

1. ต้องการบุคลากรที่ตั้งใจทำงานจริงๆ ไม่คิดหวังผลประโยชน์หรือเอากีฬาบังหน้าเพื่อความก้าวหน้าในหน้าที่การงาน เพื่อความสบายมือเกสิทธิ์เหนือคนอื่น หรือทำเพื่อหวังได้เงินมาใช้ประโยชน์ส่วนตัว

2. บุคลากรทุกคนต้องมีความรู้ความเข้าใจในอุปกรณ์ต่างๆอย่างดี และสามารถถ่ายทอดให้ผู้ใช้บริการเข้าใจง่ายและอยากออกกำลังกายมากขึ้น

3. อยากรให้มีบุคลากรที่มีความสามารถ สามารถดูแลได้อย่างแท้จริงเพื่อให้เยาวชนมีการพัฒนาด้านกีฬา

4. อยากรให้มีเจ้าหน้าที่ประจำจุดแต่ละสนาม คอยแนะนำดูแล การออกกำลังกายและเล่นกีฬา

5. อยากรให้โค้ชทีมชาติมาสอน

ด้านงบประมาณ

1. ผู้ให้การสนับสนุนอย่างจริงจัง ไม่ได้รับเงินและอุปกรณ์สนับสนุนจากทางภาครัฐต้องใช้ทุนส่วนตัวที่มีอยู่ไม่มากมาดำเนินการด้านกีฬา

2. ใ้มีการสนับสนุนงบประมาณในการแข่งขัน เช่น ค่าสมัคร งบประมาณค่าขนส่งเดินทาง และค่าอาหาร เพราะบางครั้งมีการแข่งหลายรอบในแต่ละวัน

3. งบประมาณที่ได้มาต้องนำมาใช้ให้เกิดประโยชน์มากที่สุด และสามารถตรวจสอบได้

ด้านเครื่องมือ อุปกรณ์ และสถานที่

1. สนามกีฬาไม่ได้รับความสนใจจากผู้รับผิดชอบ

2. อุปกรณ์การกีฬาไม่เพียงพอต่อผู้เล่นกีฬาทุกประเภท เช่น ฟุตบอล ฟุตซอล

3. อยากรให้มีสนามกีฬามากขึ้น จะได้เพียงพอต่อความต้องการและให้อยู่ในสถานที่ที่กันแดดกันฝนจะได้ใช้ได้ยาวนานๆ ไม่เปลืองงบประมาณ

4. ควรจัดให้มีสวนสาธารณะหรือที่เป็นสวนสาธารณะอยู่แล้วก็ควรจัดให้มีอุปกรณ์เครื่องมือในการออกกำลังกายอยู่ทุกๆที่ และควรเพิ่มจำนวนอุปกรณ์

5. ควรแบ่งเป็นโซนให้ชัดเจน และควรจัดให้เหมาะสมกับสถานที่เพื่อความปลอดภัย

6. อุปกรณ์ในลานกีฬามีสภาพชำรุด ควรมีหน่วยงานตรวจสอบและดูแลอยู่เป็นประจำ

ด้านการจัดการกีฬา

1. ควรจัดกิจกรรมออกกำลังกายและกีฬาเป็นประจำทุกวัน

2. อยากรให้ดำเนินงานอย่างรวดเร็ว

3. มีการประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนรับรู้มากขึ้น

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้ เพื่อศึกษาความต้องการการสนับสนุนและส่งเสริมกีฬาขั้นพื้นฐานของเยาวชนในเขตกรุงเทพมหานคร และเพื่อเปรียบเทียบความต้องการการสนับสนุนและส่งเสริมกีฬาขั้นพื้นฐานของเยาวชนชายกับหญิงและลานกีฬาขนาดใหญ่, กลาง และเล็ก กลุ่มตัวอย่างเป็นเยาวชนที่มามากำลังกายในลานกีฬาของกรุงเทพมหานครจำนวน 400 คน ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้อามาวิเคราะห์โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูปสำหรับการวิจัยทางสังคมศาสตร์ และนำข้อมูลจากแบบสอบถามมาแจกแจงความถี่และคำนวณหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และเปรียบเทียบความต้องการด้วยการทดสอบค่า "ที" และวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว

สรุปผลการวิจัย

1. ข้อมูลทั่วไปและสถานภาพของเยาวชน

เยาวชนจำนวน 400 คน เป็นชาย ร้อยละ 61.2 และหญิง ร้อยละ 38.8 ส่วนใหญ่มีอายุ 18-21 ปี คิดเป็นร้อยละ 36.0 มีสถานภาพโสด ร้อยละ 93.0 เป็นนักเรียน/นักศึกษา คิดเป็นร้อยละ 66.5 มีระดับการศึกษามัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่าคิดเป็นร้อยละ 41.5 เยาวชนที่มามากำลังกายในลานกีฬาส่วนใหญ่มีความถี่ในการออกกำลังกายและเล่นกีฬา 3-5 ครั้งต่อสัปดาห์ คิดเป็นร้อยละ 56.5 มีระยะเวลาในการออกกำลังกายหรือเล่นกีฬาในแต่ละครั้งประมาณ 1-2 ชั่วโมง คิดเป็นร้อยละ 50.8 และชนิดของการออกกำลังกายหรือเล่นกีฬาที่ทำเป็นประจำ 3 อันดับแรกคือ ฟุตบอล ร้อยละ 37.0 รองลงมาคือ เดิน/วิ่ง ร้อยละ 32.0 และการออกกำลังกายด้วยเครื่องออกกำลังกาย เป็นอันดับ 3 ร้อยละ 22.8 สถานที่ที่เยาวชนออกกำลังกายและเล่นกีฬาเป็นประจำ ได้แก่ ลานกีฬาและสวนสาธารณะ คิดเป็นร้อยละ 62.0 และ 39.0 ตามลำดับ และเหตุผลในการออกกำลังกายหรือเล่นกีฬา คือ เพื่อสุขภาพคิดเป็นร้อยละ 86.2 รองลงมาคือ เพื่อความสนุกสนาน คิดเป็นร้อยละ 54.8

2. ความต้องการการสนับสนุนและส่งเสริมกีฬาขั้นพื้นฐานของเยาวชนเกี่ยวกับปัจจัยด้านบุคลากร, ด้านงบประมาณ, ด้านเครื่องมือ อุปกรณ์ และสถานที่ และด้านการจัดการ

เยาวชนมีความต้องการการสนับสนุนและส่งเสริมกีฬาขั้นพื้นฐานในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย 3.46 เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ความต้องการด้านงบประมาณ และด้าน

เครื่องมือ อุปกรณ์ และสถานที่อยู่ในระดับมากที่สุด และความต้องการด้านบุคลากร และด้านการจัดการอยู่ในระดับมาก

2.1 ด้านบุคลากร

เยาวชนมีความต้องการการสนับสนุนและส่งเสริมกีฬาขั้นพื้นฐานเกี่ยวกับปัจจัยด้านบุคลากรในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย 3.38 เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ในทุกข้อมีระดับความต้องการการสนับสนุนและส่งเสริมอยู่ในระดับมาก โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อยได้ดังนี้

2.1.1 ความต้องการให้มีผู้ฝึกสอนกีฬาและอาสาสมัคร ที่มีความสามารถ ทำหน้าที่สอน ควบคุม ดูแล และจัดกิจกรรมการเคลื่อนไหว การออกกำลังกาย และการเล่นกีฬา ค่าเฉลี่ย 3.42

2.1.2 ความต้องการให้มีผู้รับผิดชอบหรือคณะกรรมการกีฬาและศูนย์ปฏิบัติการส่งเสริมกีฬา และการออกกำลังกาย ค่าเฉลี่ย 3.41

2.1.3 ความต้องการให้มีผู้ฝึกสอนกีฬา และอาสาสมัคร มีการพัฒนาการสอนเป็นประจำ ค่าเฉลี่ย 3.39

2.1.4 ความต้องการให้จำนวนบุคลากรทางกรกีฬาเพียงพอต่อการจัดกิจกรรม ค่าเฉลี่ย 3.35

2.1.5 ความต้องการให้มีบุคลากรทางกรกีฬา ให้คำแนะนำ ควบคุม ดูแลความปลอดภัยในการออกกำลังกายและเล่นกีฬา ค่าเฉลี่ย 3.34

2.2 ด้านงบประมาณ

เยาวชนมีความต้องการการสนับสนุนและส่งเสริมกีฬาขั้นพื้นฐานเกี่ยวกับปัจจัยด้านงบประมาณในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ย 3.50 เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ในทุกข้อมีความต้องการการสนับสนุนและส่งเสริมอยู่ในระดับมากที่สุด โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อยได้ดังนี้

2.2.1 ความต้องการให้มีการจัดงบประมาณให้เพียงพอกับค่าใช้จ่ายในการดำเนินกิจกรรมการออกกำลังกาย และเล่นกีฬา ค่าเฉลี่ย 3.54

2.2.2 ความต้องการให้หน่วยงานเอกชนให้การสนับสนุนงบประมาณด้านกีฬาและออกกำลังกายเพิ่มมากขึ้น ค่าเฉลี่ย 3.53

2.2.3 ความต้องการให้หน่วยงานภาครัฐให้การสนับสนุนงบประมาณด้านกีฬาและออกกำลังกายเพิ่มมากขึ้น ค่าเฉลี่ย 3.52

2.2.4 ความต้องการให้เยาวชนมีโอกาสได้รับเงินสนับสนุนทางด้านกีฬาและออกกำลังกาย ค่าเฉลี่ย 3.51

2.3 ด้านเครื่องมือ อุปกรณ์ และสถานที่

เยาวชนมีความต้องการการสนับสนุนและส่งเสริมกีฬาขั้นพื้นฐานเกี่ยวกับปัจจัยด้านเครื่องมือ อุปกรณ์ และสถานที่ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ย 3.51 เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า ความต้องการการสนับสนุนและส่งเสริมในระดับมากที่สุดมี 3 ข้อ ได้แก่ ความต้องการให้มีการจัดสภาพแวดล้อม หรือสนามกีฬาให้อยู่ในสภาพดี มีความปลอดภัย และเพียงพอต่อกิจกรรมการออกกำลังกายและเล่นกีฬา ค่าเฉลี่ย 3.56 รองลงมาคือ ความต้องการให้มีอุปกรณ์กีฬาที่ได้มาตรฐานและเพียงพอต่อการใช้งาน และความต้องการให้มีสิ่งอำนวยความสะดวก เช่น ตู้น้ำดื่ม สุขา ห้องเปลี่ยนเสื้อผ้า เป็นต้น ที่สะอาดและเพียงพอต่อการใช้งาน มีค่าเฉลี่ยเท่ากันคือ 3.52 และความต้องการการสนับสนุนและส่งเสริมในระดับมาก 2 ข้อ ได้แก่ ความต้องการให้มีสนามเด็กเล่นพร้อมอุปกรณ์ที่มีความปลอดภัยและหลากหลาย ค่าเฉลี่ย 3.48 และความต้องการให้มีการจัดสถานที่ออกกำลังกายและเล่นกีฬาให้กับเด็กพิการและด้อยโอกาส ค่าเฉลี่ย 3.46

2.4 ด้านการจัดการ

เยาวชนมีความต้องการการสนับสนุนและส่งเสริมกีฬาขั้นพื้นฐานเกี่ยวกับปัจจัยด้านการจัดการในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย 3.42 เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ในทุกข้อมีความต้องการการสนับสนุนและส่งเสริมอยู่ในระดับมาก โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อยได้ดังนี้

2.4.1 ความต้องการให้มีการส่งเสริมและประชาสัมพันธ์การออกกำลังกายและการเล่นกีฬามากขึ้น ค่าเฉลี่ย 3.47

2.4.2 ความต้องการให้มีการส่งเสริมความร่วมมือระหว่างหน่วยงานรัฐ และเอกชน ในการพัฒนาการกีฬา, ความต้องการให้มีการพัฒนา จัดการ และเผยแพร่องค์ความรู้ด้านการกีฬา และความต้องการให้มีการจัดกิจกรรมการออกกำลังกาย และการฝึกทักษะกีฬาเบื้องต้น มีค่าเฉลี่ยเท่ากันคือ 3.45

2.4.3 ความต้องการให้มีความหลากหลายของการจัดกิจกรรมออกกำลังกาย และการเล่นกีฬา ค่าเฉลี่ย 3.43

2.4.4 ความต้องการให้มีการจัดกิจกรรมการแข่งขัน และกิจกรรมกีฬา ค่าเฉลี่ย 3.41

2.4.5 ความต้องการให้มีการจัดกิจกรรมการออกกำลังกาย และการเล่นกีฬาให้เด็ก พิการและด้อยโอกาส ค่าเฉลี่ย 3.40

2.4.6 ความต้องการให้หน่วยงานที่ดูแลด้านภารกิจกีฬามีการจัดทำนโยบายในการพัฒนากีฬาอย่างชัดเจน ค่าเฉลี่ย 3.38

2.4.7 ความต้องการให้มีโครงการทดสอบสมรรถภาพทางกายของเยาวชน ค่าเฉลี่ย 3.34

3. เปรียบเทียบความต้องการการสนับสนุนและส่งเสริมกีฬาขั้นพื้นฐานของเยาวชนชายและหญิง

เยาวชนชายและหญิงมีความต้องการการสนับสนุนและส่งเสริมกีฬาขั้นพื้นฐาน ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ผลจากการวิเคราะห์ พบว่า ในภาพรวมเยาวชนชายและหญิงมีระดับความต้องการการสนับสนุนและส่งเสริมอยู่ในระดับมาก โดยเยาวชนชายมีค่าเฉลี่ย 3.46 และเยาวชนหญิงมีค่าเฉลี่ย 3.45

3.1 ด้านบุคลากร

เยาวชนชายและหญิงมีความต้องการการสนับสนุนและส่งเสริมกีฬาขั้นพื้นฐานเกี่ยวกับปัจจัยด้านบุคลากรในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อเปรียบเทียบ พบว่า เยาวชนชายและหญิงมีค่าเฉลี่ยความต้องการการสนับสนุนและส่งเสริม ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และเมื่อพิจารณารายข้อ พบว่าทุกข้อ ได้แก่ ความต้องการให้มีบุคลากรทางภารกิจกีฬา ให้คำแนะนำ ควบคุม ดูแลความปลอดภัยในการออกกำลังกายและเล่นกีฬา, ความต้องการให้มีจำนวนบุคลากรทางภารกิจกีฬาเพียงพอต่อการจัดกิจกรรม, ความต้องการให้มีผู้รับผิดชอบหรือคณะกรรมการกีฬาและศูนย์ปฏิบัติการส่งเสริมกีฬา และการออกกำลังกาย, ความต้องการให้มีผู้ฝึกสอนกีฬาและอาสาสมัคร ที่มีความสามารถ ทำหน้าที่สอน ควบคุม ดูแล และจัดกิจกรรมการเคลื่อนไหว การออกกำลังกาย และการเล่นกีฬา และความต้องการให้มีผู้ฝึกสอนกีฬา และอาสาสมัคร มีการพัฒนาการสอนเป็นประจำ ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

3.2 ด้านงบประมาณ

เยาวชนชายและหญิงมีความต้องการการสนับสนุนและส่งเสริมกีฬาขั้นพื้นฐานเกี่ยวกับปัจจัยด้านงบประมาณในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อเปรียบเทียบ พบว่า เยาวชนชายและหญิงมีค่าเฉลี่ยความต้องการการสนับสนุนและส่งเสริม ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่าทุกข้อ ได้แก่ ความต้องการให้หน่วยงานภาครัฐให้การสนับสนุนงบประมาณด้านกีฬาและออกกำลังกายเพิ่มมากขึ้น, ความต้องการให้หน่วยงานเอกชนให้การสนับสนุนงบประมาณด้านกีฬาและออกกำลังกายเพิ่มมากขึ้น, ความต้องการให้มีการจัดงบประมาณให้เพียงพอกับค่าใช้จ่ายในการดำเนินกิจกรรมการออกกำลังกาย และเล่นกีฬา และ

ความต้องการให้มีเยาวชนมีโอกาสได้รับเงินสนับสนุนทางด้านกีฬาและออกกำลังกาย ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

3.3 ด้านเครื่องมือ อุปกรณ์ และสถานที่

เยาวชนชายมีความต้องการการสนับสนุนและส่งเสริมกีฬาขั้นพื้นฐานเกี่ยวกับปัจจัยด้านเครื่องมือ อุปกรณ์ และสถานที่ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุดและเยาวชนหญิงมีความต้องการเกี่ยวกับด้านเครื่องมือ อุปกรณ์ และสถานที่ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อเปรียบเทียบ พบว่าเยาวชนชายและหญิงมีค่าเฉลี่ยความต้องการการสนับสนุนและส่งเสริม ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และเมื่อพิจารณารายข้อ พบว่าทุกข้อ ได้แก่ ความต้องการให้มีการจัดสภาพแวดล้อมหรือสนามกีฬาให้อยู่ในสภาพดี มีความปลอดภัย และเพียงพอต่อกิจกรรมการออกกำลังกายและเล่นกีฬา, ความต้องการให้มีอุปกรณ์กีฬาที่ได้มาตรฐานและเพียงพอต่อการใช้งาน, ความต้องการให้มีสิ่งอำนวยความสะดวก เช่น ตู้น้ำดื่ม สุขา ห้องเปลี่ยนเสื้อผ้า เป็นต้น ที่สะอาดและเพียงพอต่อการใช้งาน, ความต้องการให้มีสนามเด็กเล่น พร้อมอุปกรณ์ที่มีความปลอดภัยและหลากหลาย และความต้องการให้มีการจัดสถานที่ออกกำลังกายและเล่นกีฬาให้กับเด็กพิการและด้อยโอกาส ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

3.4 ด้านการจัดการ

เยาวชนชายและหญิงมีความต้องการการสนับสนุนและส่งเสริมกีฬาขั้นพื้นฐานเกี่ยวกับปัจจัยด้านการจัดการในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบ พบว่า เยาวชนชายและหญิงมีค่าเฉลี่ยความต้องการการสนับสนุนและส่งเสริม ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และเมื่อพิจารณารายข้อ พบว่าทุกข้อ ได้แก่ ความต้องการให้หน่วยงานที่ดูแลด้านนันทนาการกีฬามีการจัดทำนโยบายในการพัฒนา กีฬาอย่างชัดเจน, ความต้องการให้มีการส่งเสริมความร่วมมือระหว่างหน่วยงานรัฐ และเอกชนในการพัฒนาการกีฬา, ความต้องการให้มีการพัฒนา จัดการ และเผยแพร่องค์ความรู้ด้านการกีฬา, ความต้องการให้มีการส่งเสริมและประชาสัมพันธ์การออกกำลังกายและการเล่นกีฬามากขึ้น, ความต้องการให้มีการจัดกิจกรรมการออกกำลังกาย และการฝึกทักษะกีฬาเบื้องต้น, ความต้องการให้มีความหลากหลายของการจัดกิจกรรมออกกำลังกายและการเล่นกีฬา, ความต้องการให้มีการจัดกิจกรรมการแข่งขันและกีฬากีฬา, ความต้องการให้มีโครงการทดสอบสมรรถภาพทางกายของเยาวชน และความต้องการให้มีการจัดกิจกรรมการออกกำลังกาย และการเล่นกีฬาให้เด็กพิการและด้อยโอกาส ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

4. ความต้องการการสนับสนุนและส่งเสริมกีฬาขั้นพื้นฐานของเยาวชนที่ม้ออกกำลังกายในลานกีฬาขนาดใหญ่, ลานกีฬาขนาดกลาง และลานกีฬาขนาดเล็ก

4.1 ความต้องการการสนับสนุนและส่งเสริมกีฬาขั้นพื้นฐานของเยาวชนที่ม้ออกกำลังกายในลานกีฬาขนาดใหญ่อยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย 3.38 โดยมีความต้องการเรียงลำดับจากมากไปน้อยได้ดังนี้ ด้านเครื่องมือ อุปกรณ์ และสถานที่ ค่าเฉลี่ย 3.44, ด้านการจัดการ ค่าเฉลี่ย 3.38, ด้านงบประมาณ ค่าเฉลี่ย 3.36 และด้านบุคลากร ค่าเฉลี่ย 3.32

4.2 ความต้องการการสนับสนุนและส่งเสริมกีฬาขั้นพื้นฐานของเยาวชนที่ม้ออกกำลังกายในลานกีฬาขนาดกลางอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย 3.23 โดยมีความต้องการเรียงลำดับจากมากไปน้อยได้ดังนี้ ด้านเครื่องมือ อุปกรณ์ และสถานที่ ค่าเฉลี่ย 3.32, ด้านงบประมาณ ค่าเฉลี่ย 3.29, ด้านการจัดการ ค่าเฉลี่ย 3.19 และด้านบุคลากร ค่าเฉลี่ย 3.10

4.3 ความต้องการการสนับสนุนและส่งเสริมกีฬาขั้นพื้นฐานของเยาวชนที่ม้ออกกำลังกายในลานกีฬาขนาดเล็กอยู่ในระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ย 3.52 โดยมีความต้องการเรียงลำดับจากมากไปหาน้อยได้ดังนี้ ด้านงบประมาณ ค่าเฉลี่ย 3.59, ด้านเครื่องมือ อุปกรณ์ และสถานที่ ค่าเฉลี่ย 3.56, ด้านการจัดการ ค่าเฉลี่ย 3.47 และด้านบุคลากร ค่าเฉลี่ย 3.43

5. เปรียบเทียบความต้องการการสนับสนุนและส่งเสริมกีฬาขั้นพื้นฐานของเยาวชนที่ม้ออกกำลังกายในลานกีฬาขนาดใหญ่, ลานกีฬาขนาดกลาง และลานกีฬาขนาดเล็ก

เยาวชนที่ม้ออกกำลังกายในลานกีฬาขนาดใหญ่, กลาง และเล็ก มีความต้องการการสนับสนุนและส่งเสริมกีฬาขั้นพื้นฐาน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ผลจากการวิเคราะห์ พบว่า ในภาพรวมเยาวชนที่ม้ออกกำลังกายในลานกีฬาขนาดเล็ก มีความต้องการการสนับสนุนและส่งเสริมอยู่ในระดับมากที่สุด และลานกีฬาขนาดใหญ่และลานกีฬาขนาดกลาง มีระดับความต้องการการสนับสนุนและส่งเสริมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า

5.1 ด้านบุคลากร

เยาวชนที่ม้ออกกำลังกายในลานกีฬาขนาดใหญ่, ลานกีฬาขนาดกลาง และลานกีฬาขนาดเล็ก มีความต้องการการสนับสนุนและส่งเสริมกีฬาขั้นพื้นฐานเกี่ยวกับปัจจัยด้านบุคลากร ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อเปรียบเทียบ พบว่า ลานกีฬาขนาดเล็ก มีค่าเฉลี่ยความต้องการเท่ากับ 3.43 รองลงมาเป็นลานกีฬาขนาดใหญ่ ค่าเฉลี่ย 3.32 และลานกีฬาขนาดกลาง ค่าเฉลี่ย 3.10 ซึ่งมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และเมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ความต้องการให้มีบุคลากรทางการกีฬา ให้คำแนะนำ ควบคุม ดูแลความปลอดภัยในการออกกำลังกายและเล่นกีฬา, ความต้องการให้มีจำนวนบุคลากรทางการกีฬาเพียงพอต่อการจัดกิจกรรม, ความต้องการให้มีผู้รับผิดชอบหรือคณะกรรมการกีฬาและศูนย์ปฏิบัติการส่งเสริมกีฬา

และการออกกำลังกาย, ความต้องการให้มีผู้ฝึกสอนกีฬาและอาสาสมัครที่มีความสามารถ ทำหน้าที่สอน ควบคุม ดูแล และจัดกิจกรรมการเคลื่อนไหว การออกกำลังกายและเล่นกีฬา และ ความต้องการให้มีผู้ฝึกสอนกีฬาและอาสาสมัครมีการพัฒนาการสอนเป็นประจำ แตกต่างกันอย่าง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

5.2 ด้านงบประมาณ

เยาวชนที่มาออกกำลังกายในลานกีฬาขนาดใหญ่, ลานกีฬาขนาดกลาง และลานกีฬาขนาดเล็ก มีความต้องการการสนับสนุนและส่งเสริมกีฬาขั้นพื้นฐานเกี่ยวกับปัจจัยงบประมาณในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อเปรียบเทียบ พบว่า ลานกีฬาขนาดเล็ก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.59 รองลงมาคือ ลานกีฬาขนาดใหญ่ ค่าเฉลี่ย 3.36 และลานกีฬาขนาดกลาง ค่าเฉลี่ย 3.29 ซึ่งมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่าทุกข้อ ได้แก่ ความต้องการให้หน่วยงานภาครัฐให้การสนับสนุนงบประมาณด้านกีฬาและออกกำลังกายเพิ่มมากขึ้น, ความต้องการให้หน่วยงานเอกชนให้การสนับสนุนงบประมาณด้านกีฬาและออกกำลังกายเพิ่มมากขึ้น, ความต้องการให้มีการจัดงบประมาณให้เพียงพอกับค่าใช้จ่ายในการดำเนินกิจกรรมการออกกำลังกาย และเล่นกีฬา และความต้องการให้มีเยาวชนมีโอกาสได้รับเงินสนับสนุนทางด้านกีฬาและออกกำลังกาย แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

5.3 ด้านเครื่องมือ อุปกรณ์ และสถานที่

เยาวชนที่มาออกกำลังกายในลานกีฬาขนาดใหญ่, ลานกีฬาขนาดกลาง และลานกีฬาขนาดเล็ก มีความต้องการการสนับสนุนและส่งเสริมกีฬาขั้นพื้นฐานเกี่ยวกับปัจจัยด้านเครื่องมือ อุปกรณ์ และสถานที่ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อเปรียบเทียบ พบว่า ลานกีฬาขนาดเล็ก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.56 รองลงมาคือ ลานกีฬาขนาดใหญ่ ค่าเฉลี่ย 3.44 และลานกีฬาขนาดกลาง ค่าเฉลี่ย 3.32 ซึ่งมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ความต้องการให้มีอุปกรณ์กีฬาที่ได้มาตรฐานและเพียงพอต่อการใช้งานและความต้องการให้มีสิ่งอำนวยความสะดวก เช่น ตู้น้ำดื่ม สุขา ห้องเปลี่ยนเสื้อผ้า เป็นต้น ที่สะอาดและเพียงพอต่อการใช้งาน ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนความต้องการให้มีการจัดสภาพแวดล้อมหรือสนามกีฬาให้อยู่ในสภาพดี มีความปลอดภัย และเพียงพอต่อกิจกรรมการออกกำลังกายและเล่นกีฬา, ความต้องการให้มีสนามเด็กเล่น พร้อมอุปกรณ์ที่มีความปลอดภัยและหลากหลาย และความต้องการให้มีการจัดสถานที่ออกกำลังกายและเล่นกีฬาให้กับเด็กพิการและด้อยโอกาส แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

5.4 ด้านการจัดการ

เยาวชนที่มาออกกำลังกายในลานกีฬาขนาดใหญ่, ลานกีฬาขนาดกลาง และลานกีฬาขนาดเล็ก มีความต้องการการสนับสนุนและส่งเสริมกีฬาขั้นพื้นฐานเกี่ยวกับปัจจัยด้านการจัดการ

ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อเปรียบเทียบ พบว่า ลานกีฬาขนาดเล็ก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.47 รองลงมาคือ ลานกีฬาขนาดใหญ่ ค่าเฉลี่ย 3.38 และลานกีฬาขนาดกลาง ค่าเฉลี่ย 3.19 ซึ่งมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ความต้องการให้หน่วยงานที่ดูแลด้านภารกิจกีฬามีการจัดทำนโยบายในการพัฒนากีฬาอย่างชัดเจน และความต้องการให้มีการส่งเสริมและประชาสัมพันธ์การออกกำลังกายและการเล่นกีฬามากขึ้น ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนความต้องการให้มีการส่งเสริมความร่วมมือระหว่างหน่วยงานรัฐและเอกชนในการพัฒนาภารกิจกีฬา, ความต้องการให้มีการพัฒนาจัดการ และเผยแพร่องค์ความรู้ด้านภารกิจกีฬา, ความต้องการให้มีการจัดกิจกรรมการออกกำลังกาย และการฝึกทักษะกีฬาเบื้องต้น, ความต้องการให้มีความหลากหลายของการจัดกิจกรรมออกกำลังกาย และการเล่นกีฬา, ความต้องการให้มีการจัดกิจกรรมการแข่งขันและกิจกรรมกีฬา, ความต้องการให้มีโครงการทดสอบสมรรถภาพทางกายของเยาวชน และความต้องการให้มีการจัดกิจกรรมการออกกำลังกาย และการเล่นกีฬาให้เด็กพิการและด้อยโอกาส แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

6. ความต้องการในการใช้บริการลานกีฬาของเยาวชน

เยาวชนที่มาออกกำลังกายในลานกีฬาของกรุงเทพมหานครมีความต้องการในการใช้ลานกีฬา แบ่งเป็นข้อต่างๆได้ดังนี้

1. เยาวชนต้องการให้มีการจัดกิจกรรมหรือกีฬา 3 อันดับแรก ได้แก่

- 1.1 กิจกรรมการออกกำลังกายโดยใช้เครื่องออกกำลังกาย คิดเป็นร้อยละ 30.5
- 1.2 กีฬาบาสเกตบอล คิดเป็นร้อยละ 26.2
- 1.3 กีฬาฟุตบอล คิดเป็นร้อยละ 25.5

โดยเยาวชนที่มาออกกำลังกายในลานกีฬาขนาดใหญ่ ต้องการให้จัดกีฬาว่ายน้ำมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 52.5, ลานกีฬาขนาดกลาง และลานกีฬาขนาดเล็ก ต้องการให้จัดกิจกรรมการออกกำลังกายโดยใช้เครื่องออกกำลังกายมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 32.3 และ 29.9 ตามลำดับ

2. เยาวชนต้องการให้มีสนามหรือสถานที่จัดกิจกรรมหรือกีฬา 3 อันดับแรก ได้แก่

- 2.1 ลานกีฬาเอนกประสงค์ คิดเป็นร้อยละ 47.5
- 2.2 สนามแบดมินตัน คิดเป็นร้อยละ 27.2
- 2.3 ทางวิ่งจักรยาน คิดเป็นร้อยละ 26.8

โดยเยาวชนที่มาออกกำลังกายในลานกีฬาขนาดใหญ่ ต้องการให้มีสระว่ายน้ำมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 45.0, ลานกีฬาขนาดกลาง และลานกีฬาขนาดเล็ก ต้องการให้มีลานกีฬาเอนกประสงค์มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 53.2 และ 47.3 ตามลำดับ

3. เยาวชนต้องการให้มีอุปกรณ์สนามกีฬา 3 อันดับแรก ได้แก่

- 3.1 ตาข่ายเบตมินตัน คิดเป็นร้อยละ 39.2
- 3.2 ประตูฟุตบอล คิดเป็นร้อยละ 30.0
- 3.3 โຕ้ะปึงปอง คิดเป็นร้อยละ 27.2

โดยเยาวชนที่มาออกกำลังกายในลานกีฬาขนาดใหญ่ ต้องการให้มีแป้นบาสเกตบอลมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 40.0, ลานกีฬาขนาดกลาง ต้องการให้มีโຕ้ะปึงปองมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 53.2 และลานกีฬาขนาดเล็ก ต้องการให้มีตาข่ายเบตมินตันมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 42.6

4. เยาวชนต้องการให้มีอุปกรณ์กีฬา 3 อันดับแรก ได้แก่

- 4.1 ลูกฟุตบอล คิดเป็นร้อยละ 40.8
- 4.2 อุปกรณ์เบตมินตัน คิดเป็นร้อยละ 37.2
- 4.3 จักรยาน คิดเป็นร้อยละ 29.2

โดยเยาวชนที่มาออกกำลังกายในลานกีฬาขนาดใหญ่ และลานกีฬาขนาดเล็ก ต้องการให้มีลูกฟุตบอลมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 43.5 และ 42.6 ตามลำดับ ลานกีฬาขนาดกลาง ต้องการให้มีอุปกรณ์เบตมินตันมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 37.1

5. เยาวชนต้องการให้มีการให้บริการด้านสถานที่และอุปกรณ์อำนวยความสะดวก 3 อันดับแรก ได้แก่

- 5.1 สุขา คิดเป็นร้อยละ 75.8
- 5.2 ตู้น้ำดื่ม คิดเป็นร้อยละ 74.0
- 5.3 ไฟแสงสว่าง คิดเป็นร้อยละ 58.8

โดยเยาวชนที่มาออกกำลังกายในลานกีฬาขนาดใหญ่ ต้องการให้มีตู้น้ำดื่มมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 82.5, ลานกีฬาขนาดกลาง และลานกีฬาขนาดเล็ก ต้องการให้มีสุขามากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 71.0 และ 77.2 ตามลำดับ

6. เยาวชนต้องการให้ลานกีฬาเปิดให้บริการทุกวัน ร้อยละ 64.8 เปิดให้บริการเวลา 06.00 น. ร้อยละ 35.0 และปิดให้บริการเวลา 21.00 น. ร้อยละ 28.8

7. เยาวชนต้องการให้มีการบริการในด้านบุคลากร 3 อันดับแรก ได้แก่

- 7.1 ผู้ฝึกสอน/ผู้แนะนำกีฬา คิดเป็นร้อยละ 72.2
- 7.2 พนักงานรักษาความปลอดภัย คิดเป็นร้อยละ 51.8
- 7.3 เจ้าหน้าที่อำนวยความสะดวก คิดเป็นร้อยละ 39.5

โดยเยาวชนที่มาออกกำลังกายในลานกีฬาขนาดใหญ่, ลานกีฬาขนาดกลาง และลานกีฬาขนาดเล็ก มีความต้องการให้เพิ่มผู้ฝึกสอน/ผู้แนะนำกีฬามากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 80.0, 66.1 และ 72.8 ตามลำดับ

8. เยาวชนต้องการให้มีการบริการอื่นๆ 3 อันดับแรก ได้แก่
 - 8.1 การจัดกิจกรรมเพื่อการออกกำลังกาย คิดเป็นร้อยละ 63.5
 - 8.2 การจัดกิจกรรมเพื่อการแข่งขัน คิดเป็นร้อยละ 56.2
 - 8.3 การให้บริการสอนกีฬาตามความสนใจและต้องการของเยาวชน คิดเป็นร้อยละ 55.2

โดยเยาวชนที่มาออกกำลังกายในลานกีฬาขนาดใหญ่ ต้องการให้จัดบริการสอนกีฬาตามความสนใจและต้องการของเยาวชนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 57.5, ลานกีฬาขนาดกลาง และลานกีฬาขนาดเล็ก ต้องการให้จัดกิจกรรมเพื่อการออกกำลังกายมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 72.6 และ 63.1 ตามลำดับ

อภิปรายผลการวิจัย

จากการศึกษาความต้องการการสนับสนุนและส่งเสริมกีฬาขั้นพื้นฐานของเยาวชนในเขตกรุงเทพมหานคร สามารถอภิปรายผลประเด็นที่สำคัญได้ดังนี้

1. ความต้องการการสนับสนุนและส่งเสริมกีฬาขั้นพื้นฐานของเยาวชน

ความต้องการการสนับสนุนและส่งเสริมกีฬาขั้นพื้นฐานเกี่ยวกับปัจจัยด้านบุคลากร, ด้านงบประมาณ, ด้านเครื่องมือ อุปกรณ์ และสถานที่ และด้านการจัดการของเยาวชนในภาพรวมอยู่ในระดับมาก แสดงให้เห็นว่าเยาวชนได้รับการตอบสนองความต้องการการสนับสนุนและส่งเสริมการออกกำลังกายและเล่นกีฬาในระดับน้อย ซึ่งสอดคล้องทฤษฎีแรงจูงใจERG ของอัลเดอร์เฟอร์ (Clayton Alderfer) อ้างถึงในชูศักดิ์ เจนประโคน(2543 : 122) กล่าวไว้ว่า “ความต้องการที่ได้รับการตอบสนอง (Need satisfaction) หากความต้องการประเภทใดได้รับการตอบสนองน้อย ความต้องการประเภทรูปนั้นจะอยู่สูง” พิจารณาเป็นรายด้านได้ดังนี้

ด้านบุคลากร มีความต้องการการสนับสนุนและส่งเสริมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ ความต้องการผู้ฝึกสอนกีฬาและอาสาสมัคร ที่มีความสามารถ ทำหน้าที่สอน ควบคุม ดูแล และจัดกิจกรรมการเคลื่อนไหว การออกกำลังกาย และการเล่นกีฬามากที่สุด เนื่องจากเยาวชนที่มาออกกำลังกายส่วนใหญ่ยังมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการออกกำลังกายน้อย จึงมีความต้องการที่จะให้ผู้ฝึกสอนที่มีความสามารถคอยให้คำแนะนำที่ถูกต้อง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของพรทิพย์ สอนเถื่อน (2548) เรื่อง “สภาพและความต้องการในการออกกำลังกายของประชาชนในลานกีฬาของกรุงเทพมหานคร ปีพุทธศักราช 2545” ที่กล่าวไว้ว่า “การออกกำลังกายหรือเล่นกีฬาให้เกิดประโยชน์สูงสุด จำเป็นต้องมีหลักและวิธีการที่ถูกต้อง บุคลากรผู้ให้ความรู้คำแนะนำหรือผู้ฝึกสอนต้องมีความรู้ ความสามารถ อธิบายและคอยแนะนำได้เป็นอย่างดี เพราะผู้ที่มาออกกำลังกายบางส่วนยังขาดความรู้ความเข้าใจในหลักการออกกำลังกายหรือเล่นกีฬา จึงทำให้ผู้มาใช้

บริการต้องการคำแนะนำวิธีการออกกำลังกายที่ถูกต้องและเป็นประโยชน์” อีกทั้งจำนวนผู้ฝึกสอนกีฬาและอาสาสมัครยังไม่เพียงพอต่อจำนวนผู้มาใช้บริการลานกีฬา และยังขาดผู้ที่รับผิดชอบที่มีความรู้ทางด้านภารกิจกีฬา ดูแลรับผิดชอบอย่างจริงจัง จึงส่งผลให้เยาวชนไม่ได้รับการตอบสนองความต้องการการสนับสนุนและส่งเสริมด้านบุคลากร

ด้านงบประมาณ มีความต้องการการสนับสนุนและส่งเสริมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ความต้องการให้มีการจัดงบประมาณให้เพียงพอกับค่าใช้จ่ายในการดำเนินกิจกรรมการออกกำลังกาย และเล่นกีฬามากที่สุด ซึ่งงบประมาณจัดว่าเป็นปัจจัยที่สำคัญที่สุดอย่างหนึ่ง หากได้รับงบประมาณไม่เพียงพอแล้ว ก็จะไม่สามารถดำเนินงานให้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดีได้ ดังคำกล่าวของ นพพงษ์ บุญจิตราดุลย์ (2529) ที่ว่า “งบประมาณและการเงินนั้นเป็นปัจจัยพื้นฐานที่สำคัญอย่างหนึ่งสำหรับการดำเนินงานทุกอย่าง” ซึ่งหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐและเอกชนควรจะให้การสนับสนุนด้านงบประมาณ เพื่อใช้ในการพัฒนาภารกิจกีฬามากขึ้น ความเพียงพอที่นอกจากจำนวนเงินแล้ว การจัดสรรให้เหมาะสมกับกิจกรรมก็เป็นเรื่องที่สำคัญเช่นกัน เมื่อหน่วยงานที่ดูแลทางด้านภารกิจกีฬาไม่ได้รับงบประมาณที่เพียงพอ หรือว่าไม่มีการจัดสรรที่ดีจะส่งผลทำให้การดำเนินงานในด้านอื่นไม่ติดตามไปด้วย โดยเฉพาะอย่างยิ่งในด้านอุปกรณ์ เครื่องมือ สถานที่ ที่ต้องใช้งบประมาณในการดูแลค่อนข้างมาก จึงส่งผลให้ไม่สามารถตอบสนองความต้องการของเยาวชนได้เท่าที่ควร

ด้านเครื่องมือ อุปกรณ์ และสถานที่ มีความต้องการการสนับสนุนและส่งเสริมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ ความต้องการให้มีการจัดสภาพแวดล้อม หรือสนามกีฬาให้อยู่ในสภาพดี มีความปลอดภัย และเพียงพอต่อกิจกรรมการออกกำลังกายและเล่นกีฬามากที่สุด ซึ่งความต้องการในด้านนี้จะมีความต้องการมากที่สุด แสดงให้เห็นว่าลานกีฬาของกรุงเทพมหานครยังขาดความพร้อมในการให้บริการ จำนวนและขนาดของลานกีฬาไม่เหมาะสมกับจำนวนเยาวชนที่มาออกกำลังกาย อีกทั้งอุปกรณ์และสถานที่ยังไม่ค่อยได้มาตรฐาน ขาดการบำรุงรักษาสถานที่ อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก และไม่เพียงพอต่อความต้องการของเยาวชน สอดคล้องกับงานวิจัยของพรทิพย์ สอนเถื่อน (2548) เรื่อง “สภาพและความต้องการในการออกกำลังกายของประชาชนในลานกีฬาของกรุงเทพมหานคร ปีพุทธศักราช 2545” โดยเฉพาะในลานกีฬาขนาดเล็กที่มีอุปกรณ์กีฬา สนามกีฬา และสิ่งอำนวยความสะดวกอยู่น้อยที่สุด ซึ่งไม่เพียงพอต่อการใช้งานของผู้ใช้บริการ หากต้องการชักจูงให้เยาวชนมีการออกกำลังกายและเล่นกีฬามากขึ้น หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรให้การสนับสนุนและส่งเสริมให้มีสภาพแวดล้อมเอื้ออำนวยต่อการออกกำลังกาย ดังทฤษฎี Socio-ecological Model ที่ระบุว่า “ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมเป็นทั้งตัวส่งเสริมและอุปสรรคต่อการเคลื่อนไหวออกแรงกาย” (มูลนิธิสาธารณสุขแห่งชาติ, 2549) เมื่อมีสภาพแวดล้อมที่

เหมาะสมต่อการออกกำลังกายและเล่นกีฬาแล้วนั้น จะทำให้เยาวชนหันมาออกกำลังกายและเล่นกีฬามากขึ้นอย่างแน่นอน

ด้านการจัดการ มีความต้องการการสนับสนุนและส่งเสริมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ ความต้องการให้มีการส่งเสริมและประชาสัมพันธ์การออกกำลังกายและการเล่นกีฬา มากขึ้นมากที่สุด ผู้วิจัยมีความคิดเห็นว่าที่เยาวชนต้องการให้มีการส่งเสริมและประชาสัมพันธ์มากที่สุด เนื่องจากเป็นสิ่งที่เยาวชนสามารถรับรู้และเข้าถึงได้มากที่สุด และหากเราต้องการชักจูงให้เยาวชนมีความสนใจในการออกกำลังกายและเล่นกีฬามากขึ้น ควรให้ความสำคัญกับการประชาสัมพันธ์มากขึ้น ดังที่ อุษณีย์ จินตนาประวาลี (2544) กล่าวไว้ว่า “การจะพัฒนากีฬาให้ ได้ผลดีควรคำนึงถึงด้านการประชาสัมพันธ์” เมื่อเยาวชนได้รับความรู้ หรือได้รับรู้เรื่องราว ข่าวสาร เกี่ยวกับการออกกำลังกายและเล่นกีฬามากขึ้น จะทำให้เยาวชนมีความสนใจในด้านนี้ ความ ต้องการการออกกำลังกายและเล่นกีฬาก็จะมากขึ้น และจะสามารถชักจูงให้เยาวชนออกกำลังกายและเล่นกีฬาได้มากขึ้น

2. เปรียบเทียบความต้องการการสนับสนุนและส่งเสริมกีฬาขั้นพื้นฐานของ เยาวชนชายและหญิง

เยาวชนชายและหญิง มีความต้องการการสนับสนุนและส่งเสริมกีฬาขั้นพื้นฐาน ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ซึ่งผลการวิจัย ดังกล่าวสอดคล้องกับปนัดดา จูภา (2544) ได้ทำการวิจัยเรื่อง “พฤติกรรมสุขภาพเกี่ยวกับการออกกำลังกายของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา อำเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา” ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่มีเพศต่างกันมีเจตคติเกี่ยวกับการออกกำลังกายไม่แตกต่างกัน และยังสอดคล้องกับทฤษฎีการตัดสินใจด้วยตัวเอง (self-determination theory, Deci & Ryan, 1985) ที่กล่าวว่าแรงจูงใจอย่างต่อเนื่องมาจากโครงสร้างที่ไม่มีความแตกต่างในแต่ละเพศ จากผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่า ปัจจัยเรื่องเพศไม่เป็นสาเหตุที่จะก่อให้เกิดความแตกต่างทางความต้องการการสนับสนุนและส่งเสริมการออกกำลังกายและเล่นกีฬาของเยาวชน เพราะว่าเยาวชนที่มาออกกำลังกายไม่ว่าชายหรือหญิงก็มีความต้องการการสนับสนุนและส่งเสริมการออกกำลังกายและเล่นกีฬา ซึ่งส่งผลมาจากความสนใจหรือความต้องการที่จะออกกำลังกาย และเล่นกีฬาของตนเองเป็นทุนเดิมอยู่แล้ว จึงทำให้มีความต้องการการสนับสนุนและส่งเสริมอยู่ในระดับมาก

3. เปรียบเทียบความต้องการการสนับสนุนและส่งเสริมกีฬาขั้นพื้นฐานของเยาวชนที่ม้ออกกำลังกายในลานกีฬาขนาดใหญ่, ลานกีฬาขนาดกลาง และลานกีฬาขนาดเล็ก

เยาวชนที่ม้ออกกำลังกายในลานกีฬาขนาดใหญ่, ลานกีฬาขนาดกลาง และลานกีฬาขนาดเล็ก มีความต้องการการสนับสนุนและส่งเสริมกีฬาขั้นพื้นฐาน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยเยาวชนที่ม้ออกกำลังกายในลานกีฬาขนาดเล็ก มีความต้องการการสนับสนุนและส่งเสริมกีฬาขั้นพื้นฐานมากที่สุด เป็นไปตามสมมติฐาน เนื่องจากลานกีฬาขนาดเล็กมีความพร้อมในด้านบุคลากร, งบประมาณ, อุปกรณ์และสถานที่ และการจัดการน้อย และจำนวนผู้ออกกำลังกายค่อนข้างมาก เพราะสถานที่ตั้งส่วนใหญ่อยู่ในชุมชน โรงเรียน หรือวัด เยาวชนส่วนใหญ่มีความต้องการที่จะเล่นกีฬาอยู่สูงเมื่อมีการตอบสนองที่น้อย จึงส่งผลให้เยาวชนมีความต้องการการสนับสนุนและส่งเสริมมากที่สุด รองลงมาคือ ลานกีฬาขนาดใหญ่ เป็นลานกีฬาที่มีความพร้อมมากที่สุด มีอุปกรณ์และสนามกีฬามากที่สุด มีสิ่งอำนวยความสะดวก แต่กลับมีความต้องการการสนับสนุนและส่งเสริมอยู่ในระดับมาก อาจจะเป็นเพราะลานกีฬาขนาดใหญ่ มีจำนวนลานกีฬาอยู่น้อย และมีผู้มาใช้บริการเป็นจำนวนมาก จึงทำให้บุคลากร อุปกรณ์กีฬา สนามกีฬา สิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ งบประมาณไม่เพียงพอต่อการใช้งาน พิจารณารายด้าน พบว่า

ด้านบุคลากร เยาวชนที่ม้ออกกำลังกายในลานกีฬาขนาดเล็ก มีความต้องการการสนับสนุนและส่งเสริมมากกว่าลานกีฬาขนาดใหญ่ และลานกีฬาขนาดกลาง ไม่ว่าจะมีความต้องการให้มีผู้ฝึกสอนกีฬา, อาสาสมัคร ,บุคลากรทางการกีฬา ให้คำแนะนำ ควบคุม ดูแลความปลอดภัย หรือ ผู้รับผิดชอบหรือคณะกรรมการกีฬา อีกทั้งจำนวนบุคลากรก็ยังไม่เพียงพอต่อจำนวนผู้มาใช้บริการ หรือกิจกรรม ทั้งนี้ลานกีฬาขนาดเล็กกลับมีผู้มาใช้บริการค่อนข้างมากเมื่อเทียบกับสถานที่และอุปกรณ์ เนื่องจากลานกีฬามักจะอยู่ในบริเวณชุมชน จึงทำให้เยาวชนที่ม้ออกกำลังกายและเล่นกีฬาที่ลานกีฬาขนาดเล็กมีความต้องการการสนับสนุนและส่งเสริมมากกว่าลานกีฬาขนาดใหญ่และขนาดกลาง

ด้านงบประมาณ จะเห็นได้ว่าเยาวชนที่ม้ออกกำลังกายในลานกีฬาขนาดกลางมีความต้องการการสนับสนุนและส่งเสริมในด้านนี้น้อยกว่าลานกีฬาขนาดใหญ่ และลานกีฬาขนาดเล็กอย่างเห็นได้ชัด ทั้งทางด้านความต้องการให้หน่วยงานภาครัฐและเอกชนให้การสนับสนุนงบประมาณด้านกีฬาและออกกำลังกายเพิ่มมาก, ความต้องการให้จัดงบประมาณให้เพียงพอกับค่าใช้จ่ายในการดำเนินกิจกรรมการออกกำลังกาย และเล่นกีฬา และการเข้าถึงแหล่งเงินทุนของเยาวชน อาจจะเป็นเพราะว่าลานกีฬาขนาดกลางส่วนใหญ่ ปรับเปลี่ยนมาจากลานกีฬาขนาด

เล็กที่มีความพร้อม หรือมีขนาดใหญ่ แต่มีกิจกรรมต่างๆเท่ากับลานขนาดเล็ก และจำนวนผู้มาใช้บริการยังไม่มากเท่าลานกีฬาขนาดใหญ่ จึงทำให้เยาวชนส่วนใหญ่ที่มาใช้บริการที่ลานกีฬานี้ มีความต้องการการสนับสนุนและส่งเสริมในด้านบุคลากร และสถานที่น้อยกว่าลานกีฬาขนาดใหญ่ และขนาดเล็ก จนส่งผลมาถึงความต้องการการสนับสนุนและส่งเสริมในด้านงบประมาณ

ด้านเครื่องมือ อุปกรณ์ และสถานที่ เยาวชนที่มาออกกำลังกายและเล่นกีฬาที่ลานกีฬาขนาดเล็กมีความต้องการการสนับสนุนและส่งเสริมมากกว่าลานกีฬาขนาดใหญ่ และขนาดกลาง เนื่องจากลานกีฬาขนาดเล็ก มีอุปกรณ์กีฬา สนามกีฬา และสิ่งอำนวยความสะดวกน้อยที่สุด และจำนวนผู้ออกกำลังกายค่อนข้างมาก เพราะสถานที่ตั้งส่วนใหญ่อยู่ในชุมชน โรงเรียน หรือวัด เยาวชนส่วนใหญ่มีความต้องการที่จะเล่นกีฬาอยู่สูงเมื่อมีการตอบสนองที่น้อย จึงส่งผลให้เยาวชนมีความต้องการการสนับสนุนและส่งเสริมมากที่สุด รองลงมาคือ ลานกีฬาขนาดใหญ่ มีอุปกรณ์ และสนามกีฬามากที่สุด มีสิ่งอำนวยความสะดวก แต่กลับมีความต้องการการสนับสนุนและส่งเสริมอยู่ในระดับมาก อาจจะเป็นเพราะลานกีฬาขนาดใหญ่ มีจำนวนลานกีฬาอยู่น้อย และมีผู้มาใช้บริการเป็นจำนวนมาก จึงทำให้อุปกรณ์กีฬา สนามกีฬา สิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ ไม่เพียงพอต่อการใช้งาน

ด้านการจัดการ เยาวชนที่มาออกกำลังกายที่ลานกีฬาขนาดเล็กมีความต้องการการสนับสนุนและส่งเสริมมากกว่าลานกีฬาขนาดใหญ่และขนาดกลาง โดยเฉพาะความหลากหลายในการจัดกิจกรรมการออกกำลังกาย และการฝึกทักษะกีฬาเบื้องต้น เพราะว่าลานกีฬาขนาดเล็กจะมีกิจกรรมกีฬาอยู่เพียง 1-2 กิจกรรมต่อลานกีฬาเท่านั้น อีกทั้งการประชาสัมพันธ์ยังไม่ทั่วถึง การจัดการก็ยังไม่ค่อยดี เนื่องจากอาสาสมัครลานกีฬา 1 คนจะดูแลลานกีฬาหลายลานกีฬา จึงทำให้เยาวชนที่มาออกกำลังกายในลานกีฬาขนาดเล็กมีความต้องการการสนับสนุนและส่งเสริมในด้านนี้อยู่ในระดับมากที่สุด

ผู้วิจัยมีความคิดเห็นว่า การให้ความสำคัญในการสนับสนุนและส่งเสริมกีฬาขั้นพื้นฐานในด้านบุคลากร, ด้านงบประมาณ, ด้านเครื่องมือ อุปกรณ์ และสถานที่ และด้านการจัดการ เป็นปัจจัยสำคัญที่จะชักจูงให้เยาวชนมีความสนใจในการออกกำลังกายและเล่นกีฬามากขึ้น ซึ่งเยาวชนที่ต้องการออกกำลังกายนั้นมีความต้องการการสนับสนุนและส่งเสริมอยู่ในระดับมาก รอเพียงแต่หน่วยงานที่เกี่ยวข้องจะดำเนินงานตามนโยบายที่กำหนดไว้ เพื่อพัฒนาการกีฬาขั้นพื้นฐานให้บรรลุตามเป้าหมายที่วางไว้

นอกจากนี้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องสามารถนำข้อมูลไปใช้ในการปรับปรุงการดำเนินงานและส่งเสริมการออกกำลังกายและเล่นกีฬาให้ตรงกับความต้องการของเยาวชน ซึ่งผลการวิจัยในครั้งนี้แสดงให้เห็นว่า เยาวชนมีความต้องการการสนับสนุนและส่งเสริมกีฬาขั้นพื้นฐานสอดคล้องกับยุทธศาสตร์กีฬาขั้นพื้นฐานในแผนพัฒนากีฬาชาติฉบับที่ 4 พ.ศ. 2550 - 2554 ในด้านต่างๆ อาทิ เช่น ด้านบุคลากรทางการกีฬา, ด้านการจัดการ, ด้านอุปกรณ์และสถานที่ เป็นต้น ซึ่งรัฐบาลมีนโยบายในการสนับสนุนและส่งเสริมได้ตรงประเด็นแล้ว แต่ยังคงขาดความชัดเจนในด้านงบประมาณ ซึ่งมีความสำคัญเป็นอย่างมากในการที่จะดำเนินงานไปได้ด้วยดี หากขาดการสนับสนุนในด้านนั้นนโยบายที่วางไว้ในด้านอื่นก็จะเป็นไปไม่ได้ดังนั้นหน่วยงานที่เกี่ยวข้องไม่ว่าจะเป็นภาครัฐ, เอกชน หรือว่าองค์กรต่างๆ ควรให้การสนับสนุนในด้านงบประมาณเป็นอย่างแรก และจะต้องมีการจัดสรรงบประมาณอย่างเหมาะสม เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดในการพัฒนา ถึงแม้ว่ารัฐบาลจะมีนโยบายเกี่ยวกับการพัฒนากีฬาขั้นพื้นฐานออกมาอย่างชัดเจนและต่อเนื่องแล้ว แต่เยาวชนยังมีความต้องการการสนับสนุนและส่งเสริมอยู่ในระดับมาก แสดงให้เห็นว่าขั้นตอนในการดำเนินงานยังไม่ประสบผลสำเร็จ อาจเป็นเพราะระบบในการบริหารงาน หรือการจัดการที่ไม่เหมาะสม ขาดแคลนบุคลากร, งบประมาณ และโดยเฉพาะอย่างยิ่งด้านเครื่องมือ อุปกรณ์ และสถานที่ หรืออาจจะขาดการสนับสนุนอย่างจริงจัง ดังนั้นหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรให้ความสนใจในการสนับสนุนและส่งเสริมอย่างจริงจังและเป็นระบบ เพื่อให้บรรลุผลสำเร็จตามเป้าหมายที่วางไว้

ข้อเสนอแนะ

1. รัฐบาลควรมีการกำหนดนโยบายในการพัฒนากีฬาขั้นพื้นฐานอย่างชัดเจน และเป็นรูปธรรม โดยเฉพาะในด้านงบประมาณ
2. การสนับสนุนและส่งเสริมกีฬาขั้นพื้นฐานนั้น หน่วยงานที่เกี่ยวข้องจำเป็นต้องมีการบริหารงาน ดำเนินการอย่างเป็นระบบ และต้องให้การสนับสนุนอย่างจริงจัง
3. ควรได้รับความร่วมมือในทุกฝ่ายทั้งหน่วยงานภาครัฐ เอกชน และประชาชน
4. ควรมีบุคลากรที่มีความรู้มีวุฒิทางด้านการศึกษา
5. ควรมีการจัดสรรงบประมาณเพิ่มเติม มีการจัดหาแหล่งเงินทุนเพิ่มเติม และแบ่งเป็นสัดส่วนตามความเหมาะสมอย่างชัดเจน
6. ควรมีการดูแล ปรับปรุงหรือจัดสร้าง อุปกรณ์ สถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวกทางการกีฬา
7. ควรมีการประชาสัมพันธ์เผยแพร่ความรู้ทางด้านการศึกษา และการดำเนินงานต่างๆ เกี่ยวกับการพัฒนากีฬาขั้นพื้นฐาน

8. ในแต่ละลานกีฬา ควรมีการจัดกิจกรรมกีฬาที่มีความหลากหลายมากขึ้น ควรมีอุปกรณ์และสถานที่เพียงพอต่อการใช้ ควรมีสุขาและตู้น้ำดื่มเพิ่มมากขึ้น ควรมีบริการให้เช่า/ยืมอุปกรณ์กีฬา ควรมีบุคลากรทางการกีฬาเพิ่มมากขึ้น

9. ลานกีฬาขนาดใหญ่ ควรมีสระว่ายน้ำและเบ้นบาสเกตบอลเพิ่มมากขึ้น ควรจัดให้มีการเช่า-ยืม อุปกรณ์เบดมินตัน และจักรยาน ต้องจัดหาตู้น้ำดื่มเพิ่มเติม เยาวชนต้องการให้มีบริการสอนกีฬาตามความสนใจ และและมีผู้ฝึกสอน เนื่องจากยังขาดแคลนผู้ฝึกสอนกีฬา

10. ลานกีฬาขนาดกลาง ควรมีเครื่องออกกำลังกาย และโต๊ะปิงปองเพิ่มมากขึ้น ควรจัดสร้างลานกีฬาเอนกประสงค์ ควรจัดให้มีการเช่า-ยืม ลูกฟุตบอล และอุปกรณ์เบดมินตัน ต้องสร้างสุขาเพิ่มเติม เยาวชนต้องการให้มีการจัดกิจกรรมเพื่อการออกกำลังกาย และยังขาดแคลนผู้ฝึกสอนกีฬา

11. ลานกีฬาขนาดเล็ก ควรมีเครื่องออกกำลังกาย และตาข่ายเบดมินตันเพิ่มมากขึ้น ควรจัดสร้างลานกีฬาเอนกประสงค์ ควรจัดให้มีการเช่า-ยืม ลูกฟุตบอล และอุปกรณ์เบดมินตัน ต้องสร้างสุขาเพิ่มเติม เยาวชนต้องการให้มีการจัดกิจกรรมเพื่อการออกกำลังกาย และยังขาดแคลนผู้ฝึกสอนกีฬา

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาถึงสาเหตุของการดำเนินงานที่ไม่ประสบผลสำเร็จจากนโยบายสู่ขั้นตอนการปฏิบัติของการพัฒนากีฬาขั้นพื้นฐาน

2. ควรมีการศึกษาความต้องการการสนับสนุนและส่งเสริมกีฬาขั้นพื้นฐานของเยาวชนในวงกว้างมากยิ่งขึ้น

3. ควรมีการศึกษาสภาพและปัญหาในการดำเนินงานของลานกีฬาของกรุงเทพมหานคร

4. ควรมีการศึกษา มาตรฐานลานกีฬาขนาดใหญ่(ประเภทเอ), ลานกีฬาขนาดกลาง (ประเภทบี) และลานกีฬาขนาดเล็ก(ประเภทซี)

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

- การท่องเที่ยวและกีฬา, กระทรวง. 2550. แผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 4 พ.ศ. 2550 – 2554. กรุงเทพมหานคร: กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา.
- การกีฬาแห่งประเทศไทย. 2540. การศึกษาดำรงซึ่งการพัฒนากีฬาของไทย: การพัฒนาด้านกีฬาขั้นพื้นฐาน. กรุงเทพมหานคร: พรีเมียร์ เมย์ ออฟเซ็ท.
- คณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. 2540. แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 8 พ.ศ. 2540 - 2544. กรุงเทพมหานคร: สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ.
- คณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. 2545. แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 9 พ.ศ. 2545 - 2549. กรุงเทพมหานคร: สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ.
- คณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. 2550. แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 10 พ.ศ. 2550 - 2554. กรุงเทพมหานคร: สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ.
- จินดา บัณฑิต. 2544. ความต้องการการออกกำลังกายของประชาชนในลานกีฬากลุ่มเจ้าพระยาของกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ. สาขาวิชาพลศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. .
- จุฑา ดิงศภิกย์. 2547. เอกสารประกอบการสอนวิชาการจัดการกีฬา. กรุงเทพมหานคร: สำนักวิทยาศาสตร์การกีฬา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ชินฤทัย กาญจนะจิตรา และคณะ. 2547. สุขภาพคนไทย 2546. นครปฐม: สถาบันวิจัยประชากรและสังคม มหาวิทยาลัยมหิดล.
- ชูศักดิ์ เจนประโคน. 2543. เทคนิคการสร้างแรงจูงใจ. มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- ชูศักดิ์ เวชแพทย์. 2519. สรีรวิทยาการออกกำลังกาย. กรุงเทพฯ: ภาควิชาสรีรวิทยา มหาวิทยาลัยมหิดล.
- ถนอมวงศ์ กฤษณ์เพ็ชร. 2548. รายงานการวิจัย เรื่อง การวิเคราะห์ข้อเสนอนโยบายและแผนส่งเสริมการเรียนรู้ทางการกีฬากับการจัดการขั้นพื้นฐานของการศึกษาในระบบ การศึกษานอกระบบ และการศึกษาตามอัธยาศัยในประเทศไทยตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน. กรุงเทพมหานคร: 21 เซ็นจูรี.

- ถนอมวงศ์ กฤษณ์เพชร และรัชณี ขวัญบุญจัน. 2549. รายงานการวิจัย เรื่อง ปัจจัยที่มี
ความสัมพันธ์กับยุทธศาสตร์การกีฬาขั้นพื้นฐานเพื่อพัฒนากีฬาชาติ. กรุงเทพมหานคร:
สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา.
- ธงชัย สันติวงษ์. 2535. หลักการจัดการ. พิมพ์ครั้งที่ 3 .กรุงเทพมหานคร: ไทยวัฒนาพานิช.
- ธนิดา ทองมี. 2546. การศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการออกกำลังกายของนักเรียนระดับ
มัธยมศึกษาตอนต้น. วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา คณะครู
ศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ดร.ณรรณ จักรพันธุ์. 2549. เอกสารคำสอน 3902201 เวชศาสตร์การกีฬา. กรุงเทพมหานคร :
สำนักวิชาวิทยาศาสตร์การกีฬา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- นฤมล หวานดี. 2551. รายงานการวิจัย เรื่อง สภาพและความต้องการการออกกำลังกายของ
ประชาชนที่มาออกกำลังกายในเขตเทศบาลเมือง จังหวัดกระบี่ ปี พ.ศ. 2551.
วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต. สาขาวิชาพลศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ.
- นพพงษ์ บุญจิตราดุลย์. 2529. หลักการบริหารการศึกษา. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์ศูนย์การ
พิมพ์กรุงเทพ.
- บุญธรรม กิจปรีดาบริสุทธิ์. 2549. เทคนิคการสร้างเครื่องมือรวบรวมข้อมูลสำหรับการวิจัย. ฉบับ
ปรับปรุงครั้งที่ 6. กรุงเทพมหานคร: จามจุรี.
- ปนัดดา จูเภา. 2544. พฤติกรรมสุขภาพเกี่ยวกับการออกกำลังกายของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา
ตอนต้นในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา อำเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา.
วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต สาขาวิชาสุขศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ประคอง กรวรรณสุด. 2542. สถิติเพื่อการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์, พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพมหานคร
: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- พรทิพย์ สอนเถื่อน. 2548. รายงานการวิจัย เรื่อง สภาพและความต้องการในการออกกำลังกาย
ของประชาชนในลานกีฬาของกรุงเทพมหานคร ปีพุทธศักราช 2545. วิทยานิพนธ์ปริญญา
มหาบัณฑิต. สาขาวิชาพลศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- มูลนิธิสาธารณสุขแห่งชาติ. 2549. เอกสารชุดโครงการโรคหัวใจและหลอดเลือด.
กรุงเทพมหานคร.
- รัชณี ขวัญบุญจัน. 2540. การศึกษาและพัฒนาต่อบังชี้การพัฒนากีฬาในด้านกีฬาขั้นพื้นฐาน.
ภาควิชาพลศึกษา คณะครูศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- รัตน์ ขวัญบุญจัน, ถนอมวงศ์ กฤษพีธีร์ และเฉลิม ชัยวัชราภรณ์. 2548. รายงานการสำรวจข้อมูล การวิจัยทางการกีฬา. กรุงเทพมหานคร : สำนักวิชาวิทยาศาสตร์การกีฬา จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย.
- วรรณธิดา โชติมนิธรรม. 2546. การศึกษานักวิจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการออกกำลังกายของ นักเรียนระดับประถมศึกษา. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา คณะ ครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วรรณพร ทองตะโก. 2552. การศึกษากิจการบริการกีฬาของสถาบันอุดมศึกษาทั่วประเทศ. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต. แขนงวิชาการจัดการกีฬา สำนักวิชาวิทยาศาสตร์การ กีฬา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วงศ์ดี เพียรชอบ. 2540. หลักการพลศึกษา. กรุงเทพมหานคร: กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ
- วาสนา คุณาอภิสิทธิ์. 2539. การสอนพลศึกษา. กรุงเทพมหานคร: บริษัท วิทย์พัฒน จำกัด.
- วิจัยทางการศึกษา, กอง. 2545. การวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์คุรุสภา
- สาธารณสุข, กระทรวง. 2550. โครงการสำรวจประชากรของกระทรวงสาธารณสุข ปี 2550. กรุงเทพมหานคร: กระทรวงสาธารณสุข.
- สาธารณสุข, กระทรวง. 2550. แผนพัฒนาสุขภาพแห่งชาติ ฉบับที่ 10 พ.ศ. 2550 - 2554. กรุงเทพมหานคร: กระทรวงสาธารณสุข.
- สืบสาย บุญวีรบุตร. 2541. จิตวิทยาการกีฬา. ชลบุรี: ชลบุรีการพิมพ์.
- สุจิตรา สุคนธ์ทรัพย์. 2549. เอกสารคำสอน 3904308 การส่งเสริมสุขภาพ. กรุงเทพมหานคร: วิชา วิทยาศาสตร์การกีฬา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุภาพ วาดเขียน. 2525. เครื่องมือวิจัยทางสังคมศาสตร์ ลักษณะที่ดี ชนิด และวิธีหาคุณภาพ. กรุงเทพมหานคร: ไทยวัฒนาพานิช.
- สุรสิทธิ์ สงทานินทร์. 2546. การศึกษานักวิจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการออกกำลังกายของนักเรียน ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา คณะ ครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สำนักวิชาวิทยาศาสตร์การกีฬา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. 2546. การสำรวจการออกกำลังกาย เล่นกีฬาและดูกีฬาของประชากร พ.ศ. 2544. กรุงเทพมหานคร. ม.ป.ท.
- สำนักงานโครงการสนับสนุนและส่งเสริมสุขภาพ. 2551. โครงการสำรวจประชากรออกกำลังกาย และเล่นกีฬาเพื่อสุขภาพ. กรุงเทพมหานคร: สำนักงานโครงการสนับสนุนและส่งเสริม สุขภาพ.

- สำนักงานสถิติแห่งชาติ. 2545. โครงการสำรวจพฤติกรรมการเล่นกีฬาและการดูกีฬาของประชากร พ.ศ. 2545. กรุงเทพมหานคร: สำนักงานสถิติแห่งชาติ
- สำนักสำนักสวัสดิการสังคม กรุงเทพมหานคร. 2541. คู่มือลานกีฬา. กรุงเทพฯ.
- ศิริชัย กาญจนวาสี. 2545. สถิติประยุกต์สำหรับการวิจัย. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์แห่ง จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อุษณีย์ จินตนาประวาส. 2544. การบริหารการกีฬาของมหาวิทยาลัยเชียงใหม่. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ สาขาบริหารการกีฬา คณะบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

ภาษาอังกฤษ

- Maslow, A.H. 1970. Motivation and Personality. New York : Macmillan Company.
- P.Chelladurai. 1985. Sport management macro perspectives. Pear Creative Ltd.
- Chistopher, and Elizabetn, Ann. 1977, April. A survey of the Lifetime Sports Needs and Interests of Senior Citizens in Middle Tennessee.
- Holbrook, James Edward. 1993, February. Current Problem and Trends in Facility Planning for Health, Physical Education, Reaction and Athletics at Colleges and Universities. W Eissertation Abstracts International. 37 : 2735-A.
- Ilkka Vuori, Olavi Paronen, and Pekka Oja. 1998. How to develop local physical activity promotion programmes with national support: the Finnish experience. Tampere. Finland: The UKK Institute for Health Promotion Research
- Longenecker, J.G. and Pringle, C.D. 1981. Management. Ohio:Merril.
- Standage Martyn. Duda Joan L. Ntoumanis Nikos. 2005. A test of self-determination theory in school physical education. British: British Journal of Educational Psychology.
- United Nations General Assembly. Youth [Online]. 2010. Available from http://en.wikipedia.org/wiki/United_Nations_General_Assembly [2001, Feb 10]

ภาคผนวก

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก ก

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือในการวิจัย

1. รองศาสตราจารย์ ดร.ถนอมวงศ์ กฤษณ์เพ็ชร
คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
2. รองศาสตราจารย์ ชัชชัย โกมารทัต
คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
3. รองศาสตราจารย์ เทพประสิทธิ์ กุลธวัชวิชัย
คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
4. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พราหม อินพรม
คณะสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล
5. นางสาวพรรณณี อังคนานิจ
เจ้าหน้าที่พลศึกษา 6 กลุ่มงานวิชาการและพัฒนาเทคนิค กองการกีฬา สำนัก
วัฒนธรรม กีฬา และการท่องเที่ยว กรุงเทพมหานคร

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก ข

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

รายนามเขตและลานกีฬาที่เก็บข้อมูล

1. เขตดินแดง กลุ่มกรุงเทพกลาง
2. เขตจตุจักร กลุ่มกรุงเทพเหนือ
3. เขตบางกะปิ กลุ่มกรุงเทพตะวันออก
4. เขตประเวศ กลุ่มกรุงเทพใต้
5. เขตคลองสาน กลุ่มกรุงธนเหนือ
6. เขตราชบุรีบูรณะ กลุ่มกรุงธนใต้

ลานกีฬาที่เก็บข้อมูล

1. เขตดินแดง กลุ่มกรุงเทพกลาง

ลานกีฬาขนาดกลาง

1. แฟลต 58 เคหะชุมชนดินแดง 2 เป็นที่ชุมชน ตั้งอยู่ที่ แฟลตเคหะชุมชนดินแดง 2 ประชาสงเคราะห์ 13 เนื้อที่ 228 ตารางวา ผู้รับผิดชอบ นายนคร เจริญแพ่ง เบอร์ติดต่อ 08-1914-3514

ลานกีฬาขนาดเล็ก

1. สถานีตำรวจนครบาลดินแดง เป็นที่สาธารณะ ตั้งอยู่ที่ หน้าสถานีตำรวจนครบาลดินแดง เนื้อที่ 270 ตารางวา ผู้รับผิดชอบ นายทรงพล นิมโต เบอร์ติดต่อ 0-2245-2654
2. สถานีตำรวจนครบาลสุทธิสาร เป็นที่สาธารณะ ตั้งอยู่ที่ สถานีตำรวจนครบาลสุทธิสาร เนื้อที่ 300 ตารางวา ผู้รับผิดชอบ นายวิศิษฐ์ อ่ำหนองบัว เบอร์ติดต่อ 0-2245-2654
3. แฟลต 9 เคหะชุมชนดินแดง 1 เป็นที่ชุมชน ตั้งอยู่ที่ แฟลตเคหะชุมชนดินแดง 1 บริเวณแฟลต 9 ถ.ดินแดง เนื้อที่ 243 ตารางวา ผู้ดูแล นายสาโรจน์ แก่นงาม เบอร์ติดต่อ 0-2245-2654

2. เขตจตุจักร กลุ่มกรุงเทพเหนือ

ลานกีฬาขนาดกลาง

1. โรงเรียนประชานิเวศน์ เป็นโรงเรียน ตั้งอยู่ที่ เทศบาลนิมิตเหนือ เนื้อที่ 1,200 ตารางวา

ลานกีฬาขนาดเล็ก

1. ชุมชนพหลโยธิน40 เป็นที่ชุมชน ตั้งอยู่ที่ ซ.พหลโยธิน40 จตุจักร 10900 เนื้อที่ 189 ตารางวา ผู้รับผิดชอบ นายสมบุญ ภูประดิษฐ์ เบอร์ติดต่อ 08-9386-3173
2. ชุมชนเสนานิคม2 เป็นที่ชุมชน ตั้งอยู่ที่ ซ.พหลโยธิน32 จตุจักร 10900 เนื้อที่100 ตารางวา ผู้รับผิดชอบ นายสุเทพ อ่วมปราณี และนายเอกลักษณ์ เพรศพิ้ง เบอร์ติดต่อ 08-5163-2842
3. กองบัญชาการช่วยรบที่1 เป็นที่สาธารณะ ตั้งอยู่ที่ ถ.วิภาวดี

3. เขตบางกะปิ กลุ่มกรุงเทพตะวันออก

ลานกีฬาขนาดใหญ่

1. สวนพฤกษชาติคลองจั่น เป็นที่สาธารณะ ตั้งอยู่ที่ เคหะชุมชนคลองจั่น ถนนนวมินทร์ เนื้อที่ 13,600 ตารางวา ผู้รับผิดชอบ นางศิริวรรณ ภูงศ์บริวัตร

ลานกีฬาขนาดเล็ก

1. แฟลตการเคหะหลังที่ 4-8 เป็นที่ชุมชน ตั้งอยู่ที่ แฟลตการเคหะคลองจั่น บริเวณแฟลต 4 – 8 เนื้อที่ 200 ตารางวา ผู้ดูแล นางศุภมาส กลางกูร
2. แฟลตการเคหะหลังที่ 19 เป็นที่ชุมชน ตั้งอยู่ที่ 27 บริเวณท้ายแฟลต 19 เคหะชุมชนคลองจั่น ถนนนวมินทร์ เนื้อที่ 100 ตารางวา โทร.02-3756208
3. แฟลตการเคหะหลังที่ 22 เป็นที่ชุมชน ตั้งอยู่ที่ แฟลตการเคหะคลองจั่น บริเวณแฟลต 22 เนื้อที่ 300 ตารางวา ผู้ดูแล นายสุวิทย์ ตันติภาสร์ และนายวัฒน์ พลอยเรือง

4. เขตประเวศ กลุ่มกรุงเทพใต้

ลานกีฬาขนาดกลาง

1. ชุมชนมัธยมศึกษามูลอิมมาน เป็นที่ชุมชน ตั้งอยู่ที่ 279 ม.3 แขวงประเวศ เขตประเวศ เนื้อที่ 250 ตารางวา ผู้รับผิดชอบ นายพรทวี ศรีมาชัย เบอร์ติดต่อ 08-9021-4677

ลานกีฬาขนาดเล็ก

1. แฟลตข้าราชการกรุงเทพมหานคร สำนักงานเขตประเวศ เป็นที่ชุมชน ตั้งอยู่ที่ หน้าแฟลต ข้าราชการกรุงเทพมหานคร สำนักงานเขตประเวศ เฉลิมพระเกียรติ ร.9 ซ.72 แขวงประเวศ

เขตประเวศ เนื้อที่ 8 ไร่ ผู้รับผิดชอบ นายจิระศักดิ์ สีสุข เบอร์ติดต่อ 08-4878-6920 , 08-0309-2930

2. ชุมชนสุเหร่าบ้านม้า เป็นที่ชุมชน ตั้งอยู่ที่ สุเหร่าบ้านม้า ถ.กรุงเทพกรีฑา แขวงประเวศ เขตประเวศ เนื้อที่ 1 ไร่ ผู้รับผิดชอบ นายณัฐวิทย์ จุลพันธ์ เบอร์ติดต่อ 08-3228-8414
3. ชุมชนบ้านม้าล่าง เป็นที่ชุมชน ตั้งอยู่ที่ ริมคลองบ้านม้า แขวงประเวศ เขตประเวศ เนื้อที่ 2 ไร่ 3 งาน 78 ตารางวา ผู้รับผิดชอบ นายณัฐวิทย์ จุลพันธ์ เบอร์ติดต่อ 08-3228-8414
4. มูลนิธิมานารอตุลอุลุม เป็นที่ชุมชน ตั้งอยู่ที่ ซ.อ่อนนุช55 แยก10 แขวงประเวศ เขตประเวศ ผู้รับผิดชอบ นายณัฐวิทย์ จุลพันธ์ เบอร์ติดต่อ 08-3228-
5. กระท่อมเสื่อปลา เป็นที่ชุมชน ตั้งอยู่ที่ ซ.อ่อนนุช67 ลานชุมชนกระท่อมเสื่อปลา แขวงประเวศ เขตประเวศ เนื้อที่ 51 ตารางวา ผู้รับผิดชอบ นางสาวจรรยา สมประสงค์ เบอร์ติดต่อ 08-5923-3414
6. ชุมชนสามัคคีธรรม เป็นที่ชุมชน ตั้งอยู่ที่ ซ.อ่อนนุช86 ลานสามัคคีธรรม แขวงประเวศ เขตประเวศ เนื้อที่ 200 ตารางวา ผู้รับผิดชอบ นางสาวจรรยา สมประสงค์ เบอร์ติดต่อ 08-5923-3414
7. แฟลตกรุงเทพมหานครอ่อนนุช86 เป็นที่ชุมชน ตั้งอยู่ที่ แฟลตกรุงเทพมหานครอ่อนนุช86 ซ.อ่อนนุช86 แขวงประเวศ เขตประเวศ เนื้อที่ 300 ตารางวา ผู้รับผิดชอบ นางสาวจรรยา สมประสงค์ เบอร์ติดต่อ 08-5923-3414

5. เขตคลองสาน กลุ่มกรุงธนเหนือ

ลานกีฬาขนาดใหญ่

1. ลานกีฬาใต้สะพานพระเจ้าตากสิน เป็นที่สาธารณะ ตั้งอยู่ที่ สวนป่าเฉลิมพระเกียรติใต้สะพานพระเจ้าตากสิน เนื้อที่ 4,000 ตารางวา

ลานกีฬาขนาดเล็ก

1. ชุมชนคลองพระยาเกษม เป็นที่ชุมชน ตั้งอยู่ที่ ซ.เจริญนคร 30/2 ถนนเจริญนคร แขวงบางลำภูล่าง เนื้อที่ 60 ตารางวา
2. ชุมชนมัสยิดสุวรรณภูมิ เป็นที่ชุมชน ตั้งอยู่ที่ ซ.เจริญนคร 7 ถนนเจริญนคร แขวงคลองตันไทร เนื้อที่ 108 ตารางวา

3. โรงเรียนวัดทองเพ็ญ เป็นที่โรงเรียน ตั้งอยู่ที่ ซ.เจริญนคร 14 ถนนเจริญนคร แขวงคลองตัน
ไทร เนื้อที่ 300 ตารางวา

6. เขตราชบุรีบูรณะ กลุ่มกรุงธนใต้

ลานกีฬาขนาดกลาง

1. ชุมชนรุ่งอรุณ เป็นที่ชุมชน ตั้งอยู่ที่ ในชุมชนรุ่งอรุณ ซ.สุขสวัสดิ์1 แขวงบางปะกอก เขต
ราชบุรีบูรณะ เนื้อที่ 300 ตารางวา ผู้รับผิดชอบ นายสายชน รักกสิวิทย์ เบอร์ติดต่อ 0-
2428-4884 ต่อ 6837

ลานกีฬาขนาดเล็ก

1. ชุมชนศาลาร่วมใจพัฒนา เป็นที่ชุมชน ตั้งอยู่ที่ ในชุมชนศาลาร่วมใจพัฒนา ระหว่างซอย
ราชบุรีบูรณะ 14-16 แขวงบางปะกอก เขตราชบุรีบูรณะ เนื้อที่ 200 ตารางวา ผู้รับผิดชอบ
นายภาคภูมิ แสงประเสริฐ เบอร์ติดต่อ 0-2428-4884 ต่อ 6837
2. โรงเรียนวัดแจรงร้อน เป็นที่โรงเรียน ตั้งอยู่ที่ ในโรงเรียนวัดแจรงร้อน ซ.ราชบุรีบูรณะ แขวง
บางปะกอก เขตราชบุรีบูรณะ เนื้อที่ 300 ตารางวา ผู้รับผิดชอบ นายมานิช คำชาย เบอร์
ติดต่อ 0-2428-4884 ต่อ 6837
3. โรงเรียนวัดสารอด เป็นที่โรงเรียน ตั้งอยู่ที่ ในโรงเรียนวัดสารอด ซ.สุขสวัสดิ์64 แขวงราชบุรี
บูรณะ เขตราชบุรีบูรณะ เนื้อที่ 200 ตารางวา ผู้รับผิดชอบ นายวินัย แสนสุข เบอร์ติดต่อ
0-2428-4884 ต่อ 6837

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก ค

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แบบสอบถาม

สำหรับการวิจัยเรื่อง การศึกษาความต้องการการสนับสนุนและส่งเสริมกีฬาขั้นพื้นฐานของเยาวชนในเขตกรุงเทพมหานคร

คำชี้แจงในการตอบแบบสอบถาม

1. แบบสอบถามนี้เป็นแบบสอบถามเพื่อการศึกษาความต้องการการสนับสนุนและส่งเสริมกีฬาขั้นพื้นฐานของเยาวชนในเขตกรุงเทพมหานคร

2. แบบสอบถามฉบับนี้แบ่งออกเป็น 3 ตอน รวมทั้งหมด 6 หน้า ประกอบด้วย

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปและสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 ความต้องการการสนับสนุนและส่งเสริมกีฬาขั้นพื้นฐานของเยาวชนตามแผนพัฒนา กีฬาชาติฉบับที่ 4 พ.ศ.2550-2554 โดยแบ่งออกเป็น 4 ด้าน ดังนี้

1. ด้านบุคลากร
2. ด้านงบประมาณ
3. ด้านเครื่องมือ อุปกรณ์ และสถานที่
4. ด้านการจัดการกีฬา

ตอนที่ 3 เกี่ยวกับความต้องการของเยาวชนในการใช้บริการลานกีฬา

3. ในการตอบแบบสอบถามให้ปฏิบัติดังนี้

ตอนที่ 1 โปรดทำเครื่องหมาย ลงในช่องว่าง ที่ตรงกับความเป็นจริงของท่าน

ตอนที่ 2 โปรดทำเครื่องหมาย ในช่องว่างที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด

โดยเกณฑ์พิจารณา ดังนี้

หมายเลข 4 หมายถึง มากที่สุด

หมายเลข 3 หมายถึง มาก

หมายเลข 2 หมายถึง น้อย

หมายเลข 1 หมายถึง น้อยที่สุด

ตอนที่ 3 โปรดทำเครื่องหมาย ลงในช่องว่าง ที่ตรงกับความต้องการของท่าน

4. โปรดตอบแบบสอบถามทุกข้อ ผู้วิจัยขอรับรองว่าข้อมูลที่ได้จะไม่ส่งผลกระทบต่อใดๆทั้งสิ้น จะเป็นการสะท้อนสภาพความเป็นจริงที่ใช้เป็นข้อมูลในการวิจัยเท่านั้น

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปและสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่าง ที่ตรงกับความเป็นจริงของท่าน

1. เพศ ชาย หญิง
2. อายุ 15-17 ปี 18-21 ปี 22-24 ปี
3. สถานภาพ โสด สมรส หย่าร้าง
4. อาชีพ
 - นักเรียน/นักศึกษา ข้าราชการ พนักงานรัฐวิสาหกิจ
 - พนักงานประจำ/ลูกจ้าง ว่างาน อื่นๆ โปรดระบุ.....
5. ระดับการศึกษา
 - ประถมศึกษา มัธยมศึกษาตอนต้นหรือเทียบเท่า
 - มัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่า อนุปริญญาหรือเทียบเท่า
 - ปริญญาตรีหรือเทียบเท่า สูงกว่าปริญญาตรี
 - อื่นๆ โปรดระบุ.....
6. ความถี่ในการออกกำลังกายและเล่นกีฬา
 - 6-7 ครั้ง/สัปดาห์ 3-5 ครั้ง/สัปดาห์ 1-2 ครั้ง/สัปดาห์
 - ไม่ออกกำลังกายหรือเล่นกีฬา อื่นๆ โปรดระบุ.....
7. ระยะเวลาในการออกกำลังกายหรือเล่นกีฬาในแต่ละครั้ง
 - มากกว่า 2 ชั่วโมง 1-2 ชั่วโมง 30 นาที – 1 ชั่วโมง
 - น้อยกว่า 30 นาที อื่นๆ โปรดระบุ.....
8. ชนิดของการออกกำลังกายหรือเล่นกีฬาที่ทำเป็นประจำ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
 - ไม่มี เครื่องออกกำลังกาย จักรยาน เดิน/วิ่ง
 - ตะกร้อ เต้นแอโรบิก เทนนิส เทเบิลเทนนิส
 - ไทเก๊ก บาสเกตบอล แบดมินตัน เปตอง
 - ฟุตซอล ฟุตบอล มวย โยคะ
 - วอลเลย์บอล วายน้ำ หมากกระดาน
 - อื่นๆ โปรดระบุ.....
9. สถานที่ที่ท่านออกกำลังกายและเล่นกีฬาเป็นประจำ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
 - บ้าน สถานศึกษา ลานกีฬา
 - ศูนย์กีฬาเยาวชน สโมสรกีฬา สวนสาธารณะ
 - Fitness Center อื่นๆ โปรดระบุ.....

10. เหตุผลในการออกกำลังกายหรือเล่นกีฬา (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
- เพื่อความสนุกสนาน เพื่อสุขภาพ เพื่อการแข่งขัน
- เพื่อสังสรรค์สมาคม อื่นๆ โปรดระบุ.....

ตอนที่ 2 แบบสำรวจความต้องการการสนับสนุนและส่งเสริมด้านกีฬาขั้นพื้นฐานของเยาวชนตามแผนพัฒนา กีฬาชาติฉบับที่ 4 พ.ศ.2550-2554

โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ในช่องว่างที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด

ความต้องการปัจจัยด้านการสนับสนุน	ระดับความต้องการ			
	4 มากที่สุด	3 มาก	2 น้อย	1 น้อยที่สุด
ด้านบุคลากร				
1. ให้มีบุคลากรทางการกีฬา ให้คำแนะนำ ควบคุม ดูแลความปลอดภัยในการออกกำลังกายและเล่นกีฬา				
2. ให้มีจำนวนบุคลากรทางการกีฬาเพียงพอต่อการจัดกิจกรรม				
3. ให้มีผู้รับผิดชอบหรือคณะกรรมการกีฬาและศูนย์ปฏิบัติการส่งเสริมกีฬา และการออกกำลังกาย				
4. ให้มีผู้ฝึกสอนกีฬาและอาสาสมัคร ที่มีความสามารถทำหน้าที่สอน ควบคุม ดูแล และจัดกิจกรรมการเคลื่อนไหว การออกกำลังกาย และการเล่นกีฬา				
5. ให้มีผู้ฝึกสอนกีฬา และอาสาสมัคร มีการพัฒนาการสอนเป็นประจำ				

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมด้านบุคลากร

.....

.....

.....

.....

ความต้องการปัจจัยด้านการสนับสนุน	ระดับความต้องการ			
	4 มากที่สุด	3 มาก	2 น้อย	1 น้อยที่สุด
ด้านงบประมาณ				
1. ให้มีหน่วยงานภาครัฐให้การสนับสนุนงบประมาณด้านกีฬาและออกกำลังกายเพิ่มมากขึ้น				
2. ให้มีหน่วยงานเอกชนให้การสนับสนุนงบประมาณด้านกีฬาและออกกำลังกายเพิ่มมากขึ้น				
3. ให้มีการจัดงบประมาณให้เพียงพอกับค่าใช้จ่ายในการดำเนินกิจกรรมการออกกำลังกาย และเล่นกีฬา				
4. ให้เยาวชนมีโอกาสได้รับเงินสนับสนุนทางด้านกีฬาและออกกำลังกาย				

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม ด้านงบประมาณ

.....

.....

.....

.....

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ความต้องการปัจจัยด้านการสนับสนุน	ระดับความต้องการ			
	4 มากที่สุด	3 มาก	2 น้อย	1 น้อยที่สุด
ด้านเครื่องมือ อุปกรณ์ และสถานที่				
1. ให้มีการจัดสภาพแวดล้อม หรือสนามกีฬาให้อยู่ในสภาพดี มีความปลอดภัย และเพียงพอต่อกิจกรรมการออกกำลังกายและเล่นกีฬา				
2. ให้มีอุปกรณ์กีฬาที่ได้มาตรฐานและเพียงพอต่อการใช้งาน				
3. ให้มีสิ่งอำนวยความสะดวก เช่น ตู้น้ำดื่ม สุขา ห้องเปลี่ยนเสื้อผ้า เป็นต้น ที่สะอาดและเพียงพอต่อการใช้งาน				
4. ให้มีสนามเด็กเล่น พร้อมอุปกรณ์ที่มีความปลอดภัยและหลากหลาย				
5. ให้มีการจัดสถานที่ออกกำลังกายและเล่นกีฬาให้กับเด็กพิการและด้อยโอกาส				

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม ด้านเครื่องมือ อุปกรณ์ และสถานที่

.....

.....

.....

.....

ความต้องการปัจจัยด้านการสนับสนุน	ระดับความต้องการ			
	4 มากที่สุด	3 มาก	2 น้อย	1 น้อยที่สุด
ด้านการจัดการกีฬา				
1. ให้องค์กรที่ดูแลด้านการกีฬามีการจัดทำนโยบายในการพัฒนากีฬาอย่างชัดเจน				
2. ให้มีการส่งเสริมความร่วมมือระหว่างหน่วยงานรัฐและเอกชน ในการพัฒนาการกีฬา				
3. ให้มีการพัฒนา จัดการ และเผยแพร่องค์ความรู้ด้านการกีฬา				
4. ให้มีการส่งเสริมและประชาสัมพันธ์การออกกำลังกายและการเล่นกีฬามากขึ้น				
5. ให้มีการจัดกิจกรรมการออกกำลังกาย และ การฝึกทักษะกีฬาเบื้องต้น				
6. ให้ความหลากหลายของการจัดกิจกรรมออกกำลังกายและการเล่นกีฬา				
7. ให้มีการจัดกิจกรรมการแข่งขัน และกิจกรรมกีฬา				
8. ให้มีโครงการทดสอบสมรรถภาพทางกายของเยาวชน				
9. ให้มีการจัดกิจกรรมการออกกำลังกาย และการเล่นกีฬาให้เด็กพิการและด้อยโอกาส				

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม ด้านการจัดการกีฬา

.....

.....

.....

.....

ตอนที่ 3 ความต้องการของเยาวชนในการใช้ลานกีฬา

โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่าง □ ที่ตรงกับความเป็นจริงของท่าน

1. ชนิดกิจกรรมหรือกีฬาที่ท่านต้องการให้มีการจัด (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

☐ ไม่มี	☐ เครื่องออกกำลังกาย	☐ จักรยาน	☐ เดิน/วิ่ง
☐ ตะกร้อ	☐ เต็นท์แอโรบิก	☐ เทนนิส	☐ เทเบิลเทนนิส
☐ โทเก็ท	☐ บาสเกตบอล	☐ แบดมินตัน	☐ เปตอง
☐ ฟุตซอล	☐ ฟุตบอล	☐ มวย	☐ โยคะ
☐ วอลเลย์บอล	☐ วายน้ำ	☐ สνούเกอ์	☐ หมากกระดาน
☐ อื่นๆ โปรดระบุ.....			

2. สนามหรือสถานที่จัดกิจกรรม หรือกีฬาที่ท่านต้องการให้มีการจัด (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

☐ ลานกีฬาเอนกประสงค์	☐ ทางสำหรับเดิน/วิ่ง	☐ ทางวิ่งจักรยาน
☐ สนามเด็กเล่น	☐ สนามตะกร้อ	☐ สนามเทนนิส
☐ สนามบาสเกตบอล	☐ สนามแบดมินตัน	☐ สนามเปตอง
☐ สนามฟุตซอล	☐ สนามฟุตบอล	☐ สนามมวย
☐ สนามวอลเลย์บอล	☐ สระวายนน้ำ	
☐ อื่นๆ โปรดระบุ.....		

3. อุปกรณ์สนามกีฬาที่ท่านต้องการให้มีการจัด (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

☐ กระสอบทราย	☐ ตาข่ายตะกร้อ	☐ ตาข่ายแบดมินตัน
☐ ตาข่ายวอลเลย์บอล	☐ โต๊ะปิงปอง	☐ โต๊ะสνούเกอ์
☐ ประตูฟุตซอล	☐ ประตูฟุตบอล	☐ เบ้าบาสเกตบอล
☐ ห่วงตะกร้อ	☐ อื่นๆ โปรดระบุ.....	

4. อุปกรณ์กีฬาที่ท่านต้องการให้มีการจัด (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

☐ จักรยาน	☐ ลูกตะกร้อ	☐ ลูกบาสเกตบอล
☐ ลูกเปตอง	☐ ลูกฟุตซอล	☐ ลูกฟุตบอล
☐ ลูกวอลเลย์บอล	☐ อุปกรณ์แบดมินตัน	☐ อุปกรณ์มวย
☐ อุปกรณ์สνούเกอ์	☐ อื่นๆ โปรดระบุ.....	

5. การให้บริการด้านสถานที่และอุปกรณ์อำนวยความสะดวกที่ท่านต้องการให้มีการจัด

(ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

☐ สุขา	☐ ห้องอาบน้ำ	☐ ตู้สำหรับเก็บของ
☐ ตู้น้ำดื่ม	☐ สถานที่จอดรถ	☐ ไฟแสงสว่าง
☐ มีอุปกรณ์ให้ยืม	☐ อื่นๆ โปรดระบุ.....	

6. วันและเวลาในการให้บริการของลานกีฬาที่ท่านต้องการใช้บริการ

- ทุกวัน วันจันทร์-ศุกร์ เสาร์-อาทิตย์

เริ่มให้บริการเวลา

- 05:00 06:00 07:00 08:00 09:00

- อื่นๆ โปรดระบุ.....

ปิดให้บริการ

- 20:00 21:00 22:00 23:00 24:00

- เปิด 24 ชม. อื่นๆ โปรดระบุ.....

7. การให้บริการในด้านบุคลากรที่ท่านต้องการ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- ผู้ฝึกสอน/ผู้แนะนำกีฬา เจ้าหน้าที่ฝ่ายพยาบาล
 พนักงานรักษาความปลอดภัย เจ้าหน้าที่อำนวยความสะดวก
 อื่นๆ โปรดระบุ.....

8. การให้บริการอื่นๆ ที่ท่านต้องการให้มีการจัด (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- การจัดกิจกรรมเพื่อการออกกำลังกาย
 การจัดกิจกรรมเพื่อการแข่งขัน
 การให้บริการสอนกีฬาตามความสนใจ และต้องการของเยาวชน
 การให้ความรู้เกี่ยวกับวิทยาศาสตร์การกีฬา
 การทดสอบสมรรถภาพทางกาย
 อื่นๆ โปรดระบุ.....

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

.....

.....

.....

.....

ภาคผนวก ง

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บันทึกข้อความ

ส่วนงาน สำนักวิชาวิทยาศาสตร์การกีฬา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย โทร. ๘๑๐๔๐
 ที่ ศธ ๐๕๑๒.๒๔(วช)/ว.๐๐๖ วันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๕๒
 เรื่อง ขอเรียนเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือการวิจัย

เรียน รองศาสตราจารย์ ดร.ถนนอมวงศ์ กฤษณ์เพ็ชร

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. โครงร่างงานวิจัย
 ๒. แบบสอบถาม

ด้วย นางสาวนภัสกร ชื่นศิริ นิสิตระดับบัณฑิตศึกษา ชั้นปีที่ ๒ แผนกวิชาการจัดการกีฬา สำนักวิชาวิทยาศาสตร์การกีฬา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ได้รับอนุมัติโครงร่างวิทยานิพนธ์เรื่อง "การศึกษาค้นคว้าความต้องการสนับสนุนและส่งเสริมกีฬาขั้นพื้นฐานของเยาวชนในเขตกรุงเทพมหานคร" ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาค้นคว้าตามหลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาศาสตร์การกีฬา ภายใต้การควบคุมของ รองศาสตราจารย์ ดร.รัชณี ขวัญบุญจัน อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

เพื่อให้วิทยานิพนธ์มีความถูกต้อง และสมบูรณ์ตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ ในการนี้ คณะกรรมการบริหารหลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต ขอความอนุเคราะห์เรียนเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาเครื่องมือการวิจัยดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์เป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือการวิจัยด้วย จักเป็นพระคุณยิ่ง

(รองศาสตราจารย์ ดร.วิจิต คณิงสุขเกษม)
 ประธานกรรมการบริหารหลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต

ศูนย์วิทยบริการ
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บันทึกข้อความ

ส่วนงาน สำนักวิชาวิทยาศาสตร์การกีฬา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย โทร. ๔๑๐๔๐
 ที่ศธ ๐๕๑๒.๒๔(วช)/๐๐๑ วันที่ ๑๐ ธันวาคม ๒๕๕๒
 เรื่อง ขอร้องเรียนเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือการวิจัย

เรียน รองศาสตราจารย์ชัชชัย โกมารทัต

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. โครงร่างงานวิจัย
 ๒. แบบสอบถาม

ด้วย นางสาวนภัสกร ชื่นศิริ นิสิตระดับบัณฑิตศึกษา ชั้นปีที่ ๒ แผนกวิชาการจัดการกีฬา สำนักวิชาวิทยาศาสตร์การกีฬา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ได้รับอนุมัติโครงร่างวิทยานิพนธ์เรื่อง "การศึกษาความต้องการสนับสนุนและส่งเสริมกีฬาขั้นพื้นฐานของเยาวชนในเขตกรุงเทพมหานคร" ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาคตามหลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาศาสตร์การกีฬา ภายใต้การควบคุมของ รองศาสตราจารย์ ดร.รัชนี ขวัญบุญจัน อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

เพื่อให้วิทยานิพนธ์มีความถูกต้อง และสมบูรณ์ตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ ในกรณีนี้ คณะกรรมการบริหารหลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต ขอความอนุเคราะห์เรียนเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาเครื่องมือการวิจัยดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์เป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือการวิจัยด้วย จักเป็นพระคุณยิ่ง

(รองศาสตราจารย์ ดร.วิจิต กิ่งสุขเกษม)

ประธานกรรมการบริหารหลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต

ศูนย์วิทยบริการ
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บันทึกข้อความ

ส่วนงาน สำนักวิชาวิทยาศาสตร์การกีฬา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย โทร. ๘๑๐๔๐
 ที่ ศธ ๐๕๑๒.๒๔(วช)/ ๒-๐๐๑ วันที่ ๓๐ ธันวาคม ๒๕๕๒
 เรื่อง ขอเรียนเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือการวิจัย

เรียน รองศาสตราจารย์เทพประสิทธิ์ กุลธวัชวิชัย

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. โครงร่างงานวิจัย
 ๒. แบบสอบถาม

ด้วย นางสาวนภัสกร ชื่นศิริ นิสิตระดับบัณฑิตศึกษา ชั้นปีที่ ๒ แผนกวิชาการจัดการกีฬา สำนักวิชาวิทยาศาสตร์การกีฬา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ได้รับอนุมัติโครงร่างวิทยานิพนธ์เรื่อง "การศึกษาความต้องการสนับสนุนและส่งเสริมกีฬาขั้นพื้นฐานของเยาวชนในเขตกรุงเทพมหานคร" ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาคามหลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาศาสตร์การกีฬา ภายใต้การควบคุมของ รองศาสตราจารย์ ดร. รัชณี ขวัญบุญจัน อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

เพื่อให้วิทยานิพนธ์มีความถูกต้อง และสมบูรณ์ตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ ในกรณีนี้ คณะกรรมการบริหารหลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต ขอความอนุเคราะห์เรียนเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาเครื่องมือการวิจัยดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์เป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือการวิจัยด้วย จักเป็นพระคุณยิ่ง

(รองศาสตราจารย์ ดร. วิชิต คณิงสุขเกษม)
 ประธานกรรมการบริหารหลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต

ศูนย์วิทยบริการ
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ที่ ศธ ๐๔๑๒.๒๔/๐๖๗๖๐

สำนักวิชาวิทยาศาสตร์การกีฬา
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ถนนพระราม ๑ เขตปทุมวัน
กรุงเทพมหานคร ๑๐๓๓๐

๓๐ ธันวาคม ๒๕๕๒

เรื่อง ขอเรียนเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือการวิจัย

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พรหม อินพรม

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. โครงร่างวิทยานิพนธ์ฉบับย่อ
๒. แบบสอบถาม

ด้วย นางสาวนภัสกร ชื่นศิริ นิสิตระดับบัณฑิตศึกษา ชั้นปีที่ ๒ แผนกวิชาการจัดการกีฬา สำนักวิชาวิทยาศาสตร์การกีฬา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ได้รับอนุมัติโครงร่างวิทยานิพนธ์เรื่อง "การศึกษาความต้องการสนับสนุนและส่งเสริมกีฬาขั้นพื้นฐานของเยาวชนในเขตกรุงเทพมหานคร" ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาค้นคว้าหลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาศาสตร์การกีฬา ภายใต้การควบคุมของ รองศาสตราจารย์ ดร.วิชนี ขวัญบุญจัน อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

เพื่อให้วิทยานิพนธ์มีความถูกต้อง และสมบูรณ์ตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ ในกรณี คณะกรรมการบริหารหลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต ใ้ขอความอนุเคราะห์เรียนเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาเครื่องมือการวิจัยดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์เป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือการวิจัยด้วย จักเป็นพระคุณยิ่ง และขอขอบคุณมาในโอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.วิจิต คณึงสุขเกษม)

คณบดี

หน่วยหลักสูตรการสอนระดับบัณฑิตศึกษา
ฝ่ายวิชาการและวิจัย
โทร. ๐๒ - ๒๑๔ - ๑๐๔๐
โทรสาร ๐๒ - ๒๑๔ - ๑๐๔๐

ที่ ศธ ๐๕๑๒.๒๔/ ๐๑๓๒๐

สำนักวิชาวิทยาศาสตร์การกีฬา
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ถนนพระราม ๑ เขตปทุมวัน
กรุงเทพมหานคร ๑๐๓๓๐

๓๑ ธันวาคม ๒๕๕๒

เรื่อง ขอเรียนเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือการวิจัย
เรียน ผู้อำนวยการกองการกีฬา สำนักวัฒนธรรม กีฬา และท่องเที่ยว
สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. โครงร่างวิทยานิพนธ์ฉบับย่อ
๒. แบบสอบถาม

ด้วย นางสาวนภัสกร ชื่นศิริ นิสิตระดับบัณฑิตศึกษา ชั้นปีที่ ๒ แผนกวิชาการจัดการกีฬา สำนักวิชาวิทยาศาสตร์การกีฬา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ได้รับอนุมัติโครงร่างวิทยานิพนธ์เรื่อง "การศึกษาความต้องการสนับสนุนและส่งเสริมกีฬาขั้นพื้นฐานของเยาวชนในเขตกรุงเทพมหานคร" ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาค้นคว้าวิทยานิพนธ์ สาขาวิชาวิทยาศาสตร์การกีฬา ภายใต้การควบคุมของ รองศาสตราจารย์ ดร.วิชิต ขวัญบุญจัน อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

เพื่อให้วิทยานิพนธ์มีความถูกต้อง และสมบูรณ์ตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ ในกาครั้งนี้ คณะกรรมการบริหารหลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต ขอความอนุเคราะห์เรียนเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาเครื่องมือการวิจัยดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์เป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือการวิจัยด้วย จักเป็นพระคุณยิ่ง และขอขอบคุณมาในโอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.วิชิต คณึงสุขเกษม)

คณบดี

หน่วยหลักสูตรการสอนระดับบัณฑิตศึกษา
ฝ่ายวิชาการและวิจัย
โทร. ๐๒ - ๒๑๔ - ๑๐๔๐
โทรสาร ๐๒ - ๒๑๔ - ๑๐๔๐

ที่ ศธ ๐๕๑๒.๒๔/๐๖๗/๒๐

สำนักวิชาวิทยาศาสตร์การกีฬา
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ถนนพระราม ๑ แขวงวังใหม่
กรุงเทพฯ ๑๐๓๓๐

๓๐ ธันวาคม ๒๕๕๒

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เก็บข้อมูลทำการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการกองการกีฬา สำนักวัฒนธรรม กีฬา และท่องเที่ยว

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. โครงร่างวิทยานิพนธ์ฉบับย่อ
๒. แบบสอบถาม

ด้วย นางสาวนภัสกร ชื่นศิริ นิสิตระดับบัณฑิตศึกษา ชั้นปีที่ ๒ แผนกวิชาการจัดการกีฬา สำนักวิชาวิทยาศาสตร์การกีฬา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ได้รับอนุมัติโครงร่างวิทยานิพนธ์เรื่อง "การศึกษาความต้องการสนับสนุนและส่งเสริมกีฬาขั้นพื้นฐานของเยาวชนในเขตกรุงเทพมหานคร" ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาคามหลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาศาสตร์การกีฬา ภายใต้การควบคุมของ รองศาสตราจารย์ ดร.รัชณี ขวัญบุญจันทร์ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

เพื่อให้การศึกษาวิจัยครั้งนี้สำเร็จลุล่วงผ่านไปได้ด้วยดี ในการนี้ จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์ให้นางสาวนภัสกร ชื่นศิริ เข้าทำการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยแบบสอบถามแก่เยาวชน ที่ลานกีฬาในสังกัดกรุงเทพมหานคร ในเดือนมกราคม ๒๕๕๓ โดยทั้งนี้ผู้วิจัยจะเป็นผู้ประสานในรายละเอียดต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ในการเก็บข้อมูลวิจัยด้วย จักเป็นพระคุณยิ่ง และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.วิจิต คณึงสุขเกษม)
คณบดี

หน่วยหลักสูตรการสอนระดับบัณฑิตศึกษา
ฝ่ายวิชาการและวิจัย
โทร. ๐๒ - ๒๑๔ - ๑๐๔๐
โทรสาร ๐๒ - ๒๑๔ - ๑๐๔๐

ภาคผนวก จ

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางค่า IOC ในการตรวจสอบหาความตรงตามเนื้อหาของแบบสอบถามเรื่อง การศึกษาความต้องการการสนับสนุนและส่งเสริมกีฬาขั้นพื้นฐานของเยาวชนในเขตกรุงเทพมหานคร

ข้อ ที่	ผู้เชี่ยวชาญ (R)					ผลรวมของคะแนน ($\sum R$)	ค่า IOC	แปล ผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
1	0	+1	+1	+1	+1	4	0.80	ใช้ได้
2	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
3	0	+1	+1	+1	+1	4	0.80	ใช้ได้
4	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
5	+1	0	+1	+1	+1	4	0.80	ใช้ได้
6	-1	-1	+1	+1	+1	1	0.20	ใช้ ไม่ได้
7	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
8	+1	0	+1	+1	+1	4	0.80	ใช้ได้
9	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
10	+1	-1	+1	+1	+1	3	0.60	ใช้ได้
11	+1	-1	+1	+1	+1	3	0.60	ใช้ได้
12	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
13	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
14	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
15	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้

ตารางค่า IOC ในการตรวจสอบหาความตรงตามเนื้อหาของแบบสอบถามเรื่อง การศึกษาความต้องการการสนับสนุนและส่งเสริมกีฬาขั้นพื้นฐานของเยาวชนในเขตกรุงเทพมหานคร (ต่อ)

ข้อ ที่	ผู้เชี่ยวชาญ (R)					ผลรวมของคะแนน ($\sum R$)	ค่า IOC	แปล ผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
16	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
17	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
18	+1	-1	+1	+1	+1	3	0.60	ใช้ได้
19	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
20	0	0	+1	+1	+1	3	0.60	ใช้ได้
21	0	0	+1	0	+1	2	0.40	ใช้ ไม่ได้
22	0	0	+1	0	+1	2	0.40	ใช้ ไม่ได้
23	0	0	+1	0	+1	2	0.40	ใช้ ไม่ได้
24	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
25	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
26	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
27	+1	-1	+1	+1	+1	3	0.60	ใช้ได้
28	-1	0	+1	+1	+1	2	0.40	ใช้ ไม่ได้

ตารางค่า IOC ในการตรวจสอบหาความตรงตามเนื้อหาของแบบสอบถามเรื่อง การศึกษาความต้องการการสนับสนุนและส่งเสริมกีฬาขั้นพื้นฐานของเยาวชนในเขตกรุงเทพมหานคร (ต่อ)

ข้อ ที่	ผู้เชี่ยวชาญ (R)					ผลรวมของคะแนน ($\sum R$)	ค่า IOC	แปล ผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
29	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
30	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
31	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
รวม						125	0.81	ใช้ได้

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์

- ชื่อ : นางสาวนภัสกร ชื่นศิริ
- วัน เดือน ปีเกิด : 28 กรกฎาคม พ.ศ. 2529
- สถานที่เกิด : กรุงเทพมหานคร
- สถานที่อยู่ปัจจุบัน : 97/59 ซ.งามวงศ์วาน 52 ถ.งามวงศ์วาน ลาดยาว จตุจักร กรุงเทพมหานคร 10900
- ประวัติการศึกษา : สำเร็จหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลายจาก โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ศูนย์วิจัยและพัฒนาการศึกษา ปีการศึกษา 2546
- สำเร็จหลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต (วิทยาศาสตร์การกีฬา) สำนักวิชาวิทยาศาสตร์การกีฬา ปีการศึกษา 2550
- เข้าศึกษาต่อปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต
- แขนงวิชาการจัดการการกีฬา สาขาวิชาวิทยาศาสตร์การกีฬา สำนักวิชาวิทยาศาสตร์การกีฬา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปีการศึกษา 2551

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย